

Grey Scale #13

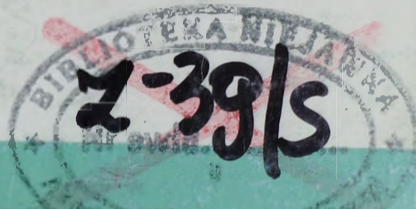
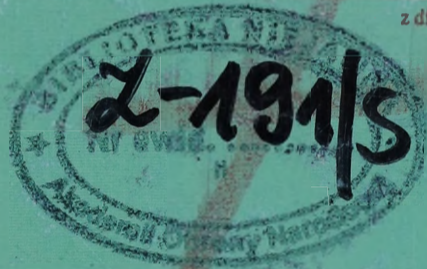
DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

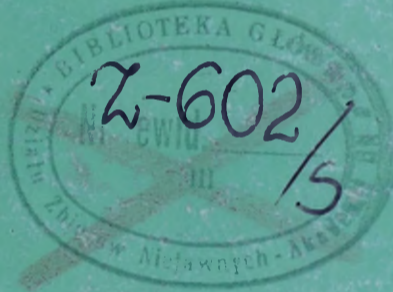
Przeklasyfikowano
Prot. nr 4816/26 z 26
z dnia 12/07/2007
Anne Kulew

JAWNA

ZASTRZEŻONE

~~WYDANE~~

Ppłk dypl. inż. Mirosław ZIELONY

SYSTEM LOGISTYCZNY ZWIĄZKU TAKTYCZNEGO W WALCE

Załączniki do rozprawy doktorskiej

ZASTRZEŻONE

63631

WARSZAWA

2000

Załącznik Nr 1 do pisma wew. N. 2-411
z dnia 8.11.2000 r. wychodz.

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH

Zastrzeżone

Egz. nr 2

Przeklasyfikowano
Prot. nr 4816/38.26
z dn. 17.10.07 w dniu 13.11.07 Anna Kolec W

JAWNE

Ppłk dypl. inż. Mirosław ZIELONY

SYSTEM LOGISTYCZNY ZWIĄZKU TAKTYCZNEGO W WALCE

Załączniki do rozprawy doktorskiej

WARSZAWA

2000

Z-3 / GG

JAWNE
Zastrzeżone
1 z 313

WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW

Załącznik 1.	- Kwestionariusz ankietowy.....	3
Załącznik 2.	- Wyniki badań ankietowych.....	11
Załącznik 3.	- Analiza i ocena działania systemu logistycznego związku taktycznego wojsk lądowych armii Stanów Zjednoczonych.....	27
Załącznik 4.	- Analiza i ocena działania systemu logistycznego związku taktycznego wojsk lądowych Bundeswehry.....	55
Załącznik 5.	- Klasyfikacja środków zaopatrzenia w SZ RP.....	98
Załącznik 6.	- Ocena potencjału i autonomiczności systemu logistycznego ZT SZ RP.....	100
Załącznik 7.	- Analiza i ocena systemu logistycznego ZT SZ RP w walce.....	132
Załącznik 8.	- Ocena treści podstawowych dokumentów wykonywanych przez logistyczne organy kierowania ZT SZ RP.....	179
Załącznik 9.	- Sposoby i procedury realizacji zabezpieczenia logistycznego związku taktycznego w walce.....	230
Załącznik 10.	- Struktura organizacyjna systemu logistycznego związku taktycznego (<i>Preferowany wariant</i>).....	254
Załącznik 11.	- Procedury kierowania zabezpieczeniem logistycznym oddziałów związku taktycznego w walce (<i>Preferowany model</i>).....	274
Załącznik 12.	- Logistyczne dokumenty kierowania opracowywane przez zespół G4 ZT (<i>Przykłady opracowania</i>).....	298

Załącznik 1.

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ**WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH****KATEDRA LOGISTYKI****KWESTIONARIUSZ ANKIETOWY**

W Akademii Obrony Narodowej prowadzone są prace nad dostosowaniem istniejącego systemu logistycznego związku taktycznego (ZT) sił zbrojnych (SZ) RP do wymagań współczesnego pola walki w aspekcie wspólnych działań w ramach Sojuszu Północnoatlantyckiego. Fakt ten spowodowany jest pilną potrzebą podjęcia działań zmierzających do kompleksowej integracji SZ RP ze strukturami wojskowymi Sojuszu, w tym również systemów logistycznych związków taktycznych wojsk lądowych.

Przedstawiona ankieta ma na celu poznanie Pana opinii dotyczącej wybranych problemów funkcjonowania systemu logistycznego ZT w walce. Opinia Pana zostanie wykorzystana jako materiał do analizy problemu i będzie miała istotny wpływ na weryfikację niezbędnych założeń do budowy nowego modelu organizacyjno-funkcjonalnego systemu logistycznego ZT.

Autor ankiety zamierza wykorzystać otrzymane wyniki badań w opracowywanej przez siebie rozprawie doktorskiej, a tym samym czynnie włączyć się w proces restrukturyzacji SZ RP. Ankieta jest anonimowa.

Serdecznie dziękuję za rzetelne potraktowanie badań i wyrażenie swojej opinii odnośnie problemów zawartych w pytaniach.

Ppłk dypl. inż. Mirosław Zielony

WARSZAWA**1999**

Dane osobowe:

Wiek: a) 20 - 29 lat b) 30 - 39 lat
 c) 40 - 49 lat d) 50 - 59 lat

Wykształcenie:

Wyższa Szkoła Oficerska:

Akademia:

Uczelnie zagraniczne:

Inne:

Zaimowane stanowisko:

a) w pionie:

- kierowania
- materiałowym
- technicznym
- medycznym

b) na szczeblu:

- okręgu wojskowego
- rejonu logistycznego
- związku taktycznego

c) w szkolnictwie:

1. Czy Pana zdaniem istniejący system logistyczny ZT we współczesnych działaniach bojowych wymaga reorganizacji w zakresie:

1.1. struktury organizacyjnej:

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

1.2. struktury kompetencyjnej:

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

1.3. struktury przestrzennej:

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

1.4. potencjału zaopatrzeniowego:

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

1.5. potencjału usługowego:

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

1.6. procedur kierowania:

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

2. Czy funkcjonujący obecnie system logistyczny ZT w zakresie dostaw zaopatrzenia oraz świadczenia usług specjalistycznych i gospodarczo-bytowych na rzecz walczących wojsk spełnia następujące kryteria skuteczności (tzw. zespół kryteriów 4xW)?

2.1. we właściwym czasie:

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

2.2. we właściwych ilościach:

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

2.3. o właściwej jakości (asortymencie):

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

2.4. we właściwym miejscu (lub właściwemu odbiorcy):

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

3. Osiągnięcie jakiego poziomu (stopnia) standaryzacji systemu logistycznego ZT SZ RP jest niezbędne do działań wspólnych w ramach Sojuszu Północnoatlantyckiego?

- a) pierwszego – kompatybilności
- b) drugiego – interoperacyjności
- c) trzeciego – zamiennej wzajemności
- d) czwartego – wspólności

4. Czy podzielenie logistycznych organów kierowania - Pana zdaniem - na dwie zasadnicze części planistyczną i wykonawczą tj.:

- część pierwsza (planistyczna) o charakterze koncepcyjno-planistycznym podporządkowana szefowi sztabu jako komórka G4;
- część druga (wykonawcza) o charakterze organizacyjno-realizacyjnym pracująca w składzie jednostki logistycznej na REAR CP

usprawnia skuteczność dowodzenia a tym samym pracę organów kierowania?

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

5. Czy przyszła struktura organizacyjna systemu logistycznego ZT powinna

Pana zdaniem:

- a) zawierać tylko optymalne rozwiązania będące zbiorem najlepszych (narodowych) doświadczeń;
- b) zawierać narodowe doświadczenia ale przy uwzględnieniu wymogów – zasad działania – standaryzacji w NATO;
- c) zostać skopiowana na wzór najlepiej funkcjonującej struktury wybranego państwa Sojuszu.
- d) Posiadać inne rozwiązanie np.:.....
-

6. Czy uważa Pan za konieczne utworzenie Tyłowego Stanowiska Dowodzenia (TSD) ZT jako:

- a) elementu stałego w systemie stanowisk dowodzenia rozwiniętego z sił i środków oddziału (pododdziału) dowodzenia ZT w pasie tyłów dywizji z określonymi komórkami i zespołami sztabu ZT jako TSD - ZT;
- b) elementu dowodzenia tylko logistycznych organów wykonawczych ZT na bazie SD jednostki logistycznej;
- c) elementu doraźnie organizowanego ze składu zasadniczego (bazowego) SD ZT rozwiniętego według decyzji dowódcy dywizji w pasie tyłów dywizji z odpowiednimi komórkami i zespołami sztabu ZT jako TSD ZT.
- d) inny wariant np.:.....
-

7. Czy funkcjonujące w strukturze organizacyjnej systemu logistycznego pionki (podsystemy: kierowania, materiałowy, techniczny i medyczny) są Pana zdaniem dostosowane do struktur przyjętych w państwach NATO?

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

8. Jakiego Pana zdaniem pionierzy powinni się wyłączyć z systemu logistycznego ZT lub też dokonać ich modyfikacji?

.....

9. Jakiego Pana zdaniem nowe pionierzy (podsystemy) powinny się wprowadzić do systemu logistycznego ZT?

.....

10. Czy zasadnym jest (jak w innych państwach NATO) realizowanie przedsięwzięć zabezpieczenia logistycznego nie według treści a w postaci głównych zadań logistycznych?

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

11. W strukturze kompetencyjnej organy wykonawcze i jednostki logistyczne systemu logistycznego ZT powinny być podporządkowane:

- a) szef logistyki z zespołem G4 – dowódcy ZT, natomiast jednostki logistyczne powinny podlegać dowódcy poprzez szefa logistyki;
- b) szef logistyki z zespołem G4 – szefowi sztabu ZT, natomiast jednostki logistyczne powinny podlegać dowódcy ZT;
- c) szef logistyki z zespołem G4 – szefowi sztabu ZT, natomiast jednostki logistyczne powinny podlegać dowódcy ZT poprzez szefa sztabu (logistyki);
- d) inny wariant np:.....

12. Czy struktura przestrzenna organów kierowania i jednostek logistycznych ZT (tzn. ich ugrupowanie, rozmieszczenie i przemieszczenie w walce) spełnia wymogi współczesnego pola walki, a także wspólnych działań w ramach NATO?

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

13. Czy relacje wewnętrzne i zewnętrzne występujące w systemie logistycznym ZT (tj. więzi łączące poszczególne podsystemy oraz elementy wewnętrzne systemu) są Pana zdaniem w obecnych uwarunkowaniach właściwe w zakresie:

13.1. relacji służbowych (hierarchicznych) wynikających z występujących w strukturze organizacyjnej ZT nadrzędności i podporządkowania:

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

13.2. relacji funkcjonalnych wynikających z pełnionych funkcji (tzw. więzi funkcjonalnych) jego członków, oprócz przełożonych służbowych posiadają oni przełożonych funkcjonalnych:

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

13.3. relacji informacyjnych wynikających z przepływu strumieni informacji:

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

13.4. relacji współdziałania pomiędzy pionami funkcjonalnymi logistyki zarówno w układzie wewnętrznym jak i zewnętrznym:

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

14. Według Pana osobistej oceny który z modeli funkcjonowania systemów logistycznych (tyłowych, kwatermistrzowskich, technicznych) w strukturach SZ Wład był bardziej funkcjonalny i skuteczniejszy

w procesie realizacji dostaw zaopatrzenia oraz świadczenia usług specjalistycznych i gospodarczo-bytowych na rzecz walczących wojsk ZT?

- a) do roku 1989
- b) od roku 1990 do 1996
- c) od roku 1996 do 1998

Proszę o krótkie uzasadnienie:.....

15. Czy wyposażenie i sprzęt jednostek oraz urządzeń logistycznych obecnego ZT do warunków interoperacyjności w NATO jest Pana zdaniem właściwe?

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

16. Uwzględniając zmiany w teorii prowadzenia działań taktycznych połączone ze wzrostem rozwoju potencjału logistycznego wojsk, wręcz niezbędnym staje się posiadanie racjonalnie zbudowanych systemów logistycznych. Ciągłość przeobrażeń restrukturyzacyjnych w połączeniu ze zmniejszonymi nakładami budżetowymi, wymaga stworzenia nowego systemu logistycznego, który będzie mógł elastycznie zapewnić realizację zadań logistycznych na rzecz walczących wojsk. Jednym z rozwiązań proponowanych przez autora niniejszej ankiety mógłby być system logistyczny WLąd oparty na trzech szczeblach funkcjonowania jednostek i urządzeń logistycznych (np. tylko na szczeblu: batalionu, dywizji oraz wojsk lądowych).

Czy zdaniem Pana wprowadzenie w strukturze batalionów (bz, bcz) kompanii logistycznej, w strukturze dywizji pułku logistycznego, a wojskach lądowych brygad logistycznych spowoduje korzyści organizacyjne w kontekście integracji SZ RP ze strukturami wojskowymi Sojuszu Północnoatlantyckiego?

- tak
- raczej tak
- raczej nie
- nie

17. Jakie inne uwagi i spostrzeżenia chciałby Pan dodać do poruszonych problemów?

WYNIKI BADAŃ ANKIETOWYCH

Ankieta w treści zawierała 16 pytań, uwzględniających najistotniejsze problemy dotyczące funkcjonowania systemu logistycznego ZT w walce.

Otrzymane wyniki, po uprzednim opracowaniu, posłużyły do wyciągnięcia wniosków szczegółowych i sformułowania uogólnień dotyczących działania poszczególnych pionów funkcjonalnych systemu logistycznego ZT. W konsekwencji tego, pozwoliły na dokonanie weryfikacji niezbędnych założeń przy budowie nowego modelu organizacyjno-funkcjonalnego systemu logistycznego ZT w walce.

Badania ankietowe przeprowadziłem w ciągu pięciu miesięcy tzn. od października 1999 r. do marca 2000 r. Objęto nimi 37 respondentów spośród logistycznych organów kierowania dowództw: Pomorskiego Okręgu Wojskowego (POW); ZT (2 DZ, 8 DOW i 12 SDZ); Rejonu Logistycznego Kraków i Rejonu Logistycznego Warszawa oraz nauczycieli akademickich AON zajmujących się logistyką.

Po wstępnej weryfikacji ankiet, wszystkie zakwalifikowałem do analizy wyników, bowiem były prawidłowo wypełnione.

Rezultaty badań ankietowych zostały opracowane, pogrupowane i przedstawione w postaci niniejszego załącznika składającego się z 7 tabel i ich opisu. Tabela 1 i 2 przedstawia dane metryczkowe ankietowanych. Tabele 3 – 7 zawierają procentowy rozkład odpowiedzi na poszczególne pytania.

Obróbki statystycznej wyników badań dokonałem za pomocą programu *SFAN* (sformalizowana ankieta).

Tabela 1.

Wykaz grup badanej populacji ankietowanych żołnierzy według przydziału organizacyjnego - zajmowanego stanowiska służbowego.

Zajmowane stanowisko służbowe	Pion logistyczny				Razem	
	kierowania	materiałowy	techniczny	medyczny	liczba	%
ZT	6	3	3	2	14	37,84
POW	1	3	3	1	8	21,62
Rejon Logistyczny	7	1	1	-	9	24,32
AON	6	-	-	-	6	16,22
Razem	20	7	7	3	37	100

Źródło: Opracowanie własne.

Teren badań został tak dobrany, aby uzyskać wypowiedzi specjalistów znających problemy funkcjonowania systemu logistycznego ZT SZ RP w walce. I tak, wykaz grup badanej populacji respondentów według przydziału organizacyjnego procentowo przedstawia się następująco: ZT (2DZ, 12SDZ, 8DOW) – 37,84%; POW – 21,62%; Rejon Logistyczny (Warszawa, Kraków) – 24,32% oraz AON (KLog WLąd) – 16,22%.

Tabela 2.

Charakterystyka zbiorowości respondentów

Lp.	Liczba badanych N = 37								
	Wykształce nie	ZT	POW	Rejon Log.	AON	Staż służby wojskowej w latach		Razem	
						10 - 20	pow. 20	liczba	%
1	Wyższa Szkoła Oficerska	-	2	-	-	-	2	2	5,41
2	Wojskowa Akademia Medyczna	2	1	-	-		3	3	8,11
3	Wojskowa Akademia Techniczna	5	2	2	1	2	8	10	27,02
4	Akademia Obrony Narodowej	4	2	7	4	5	12	17	45,95
5	Inne wykształcenie	3	1	-	1	4	1	5	13,51
6	Razem	14	8	9	6	11 (30%)	26 (70%)	37	100

Źródło: Opracowanie własne.

Źródło: Opracowanie własne.

Tabela 3.

Odpowiedzi ankietowanych z ZT N = 9

Numer pytania	Tak		Raczej tak		Raczej nie		Nie		
	liczba badanych	%	liczba badanych	%	liczba badanych	%	liczba badanych	%	
1	1.1	9	64,28	5	35,72	-	-	-	-
	1.2	8	57,14	6	42,86	-	-	-	-
	1.3	7	50	4	28,57	1	7,14	2	14,29
	1.4	9	64,28	3	21,43	1	7,14	1	7,14
	1.5	8	57,14	4	28,57	2	14,29	-	-
	1.6	8	57,14	5	35,72	1	7,14	-	-
2	2.1	2	14,29	4	28,57	4	28,57	4	28,57
	2.2	1	7,14	1	7,14	7	50	5	35,72
	2.3	1	7,14	4	28,57	6	42,86	3	21,43
	2.4	4	28,57	3	21,43	5	35,72	2	14,29
3	6	42,86	6	42,86	-	-	2	14,29	
4	7	50	4	28,57	2	14,29	2	14,29	
5	-	-	12	85,72	1	7,14	1	7,14	
6	10	71,43	1	7,14	2	14,29	1	7,14	
7	2	14,29	4	28,57	7	50	1	7,14	
8	Dwóch respondentów (tj. 14%) uważa, że należy wyłączyć część obsady etatowej ze struktury organizacyjnej logistyki ZT i utworzyć zespół G4, natomiast jeden respondent (tj. 7%) uważa za celowe wyłączenie pionu medycznego z systemu logistycznego ZT.								
9	Ośmiu respondentów (tj. 57%) uważa, że należy utworzyć pion transportowy (komunikacji), natomiast czterech respondentów (tj. 30%) uważa za celowe utworzenie pionu infrastruktury w systemie logistycznym ZT.								
10	3	21,43	8	57,14	1	7,14	1	7,14	
11	6	42,86	5	35,72	1	7,14	2	14,29	
12	1	7,14	5	35,72	6	42,86	2	14,29	
13	13.1	1	7,14	4	28,57	9	64,29	-	-
	13.2	1	7,14	1	7,14	7	50	3	21,43
	13.3	1	7,14	3	21,43	7	50	2	14,29
	13.4	2	14,29	4	28,57	6	42,86	1	7,14
14	11	78,57	-	-	2	14,29	-	-	
15	-	-	-	-	5	35,72	9	64,29	
16	3	21,43	8	57,14	1	7,14	2	14,29	

Źródło: Opracowanie własne.

Tabela 4.

Odpowiedzi ankietowanych z POW N = 8

Numer pytania	Tak		Raczej tak		Raczej nie		Nie		
	liczba badanych	%	liczba badanych	%	liczba badanych	%	liczba badanych	%	
1	1.1	5	62,5	3	37,5	-	-	-	-
	1.2	4	50	1	12,5	1	12,5	2	25
	1.3	-	-	3	37,5	1	12,5	3	37,5
	1.4	5	62,5	2	25	-	-	1	12,5
	1.5	5	62,5	1	12,5	1	12,5	1	12,5
	1.6	4	50	3	37,5	1	12,5	-	-
2	2.1	-	-	4	50	2	25	2	25
	2.2	-	-	1	12,5	5	62,5	2	25
	2.3	1	12,5	3	37,5	3	37,5	1	12,5
	2.4	2	25	2	25	-	-	3	37,5
3	3	37,5	4	50	1	12,5	-	-	
4	1	12,5	2	25	3	37,5	2	25	
5	2	25	6	75	-	-	-	-	
6	7	87,5	-	-	1	12,5	-	-	
7	-	-	1	12,5	6	75	1	12,5	
8	Wszyscy respondenci nie widzą potrzeby wyłączenia któregokolwiek z istniejących pionów logistycznych ZT, ale czterech (tj. 50%) proponuje jedynie dokonania ich modyfikacji.								
9	Czterech respondentów (tj. 50%) uważa, że należy utworzyć pion transportowy (komunikacji) oraz infrastruktury, natomiast dwóch respondentów (tj. 25%) uważa za celowe utworzenie pionu finansowego w systemie logistycznym ZT.								
18	5	62,5	1	12,5	1	12,5	-	-	
11	7	87,5	1	12,5	-	-	-	-	
12	3	37,5	1	12,5	3	37,5	1	12,5	
13	13.1	-	-	4	50	2	25	2	25
	13.2	-	-	6	75	1	12,5	1	12,5
	13.3	-	-	6	75	-	-	1	12,5
	13.4	-	-	5	62,5	1	12,5	2	25
14	7	87,5	-	-	-	-	-	-	
15	-	-	1	12,5	5	62,5	1	12,5	
16	2	25	4	50	-	-	2	25	

Źródło: Opracowanie własne.

Tabela 5.

Odpowiedzi ankietowanych z Rejonów Logistycznych N = 9

Numer pytania	Tak		Raczej tak		Raczej nie		Nie		
	liczba badanych	%	liczba badanych	%	liczba badanych	%	liczba badanych	%	
1	1.1	5	55,56	-	-	1	11,11	2	22,22
	1.2	7	77,8	-	-	1	11,11	1	11,11
	1.3	5	55,56	-	-	2	22,22	2	22,22
	1.4	5	55,56	3	33,33	1	11,11	-	-
	1.5	5	55,56	2	22,22	2	22,22	-	-
	1.6	5	55,56	2	22,22	1	11,11	1	11,11
2	2.1	-	-	6	66,67	3	33,33	-	-
	2.2	-	-	4	44,44	4	44,44	1	11,11
	2.3	2	22,22	1	11,11	5	55,56	1	11,11
	2.4	4	44,44	4	44,44	1	11,11	-	-
3	4	44,44	2	22,22	3	33,33	-	-	
4	2	22,22	2	22,22	3	33,33	2	22,22	
5	-	-	8	88,89	1	11,11	-	-	
6	2	22,22	4	44,44	2	22,22	1	11,11	
7	-	-	-	-	6	66,67	2	22,22	
8	Pięciu respondentów (tj. 56%) uważa za celowe wyłączenie z systemu logistycznego ZT pionu medycznego.								
9	Czterech respondentów (tj. 44%) uważa, że należy utworzyć pion transportowy (komunikacji) oraz infrastruktury.								
10	3	33,33	4	44,44	1	11,11	1	11,11	
11	6	66,67	2	22,22	1	11,11	-	-	
12	1	11,11	3	33,33	4	44,44	1	11,11	
13	13.1	2	22,22	3	33,33	2	22,22	1	11,11
	13.2	1	11,11	2	22,22	4	44,44	1	11,11
	13.3	-	-	1	11,11	6	66,67	1	11,11
	13.4	1	11,11	-	-	6	66,67	1	11,11
14	6	66,67	-	-	3	33,33	-	-	
15	-	-	-	-	2	22,22	7	77,78	
16	6	66,67	2	22,22	1	11,11	-	-	

Źródło: Opracowanie własne.

Tabela 6.

Odpowiedzi ankietowanych z AON N = 6

Numer pytania	Tak		Raczej tak		Raczej nie		Nie		
	liczba badanych	%	liczba badanych	%	liczba badanych	%	liczba badanych	%	
1	1.1	5	83,33	1	16,67	-	-	-	-
	1.2	5	83,33	1	16,67	-	-	-	-
	1.3	4	66,67	2	33,33	-	-	-	-
	1.4	6	100	-	-	-	-	-	-
	1.5	6	100	-	-	-	-	-	-
	1.6	6	100	-	-	-	-	-	-
2	2.1	-	-	1	16,67	5	83,33	-	-
	2.2	-	-	2	33,33	4	66,67	-	-
	2.3	-	-	1	16,67	4	66,67	1	16,67
	2.4	-	-	3	50	2	33,33	1	16,67
3	2	33,33	4	66,67	-	-	-	-	
4	4	66,67	2	33,33	-	-	-	-	
5	-	-	6	100	-	-	-	-	
6	5	83,33	1	16,67	-	-	-	-	
7	-	-	-	-	5	83,33	-	-	
8	Wszyscy respondenci uważają, że należy dokonać modyfikacji obecnie funkcjonujących pionów logistycznych ZT.								
9	Pięciu respondentów (tj. 83%) uważa, że należy utworzyć pion transportowy, natomiast jeden respondent (tj. 17%) proponuje utworzenie pionu usług socjalno-bytowych								
10	2	33,33	3	50	1	16,67	-	-	
11	-	-	5	83,33	-	-	1	16,67	
12	1	16,67	2	33,33	3	50	-	-	
13	13.1	1	16,67	-	-	5	83,33	-	-
	13.2	-	-	2	33,33	3	50	1	16,67
	13.3	-	-	1	16,67	3	50	2	33,33
	13.4	-	-	1	16,67	4	66,67	1	16,67
14	3	50	-	-	1	16,67	-	-	
15	-	-	-	-	3	50	3	50	
16	2	33,33	3	50	-	-	1	16,67	

Źródło: Opracowanie własne.

Tabela 7

Zestawienie zbiorcze uzyskanych odpowiedzi N = 37

Numer pytania	Tak		Raczej tak		Raczej nie		Nie		
	liczba badanych	%	liczba badanych	%	liczba badanych	%	liczba badanych	%	
1	1.1	24	64,86	9	24,32	1	2,7	2	5,4
	1.2	24	64,86	8	21,62	2	5,4	3	8,11
	1.3	16	43,24	9	24,32	4	10,81	7	18,92
	1.4	25	67,57	8	21,62	2	5,4	2	5,4
	1.5	24	64,86	7	18,92	5	13,51	1	2,7
	1.6	23	62,16	10	27,03	3	8,11	1	2,7
2	2.1	2	5,4	15	40,54	14	37,84	6	16,22
	2.2	1	2,7	8	21,62	20	54,05	8	21,62
	2.3	4	10,81	9	24,32	18	48,65	6	16,22
	2.4	10	27,03	12	32,43	8	21,62	6	16,22
3	15	40,54	16	43,24	4	10,81	2	5,4	
4	13	35,13	10	27,03	8	21,62	6	16,22	
5	2	5,4	32	86,49	2	5,4	1	2,7	
6	24	64,86	6	16,22	5	13,51	2	5,4	
7	2	5,4	5	13,51	24	64,86	4	10,81	
8	Dziesięciu respondentów (tj. 27%) uważa, że należy dokonać tylko modyfikacji istniejących pionów logistycznych ZT, natomiast sześciu respondentów (tj. 16%) uważa za celowe wyłączenie z systemu logistycznego ZT pionu medycznego.								
9	Dwudziestu jeden respondentów (tj. 57%) proponuje utworzenie w systemie logistycznym ZT pionu transportowego, dwunastu respondentów (tj. 32%) uważa za celowe utworzenie pionu infrastruktury, dwóch (tj. 5,4%) proponuje utworzenie pionu finansowego a jeden (tj. 2,7%) proponuje utworzenie pionu usług socjalno-bytowych.								
10	13	35,13	16	43,24	4	10,8	2	5,4	
11	19	51,35	13	35,13	2	5,4	3	8,11	
12	6	16,22	11	29,73	16	43,24	4	10,81	
13	13.1	4	10,81	11	29,73	18	48,65	3	8,11
	13.2	2	5,4	11	29,73	15	40,54	6	16,22
	13.3	1	2,7	11	29,73	16	43,24	7	18,92
	13.4	3	8,11	10	27,03	17	45,95	6	16,22
14	27	72,97	-	-	6	16,22	-	-	
15	-	-	1	2,7	15	40,54	20	54,05	
16	13	35,13	17	45,94	2	5,4	5	13,51	

Źródło: Opracowanie własne.

Z analizy danych w tabeli 1 i 2 wynika, że badaniami została objęta grupa specjalistów z pionów: kierowania (20 respondentów tj. 54%), materiałowego (7 respondentów tj. 20%), technicznego (7 respondentów tj. 20%) oraz medycznego (3 respondentów tj. 8%).

Uczelnie, które ukończyli respondenci to głównie w 87% wojskowe (46% - AON, 10% - WAT, 8% - WAM oraz 5% WSO), tylko 13% respondentów posiada inne wykształcenie uzyskane w uczelniach cywilnych. Dane te obrazują jak małą liczbę specjalistów stanowią ci respondenci którzy ukończyli uczelnie cywilne, zajmujący się problematyką logistyczną.

Również staż służby wśród badanej kadry jest zróżnicowany. I tak, największa część badanych zajmująca się logistyką to osoby służące w wojsku powyżej 20 lat (tj. 70%), pozostali posiadają wysługę w przedziale 10 - 20 lat (tj. 30%). Z analizy porównawczej danych zawartych w tabelach 1 - 2 można domniemywać, że badana kadra posiada bogate doświadczenia związane z funkcjonowaniem systemu logistycznego ZT SZ RP.

Przedstawione oceny przez respondentów w dalszej części ankiety dotyczyły:

- skuteczności funkcjonującego systemu logistycznego w zakresie dostaw zaopatrzenia oraz świadczenia usług specjalistycznych i gospodarczo-bytowych na rzecz walczących wojsk;
- określeniu niezbędnego poziomu stopnia standaryzacji w dostosowaniu systemu logistycznego ZT SZ RP do struktur i procedur NATO;
- kierunków - wymagań - w zakresie reorganizacji istniejącego systemu logistycznego ZT SZ RP we współczesnych działaniach bojowych;

Dążąc do uzyskania odpowiedzi na tak ogólnie sformułowane zagadnienia, ułożyłem listę szczegółowych pytań (16) grupując je stosownie do powyższych zagadnień. (tabela 7).

W pytaniu 1 (1.1. - 1.6.) respondenci mieli ustosunkować się do tego czy istniejący system logistyczny ZT we współczesnych działaniach taktycznych wymaga reorganizacji w zakresie struktury: organizacyjnej, kompetencyjnej, przestrzennej oraz potencjału zaopatrzeniowego i usługowego, a także procedur kierowania. Otrzymane wyniki są następujące: 84,23% respondentów uważa, że wymaga reorganizacji (61,26% odpowiedziało tak i 22,97% raczej takt), 14,75% badanych respondentów ustosunkowało się negatywnie (7,55% odpowiedziało raczej nie i 7,2% nie). Tylko 1% respondentów nie udzieliło odpowiedzi na pytanie nr 1 i 3. Wynika z tego, że zdaniem respondentów system logistyczny ZT we współczesnych działaniach taktycznych wymaga zdecydowanej reorganizacji strukturalnej.

Pytanie 2 (2.1. – 2.4.) poruszało problematykę skuteczności funkcjonowania systemu logistycznego ZT (tzw. zespołu kryteriów 4 x W tj.: we właściwym czasie, we właściwych ilościach, o właściwej jakości i we właściwym miejscu) w zakresie dostaw zaopatrzenia oraz świadczenia usług specjalistycznych i gospodarczo-bytowych na rzecz walczących wojsk. Uzyskane odpowiedzi respondentów są dość zróżnicowane, gdyż 41,21% respondentów uważa, że obecny jest skuteczny (11,548% tak, 29,73% raczej tak), natomiast 58,11% uważa, że nie (40,54% raczej nie i 17,57% nie) i stwierdziło, że istniejący system logistyczny ZT jest za mało skuteczny w zakresie ilości i jakości dostaw zaopatrzenia i świadczenia usług logistycznych. Tylko 0,7% respondentów nie potrafiło ustosunkować się do pytania nr 2.4. – tj. jeden respondent nie udzielił odpowiedzi. Wynika z tego wniosek, że respondenci w większości nie widzą możliwości skutecznej realizacji zabezpieczenia logistycznego walczących wojsk ZT w obecnym kształcie funkcjonowania systemu logistycznego szczebla taktycznego.

Pytanie 3 dotyczyło określenia poziomu (stopnia) standaryzacji systemu logistycznego ZT SZ RP niezbędnego do działań wspólnych w ramach Sojuszu

Północnoatlantyckiego. Układ odpowiedzi był następujący: 40,54% respondentów za celowym uznało osiągnięcie poziomu pierwszego – tj. kompatybilności, 43,24% respondentów określiło się za osiągnięciem poziomu drugiego – tj. interoperacyjności, 10,81% respondentów uznało potrzebę osiągnięcia poziomu trzeciego – tj. zamiennej wzajemności, a 5,4% respondentów uważało za koniecznym osiągnięcia poziomu czwartego – tj. wspólności. Tylko ośmiu respondentów (tj. 22% badanych) widziało potrzebę osiągnięcia poziomu pierwszego i drugiego jako minimum niezbędnego do działań wspólnych w ramach Sojuszu Północnoatlantyckiego. Uzyskane wyniki jednoznacznie świadczą o tym, że respondenci posiadają zróżnicowany poziom wiedzy na temat standaryzacji systemu logistycznego ZT SZ RP z systemami logistycznymi ZT armii przodujących państw NATO. Nie mniej jednak prawie 85% wskazywało za celowym osiągnięcie poziomu pierwszego lub drugiego.

Odpowiedzi respondentów na pytanie 4 dotyczące usprawnienia skuteczności dowodzenia logistycznych organów kierowania ZT poprzez podział ich na dwie zasadnicze części tj. planistyczną i wykonawczą potwierdziły słuszność przyjętej koncepcji. Respondenci w 62% (35,13% - tak, 27,03% - raczej tak) uważają za celowe podział logistycznych organów kierowania na dwie części planistyczną (G4) i wykonawczą (w składzie jednostki logistycznej).

W pytaniu 5 respondenci udzielili odpowiedzi dotyczącej przyszłej struktury organizacyjnej systemu logistycznego ZT – sposobów jej doskonalenia i uzyskania optymalnych rozwiązań w tym zakresie. Zdecydowana większość respondentów tj. 86% uważa, że przyszła struktura organizacyjna systemu logistycznego ZT powinna zawierać narodowe doświadczenia ale przy uwzględnieniu wymogów – zasad działania – standaryzacji w NATO. Tylko znikoma ilość ankietowanych (5,4%) uważała za celowe przyjęcie tylko najlepszych (narodowych) doświadczeń oraz 5,4% (tj. 2 respondentów)

uważała, że przyszła struktura organizacyjna systemu logistycznego ZT powinna po prostu zostać skopiowana na wzór najlepiej funkcjonującej struktury wybranego państwa sojuszu. Z tak rozłożonych odpowiedzi wynika, że rozwiązania stosowane dotychczas w procesie zabezpieczenia logistycznego walczących wojsk ZT w większości były właściwe, nie mniej jednak wymagają pewnej modyfikacji związanej z nowymi uwarunkowaniami (determinantami) taktyczno-logistycznymi.

Istota pytania 6 dotyczyła Wojennego Systemu Dowodzenia (WSyD) tj. potrzeby – celowości utworzenia Tyłowego Stanowiska Dowodzenia (TSD) ZT. Odnosząc się do tego pytania respondenci byli bardziej zdecydowani ponieważ 95% była za utworzeniem TSD (64,86% uważało, że TSD powinno być elementem stałym w systemie stanowisk dowodzenia, rozwiniętego z sił i środków oddziału dowodzenia ZT w pasie tyłów dywizji z określonymi komórkami i zespołami sztabu ZT jako TSD – ZT. Z kolei 16,22% respondentów uważało, że powinno ono być elementem dowodzenia tylko logistycznych organów wykonawczych ZT na bazie SD jednostki logistycznej. Pięciu respondentów tj. 13,51% proponowało tworzenie TSD jako elementu doraźnie organizowanego ze składu zasadniczego (bazowego) SD ZT rozwijanego według decyzji dowódcy ZT w pasie tyłów dywizji z odpowiednimi komórkami i zespołami sztabu ZT jako TSD ZT.) a tylko 5% było przeciwne jego tworzeniu.

Pytania 7, 8 i 9 były związane ze sobą podobną problematyką, bowiem dotyczyły dostosowania pionów logistycznych ZT SZ RP do struktur przyjętych w państwach NATO. Zdecydowana większość respondentów (tj. 76% - czyli 28 badanych) uważa, że obecnie funkcjonujące piony logistyczne nie są dostosowane do wymogów przyjętych w państwach NATO. Dziesięciu respondentów (tj. 27%) uważa, że należy dokonać tylko modyfikacji istniejących pionów logistycznych, natomiast sześciu respondentów (tj. 16%)

uważa za celowe wyłączenie z systemu logistycznego ZT pionu medycznego. Dwudziestu jeden respondentów (tj. 57%) proponuje utworzenie w systemie logistycznym ZT pionu transportowego, dwunastu respondentów (tj. 32%) uważa za celowe utworzenie pionu infrastruktury, dwóch (tj. 5,4%) proponuje utworzenie pionu finansowego a jeden (tj. 2,7%) proponuje utworzenie pionu usług socjalno-bytowych. Z analizy uzyskanych wyników widać, że w zakresie dostosowania pionów logistycznych ZT SZ RP do struktur przyjętych w armiach państwach NATO według respondentów celowym jest utworzenie pionu transportowego, a w przypadku pozostałych należy przede wszystkim dokonać ich modyfikacji.

W pytaniu 10 dotyczącym sposobu realizacji przedsięwzięć zabezpieczenia logistycznego nie według treści, a w postaci głównych zadań logistycznych 78% respondentów uważało za zasadne przyjęcie tej koncepcji wzorując się na rozwiązaniach już sprawdzonych w innych państwach NATO. Natomiast tylko 16% respondentów nie widziało tej potrzeby, a dwóch respondentów nie potrafiło się ustosunkować do powyższej treści pytania.

Odpowiadając na pytanie 11 większość respondentów tj. 51% uważała, że szef logistyki z zespołem G4 powinien być podporządkowany dowódcy ZT, natomiast jednostki logistyczne powinny podlegać dowódcy poprzez szefa logistyki. Prawie 36% ankietowanych z kolei uważało, że szef logistyki z zespołem G4 powinien być podporządkowany szefowi sztabu ZT, natomiast jednostki logistyczne powinny podlegać dowódcy ZT. Pozostali respondenci uważali, że zespół G4 oraz jednostki logistyczne powinny podlegać szefowi sztabu. Z analizy uzyskanych odpowiedzi wynika, że respondenci jednoznacznie w przyszłej strukturze kompetencyjnej proponują podporządkowanie jednostek logistycznych przede wszystkim dowódcy ZT, natomiast podporządkowanie zespołu G4 wraz z szefem logistyki budzi pewne kontrowersje. Spośród

ankietowanych 50% proponuje podporządkować szefa logistyki z zespołem G4 dowódcy ZT a 35% natomiast proponuje podporządkowanie ich szefowi sztabu.

Największe zróżnicowanie w odpowiedziach ankietowanych uwidoczniło się w pytaniu 12, albowiem pytanie to dotyczyło oceny struktury przestrzennej organów kierowania i jednostek logistycznych ZT. Z analizy uzyskanych odpowiedzi na to pytanie wynikało, że 46% respondentów (tj. 16,22% odpowiedziało tak a 29,73% – raczej tak) uważa, że ugrupowanie, rozmieszczenie i przemieszczenie organów kierowania oraz jednostek logistycznych w walce spełnia wymogi współczesnego pola walki, a także przyjętych zasad wspólnych działań w ramach NATO. Natomiast 54% respondentów ustosunkowała się do tego pytania negatywnie, albowiem 43,24% odpowiedziało raczej nie, a 10,81 respondentów odpowiedziało zdecydowanie nie. Rozkład tak zróżnicowanych odpowiedzi respondentów świadczy o tym, że nie wszyscy oni dysponują odpowiednią wiedzą na ten temat, a to z kolei spowodowane jest brakiem odpowiedniej literatury przedmiotu.

Natomiast pytanie 13 (13.1.–13.4.) dotyczyły oceny relacji wewnętrznych i zewnętrznych występujących w systemie logistycznym ZT. Z przeprowadzonej analizy odpowiedzi na powyższe pytania wynika, że 60% respondentów ocenia więzi łączące podsystemy oraz elementy wewnętrzne występujące w systemie logistycznym ZT jako niewłaściwe, a blisko 40% jako właściwe. Zdecydowana większość respondentów ok. 65% uważa, że należy dokonać zmian przede wszystkim w zakresie relacji informacyjnych i współdziałania pomiędzy pionami funkcjonalnymi logistyki ZT zarówno w układzie wewnętrznym jak i zewnętrznym.

Bardzo interesujące były odpowiedzi na pytanie 14 w którym respondenci wypowiadali się na temat ich osobistej oceny funkcjonowania dotychczasowych systemów logistycznych, a w tym tyłowych (kwatermistrzowskich i technicznych) w strukturach SZ RP Wład. Odpowiadając na te pytanie

respondenci uważają zdecydowanie bo w 73%, że systemem najlepiej funkcjonującym w SZ Wład był obowiązujący do roku 1989. System ten - zdaniem respondentów - był najbardziej funkcjonalnym i skutecznym w zakresie realizacji dostaw zaopatrzenia i świadczenia usług logistycznych na rzecz walczących wojsk ZT. Ponadto szereg respondentów argumentowało swoją odpowiedź tym, że struktura kompetencyjna i relacje występujące w tym systemie były przejrzyste i czytelne. Nie mniej jednak część respondentów (tj. ok. 16%) pozytywnie oceniło system logistyczny funkcjonujący w SZ RP w latach 1996 do 1997, a z kolei 11% nie potrafiło dokonać takiej oceny przede wszystkim motywując to brakiem doświadczenia z powodu krótkiego stażu służby. Uzyskane odpowiedzi wskazują jednoznacznie, że przy modyfikacji (modernizacji) systemu logistycznego ZT należy wykorzystać również własne narodowe doświadczenia sprawdzone w realiach funkcjonowania SZ RP.

Odpowiadając na pytanie 15 dotyczące oceny wyposażenia i sprzętu jednostek oraz urządzeń logistycznych respondenci w zdecydowanej większości bo w 95% uważają, że jest ono niewłaściwe, a tym samym nie spełnia warunków interoperacyjności w NATO.

Pytanie ostatnie dotyczące propozycji przyszłej struktury systemu logistycznego (głównie jednostek logistycznych ZT) respondenci zdecydowanie bo w 82% widzą potrzebę utworzenia nowego systemu logistycznego w którym na szczeblu taktycznym (ZT) funkcjonowałby pułk logistyczny.

Ankietowani widzą potrzebę utworzenia nowego systemu logistycznego Wład opartego na trzech szczeblach funkcjonowania jednostek i urządzeń logistycznych w którym system logistyczny ZT byłby jego środkowym elementem.

Wnioski z badań ankietowych:

Uzyskane wyniki wniosły cenny wkład w rozwiązanie problemów badawczych. Wprowadzenie do pytań pewnych zagadnień związanych między innymi z oceną funkcjonowaniem obecnego systemu logistycznego ZT, określeniem jego poziomu (stopnia) standaryzacji do struktur i procedur w NATO, a także propozycją pewnych kierunków reorganizacyjnych we współczesnych działaniach taktycznych dały cenny materiał badawczy.

Analiza materiału badawczego uzyskanego z ankiet przyniosła oczekiwane efekty i stworzyła nowy obraz funkcjonowania systemu logistycznego ZT w walce.

Uzyskane wyniki posłużyły do rozwiązania szeregu zadań (problemów) badawczych. Badania ankietowe stanowiły cenny materiał empiryczny, dotyczący poglądów specjalistów z pionów logistycznych zajmujących się zabezpieczeniem logistycznym ZT w walce.

Z przeprowadzonej analizy i oceny wyników badań ankietowych jednoznacznie wynika potrzeba racjonalizacji istniejącego systemu logistycznego ZT i dostosowania go do istniejących uwarunkowań. Jest to jednocześnie potwierdzeniem słuszności podjęcia próby naukowego rozwiązania problemu zawartego w temacie niniejszej dysertacji.

1. Analiza struktur organizacyjnych systemu logistycznego ZT armii Stanów Zjednoczonych, prowadzona jest przez porównanie ze strukturą organizacyjną systemu logistycznego ZT Wojska Polskiego.

2. Funkcjonowanie systemu logistycznego w ZT armii Stanów Zjednoczonych oceniane jest „przez pryzmat” rozwiązań stosowanych obecnie w funkcjonowaniu systemu logistycznego ZT Wojska Polskiego – patrz: „Zabezpieczenie logistyczne wojsk lądowych w działaniach lądowych LCK-LAD cz. II. Zabezpieczenie logistyczne ZT w działaniach bojowych”, AON 1998r. oraz „Poradnik oficera logistyki do ćwiczeń i treningów sztabowych”, AON 1998r.

ANALIZA I OCENA DZIAŁANIA SYSTEMU LOGISTYCZNEGO ZWIĄZKU TAKTYCZNEGO WOJSK LĄDOWYCH ARMII STANÓW ZJEDNOCZONYCH

Cel

Wypracować wnioski z zakresu organizacji i funkcjonowania systemu logistycznego ZT armii Stanów Zjednoczonych w działaniach bojowych, które mogą być wykorzystane w procesie modernizacji (doskonalenia) systemu logistycznego ZT Wojska Polskiego tj. jego struktury organów kierowania, urządzeń logistycznych, środków transportowo-ewakuacyjnych a także sposobu realizacji dostaw zaopatrzenia i świadczenia usług na rzecz walczących oddziałów i samodzielnych pododdziałów dywizji.

Główny problem badawczy

Jak jest zorganizowany i funkcjonuje system logistyczny ZT armii Stanów Zjednoczonych w działaniach bojowych oraz jakie zastosowane w nim rozwiązania organizacyjne i sposoby działania logistycznych organów kierowania, jednostek i urządzeń logistycznych, które mogą być zaadaptowane (wdrożone) w ZT wojsk lądowych Wojska Polskiego?

Założenia wstępne

1. Analiza struktury organizacyjnej systemu logistycznego ZT armii Stanów Zjednoczonych, prowadzona jest przez porównanie ze strukturą organizacyjną systemu logistycznego ZT Wojska Polskiego.
2. Funkcjonowanie systemu logistycznego w ZT armii Stanów Zjednoczonych oceniane jest „przez pryzmat” rozwiązań stosowanych obecnie w funkcjonowaniu systemu logistycznego ZT Wojska Polskiego – patrz: „Zabezpieczenie logistyczne wojsk lądowych w działaniach lądowych LOG-LĄD cz. II. Zabezpieczenie logistyczne ZT w działaniach bojowych”. AON 1998r. oraz „Poradnik oficera logistyki do ćwiczeń i treningów sztabowych”. AON 1998r.

Rozwiązanie problemu

1. Analiza i ocena struktury organizacyjnej dowództwa zabezpieczenia logistycznego oraz jednostek logistycznych w ZT armii Stanów Zjednoczonych

Sposób organizacji systemu logistycznego ZT w armii Stanów Zjednoczonych w kontekście struktury organizacyjnej organów i jednostek logistycznych z precyzyjnym podziałem zadań logistycznych jest wynikiem specyfiki organizowania ugrupowania bojowego ZT o różnym składzie zgodnie z nową koncepcją logistyczną i zasadami organizowania walki.

Specyficzna struktura organizacyjna i zadania logistyczne szczebla dywizyjnego powodują, że kierowanie zabezpieczeniem logistycznym ZT jest realizowane przez wydział G4 w ramach organizowanych stanowisk dowodzenia.

W oddziałach i ZT armii Stanów Zjednoczonych niezależnie od prowadzonych działań bojowych może być organizowane: wysunięte stanowisko dowodzenia WSD (*Tactical Command Post*), główne stanowisko dowodzenia SD (*Main Command Post*), tylowe stanowisko dowodzenia TSD (*Division Rear Command Post*) oraz jest planowane i przygotowywane jeszcze zapasowe stanowisko dowodzenia ZSD (*Alternate Command Post*).

Taka filozofia organizacji dowodzenia w ZT armii Stanów Zjednoczonych jak również w NATO polega na utworzeniu odpowiednich struktur organizacyjnych z poszczególnymi komórkami funkcjonalnymi, określeniu im zakresu zadań i sposobu funkcjonowania. Obejmuje ona: sposób organizacji sztabów (dowództw) do wykonania zadania, zadania sztabów (dowództw) i relacje pomiędzy nimi, uprawnienia i odpowiedzialność dowództw oraz ich podział - strukturę funkcjonalną. Ważną rolę w organizacji dowodzenia odgrywa sztab. Jego zadaniem jest wspieranie dowódcy we wszystkich obszarach działalności służbowej. Sztab informuje dowódcę, przygotowuje decyzje, opracowuje plany i rozkazy oraz nadzoruje ich wykorzystanie. Oficerowie sztabu nie posiadają żadnych uprawnień dowódczych wobec podległych wojsk. Zadania mogą stawiać tylko w imieniu

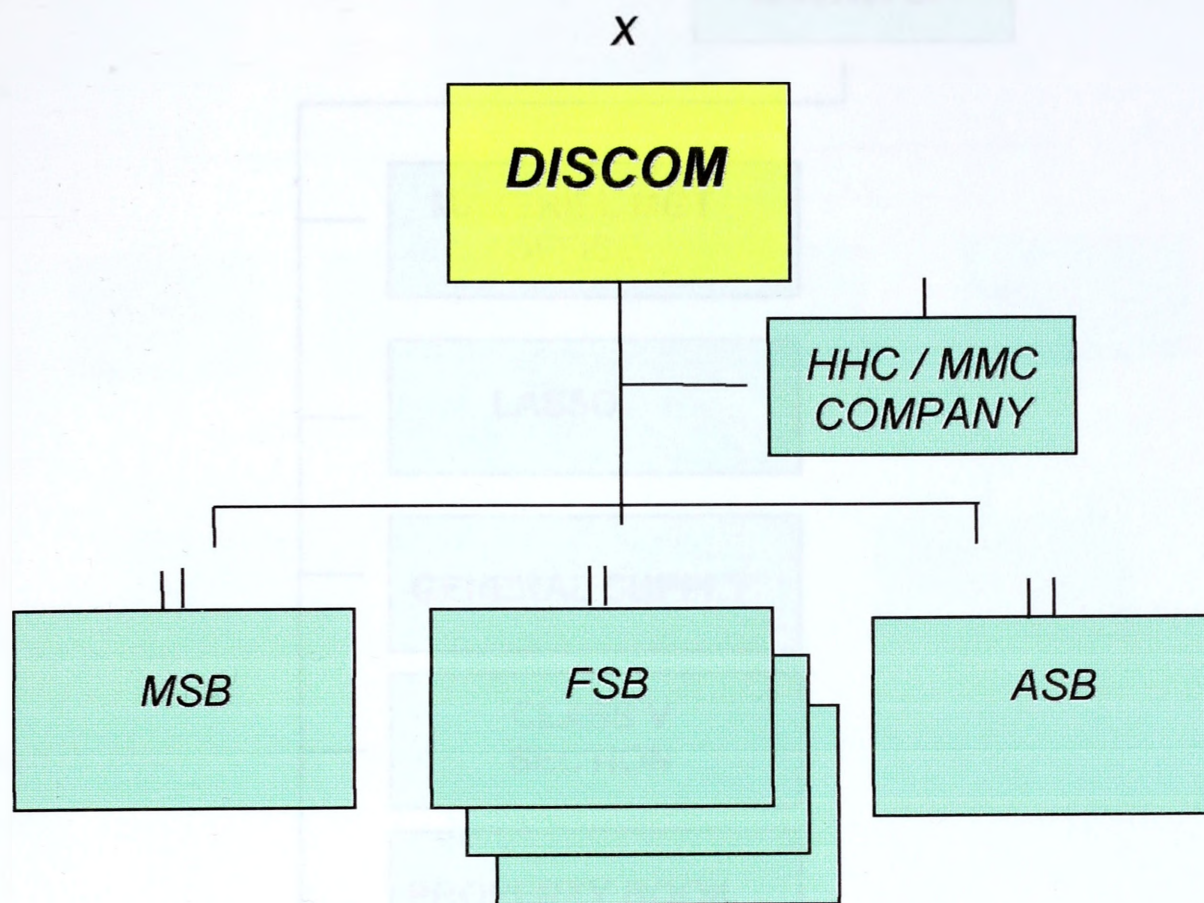
dowódcy. Pracą sztabu kieruje szef sztabu, któremu z kolei podlega szef logistyki G4. Szef sztabu nie jest zastępcą dowódcy lecz pierwszym doradcą i odpowiada za sprawne funkcjonowanie sztabu. Szef logistyki analogicznie jest głównym specjalista-doradcą dowódcy w sprawach logistycznych i odpowiada jednocześnie za funkcjonowanie systemu logistycznego ZT.

Na WSD skąd odbywa się dowodzenie jednostkami pierwszorzutowymi nie ma przedstawicieli logistyki, znajdują się oni na SD. Zazwyczaj mogą to być przedstawiciele G4 z pionu dowodzenia i planowania. Biorą oni bezpośredni udział w planowaniu działań bojowych i organizacji zabezpieczenia logistycznego walczących wojsk dywizji. Zasadnicza część sztabu oficerów logistyki pracuje na tyłowym stanowisku dowodzenia w DMMC (patrz rysunek 2). Takie usytuowanie oficerów logistyki zapewnia optymalne dowodzenie oddziałami dywizji i sprawne kierowanie jednostkami logistycznymi.

Tyłowe stanowisko dowodzenia może przejąć rolę głównego SD w przypadku utraty przez to ostatnie zdolności do działania. Wykonuje ono zadania w zakresie planowania użycia służb logistycznych oraz związane uzupełnianiem stanów osobowych. Dowódcą TSD jest z reguły szef logistyki G4, a w przypadku jego nieobecności funkcję tę przyjmuje szef wydziału personalnego G1.

Dywizyjne centrum kierowania zabezpieczeniem DMMC, główny batalion logistyczny, trzy wysunięte bataliony logistyczne oraz lotniczy batalion logistyczny są elementami DISCOM.

DISCOM rozmieszcza się w rejonie DSA, w pobliżu głównej drogi zaopatrzenia (MSR). Struktura organizacyjna logistycznych organów kierowania oraz jednostek logistycznych przedstawiona jest na rysunkach: 1, 2, 3, 4, 5.

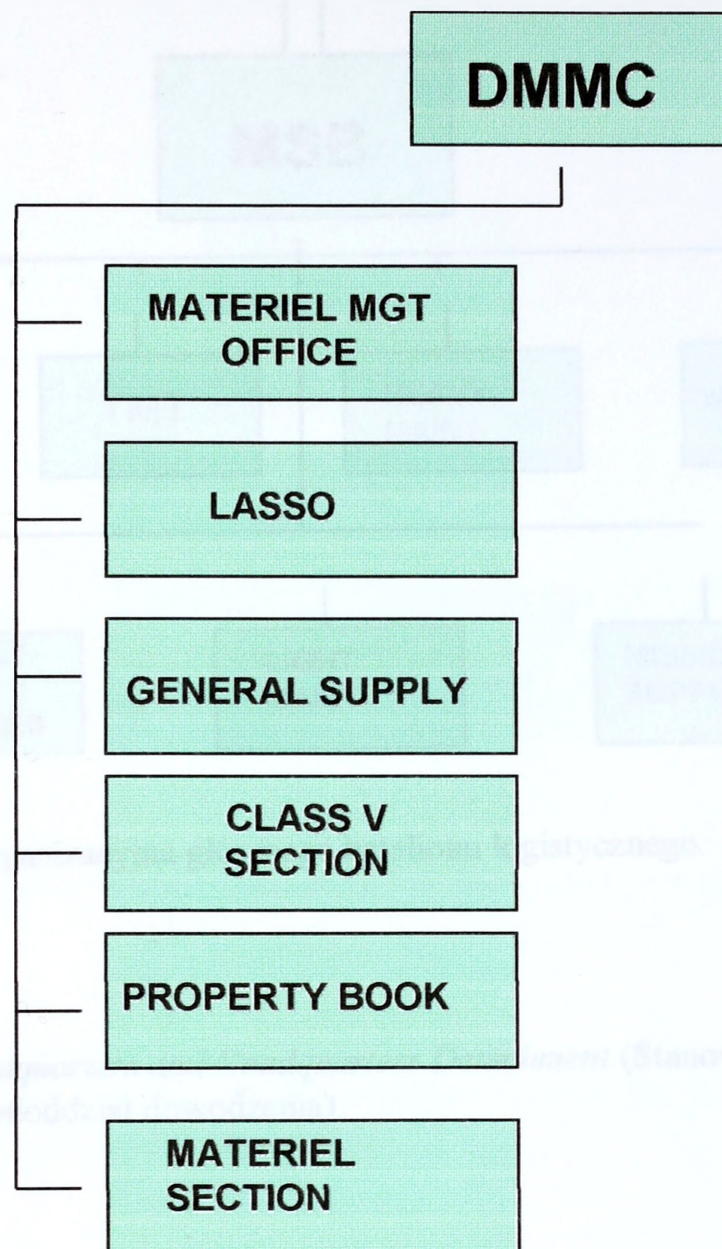

Źródło: Nowak E.: *Zabezpieczenie logistyczne wojsk lądowych w działaniach bojowych „Log-Ląd”. cz. II. Zabezpieczenie logistyczne związku taktycznego w działaniach bojowych.* AON. 1998, s.31.

Rysunek 1. Dowództwo zabezpieczenia logistycznego (dywizyjne) oraz podległe mu jednostki logistyczne.

Legenda:

- DISCOM** – *Division Support Command* (Dowództwo zabezpieczenia logistycznego)
- HHC** – *Headquarters and Headquarters Company* (Stanowisko dowodzenia i kompania dowodzenia)
- MMC (DMMC)** – *Material Management Center* (Centrum kierowania zaopatrzeniem)
- MSB** – *Main support battalion* (Główny batalion logistyczny)
- FSB** – *Forward support battalion* (Wysunięty batalion logistyczny)
- ASB (DASB)** – *Aviation support battalion* (Lotniczy batalion logistyczny)

Rysunek 2. Struktura organizacyjna dywizyjnego centrum kierowania zaopatrzeniem.

Legenda:

DMMC – *DIVISION MATERIEL MANAGEMENT CENTER* (Dywizyjne centrum kierowania zaopatrzeniem)

MATERIEL MGT OFFICE – *DMMC COMMAND AND CONTROL* (Biuro dywizyjnego kierownictwa centrum kierowania zabezpieczeniem)

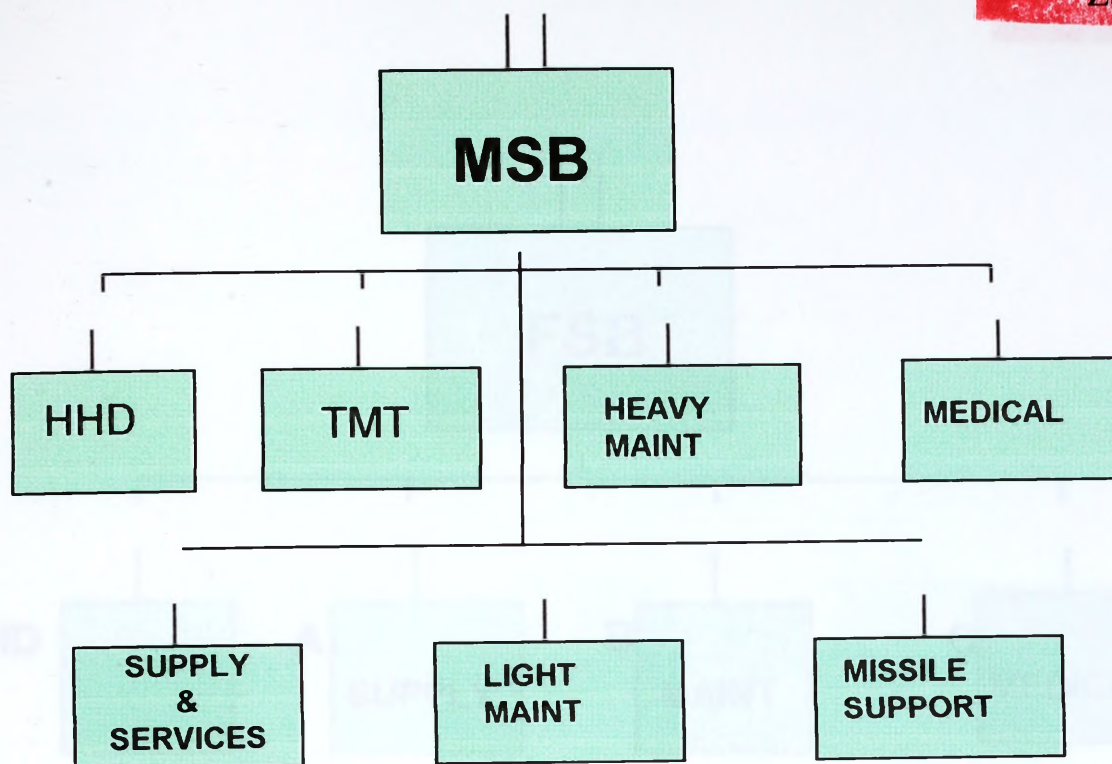
LASSO – *LOGISTICS AUTOMATION SYSTEMS SUPPORT OFFICE* (Logistyczne biuro systemów automatyzacji wsparcia kierowania)

GENERAL SUPPLY (Zaopatrzenie ogólne) – Komórka organizuje zaopatrywanie w środki klasy I,II,III,IV.

CLASS V SELECTION (Sekcja zaopatrywania w środki klasy V – środki bojowe)

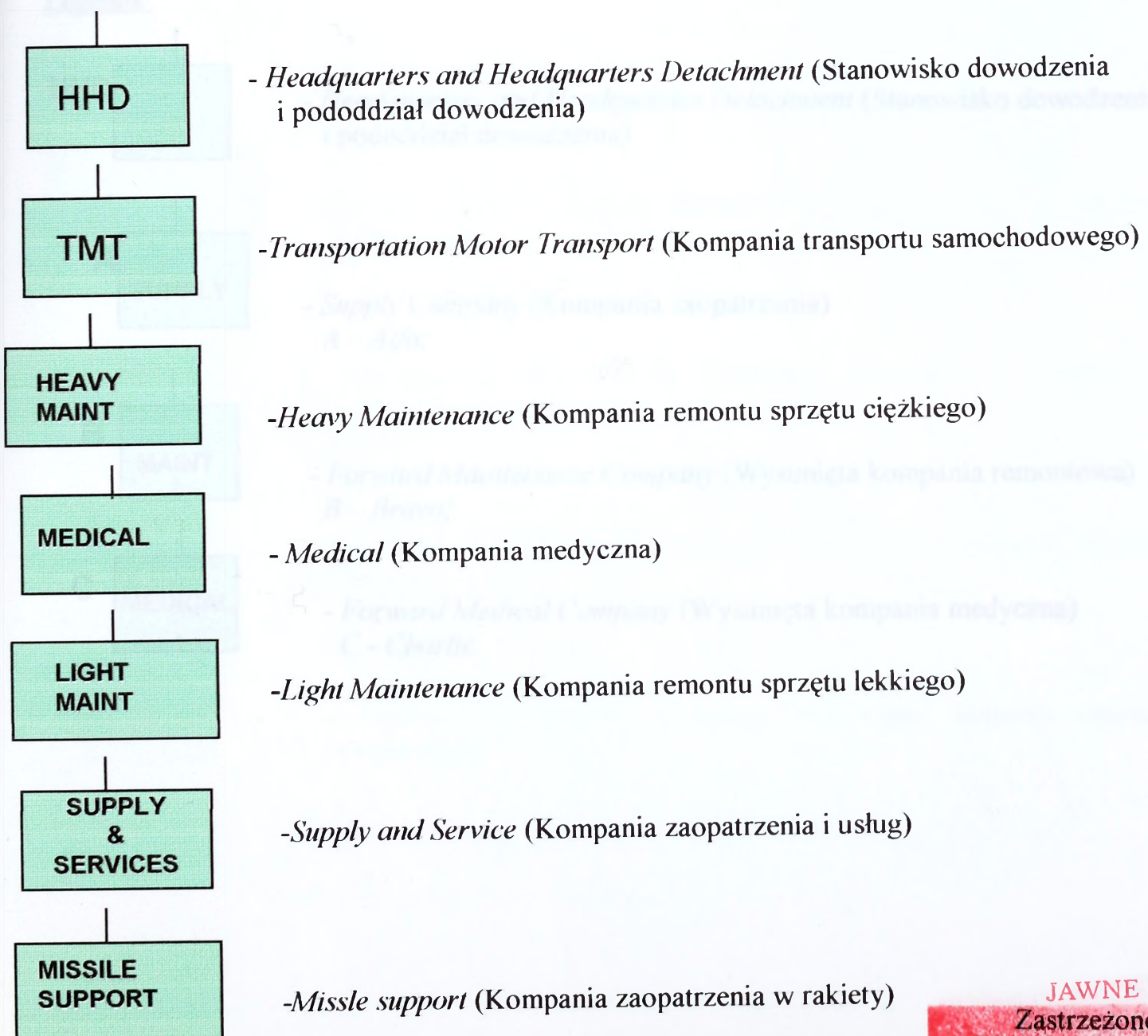
PROPERTY BOOK (Sekcja ewidencji środków klasy VII – *Major and items* tzn. uzbrojenia i sprzętu wojskowego indywidualnego i zespołowego)

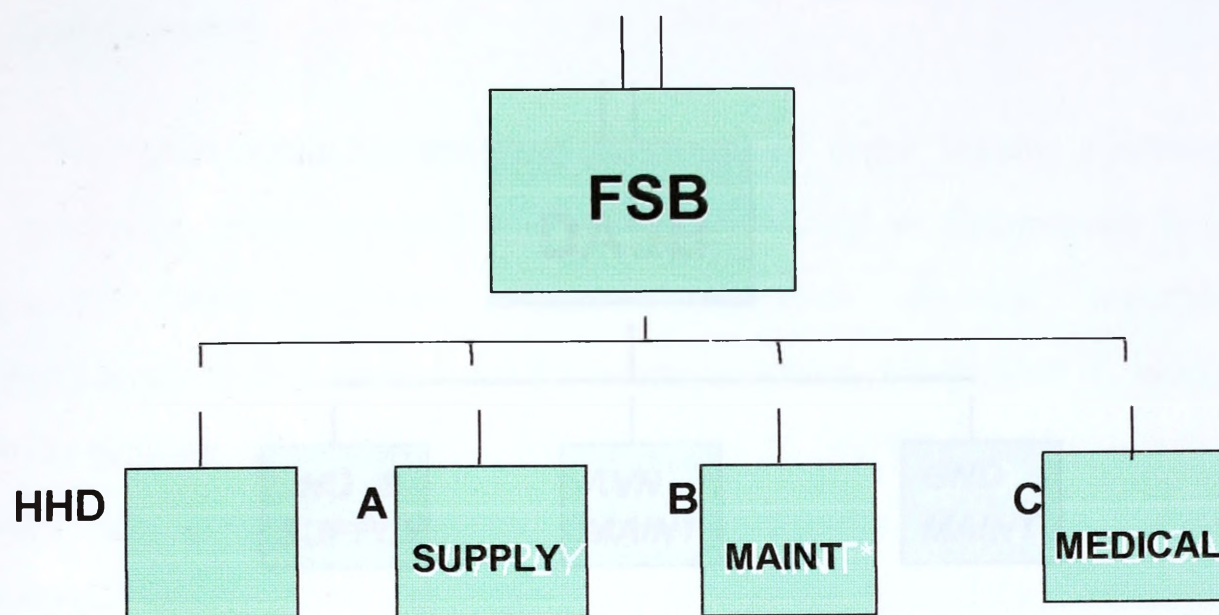
MATERIEL SECTION (Sekcja organizuje remonty UiSW oraz zaopatrywanie w środki klasy IX – części zamienne)

Rysunek 3. Struktura organizacyjna głównego batalionu logistycznego.

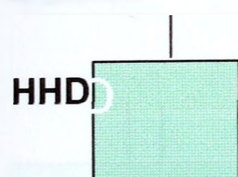
Legenda:

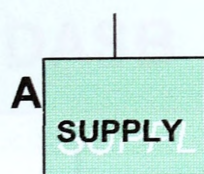

Rysunek 4. Struktura organizacyjna wysuniętego batalionu logistycznego.

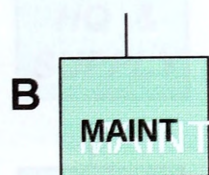
Legenda:

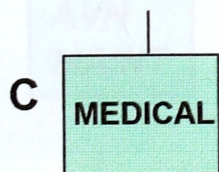
- *Headquarters and Headquarters Detachment* (Stanowisko dowodzenia i pododdział dowodzenia)

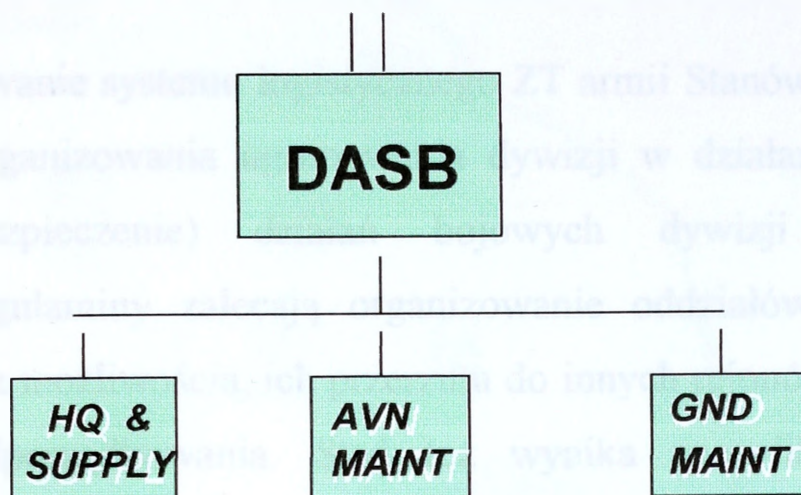
- *Supply Company* (Kompania zaopatrzenia)
A – Alfa;

- *Forward Maintenance Company* (Wysunięta kompania remontowa)
B – Bravo;

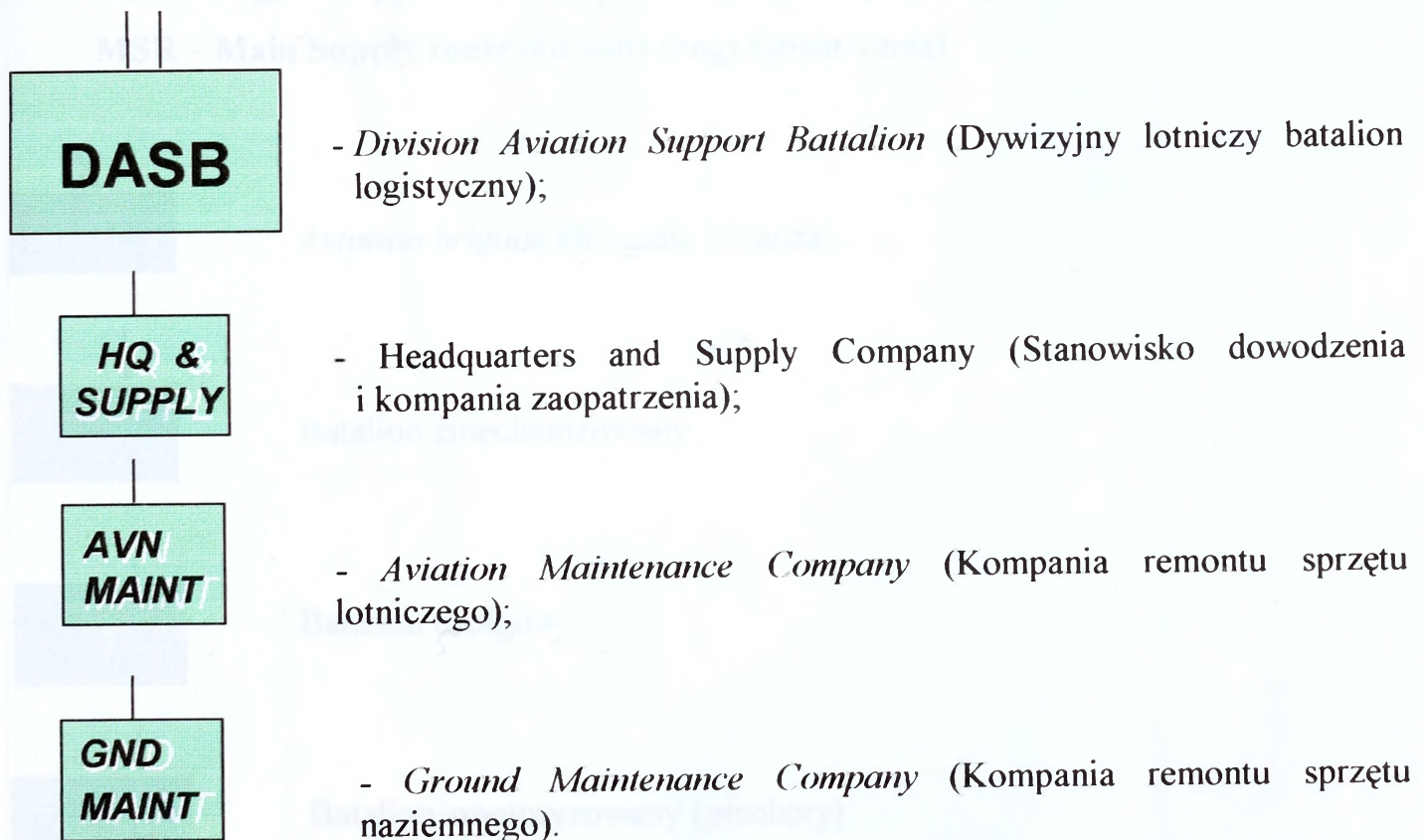

- *Forward Medical Company* (Wysunięta kompania medyczna)
C - Charlie.

Rysunek 5. Struktura organizacyjna lotniczego batalionu logistycznego.

Legenda:

2. Analiza i ocena funkcjonowania systemu logistycznego w ZT armii Stanów Zjednoczonych

Funkcjonowanie systemu logistycznego ZT armii Stanów Zjednoczonych jest pochodną organizowania ugrupowania dywizji w działaniach bojowych. Wsparcie (zabezpieczenie) działań bojowych dywizji amerykańskiej obowiązujące regulaminy zalecają organizowanie oddziałów i jednostek o różnym składzie z możliwością ich przetrzutu do innych rejonów, a tym samym zmiany ich podporządkowania. Stąd też wynika specyfika ugrupowania jednostek logistycznych podległych dywizyjnemu dowództwu zabezpieczenia logistycznego. Sposób ugrupowania jednostek logistycznych DISCOM przedstawiony jest na rysunku 6.

Legenda do rysunku 6.:

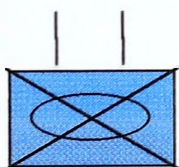
DSA – *Division support area* (Dywizyjny rejon logistyczny)

BSA – **Brigade support area** (Brygadowy rejon logistyczny)

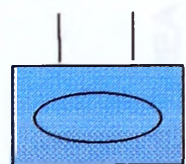
MSR – **Main Supply route** (Główne drogi zaopatrzenia)

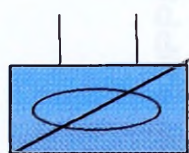
Aviation brigade (Brygada lotnicza)

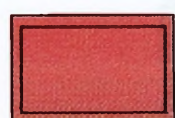
Batalion zmechanizowany

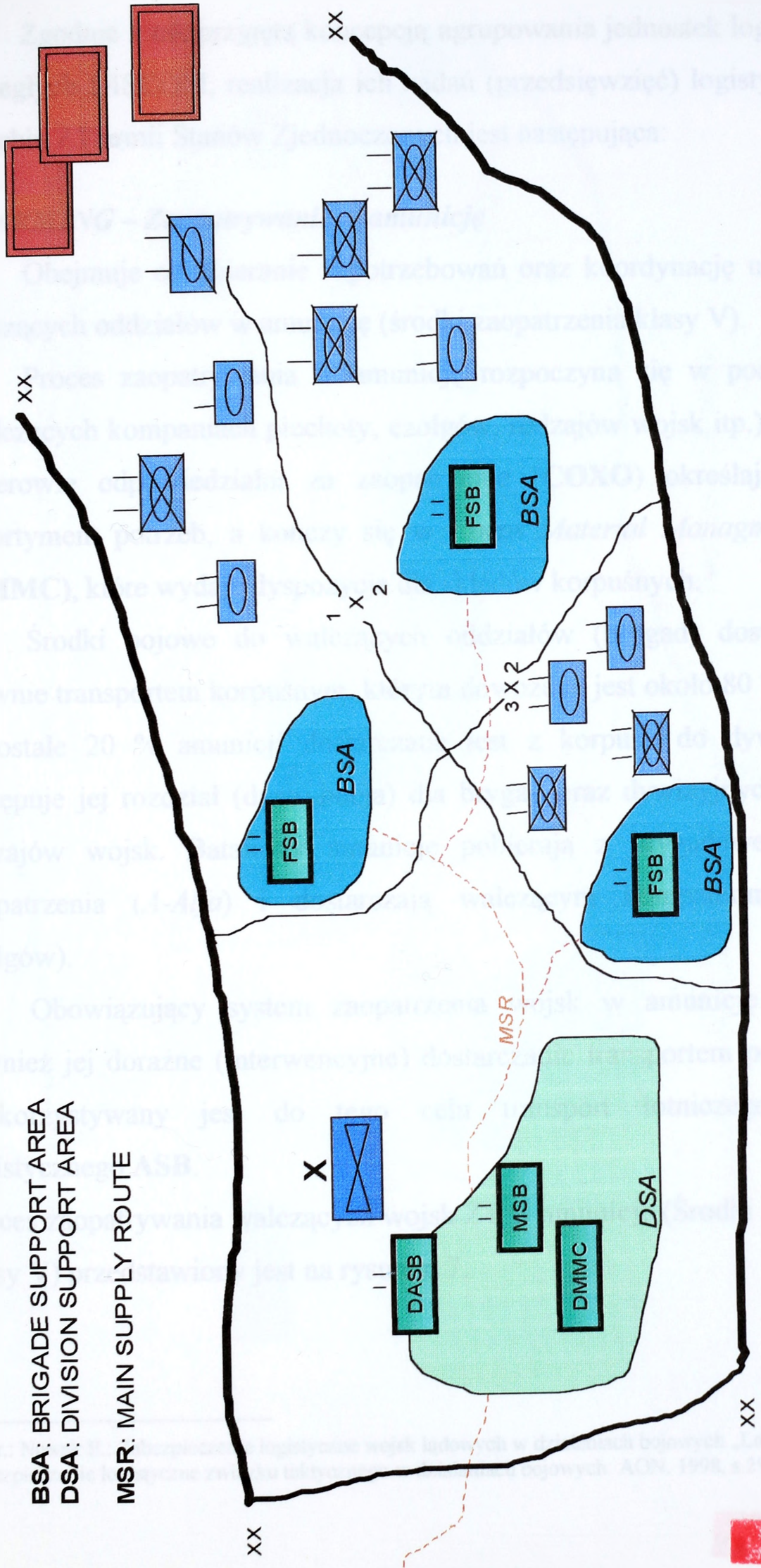
Batalion czołgów

Batalion zmotoryzowany (piechoty)

Jednostka przeciwnika (nie rozpoznana)

Rysunek 6. Ugrupowanie jednostek logistycznych podległych DISCOM w działaniach taktycznych.

Zgodnie z tak przyjętą koncepcją ugrupowania jednostek logistycznych podległych DISCOM, realizacja ich zadań (przedsięwzięć) logistycznych na szczeblu ZT armii Stanów Zjednoczonych jest następująca:

2.1. ARMING – Zaopatrywanie w amunicję

Obejmuje on zbieranie zapotrzebowań oraz koordynację uzupełnienia walczących oddziałów w amunicję (środki zaopatrzenia klasy V).

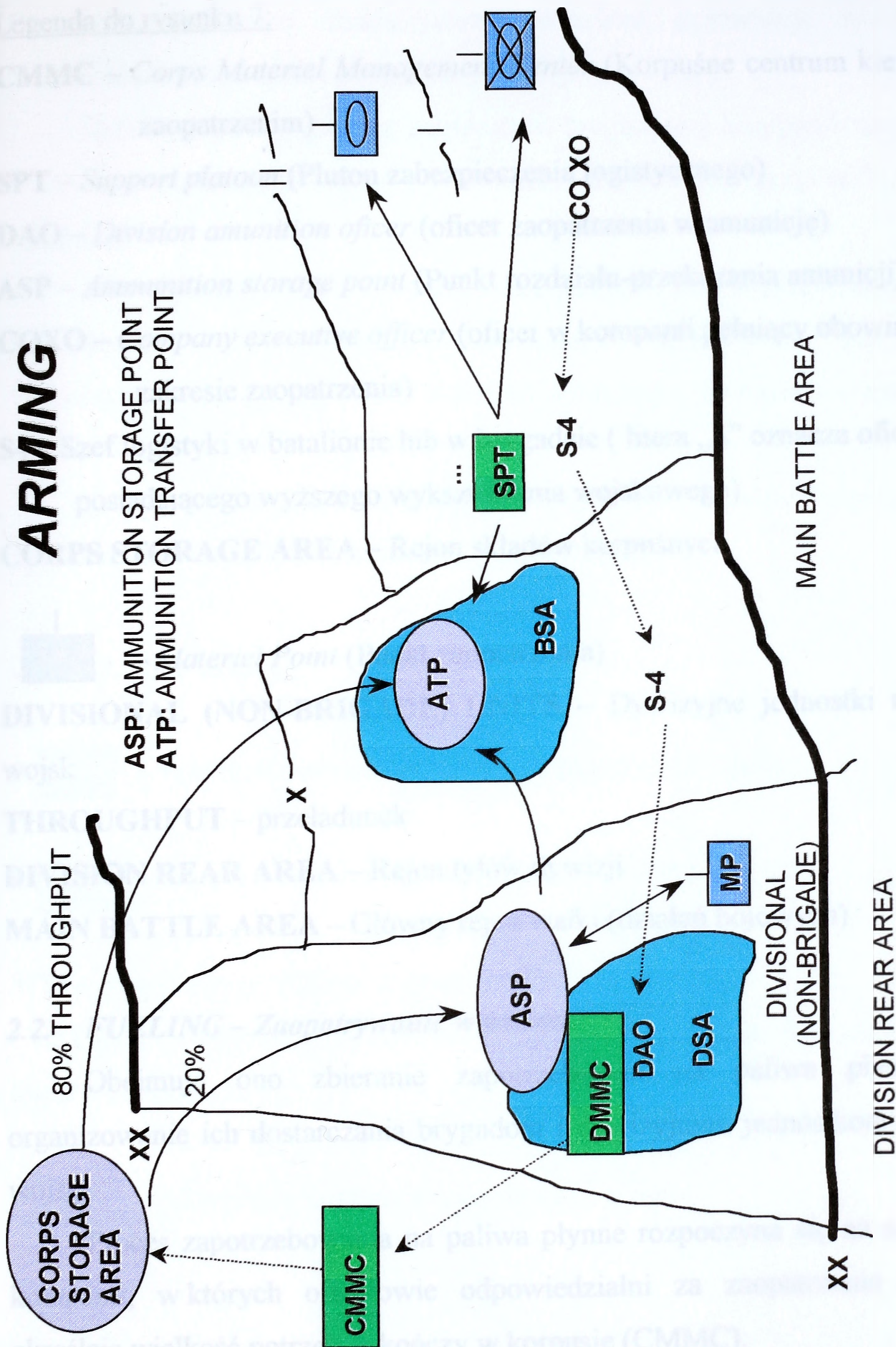
Proces zaopatrywania w amunicję rozpoczyna się w pododdziałach (walczących kompaniach piechoty, czołgów, rodzajów wojsk itp.), w których oficerowie odpowiedzialni za zaopatrzenie (COXO) określają wielkość i asortyment potrzeb, a kończy się w *Corps Material Management Center (CMMC)*, które wydaje dyspozycje dla składów korpuśnych.¹

Środki bojowe do walczących oddziałów (brygad) dostarczane są głównie transportem korpuśnym, którym dowożone jest około 80 % amunicji. Pozostałe 20 % amunicji dostarczane jest z korpusu do dywizji, gdzie następuje jej rozdział (dystrybucja) dla brygad oraz dywizyjnych jednostek rodzajów wojsk. Bataliony amunicję pobierają z brygadowej kompanii zaopatrzenia (*A-Alfa*) i dostarczają walczącym kompaniom (piechoty czołgów).

Obowiązujący system zaopatrzenia wojsk w amunicję przewiduje również jej doraźne (interwencyjne) dostarczanie transportem powietrznym. Wykorzystywany jest do tego celu transport lotniczego batalionu logistycznego ASB.

Proces zaopatrywania walczących wojsk ZT w amunicję (Środki zaopatrzenia klasy V) przedstawiony jest na rysunku 7.

¹ Por.: Nowak E.: Zabezpieczenie logistyczne wojsk lądowych w działaniach bojowych „Log-Ląd”. cz. II. Zabezpieczenie logistyczne związku taktycznego w działaniach bojowych. AON. 1998, s.29.

Rysunek 7. Zaopatrywanie związku taktycznego armii USA w amunicję.

Legenda do rysunku 7:

CMMC – *Corps Materiel Management Center* (Korpuśne centrum kierowania zaopatrzeniem)

SPT – *Support platoon* (Pluton zabezpieczenia logistycznego)

DAO – *Division ammunition officer* (oficer zaopatrzenia w amunicję)

ASP – *Ammunition storage point* (Punkt rozdziału-przekazania amunicji)

COXO – *Company executive officer* (oficer w kompanii pełniący obowiązki w zakresie zaopatrzenia)

S4 – Szef logistyki w batalionie lub w brygadzie (litera „S” oznacza oficera nie posiadającego wyższego wykształcenia wojskowego)

CORPS STORAGE AREA – Rejon składów korpuśnych

MP - *Materiel Point* (Punkt zaopatrzenia)

DIVISIONAL (NON-BRIGADE) UNITS – Dywizyjne jednostki rodzajów wojsk

THROUGHPUT – przeładunek

DIVISION REAR AREA – Rejon tyłów dywizji

MAIN BATTLE AREA – Główny rejon walki (działań bojowych)

2.2. *FUELING* – *Zaopatrywanie w paliwa*

Obejmuje ono zbieranie zapotrzebowań na paliwa płynne oraz organizowanie ich dostarczania brygadam i dywizyjnym jednostkom rodzajów wojsk.

Proces zapotrzebowania na paliwa płynne rozpoczyna się na szczeblach kompanii, w których oficerowie odpowiedzialni za zaopatrzenie (**COXO**) określają wielkość potrzeb, a kończy w korpusie (**CMMC**).

Paliwa, płynne walczącym oddziałom (brygadam) dostarczane są głównie przez dywizyjną kompanię zaopatrzenia i usług (*supply and service*). Dostarcza ona również paliwa płynne dywizyjnym jednostkom rodzajów wojsk.

Obowiązujący system zaopatrywania w paliwa przewiduje również ich bezpośrednie dostarczanie brygadam ze szczebla korpusu.

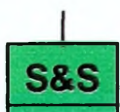
Bataliony paliwa płynne pobierają z brygadowej kompanii zaopatrzenia (*A-Alfa*) i dostarczają je walczącym kompaniom (piechoty, czołgów)².

UWAGA!

Obowiązujący system zaopatrywania wojsk w paliwa przewiduje również ich doraźne (interwencyjne) dostarczanie transportem powietrznym. Wykorzystuje się do tego celu transport lotniczego transportu logistycznego (ASB).

Proces zaopatrywania walczących wojsk ZT w paliwa płynne (środki zaopatrzenia klasy III) przedstawiony jest na rysunku 8.

Legenda do rysunku 8:

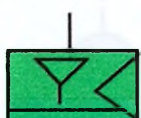
- *Supply and service* (kompania zaopatrzenia i usług)

- *Supply Company Alfa* (kompania zaopatrzenia alfa)

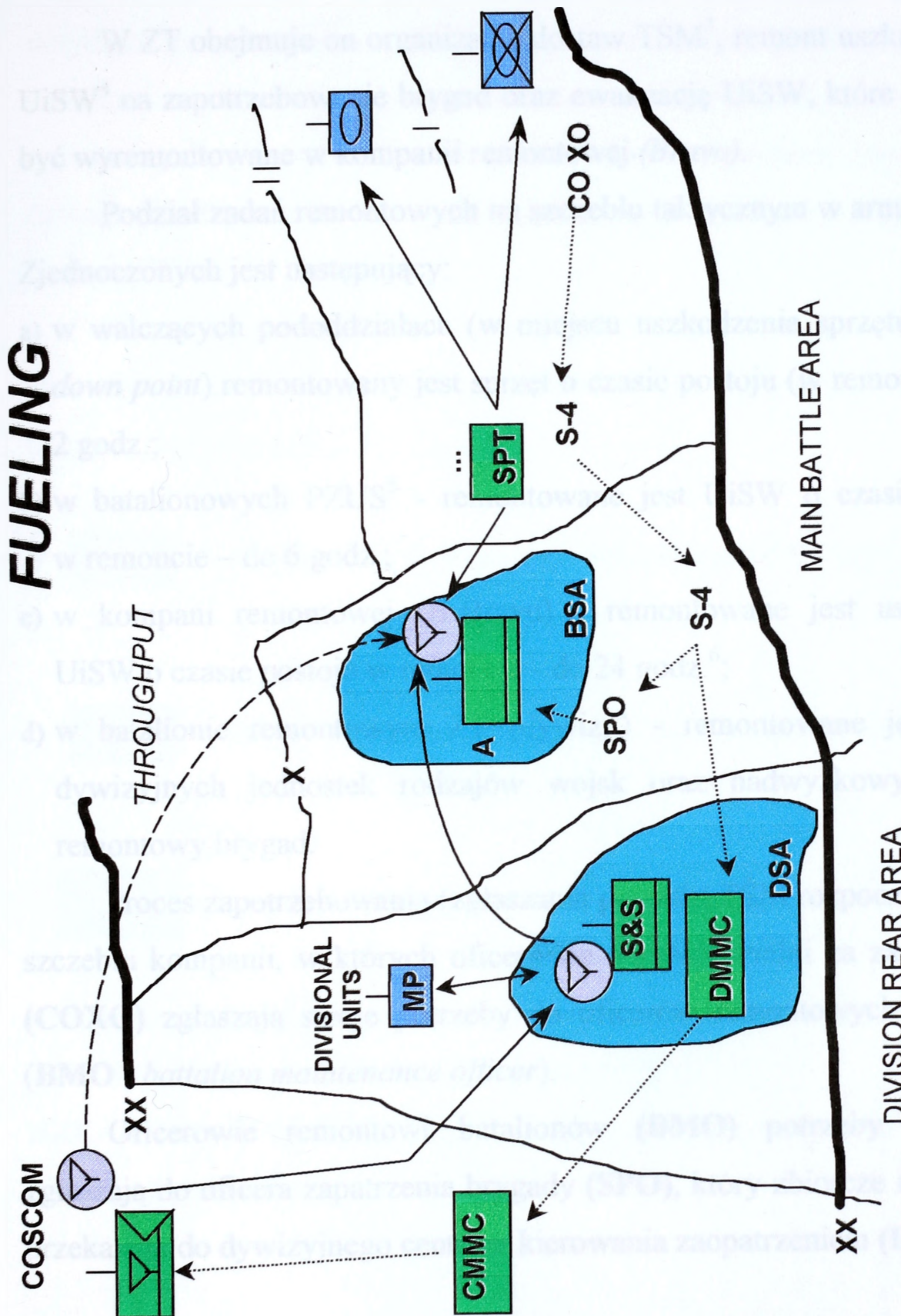
SPO – *Supply Officer* (Oficer zaopatrzenia)

COSCOM – *Corps Support Command* (Korpuśna kompania dowodzenia logistycznego)

- Korpuśna kompania zaopatrzenia w mps

² Tamże s. 42.

Rysunek 8. Zaopatrywanie związku taktycznego armii USA w paliwa płynne.

2.3. *FIXING* - Ewakuacja i remont UiSW oraz zaopatrywanie w techniczne środki materialowe

W ZT obejmuje on organizację dostaw TŚM³, remont uszkodzonego UiSW⁴ na zapotrzebowanie brygad oraz ewakuację UiSW, które nie może być wyremontowane w kompanii remontowej (*Bravo*).

Podział zadań remontowych na szczeblu taktycznym w armii Stanów Zjednoczonych jest następujący:

- a) w walczących pododdziałach (w miejscu uszkodzenia sprzętu - *Break down point*) remontowany jest sprzęt o czasie postoju (w remoncie) - do 2 godz.;
- b) w batalionowych PZUS⁵ - remontowane jest UiSW o czasie postoju w remoncie - do 6 godz.;
- c) w kompanii remontowej (B-Bravo) - remontowane jest uszkodzone UiSW o czasie postoju w remoncie - do 24 godz.⁶;
- d) w batalionie remontowym ZT (dywizji) - remontowane jest UiSW dywizyjnych jednostek rodzajów wojsk oraz nadwyżkowy fundusz remontowy brygad.

Proces zapotrzebowania (zgłaszania potrzeb) TŚM rozpoczyna się na szczeblu kompanii, w których oficerowie odpowiedzialni za zaopatrzenie (**COXO**) zgłaszają swoje potrzeby do oficerów remontowych batalionu (**BMO** - *battalion maintenance officer*).

Oficerowie remontowi batalionów (**BMO**) potrzeby na TŚM zgłaszają do oficera zapatrzenia brygady (**SPO**), który zbiorcze informacje przekazuje do dywizyjnego centrum kierowania zaopatrzeniem (**DMMC**).

³ TŚM - techniczne środki materialowe.

⁴ UiSW - uzbrojenie i sprzęt wojskowy

⁵ PZUS - punkt zbiórki uszkodzonego sprzętu.

⁶ Ewakuację uszkodzonego UiSW, które nie może być wyremontowane przez kompanię remontową brygady organizuje dywizja.

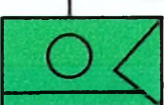
Z DMMC zbiorcze informacje przekazywane są do korpuśnego centrum kierowania zaopatrzeniem (CMMC), które wydaje dyspozycje dotyczące zaopatrywania w TŚM (zestawy remontowe). TŚM z korpuśnej kompanii zaopatrzenia (w zestawy remontowe) dostarczane są do kompanii remontowych (*Heavy Maint & Light Maint.*) batalionu logistycznego dywizji (MSB) oraz do kompanii remontowych batalionów logistycznych brygad (FSB)⁷.

Proces organizacji zaopatrywania w TŚM oraz wykonywania remontów uszkodzonego UiSW przedstawiony jest na rysunku 9.

Legenda do rysunku 9.:

B - *Company Bravo* (Kompania remontowa FSB)

 - *Light Maintenance Company* (Lekka kompania remontowa)

 - Korpuśna kompania zaopatrzenia w części zamienne

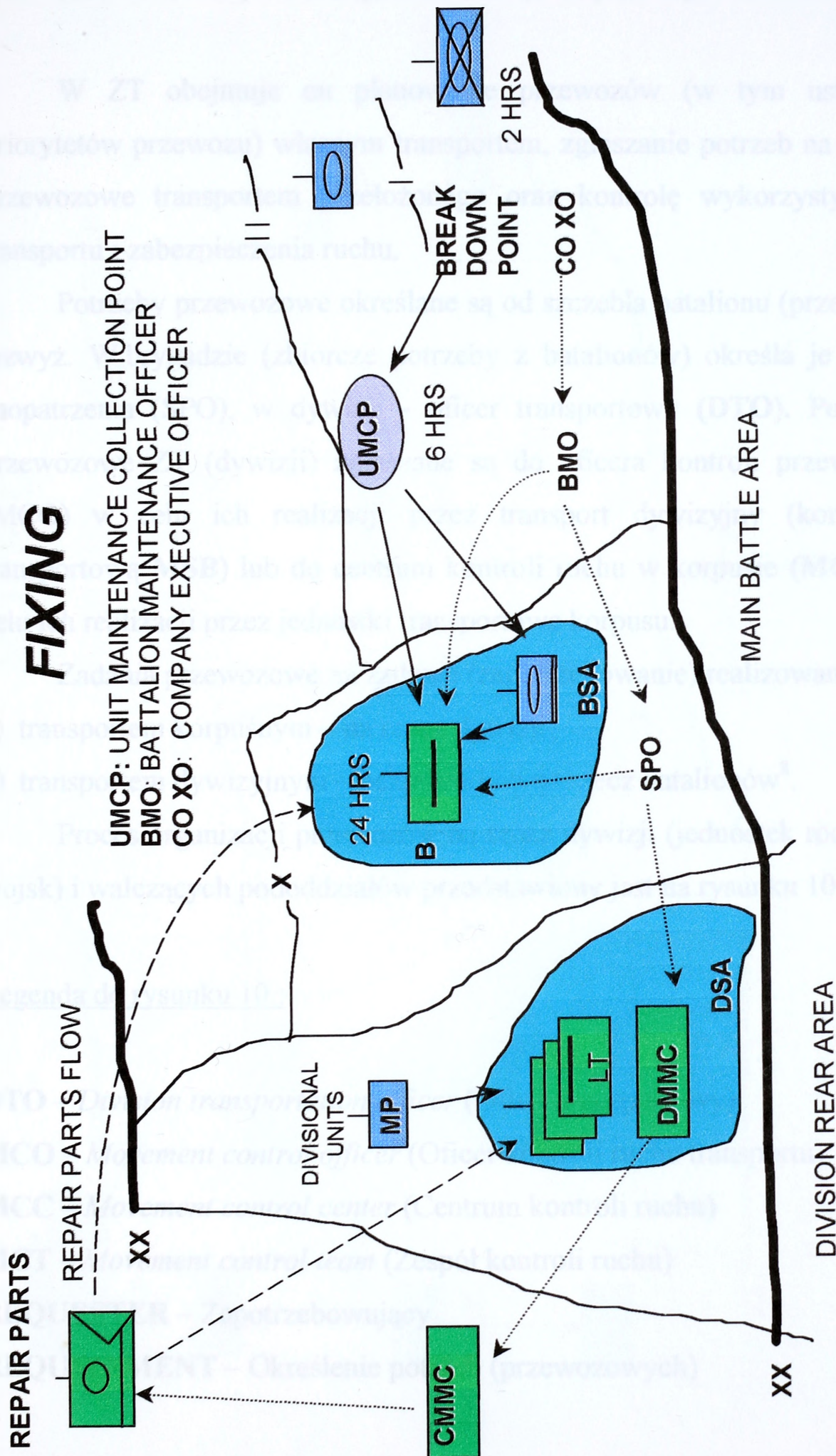
BMO - *Battalion maintenance officer* (Oficer remontowy batalionu)

UMCP - *Unit maintenance collection point* (PZUS)

BREAK DOWN POINT - Miejsce (punkt) uszkodzenia sprzętu

2 HRS - 2 godz.

⁷ Por.: Nowak E.: Zabezpieczenie logistyczne wojsk lądowych w działaniach bojowych „Log-Ląd”. cz. II. Zabezpieczenie logistyczne związku taktycznego w działaniach bojowych. AON . 1998, s. 44.

Rysunek 9. Organizacja zaopatrywania w TSM oraz remontów uszkodzonego UjSW w ZT USA.

2.4. *MOVING - Kierowanie przewozami (transportem)*

W ZT obejmuje on planowanie przewozów (w tym ustalenia priorytetów przewozu) własnym transportem, zgłaszanie potrzeb na usługi przewozowe transportem przełożonego oraz kontrolę wykorzystywania transportu i zabezpieczenia ruchu.

Potrzeby przewozowe określone są od szczebla batalionu (przez S-4) wzwyż. W brygadzie (zbiorcze potrzeby z batalionów) określa je oficer zaopatrzenia (SPO), w dywizji - oficer transportowy (**DTO**). Potrzeby przewozowe ZT (dywizji) zgłaszane są do oficera kontroli przewozów (**MCO**) w celu ich realizacji przez transport dywizyjny (kompanię transportową **MSB**) lub do centrum kontroli ruchu w korpusie (**MCC**) w celu ich realizacji przez jednostki transportowe korpusu.

Zadania przewozowe na żądanie (zapotrzebowanie) realizowane są:

- a) transportem korpuśnym – na rzecz dywizji;
- b) transportem dywizyjnym – bezpośrednio na rzecz batalionów⁸.

Proces organizacji przewozów na rzecz dywizji (jednostek rodzajów wojsk) i walczących pododdziałów przedstawiony jest na rysunku 10.

Legenda do rysunku 10.:

DTO – *Division transportation officer* (Oficer transportowy)

MCO – *Movement control officer* (Oficer kontroli ruchu transportu)

MCC – *Movement control center* (Centrum kontroli ruchu)

MCT – *Movement control team* (Zespół kontroli ruchu)

REQUESTER – Zapotrzebowujący

REQUIREMENT – Określenie potrzeb (przewozowych)

2.5. *SUSTAINING SOLDIERS AND THEIR SYSTEMS* – *Wyposażenie osobiste i usługi na rzecz żołnierzy*

W armii Stanów Zjednoczonych „*Sustaining*”⁹ obejmuje realizację następujących przedsięwzięć:

- a) *personnel service* (wyposażenie i usługi osobiste);
- b) *health services* (usługi zdrowotne, wypoczynek);
- c) *field services* (usługi w polu / warunkach bojowych);
- d) *general supply support (class I, II, III, VI, MAPS)* – ogólne zaopatrzenie (w żywność, umundurowanie i wyposażenie osobiste, paliwo, materiały handlowe, mapy);
- e) *quality of life* – warunki socjalne
- f) inne usługi takie jak np. ewakuacja i odzysk wyposażenia osobistego, ewakuacja i pochówek zmarłych i poległych żołnierzy itp.

Sposób realizacji powyższych przedsięwzięć przedstawiony jest na rysunku 11.

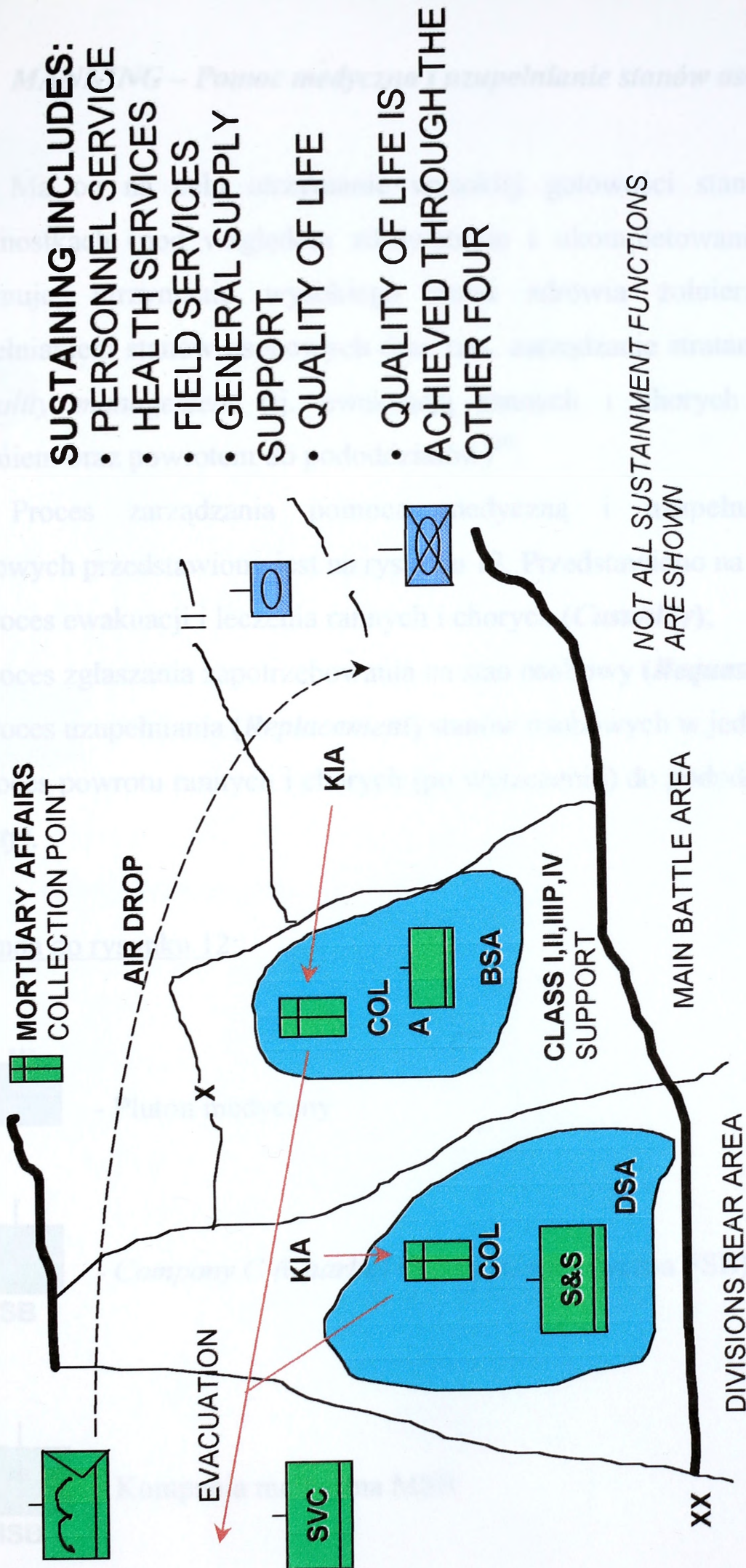
UWAGA!

Przedstawiono na nim tylko wybrane (główne) usługi specjalne i gospodarczo – bytowe (socjalne). Są to:

- a) organizacja zrzutów (**AIR DROP**) (dostaw) deficytowych rodzajów zaopatrzenia;
- b) zaopatrywanie w środki materiałowe klasy I, II, III, VI;
- c) zaopatrywanie w wodę (**WATER**) i usługi piekarnicze (**BAKERY**);
- d) usługi kąpielowe (**BATH**) i pralnicze (**LAUNDRY**);
- e) ewakuacja poległych w walce (**KIA – Killed In Action**)

⁹ Tamże s. 49.

SUSTAINING SOLDIERS & THEIR SYSTEMS

- SUSTAINING INCLUDES:**
- PERSONNEL SERVICE
 - HEALTH SERVICES
 - FIELD SERVICES
 - GENERAL SUPPLY SUPPORT
 - QUALITY OF LIFE
- QUALITY OF LIFE IS ACHIEVED THROUGH THE OTHER FOUR

NOT ALL SUSTAINMENT FUNCTIONS ARE SHOWN

Rysunek 11. Organizacja zaopatrzenia i usług na rzecz żołnierzy.

2.6. MANNING – Pomoc medyczna i uzupełnianie stanów osobowych

Ma on na celu utrzymanie wysokiej gotowości stanów osobowych w jednostkach (pod względem zdrowotnym i ukompletowania żołnierzami). Obejmuje: utrzymanie wysokiego stanu zdrowia żołnierzy, kierowanie uzupełnianiem stanów osobowych oraz tzw. zarządzanie stratami sanitarnymi - *Casualty management* (tj. ewakuacją rannych i chorych żołnierzy, ich leczeniem oraz powrotem do pododdziałów)¹⁰.

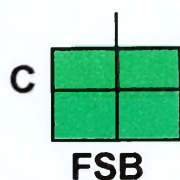
Proces zarządzania pomocą medyczną i uzupełnianiem stanów osobowych przedstawiony jest na rysunku 12. Przedstawiono na nim:

- proces ewakuacji i leczenia rannych i chorych (*Casualty*);
- proces zgłaszania zapotrzebowania na stan osobowy (*Request*);
- proces uzupełniania (*Replacement*) stanów osobowych w jednostkach;
- proces powrotu rannych i chorych (po wyleczeniu) do pododdziałów (*Return to duty*).

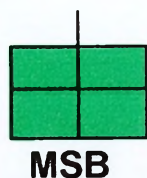
Legenda do rysunku 12:

- Pluton medyczny

- *Company C (Charlie)* (Kompania medyczna FSB)

- Kompania medyczna MSB

¹⁰ Tamże s. 51.

MASH

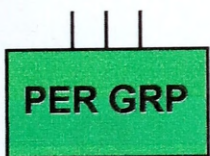
- *Mobile army surgical hospital* (Ruchomy wojskowy szpital chirurgiczny)

CSH

- *Combat support hospitality* (Dywizyjny punkt medyczny)

CONUS - *Continental United States* (Kontynent USA)

PER GRP

- Pułk zapasowy

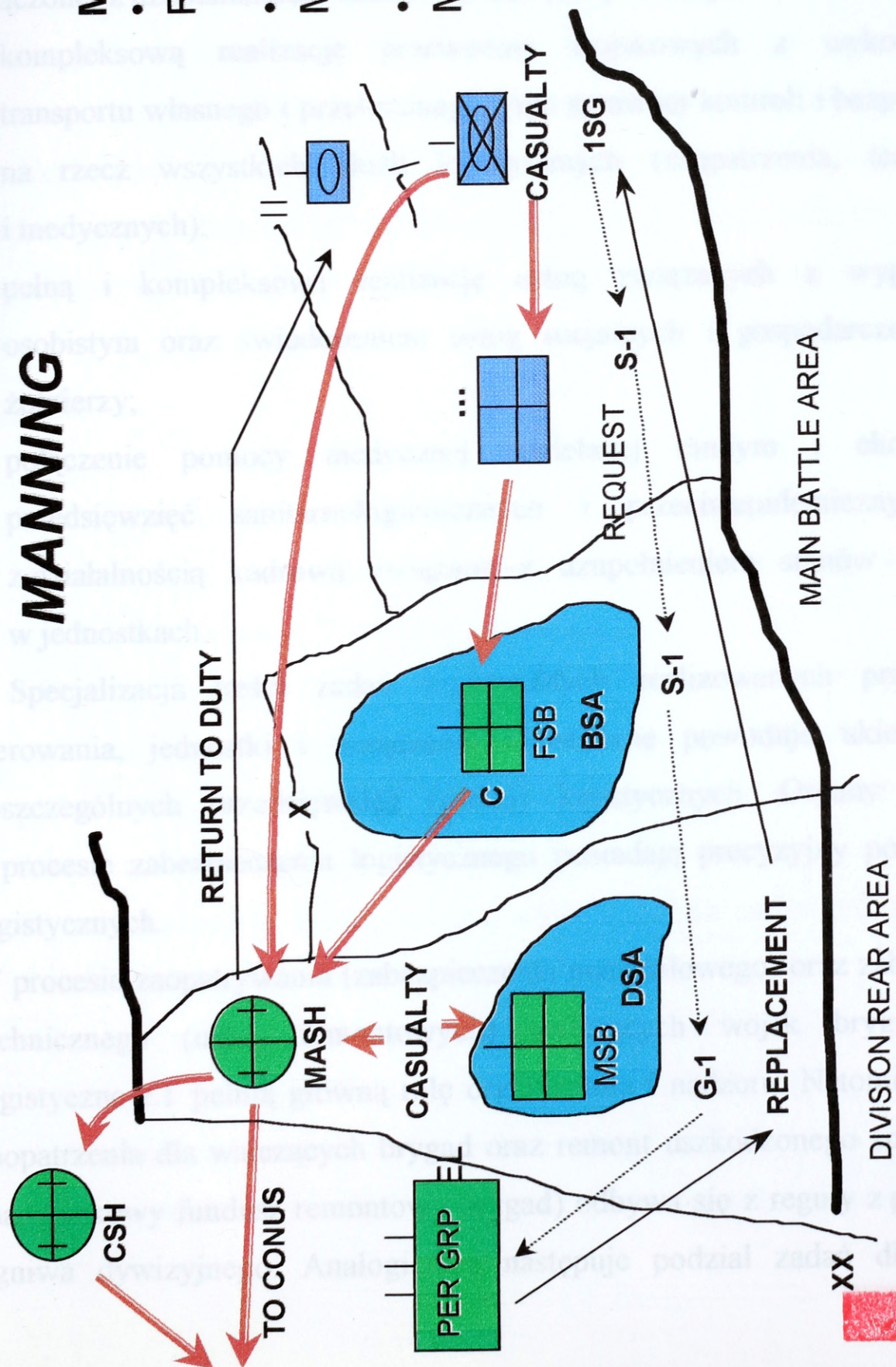
C-1 – Oficer personalny

CASUALTY – Straty sanitarne

MANNING

MANNING INCLUDES:

- PERSONNEL READINESS
- REPLACEMENT MANAGEMENT
- CASUALTY MANAGEMENT

Rysunek 12. Pomoc medyczna i uzupełnianie stanów osobowych.

Specyfika funkcjonowania w systemie logistycznym ZT armii Stanów Zjednoczonych (w porównaniu z logistyką polską) samodzielnych pionów funkcjonalnych tj.: *moving, sustaining i manning* powoduje, kompleksową (pełną) realizację przedsięwzięć logistycznych walczących wojsk dywizji.

Oddzielne rozpatrywanie problematyki w zakresie kierowania przewozami, wyposażenia osobistego i usług na rzecz żołnierzy oraz pomocy medycznej połączonej z uzupełnianiem stanów osobowych powoduje:

- kompleksową realizację przewozów wojskowych z wykorzystaniem transportu własnego i przełożonego, jego sprawnej kontroli i bezpieczeństwa na rzecz wszystkich służb logistycznych (zaopatrzenia, technicznych i medycznych);
- pełną i kompleksową realizację usług związanych z wyposażeniem osobistym oraz świadczeniem usług socjalnych i gospodarczo-bytowych żołnierzy;
- połączenie pomocy medycznej udzielanej rannym i chorym oraz przedsięwzięć sanitarnohigienicznych i przeciwepidemicznych wojsk z działalnością kadrową związaną z uzupełnieniem stanów osobowych w jednostkach.

Specjalizacja treści zadań logistycznych realizowanych przez organy kierowania, jednostki i urządzenia logistyczne powoduje ukierunkowanie poszczególnych przedsięwzięć (zadań) logistycznych. Organy kierowania w procesie zabezpieczenia logistycznego posiadają precyzyjny podział zadań logistycznych.

W procesie zaopatrywania (zabezpieczenia materiałowego) oraz zabezpieczenia technicznego (usług remontowych) walczących wojsk brygad, organy logistyczne ZT pełnią główną rolę organizatora i nadzoru. Natomiast dostawy zaopatrzenia dla walczących brygad oraz remont uszkodzonego sprzętu UiSW (nadwyżkowy fundusz remontowy brygad) odbywa się z reguły z pominięciem ogniwa dywizyjnego. Analogicznie następuje podział zadań dla jednostek

logistycznych. Dywizyjny batalion logistyczny (MSB) ukierunkowany jest na realizację zadań tylko (głównie) na rzecz dywizyjnych jednostek (artylerii naziemnej, artylerii przeciwlotniczej, wojsk inżynieryjnych, wojsk obrony przeciwchemicznej oraz jednostek rozpoznania i dowodzenia). Natomiast zadania zabezpieczenia logistycznego brygad realizują wysunięte bataliony logistyczne (3 x FSB).

Taki podział specjalistyczny organów i jednostek logistycznych na poszczególnych szczeblach organizacyjnych szczególnie w odniesieniu do realizacji dostaw zaopatrzenia i świadczenia usług na rzecz oddziałów i pododdziałów ogólnowojskowych i rodzajów wojsk w ZT armii Stanów Zjednoczonych służy do pełnej ich profesjonalizacji oraz dodatkowo wpływa na skuteczność funkcjonowania systemu logistycznego.

Wnioski

- 1) Zabezpieczenie logistyczne wojsk w ZT armii Stanów Zjednoczonych charakteryzuje się wysoką skutecznością i specjalizacją w realizacji przedsięwzięć (zadań) logistycznych.
- 2) Podział logistycznych organów kierowania na część planistyczno-organizacyjną (wydział G4) oraz wykonawczą DISCOM dysponującą pododdziałami dowodzenia w sposób zasadniczy upraszcza kierowanie zabezpieczeniem logistycznym walczących wojsk.
- 3) W zabezpieczeniu logistycznym wojsk wyróżnia się sześć zasadniczych zadań logistycznych, którymi są:
 - Zaopatrywanie w amunicję (odpowiednik am. ARMING);
 - Zaopatrywanie w paliwa (odpowiednik am. FUELING);
 - Ewakuacja i remont uzbrojenia i sprzętu wojskowego (UiSW) oraz zaopatrywanie w techniczne środki materiałowe (odpowiednik am. FIXING);

- Kierowanie przewozami-transportem (odpowiednik am. MOVING);
 - Wyposażenie osobiste i usługi na rzecz żołnierzy (odpowiednik am. SUSTAINING);
 - Pomoc medyczna i uzupełnianie stanów osobowych (odpowiednik am. MANNING).
- 4) Wiele zadań logistycznych realizowanych jest kompleksowo przy udziale – nie logistycznych – zespołów sztabu dywizji, np.: zespołu uzupełnień, zespołu przesłuchiwania jeńców, zespołu ochrony środowiska, żandarmerii itp.

Główny problem badawczy

Jak jest zorganizowany i funkcjonuje system logistyczny ZT Bundeswehry w działaniach bojowych oraz jakie zadawane w nim rozwiązania organizacyjne i sposoby działania logistycznych organów kierowania, jednostek i urządzeń logistycznych, które mogą być zaimplementowane (wdrożone) w ZT wojsk lądowych Wojska Polskiego?

Założenia wstępne

1. Analiza struktury organizacyjnej systemu logistycznego ZT Bundeswehry, prowadzona jest przez porównanie ze strukturą organizacyjną systemu logistycznego ZT Wojska Polskiego.
2. Funkcjonowanie systemu logistycznego w ZT Bundeswehry oceniane jest „przez pryzmat” rozwiązań stosowanych obecnie w funkcjonowaniu systemu logistycznego ZT Wojska Polskiego – patrz: „Zabezpieczenie logistyczne wojsk lądowych w działaniach lądowych LOG-LAD cz. II. Zabezpieczenie logistyczne ZT w działaniach bojowych” AON 1998r. oraz „Poradnik oficera logistyki do ćwiczeń i treningów sztabowych” AON 1998r.

ANALIZA I OCENA DZIAŁANIA SYSTEMU LOGISTYCZNEGO ZWIĄZKU TAKTYCZNEGO WOJSK LĄDOWYCH BUNDESWEHRY

Cel

Wypracować wnioski z zakresu organizacji i funkcjonowania systemu logistycznego ZT Bundeswehry w działaniach bojowych, które mogą być wykorzystane w procesie modernizacji (doskonalenia) systemu logistycznego ZT Wojska Polskiego tj. jego struktury organów kierowania, urządzeń logistycznych, środków transportowo-ewakuacyjnych a także sposobu realizacji dostaw zaopatrzenia i świadczenia usług na rzecz walczących oddziałów i samodzielnych pododdziałów dywizji.

Główny problem badawczy

Jak jest zorganizowany i funkcjonuje system logistyczny ZT Bundeswehry w działaniach bojowych oraz jakie zastosowane w nim rozwiązania organizacyjne i sposoby działania logistycznych organów kierowania, jednostek i urządzeń logistycznych, które mogą być zaadaptowane (wdrożone) w ZT wojsk lądowych Wojska Polskiego?

Założenia wstępne

1. Analiza struktury organizacyjnej systemu logistycznego ZT Bundeswehry, prowadzona jest przez porównanie ze strukturą organizacyjną systemu logistycznego ZT Wojska Polskiego.
2. Funkcjonowanie systemu logistycznego w ZT Bundeswehry oceniane jest „przez pryzmat” rozwiązań stosowanych obecnie w funkcjonowaniu systemu logistycznego ZT Wojska Polskiego – patrz: „Zabezpieczenie logistyczne wojsk lądowych w działaniach lądowych LOG-LĄD cz. II. Zabezpieczenie logistyczne ZT w działaniach bojowych”. AON 1998r. oraz „Poradnik oficera logistyki do ćwiczeń i treningów sztabowych”. AON 1998r.

Rozwiązanie problemu

1. Analiza i ocena struktury organizacyjnej i zadań organów kierowania jednostek i urzędzeń logistycznych ZT Bundeswehry

Sposób organizacji systemu logistycznego ZT Bundeswehry jest wynikiem szeregu uwarunkowań (czynników) zarówno operacyjno-taktycznych, logistycznych jak też polityczno-ekonomicznych. Bezpośredni wpływ na sposób jego organizacji miały: warunki prowadzenia współczesnych działań taktycznych, przejście do nowej struktury organizacyjnej (*Heeresstruktur 5*), rozbudowa jednostek w landach wschodnich, zadania sojusznicze NATO, ograniczenia budżetowe i wynikająca z tego oszczędna i racjonalna gospodarka materiałowa.

Powyższe uwarunkowania stały się podstawą zorganizowania w ZT Bundeswehry specyficznego systemu logistycznego o narodowym charakterze, pomimo szeregu analogii w stosunku do struktur organizacyjnych i zasad działania logistyki armii Stanów Zjednoczonych. Specyficzna struktura organizacyjna systemu logistycznego ZT Bundeswehry wynikająca z rozdziału służb logistycznych i medyczno-sanitarnych na poszczególnych szczeblach jego funkcjonowania oraz braku sił i środków logistycznych w strukturze brygady powoduje, że kierowanie zabezpieczeniem logistycznym dywizji jest realizowane przez wydział G4 (szefa logistyki) oraz lekarza dywizji działających w ramach bazowego stanowiska dowodzenia (SD).

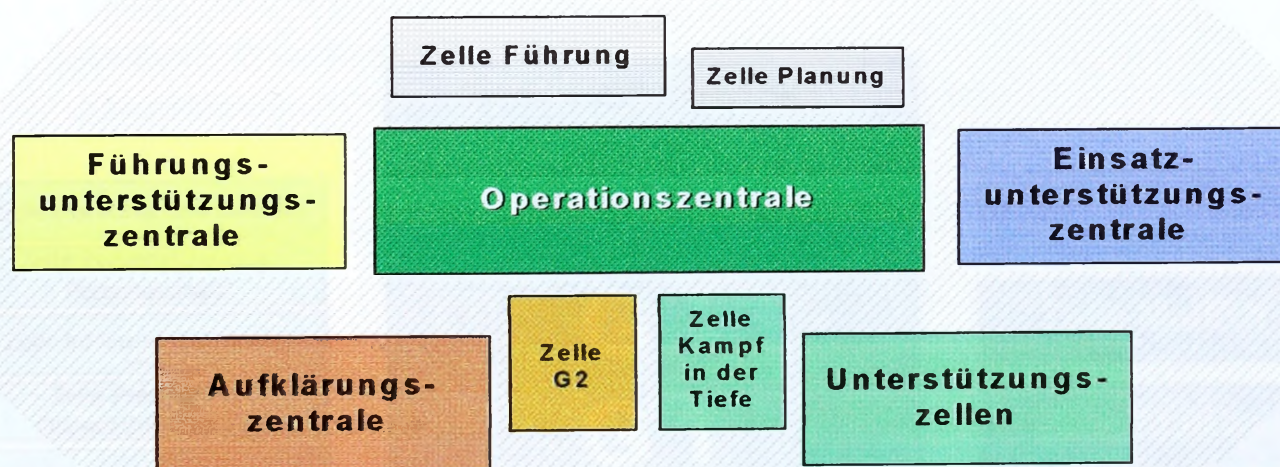
Dowodzenie i zarządzanie logistyczne w ZT Bundeswehry realizowane jest w oparciu o jednolity logistyczny system informatyczny Sił Lądowych (LogInforSys-H)¹, będący elementem składowym komputerowego systemu kierowania Bundeswehry HEROS². Na system ten w ZT Bundeswehry składa się: organizacja dowodzenia (która obejmuje m.in. struktury dowódcze, stanowiska dowodzenia oraz zakresy zadań i odpowiedzialności osób funkcyjnych), środki dowodzenia (tj.: systemy, urządzenia i procedury), proces

¹ LogInforSys-H - Logistische Informationssystem des Heeres.

² HEROS - Heeresführungsinformationssystem für die Rechnergestützte Operationsführung in Stäben.

dowodzenia – jednolity cykl myślenia na poszczególnych szczeblach i obszarach (który obejmuje: ustalenie położenia, planowanie – ocena położenia, decyzja, plan walki – stawianie zadań, kontrola).

Bazowe SD jest obecnie zasadniczym stanowiskiem dowodzenia w którym pracuje sztab ZT. W swojej strukturze posiada określone centrale (patrz rysunek 1). Logistyczne i medyczno-sanitarne organy kierowania ZT zorganizowane są jako komórki funkcjonalne w centrum zabezpieczenia działań bojowych. Centrum to planuje, steruje oraz nadzoruje zadania zabezpieczenia działań bojowych w zakresie: personalnym, materiałowym, służby sanitarnej oraz administracji.

Źródło: *Gefechtsstandkonzept des Heeres. Teil 1. Bonn, 1998, s. 7.*

Rysunek 1. Struktura organizacyjna bazowego stanowiska dowodzenia związku taktycznego Bundeswehry w działaniach taktycznych.

Legenda:

Operationszentrale – Centrala operacyjna;

Zelle Planung – Komórka planowania;

Zelle Führung – Komórka dowodzenia;

Führungsunterstützungszentrale – Centrum wsparcia dowodzenia;

Aufklärungszentrale – Centrum rozpoznania;

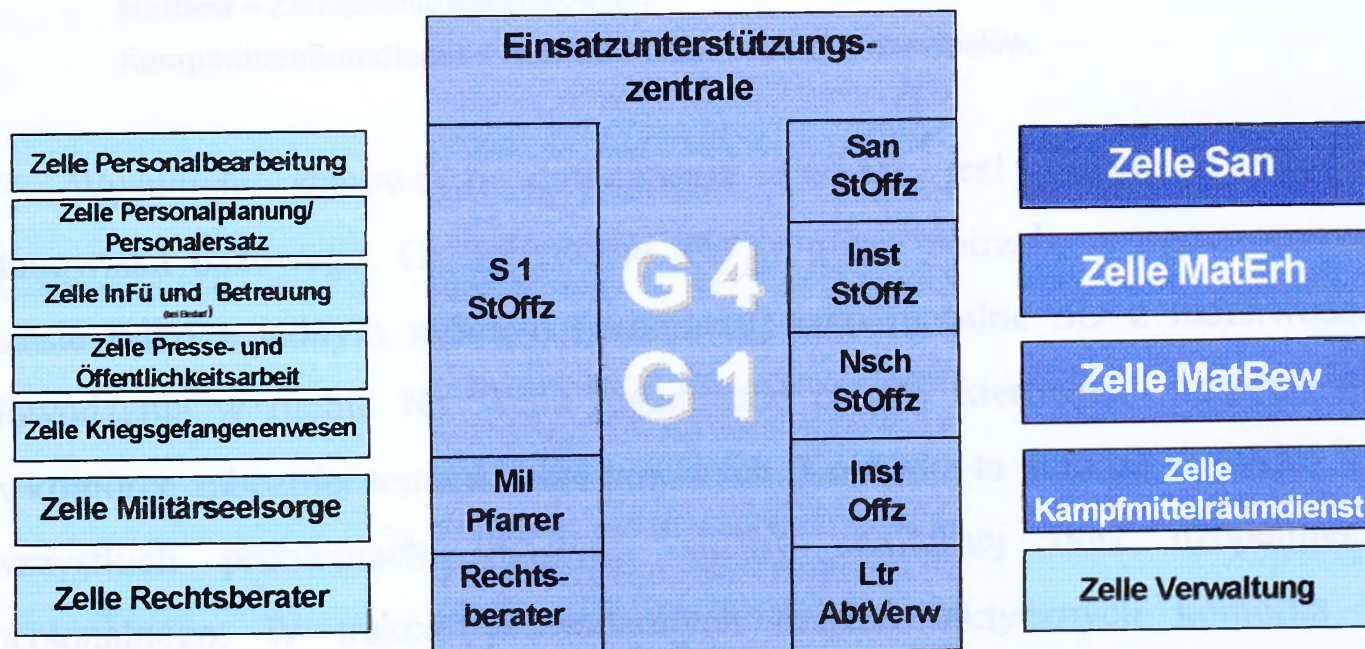
Zelle G2 – Komórka G2;

Zelle Kampf in der Tiefe – Komórka walki w głębi ugrupowania przeciwnika;

Unterstützungszellen – Komórka wsparcia działań;

Einsatzunterstützungszentrale – Centrum zabezpieczenia działań.

Zadania cząstkowe centrum zabezpieczenia działań bojowych realizowane są przez komórki: opracowania spraw personalnych, planowania personalnego, uzupełnienia personalnego, pracy i opieki wychowawczej, pracy prasowo-informacyjnej, spraw jeńców wojennych, duszpasterstwa wojskowego, radycy prawnego, służby sanitarnej, gospodarki materiałowej (w tym eksploatacji sprzętu), utrzymania materiałowego (w tym remonty), służby rozminowania (usuwania niewypałów), administracji. Struktura organizacyjna centrum zabezpieczenia działań przedstawiona jest na rysunku 2.

Źródło: Gefechtsstandkonzept des Heeres. Teil 1. Bonn, 1998, s. 10.

Rysunek 2. Struktura organizacyjna centrum zabezpieczenia działań bojowych bazowego stanowiska dowodzenia związku taktycznego Bundeswehry w działaniach taktycznych.

Legenda do rysunku 2:

Einsatzunterstützungszentrale – Centrum zabezpieczenia działań bojowych;

S 1 – Starszy oficer uzupełnienia personalnego;

Mil Pfarrer – Kapelan;

Rechtsberater – Radca prawny;

San StOffz – Starszy oficer służby sanitarnej;

Inst StOffz – Starszy oficer remontowy;

Nsch StOffz – Starszy oficer zaopatrzenia

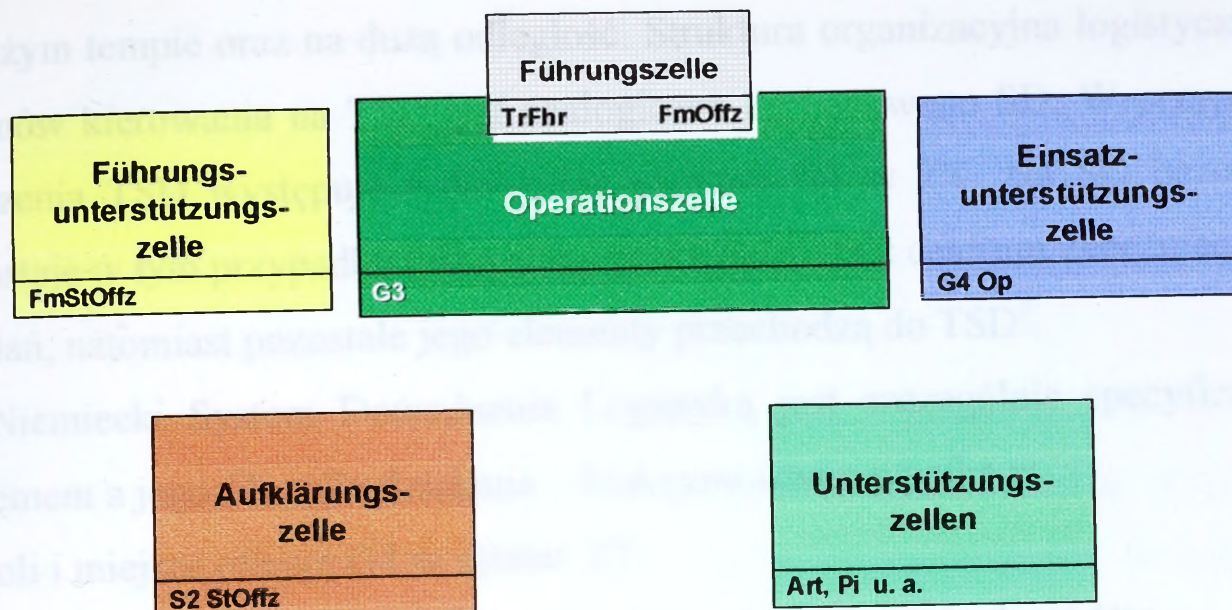
Inst Offz – Oficer remontowy

Ltr AbtVerw – Szef wydziału administracji;

Zelle – komórki:

- **Personalbearbeitung** – Opracowania spraw osobowych;
- **Personalplanung / Personlersatz** – Planowania i uzupełnień osobowych;
- **InFü und Betreuung** – Oświatowo-wychowawcza i opieki;
- **Presse und Öffentlichkeitsarbeit** – Prasowo – informacyjna;
- **Kriegsgefangenenwesen** – Problematyki jeńców wojennych;
- **Militärseelsorge** – Duszpasterstwa wojskowego;
- **Verwaltung** – Administracji;
- **San** – Sanitarna;
- **MatErh** – Utrzymania materiałowego;
- **MatBew** – Zarządzania materiałowego;
- **Kampfmittelräumdienst** – Rozminowania i usuwania niewypałów.

Wysunięte stanowisko dowodzenia (WSD) jest integralną częścią stanowiska bazowego. Organizowane jest w miarę potrzeb, w ograniczonym czasie tylko z jednym składem (personelu) jako mobilne SD z możliwością dowodzenia w ruchu. Na WSD logistyczne organy kierowania znajdują się w komórce zabezpieczenia działań bojowych. Komórka ta doradza dowódcy we wszystkich problemach logistyki, służby sanitarnej oraz uzupełnienia personalnego. W trakcie prowadzonych działań taktycznych komórka ta utrzymuje łączność z centrum zabezpieczenia działań bojowych - uzgadniając swoją działalność. Szefem komórki zabezpieczenia działań jest G4 lub oficer sztabowy z centrum zabezpieczenia działań (patrz rysunek 3).

Źródło: Gefechtsstandkonzept des Heeres. Teil 1. Bonn, 1998, s. 11.

Rysunek 3. Struktura organizacyjna wysuniętego stanowiska dowodzenia związku taktycznego Bundeswehry w działaniach taktycznych.

Legenda:

- Operationszentrale** – Komórka operacyjna;
- Führungszelle** – Komórka dowodzenia;
- TrFhr** – Dowódca;
- FmOffz** – Oficer ds. łączności;
- Führungsunterstützungszelle** – Komórka wsparcia dowodzenia;
- FmStOffz** – Starszy oficer ds. łączności;
- Aufklärungszelle** – Komórka rozpoznania;
- S2 StOffz** – Starszy oficer S2;
- Unterstützungszellen** – Komórki wsparcia (rodzajów wojsk);
- Einsatzunterstützungszelle** – Komórka zabezpieczenia działań;
- G4 Op** – Oficer operacyjny G4.

Tyłowe stanowisko dowodzenia (TSD) analogicznie jak WSD jest integralną częścią bazowego stanowiska dowodzenia dywizji organizowanym w miarę potrzeb z jego składu. Stanowisko rozwijane jest w szczególnych przypadkach, w celu planowania i koordynacji wsparcia działań bojowych a także zaplanowania i odtworzenia zdolności bojowej wojsk. Ponadto TSD organizowane jest wówczas gdy zachodzi konieczność dowodzenia wojskami w trakcie działań taktycznych prowadzonych przez dywizję na dużym obszarze,

w dużym tempie oraz na dużą odległość. Struktura organizacyjna logistycznych organów kierowania na TSD jest analogiczna do bazowego SD. W przypadku tworzenia TSD występuje tylko jeden element G4 w ZT. Na SD bazowym pozostaje w tym przypadku tylko element dowodzenia z centrum zabezpieczenia działań, natomiast pozostałe jego elementy przechodzą do TSD³.

Niemiecki System Dowodzenia Logistyką jest szczególnie specyficznym systemem a jego filozofia działania – funkcjonowania wynika z:

- roli i miejsce oficera G4 w sztabie ZT;
- uprawnień w zakresie podpisywania rozkazów w imieniu dowódcy;
- rozkazodawstwa korpusu wobec ZT (dywizji) w dziedzinie zaopatrzenia i remontu;
- rozkazodawstwa korpusu wobec ZT w dziedzinie służby medycznej;
- rozkazodawstwa wobec jednostek dywizyjnych i jednostek korpusu w dziedzinie zaopatrzenia i remontu;
- rozkazodawstwa wobec jednostek dywizyjnych i jednostek korpusu w dziedzinie służby medycznej;
- koordynacji (współdziałania) elementów zabezpieczenia działań bojowych;
- rozkazów dowodzenia i uregulowania zabezpieczenia działań bojowych.

Rola i miejsce oficera G4 w sztabie ZT

Osobą odpowiedzialną w sztabie ZT Bundeswehry za kierowanie systemem logistycznym i organizację zabezpieczenia (wsparcia) działań taktycznych jest oficer G4. Służbowo podlega on dowódcy ZT poprzez szefa sztabu. Natomiast oficerowi G4 w tzw. „oddziale sztabowym G4” służbowo podlegają starsi oficerowie do spraw zaopatrzenia („*Nachschub-Stabsoffizier*”) i do spraw remontu („*Instandsetzungs-Stabsoffizier*”). Szef służby medycznej dywizji („*Divisionsarzt*”, czyli „lekarz dywizji”) podlega służbowo szefowi sztabu ZT,

³ Źródło: Gefechtsstandkonzept des Heeres. Teil 1. Korps, Divisionen. Bonn, 1998, s. 10.

a fachowo szefowi służby medycznej korpusu („Korpsarzt”, czyli „lekarzowi korpusu”)⁴.

Rola i miejsce oficerów G4 w innych sztabach lub dowództwach (np. w korpusie i w brygadzie) zasadniczo jest podobna a różnice wynikają tylko ze szczebla organizacyjnego.

Taka organizacja podporządkowania organów logistycznych i służby medyczno-sanitarnej ZT ustala jednoznacznie drogę służbową wszystkich wydawanych rozkazów. Przykładem „relacji występujących w systemie logistycznym Bundeswehry” jest przedstawiona poniżej droga służbowa procesu rozkazodawstwa korpusu wobec ZT (dywizji).

Uprawnienia w zakresie podpisywania rozkazów w imieniu dowódcy

Zasadniczo tylko dowódca korpusu posiada uprawnienia w zakresie rozkazodawstwa wobec ZT, kierując swoje rozkazy bezpośrednio do podległych mu dowódców dywizji. Ilość i zakres opracowywanych w sztabie rozkazów przez dowódcę doprowadziłaby do jego przeciążenia. Z tego też powodu dowódca korpusu udziela w swoim imieniu szefowi sztabu uprawnienia do podpisywania wszystkich rozkazów dotyczących jego zakresu (strefy) odpowiedzialności. Oznacza to, że szef sztabu sam może podpisać rozkaz dowódcy (tzn. tylko z jego polecenia). Analogicznie dowódca dywizji udziela uprawnienia podpisania w swoim imieniu rozkazu szefowi sztabu.

W ramach dowodzenia przez cele szefowie sztabów sami są odpowiedzialnymi za treść i skutki swoich rozkazów, mogą zatem wykorzystać wolność decydowania dopóki osiągają wydane cele przez dowódcę ale nie przekraczają stosownych przepisów. Szef sztabu korpusu zwykle przekazuje uprawnienia podpisywania w imieniu dowódcy rozkazów dalej do kierowników oddziałów sztabowych (G1 do G6), czyli w danym przypadku do oficera G4. Poniżej szczebla kierownika oddziału sztabowego w sztabie Bundeswehry nie

⁴ W SZ Bundeswehry podległość fachowa pomiędzy szczeblami organizacyjnymi występuje tylko w przypadku służby medyczno-sanitarnej i tzw. służb fachowych (służby logistyczne nie są służbami fachowymi).

ma już dalszego przekazywania powyższego uprawnienia. Analogicznie uprawnienia podpisywania rozkazów dowódcy występują w sztabie ZT Bundeswehry.

Rozkazodawstwo korpusu wobec związku taktycznego w dziedzinie zaopatrzenia i remontu

Rozkazodawstwo korpusu dotyczące problematyki zaopatrzenia lub remontu ZT, realizowane jest według następującej „drogi służbowej”. Oficer G4 korpusu wypracowuje rozkaz na podstawie posiadanych wiadomości i uprawnień fachowych a także na podstawie wyników pracy starszego oficera do spraw zaopatrzenia i starszego oficera do spraw remontu. Następnie podpisuje rozkaz i przekazuje go przez szefa sztabu korpusu, dowódcy korpusu. Ten z kolei przekazuje go dowódcy ZT. W ZT rozkaz od dowódcy poprzez szefa sztabu przekazywany jest do oficera G4, który przenosi jego postanowienia w strefę swojej odpowiedzialności.

W praktyce upraszcza się drogę służbową w następujący sposób: Oficer G4 korpusu przekazuje rozkaz bezpośrednio oficerowi G4 ZT, przesyłając kopię do wiadomości szefowi sztabu korpusu, dowódcy korpusu, dowódcy ZT i szefowi sztabu ZT. W ten sposób wyżej wymienieni mają możliwość ingerencji, jeżeli zachodzi taka potrzeba, a jeżeli nie (i tak jest zwyczajowo) jego przekazanie nie zostaje zahamowane.

Rozkazodawstwo korpusu wobec ZT w dziedzinie służby medycznej

Szef służby medycznej korpusu („lekarz korpusu”) podlega bezpośrednio szefowi sztabu a jego usytuowanie (pozycja) jest poza obszarami dowodzenia G1 do G6. Z faktu tego, wynika droga służbowa rozkazodawstwa w dziedzinie służby medycznej - podobnej do zaopatrzenia i remontu.

W tym przypadku lekarz korpusu wypracowuje szczegółowo rozkaz na podstawie posiadanych wiadomości i uprawnień fachowych. Następnie podpisuje go i przekazuje przez szefa sztabu korpusu, dowódcę korpusu,

dowódcę ZT i szefa sztabu ZT do szefa służby medycznej ZT („lekarza dywizji”), który przenosi jego postanowienia w strefę swojej odpowiedzialności. Również i ta droga służbowa może być uproszczona poprzez przekazanie rozkazu bezpośrednio lekarzowi ZT, po jednoczesnym przesłaniu kopii do wiadomości szefowi sztabu korpusu, dowódcy korpusu, dowódcy ZT i szefowi sztabu ZT. Dodatkową trudnością w tej sytuacji jest to, że lekarz korpusu podlega fachowo szefowi służby medycznej dowództwa wojsk lądowych, a on z kolei inspektorowi służby medycznej Bundeswehry. W praktyce powoduje to, że lekarz korpusu musi brać pod uwagę wymogi dwóch pionów tj. wojskowego – dowódcy korpusu i fachowego - inspektora służby medycznej Bundeswehry (w zakresie wykonywania swoich obowiązków lub ich wytycznych). Głównym zadaniem lekarza korpusu jest w systemie dowodzenia przez cele (w ramach jego wolnego wyboru decydowania) znaleźć kompromis między często sprzecznymi w sobie wymaganiami tych dwóch pionów. W sposób analogiczny wygląda proces rozkazodawstwa w dziedzinie służby medyczno-sanitarnej w relacjach ZT – podległe jednostki.

Rozkazodawstwo wobec jednostek dywizyjnych i jednostek korpusu w dziedzinie zaopatrzenia i remontu

Jednostkami zaopatrzenia i remontu ZT i korpusu dowodzi wyłącznie dowódca, któremu one podlegają służbowo. Oficer G4 korpusu lub ZT posiada jednak tzw. „prawo nakazu”⁵ wobec jednostek swojego szczeblu dowodzenia. Oznacza to, że oficer G4 korpusu jest upoważniony do wydawania rozkazu jednostkom logistycznym korpusu, a oficer G4 ZT dywizyjnym jednostkom logistycznym (co jest konsekwencją wyżej wymienionego uprawnienia podpisywania rozkazu w imieniu dowódcy). W konkretnym przykładzie oznacza to, że oficer G4 dywizji wypracowuje rozkaz dla pułku logistycznego na bazie swoich posiadanych wiadomości i uprawnień w tym również

⁵ „Prawo nakazu” w SZ Bundeswehry jest konsekwencją braku relacji funkcjonalnych wynikających z pełnionych funkcji tzn. nie ma podległości funkcjonalnej – fachowej pomiędzy szczeblami organizacyjnymi za wyjątkiem wcześniej opisanych służb fachowych.

wykorzystania efektów pracy starszych oficerów do spraw remontu i zaopatrzenia ZT. Następnie podpisuje go w imieniu dowódcy ZT („z polecenia”) i przekazuje go przez szefa sztabu i dowódcę ZT do dowódcy pułku logistycznego, który przenosi rozkaz w strefę swojej odpowiedzialności. Również i ta droga w praktyce często jest upraszczaną. Oficer G4 ZT przekazuje bezpośrednio rozkaz dowódcy pułku logistycznego, przesyłając jednocześnie kopię do wiadomości szefowi sztabu i dowódcy ZT. W żadnym przypadku nie dopuszcza się aby oficer G4 korpusu bezpośrednio przekazywał rozkazy dowódcy jednostki logistycznej ZT. Dowodzenie jednostkami dywizji należy tylko i wyłącznie do dowódcy ZT (w ramach uprawnień podpisywania w jego imieniu także do szefa sztabu lub oficera G4) i do dowódcy danej jednostki logistycznej. Sposób przeniesienia (wdrożenia) rozkazu korpusu (dowódcy korpusu, szefa sztabu korpusu lub oficera G4 korpusu) na szczebel ZT, czyli sposób realizacji jego wymagań w ramach dowodzenia przez cele tylko i wyłącznie jest sprawą ZT (a więc dowódcy ZT, szefa sztabu lub oficera G4 ZT).

Rozkazodawstwo wobec jednostek związku taktycznego i jednostek korpusu w dziedzinie służby medycznej

Zasadniczo relacje między szefami służby medycznej korpusu („lekarza korpusu”) i ZT („lekarza dywizji”) a jednostkami medycznymi korpusu i dywizyjnymi są podobne do ich korelacji w dziedzinie zaopatrzenia i remontu. Podwójne podporządkowanie szefów służby medycznej - jak wyżej wymieniono - nie ma wpływu na relacje między nimi i jednostkami medycznymi.

Koordinacja (współdziałanie) elementów zabezpieczenia działań bojowych

Różne elementy systemu zabezpieczenia działań bojowych, czyli zaopatrzenia, remontu i służby medycznej są uzależnionymi od siebie, wymagając zatem bliskiej i skoordynowanej współpracy wszystkich odpowiedzialnych uczestników w procesie dowodzenia. Szczególnie oficer G4 i szef służby medycznej, między którymi nie ma relacji podporządkowania,

mają w ramach swoich stref odpowiedzialności uzgodnić i skoordynować pracę i rozkazodawstwo tak, aby unikać niepotrzebnych sporów i tym samym marnotrawstwa czasu. W przypadku powstałych sprzeczności, ich wagi, ostateczna decyzja należy do szefa sztabu lub - jeżeli to jest wskazane z powodu ważności problemu - nawet do dowódcy korpusu czy ZT. W praktyce jednak, sytuacja taka nie powinna występować zbyt często, bo jest poszlaką (przesłanką) braku tzw. ogólnospołecznych kompetencji i umiejętności rozwiązywania problemów zarówno przez oficera G4 albo szefa służby medycznej (a nawet obydwóch). Umiejętność uwzględniania przymusowych i trudnych okoliczności oraz wymagań innych stref odpowiedzialności w trakcie własnego podejmowania decyzji i rozkazodawstwa należy do podstawowych kwalifikacji każdego oficera w służbie sztabu generalnego Bundeswehry.⁶

Rozkazy dowodzenia i uregulowania zabezpieczenia działań bojowych

Nie tylko podczas działań taktycznych, lecz także w czasie pokoju sztab ZT wydaje specjalne rozkazy, aby kierować, koordynować i organizować zabezpieczenie działań bojowych, unikając jednocześnie przeciążenie rozkazów operacyjnych mnóstwem szczegółów, ale ważnych tylko dla specjalistów rodzajów wojsk i służb. Rozkazy te tj. „Rozkaz dowodzenia zabezpieczenia działań bojowych” („*Befehl für die Führung der Einsatzunterstützung*” - BFEU) oraz „Rozkaz uregulowania zabezpieczenia działań bojowych” („*Befehl für die Regelung der Einsatzunterstützung*” - BREU) napisane są pod kierownictwem oficera G4. Regulują one pracę sztabową i współdziałanie w obszarach dowodzenia G1 i G4 jak również w służbie medycznej i w administracji wojskowej.

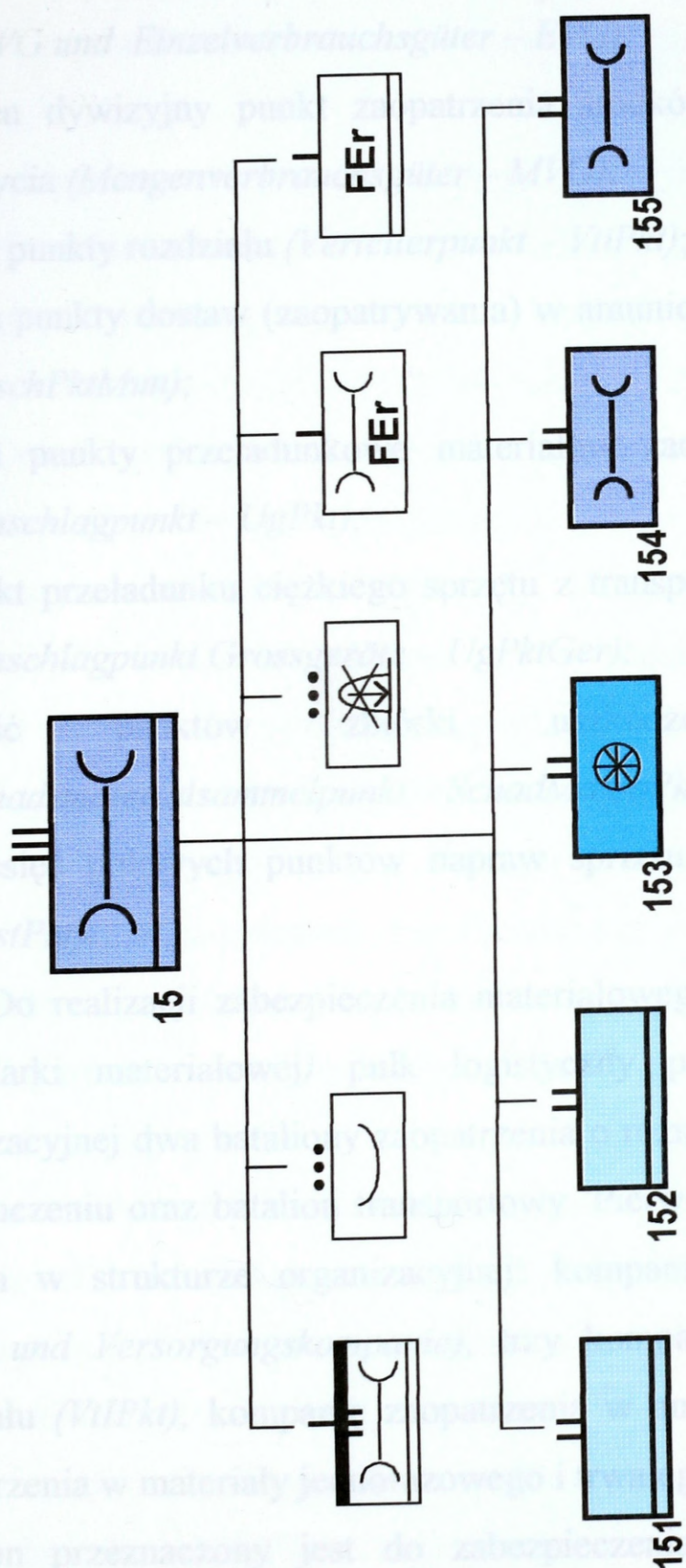
Punkty rozkazów dowodzenia (BFEU) i uregulowania (BREU) zabezpieczenia działań bojowych dotyczące służby medycznej - pisze oficer G4 w bliskiej współpracy z szefem służby medycznej, czyli w praktyce lekarz pisze je sam

⁶ Służba sztabu generalnego Bundeswehry w tłumaczeniu na język polski oznacza całość stanowisk etatowych przewidzianych dla absolwentów Kursu Sztabu Generalnego w Akademii Dowodzenia Bundeswehry.

dostosowując ich treść do wymagań wojskowych (taktycznych), fachowych (medycznych) i koordynacyjnych (współdziałania). Tym samym sposobem oficer G1 pisze punkty rozkazu dotyczące działania kadrowego, administracji rezerw osobowych i współpracy z mediami, a odpowiedzialni przedstawiciele wojska i administracji wojskowej piszą punkty dotyczące współpracy wojskowo-cywilnej i administracji wojskowej.

Rozkaz dowodzenia zabezpieczenia działań bojowych (*BFEU*) dodatkowo zawiera niektóre elementy z obszaru dowodzenia G6, czyli z dziedziny dowodzenia i łączności. Elementy te oficer G4 musi uzgodnić w wyżej wymieniony sposób z oficerem G6. Rozkazy dowodzenia (*BFEU*) i uregulowania (*BREU*) zabezpieczenia działań bojowych w całości zwykle podpisuje oficer G4 w imieniu dowódcy („z polecenia”) jako wiążące do realizacji dla całego ZT wraz z podporządkowanymi jemu innymi jednostkami.

Jednostką wykonawczą systemu logistycznego ZT Bundeswehry jest pułk logistyczny (patrz rysunek 4) posiadający w swojej strukturze organizacyjnej kompanię dowodzenia i zaopatrzenia pułku, pluton ewakuacyjny, pluton amunicji, kompanię zapasową specjalistów remontowych, kompanię zapasową specjalistów zaopatrzenia, dwa bataliony zaopatrzenia, batalion transportowy oraz dwa bataliony remontowe.

Źródło: FÜHRUNGSAKADEMIE DER BUNDESWEHR. Fachbereich Führungslehre Heer. Logistik. Hamburg, 1998.

Rysunek 4. Struktura organizacyjna pułku logistycznego związku taktycznego Bundeswehry (Struktura szkolna typu A).

Pułk na bazie batalionów może rozwinąć następujące urządzenia logistyczne:

- cztery dywizyjne punkty zaopatrzenia środków materiałowych trwałego i jednorazowego użytku (*Nachschubpunkt NVG/EVG: Nichtverbrauchsgüter – NVG und Einzelverbrauchsgüter – EVG*);
- jeden dywizyjny punkt zaopatrzenia środków materiałowych masowego zużycia (*Mengenverbrauchsgüter – MVG*);
- trzy punkty rozdziału (*Verteilerpunkt – VtiPkt*);
- dwa punkty dostaw (zaopatrywania) w amunicję (*Nachschubpunkt Munition – NschPktMun*);
- dwa punkty przeładunkowe materiałów zaopatrzenia wszystkich typów (*Umschlagpunkt – UgPkt*);
- punkt przeładunku ciężkiego sprzętu z transportu kolejowego i drogowego (*Umschlagpunkt Grossgeräte – UgPktGer*);
- sześć punktów zbiórki uszkodzonego sprzętu PZUS (*Schadmaterialsammelpunkt – SchadMatSaPkt/SMSPkt*);
- dziesięć polowych punktów napraw sprzętu (*Feldinstandsetzungspunkt – FInstPkt*).

Do realizacji zabezpieczenia materiałowego (*Materialbewirtschaftung – gospodarki materiałowej*) pułk logistyczny posiada w swojej strukturze organizacyjnej dwa bataliony zaopatrzenia o różnym składzie organizacyjnym i przeznaczeniu oraz batalion transportowy. Pierwszy z batalionów zaopatrzenia posiada w strukturze organizacyjnej: kompanię dowodzenia i zaopatrzenia (*Stabs und Versorgungskompanie*), trzy kompanie zaopatrzenia z punktami rozdziału (*VtiPkt*), kompanię zaopatrzenia w amunicję ciężką, trzy kompanie zaopatrzenia w materiały jednorazowego i trwałego użytku.

Batalion przeznaczony jest do zabezpieczenia dostaw środków bojowych i materiałowych, oraz świadczenia niezbędnych usług logistycznych dla brygad zmechanizowanych (pancernych) prowadzących walkę w ugrupowaniu ZT.

Batalion na bazie podległych kompanii może rozwinąć następujące polowe urządzenia logistyczne:

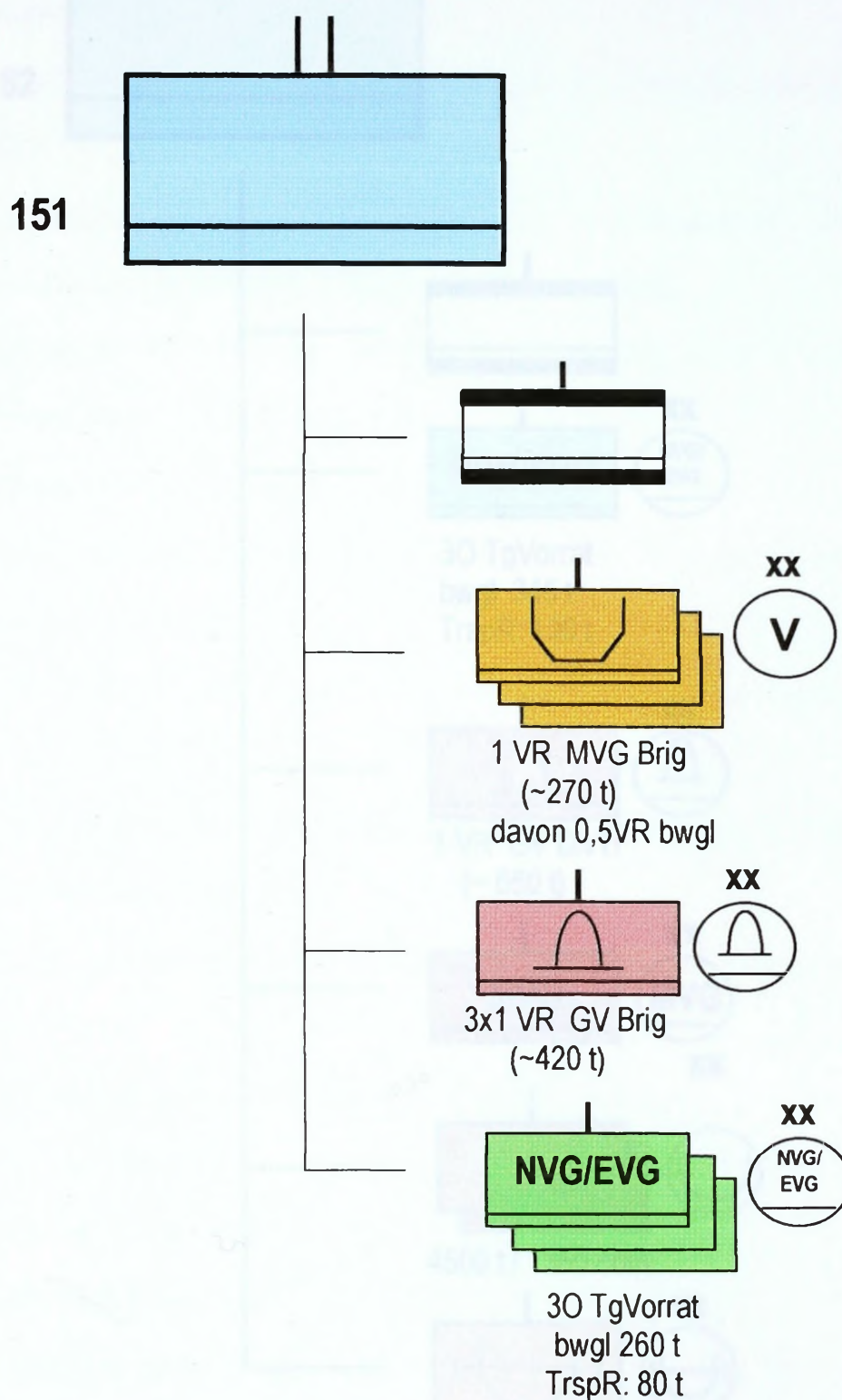
- trzy punkty rozdziału (3 x *VtIPkt*);
- jeden punkt dostaw (zaopatrywania) w amunicję (*Nachschubpunkt Munition – NschPktMun*);
- trzy brygadowe punkty zaopatrzenia materiałów trwałego i jednorazowego użytku (*Nachschubpunkt – NschPkt NVG/EVG*).

Szczegółową strukturę organizacyjną „brygadowego” batalionu zaopatrzenia z możliwościami logistycznymi przedstawiono na rysunku 5.

Drugi batalion zaopatrzenia posiada w swojej strukturze (Rysunek 6): kompanię dowodzenia i zaopatrzenia (*Stabs und Versorgungskompanie*), kompanię zaopatrzenia w materiały jednorazowego i trwałego użytku (NVG/EVG), kompanię zaopatrzenia w amunicję, kompanię zaopatrzenia w środki materiałowe masowego zużycia (MVG), dwie kompanie zaopatrzenia przeładunku materiałów wszystkich typów, kompanię zaopatrzenia - przeładunku ciężkiego sprzętu. Batalion przeznaczony jest do zabezpieczenia dostaw środków zaopatrzenia oraz świadczenia usług logistycznych pozostałym jednostkom dywizji. Batalion na bazie podległych kompanii może rozwinąć następujące polowe urządzenia logistyczne:

- cztery punkty zaopatrzenia materiałów trwałego i jednorazowego użytku (*Nachschubpunkt NVG/EVG - NschPkt NVG/EVG*);
- trzy punkty rozdziału środków MVG (*Verteilerpunkt – VtIPkt*);
- dwa punkty dostaw (zaopatrywania) w amunicję (*Nachschubpunkt Munition – NschPktMun*);
- dywizyjny punkt zaopatrzenia środków materiałowych masowego zużycia (*Nachschubpunkt MVG – NschPkt MVG*);
- dwa punkty przeładunkowe materiałów zaopatrzenia wszystkich typów (*Umschlagpunkt – UgPkt*);

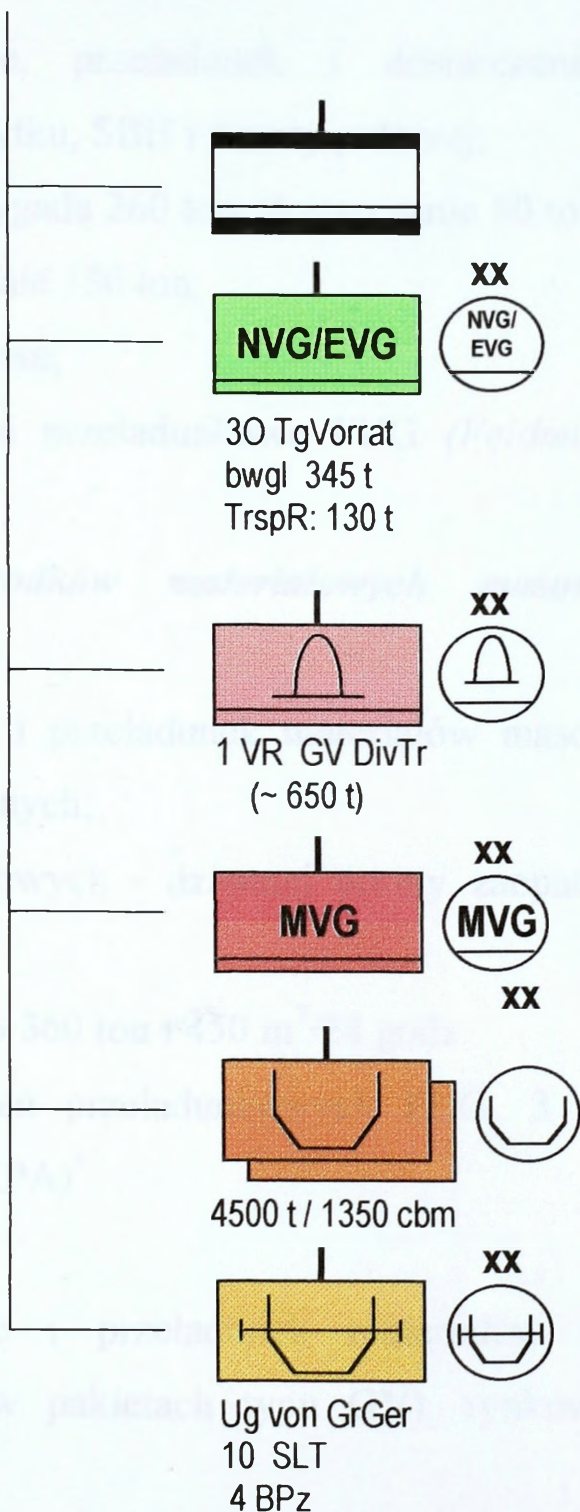
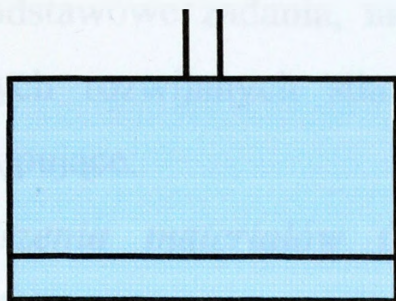
- punkt przeładunku ciężkiego sprzętu z transportu kolejowego i drogowego (*Umschlagpunkt Großgeräte – UgPktGer*).

Źródło: FÜHRUNGSKADEMIE DER BUNDESWEHR. Fachbereich
Führungslehre Heer. Logistik. Hamburg, 1998.

Rysunek 5. Struktura organizacyjna i możliwości pierwszego („brygadowego”) batalionu zaopatrzenia pułku logistycznego związku taktycznego Bundeswehry.

152

Źródło: FÜHRUNGS-AKADEMIE DER BUNDESWEHR. Fachbereich
Führungslehre Heer. Logistik. Hamburg, 1998.

Rysunek 6. Struktura organizacyjna i możliwości drugiego („dywizyjnego”) batalionu zaopatrzenia pułku logistycznego związku taktycznego Bundeswehry

Przeznaczenie, podstawowe zadania, możliwości i wyposażenie polowych urządzeń logistycznych rozwijanych siłami batalionów zaopatrzenia pułku logistycznego są następujące:

1) ***Punktu zaopatrzenia materiałów trwałego i jednorazowego użytku***

(NschPkt NVG/EVG):

składowanie, przygotowanie, przeładunek i dostarczanie materiałów jednorazowego i trwałego użytku, SBH i poczty polowej;

możliwości transportowe: brygada 260 ton, dostarczanie 80 ton; pododdziały dywizyjne 345 ton, dostarczanie 130 ton;

30 - dniowe zapasy materiałowe;

sprzęt: 2 polowe urządzenia przeładunkowe FUG (*Feldmuschlaggeräte*), 1 lekki dźwig samochodowy.

2) ***Punktu zaopatrzenia środków materiałowych masowego zużycia***

(NschPktMVG):

składowanie, przygotowanie i przeładunek materiałów masowego zużycia MVG i towarów konsumpcyjnych;

tworzenie zapasów materiałowych - dziennej normy zaopatrzenia dywizji (VR Div)⁷;

możliwości przeładunkowe: 3 360 ton i 450 m³/24 godz.

sprzęt: 9 polowych urządzeń przeładunkowych FUG, 3 urządzenia do przepompowywania paliw (KPA)⁸.

3) ***Punktu rozdziału (VtIPkt):***

składowanie, przygotowanie i przeładunek materiałów MVG: paliw, amunicji, (poza amunicją w pakietach typu GV), rynkowych towarów konsumpcyjnych i wody;

tworzenie zapasów materiałowych: dziennej normy zaopatrzenia VR brygady (VR Brig)⁹ tj. ok. 270 ton, z tego 50 % utrzymywane w gotowości

⁷ VR Div – Versorgungsrate Division

⁸ KPA – Kraftstoffpumpanlage.

⁹ VR Brig – Versorgungsrate Brigade.

- transportowej (amunicji – 200 ton, paliw – 42m³ oraz 32 tony innych materiałów grupy MVG);
- sprzęt: 5 pojazdów ciężarowych 15 tonowych MULTI¹⁰; 5 urządzeń do tankowania (TA)¹¹ ze zbiornikiem o pojemności 4600 litrów; 20 pojazdów ciężarowych 10 tonowych; 5 polowych urządzeń przeładunkowych (FUG) oraz jedno urządzenie do przepompowywania paliw (KPA).

4) Punktu zaopatrywania w amunicję (NschPkt Mun):

- tworzenie zapasów materiałowych i przeładunek amunicji w pakietach GV a w razie potrzeby tworzenie składu konsygnacyjnego i przygotowanie ładunków standartowych;
- utrzymanie środków (towarów) w gotowości do załadunku;
- tworzenie zapasu materiałowego dziennej normy zaopatrzenia dywizji VR DIV (ok. 650 ton), brygady (3 x 1VR GV Brig – ok. 420 ton)
- sprzęt: 6 pojazdów ciężarowych 15 tonowych typu MULTI; 4 polowe urządzenia przeładunkowe FUG;
- możliwości przeładunkowe: 1400 ton/24 godz. amunicji (przeciwlotniczej, artyleryjskiej, saperskiej).

5) Punktu przeładunkowego (UgPkt):

- przeładunek materiałów zaopatrzeniowych wszystkich typów, w razie potrzeb udzielanie pomocy w zakresie przeładunku innym instalacjom dostaw (jednostkom zaopatrywania);
- organizacja maksimum 3 placów przeładunkowych do 3 stanowisk przeładunku paliw;
- możliwości przeładunkowe: 4 500 ton i 1 350 m³/24 godz.;
- sprzęt: 12 polowych urządzeń przeładunkowych FUG, 3 urządzenia do przepompowywania paliw (KPA), 2 średnie dźwigi samochodowe.

¹⁰ MULTI – Mechanisierte Umschlag Lager und Transport Integration.

¹¹ TA – Betankungspunkt.

6) Punktu przeładunku sprzętu (UgPktGer):

- przeładunek ciężkiego sprzętu z transportu kolejowego i drogowego;
- wyposażenie: 4 czołgi ratownictwa technicznego (BPz)¹², 4 polowe urządzenia przeładunkowe FUG, 4 średnie dźwigi samochodowe, 10 ciężarowych pojazdów wielotonowych.

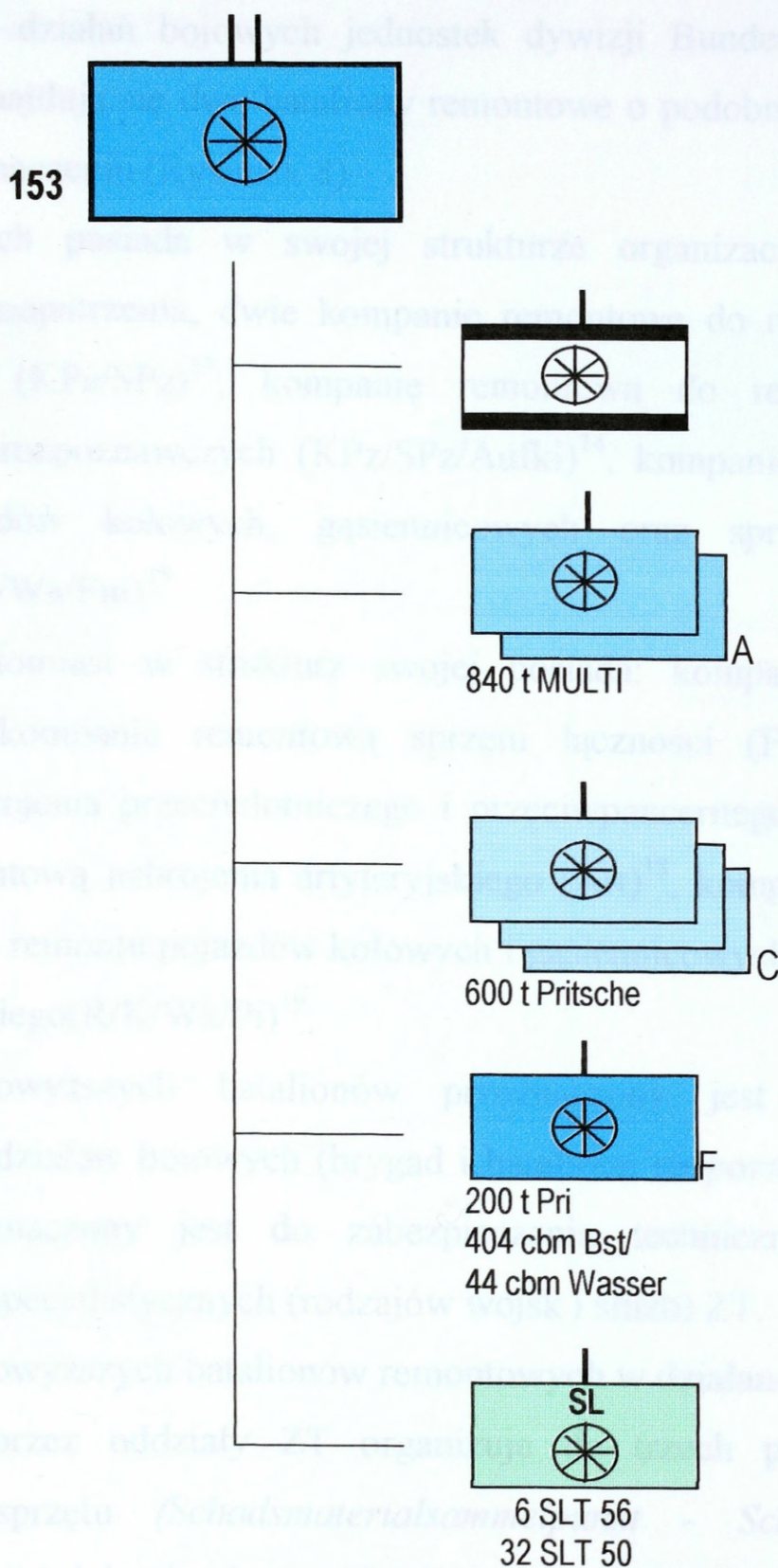
Trzecim pododdziałem gospodarki materiałowej w pułku logistycznym jest batalion transportowy posiadający w swojej strukturze organizacyjnej: kompanię dowodzenia i zaopatrzenia, dwie kompanie transportowe (załadowczo-wyładowczych typu MULTI o tonażu 840 ton), trzy kompanie transportowe o tonażu 600 ton na samochodach ciężarowo-terenowych (skrzyniowych), kompanię transportowej o tonażu: 200 ton na samochodach ciężarowo-terenowych oraz 404 m³ MPS i 44 m³ wody, kompanii transportowej w składzie 38 ciężkich ciągników kołowych.

Batalion przeznaczony jest do dowozu środków bojowych i materiałowych w ogniwie batalion – dywizja – baza, załadowanych w kontenerach, paletach lub też w innych opakowaniach. Strukturę organizacyjną wraz z możliwościami transportowymi batalionu przedstawiona jest na rysunku 7.

Zitat: FÜHRUNGSAKADEMIE DER BUNDESWEHR, Paderborn
Führungsinform. Mater. Logistik, Hamburg, 1985.

Rysunek 7. Struktura organizacyjna i możliwości batalionu transportowego pułku logistycznego związku taktycznego Bundeswehry.

¹² BPz – Bergepanzer (odpowiednik pol. WZT).

Źródło: FÜHRUNGSKADEMIE DER BUNDESWEHR. Fachbereich
Führungslehre Heer. Logistik. Hamburg, 1998.

Rysunek 7. Struktura organizacyjna i możliwości batalionu transportowego pułku logistycznego związku taktycznego Bundeswehry.

KPz/SPz/AuKl - Kompanie remontowe do remontu czołgów i transporterów (K/Pz/SPz/AuKl), kompanie remontowe do remontu pojazdów kołowych, sprzętu uzbrojenia i łączności (R/K/Wa/Fa)¹⁷, kompanie remontową uzbrojenia przeciwnieckiego (Fla/Pz/Abw)¹⁷, kompanie remontową przeznaczoną do remontu pojazdów kołowych i sprzętu saperskiego (R/K/Wa/Fa)¹⁷.

Do zabezpieczenia technicznego (*Materielerhaltung* – *utrzymania materialowego*) działań bojowych jednostek dywizji Bundeswehry w pułku logistycznym znajdują się dwa bataliony remontowe o podobnym składzie lecz o różnym przeznaczeniu (Rysunek 8).

Pierwszy z nich posiada w swojej strukturze organizacyjnej: kompanię dowodzenia i zaopatrzenia, dwie kompanie remontowe do remontu czołgów i transporterów (KPz/SPz)¹³, kompanię remontową do remontu czołgów i transporterów rozpoznawczych (KPz/SPz/Aufki)¹⁴, kompanię remontową do remontu pojazdów kołowych, gąsiennicowych oraz sprzętu uzbrojenia i łączności (R/K/Wa/Fm)¹⁵.

Drugi natomiast w strukturze swojej posiada: kompanię dowodzenia i zaopatrzenia, kompanię remontową sprzętu łączności (Fm)¹⁶, kompanię remontową uzbrojenia przeciwlotniczego i przeciwpancerneho (Fla/PzAbw)¹⁷, kompanię remontową uzbrojenia artyleryjskiego (Art)¹⁸, kompanię remontową przeznaczoną do remontu pojazdów kołowych i gąsiennicowych oraz uzbrojenia i sprzętu saperskiego (R/K/Wa/Pi)¹⁹.

Pierwszy z powyższych batalionów przeznaczony jest do zabezpieczenia technicznego oddziałów bojowych (brygad i batalionu rozpoznawczego), drugi natomiast przeznaczony jest do zabezpieczenia technicznego oddziałów i pododdziałów specjalistycznych (rodzajów wojsk i służb) ZT.

Każdy z powyższych batalionów remontowych w działaniach taktycznych prowadzonych przez oddziały ZT organizuje do trzech punktów zbiórki uszkodzonego sprzętu (*Schadmaterialsammelpunkt* - *SchadMatSaPkt* / *SMSPkt*), w zależności od rejonów działania tyłowych służb zaopatrywania. Natomiast kompanie remontowe z batalionów remontowych organizują polowe

¹³ KPz/SPz – Kampfpancer/Schützenpanzer.

¹⁴ KPz/SPz/Aufkl - Kampfpancer/Schützenpanzer/Aufklärung.

¹⁵ R/K/Wa/Fm – Rad/Kette/Waffe/Fernmelde.

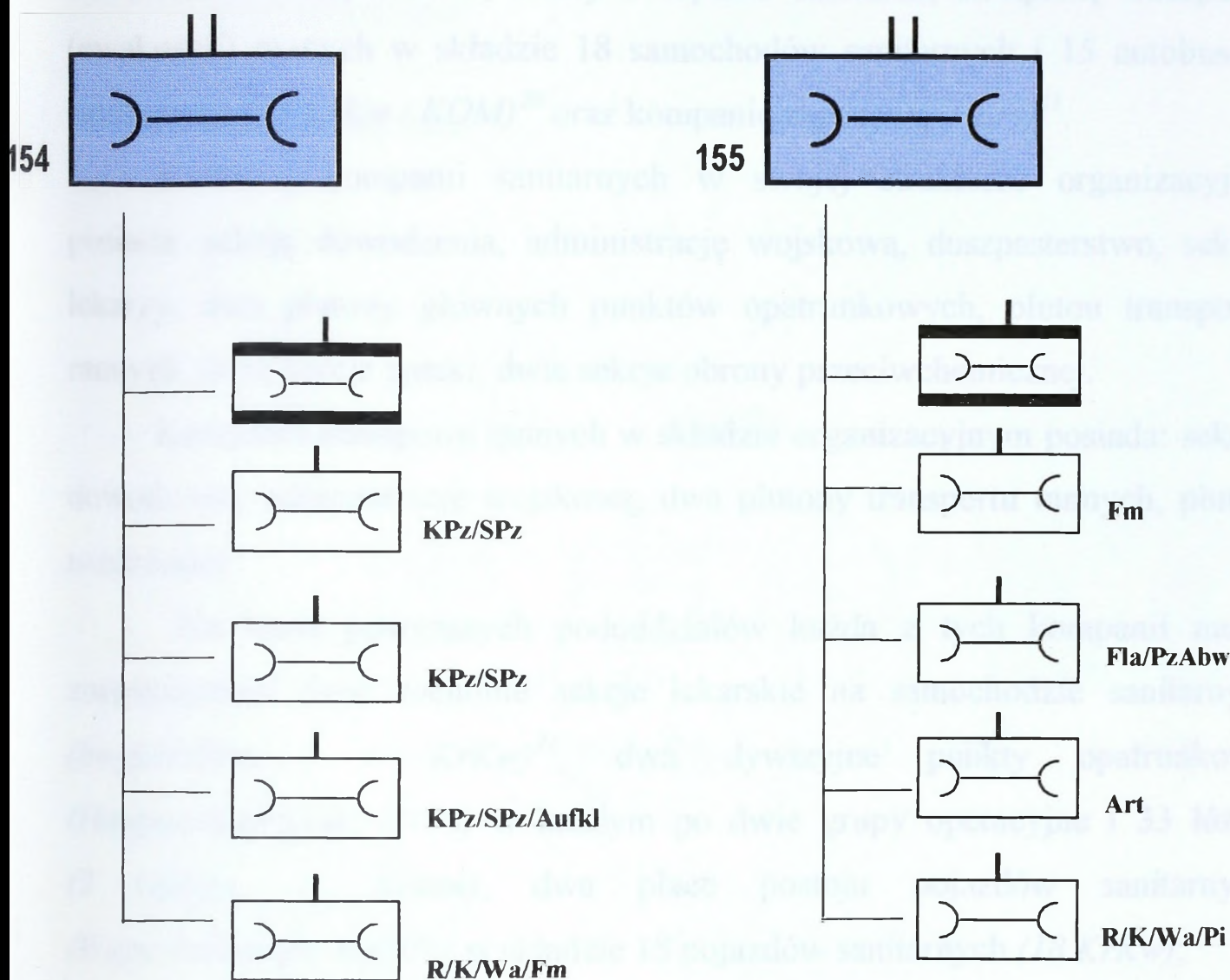
¹⁶ Fm – Fernmelde.

¹⁷ Fla/PzAbw – Flugabwehr/Panzerabwehrlenkflugkörper.

¹⁸ Art. – Artillerie.

¹⁹ R/K/Wa/Pi – Rad/Kette/Waffe/Pioniere.

punkty naprawy sprzętu (*Feldinstandsetzungspunkt – FlInstPkt*) zazwyczaj w rejonach działań tych batalionów.

Źródło: Führungsakademie der Bundeswehr, Arbeitshilfe Truppenführung. Hamburg, 1995. FÜHRUNGS-AKADEMIE DER BUNDESWEHR. Fachbereich Führungslehre Heer. Logistik. Hamburg, 1998.

Rysunek 8. Struktura organizacyjna batalionów remontowych pułku logistycznego związku taktycznego Bundeswehry.

Drugą logistyczną jednostką wykonawczą w ZT Bundeswehry przeznaczoną do zabezpieczenia medycznego walczących oddziałów jest pułk sanitarny (*Sanitätsregiment*).

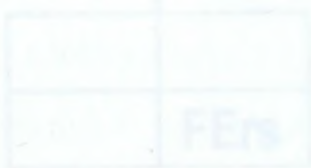
Pułk sanitarny w swojej strukturze organizacyjnej posiada kompanię dowodzenia i zaopatrzenia, cztery kompanie sanitarne, kompanię transportu (ewakuacji) rannych w składzie 18 samochodów sanitarnych i 15 autobusów sanitarnych (*18 KrKw / KOM*)²⁰ oraz kompanię zapasową (*FErs*)²¹.

- Każda z kompanii sanitarnych w swojej strukturze organizacyjnej posiada: sekcję dowodzenia, administrację wojskową, duszpasterstwo, sekcję lekarzy, dwa plutony głównych punktów opatrunkowych, pluton transportu rannych, dwie sekcje apteki, dwie sekcje obrony przeciwochemicznej.

- Kompania transportu rannych w składzie organizacyjnym posiada: sekcję dowodzenia, administrację wojskową, dwa plutony transportu rannych, pluton rozdzielczy.

- Na bazie powyższych pododdziałów każda z tych kompanii może zorganizować: dwie ruchome sekcje lekarskie na samochodzie sanitarnym (*bwglArzTrp – 1 KrKw*)²², dwa dywizyjne punkty opatrunkowe (*Hauptverbandplatz HVPl*) w każdym po dwie grupy operacyjne i 33 łóżka (*2 OpGrp, 33 Betten*), dwa place postoju pojazdów sanitarnych (*Wagenhalteplatz WgHPl*) w składzie 18 pojazdów sanitarnych (*18 KrKw*);

Ogólna struktura organizacyjna pułku sanitarnego przedstawiona jest na rysunku 9.

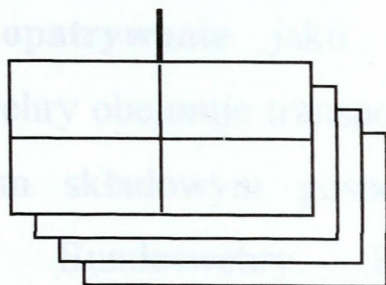
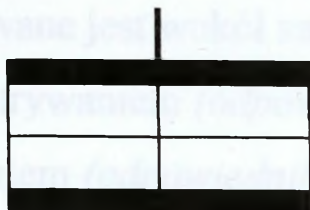
DEUTSCHE WEHRWISSENSCHAFTLICHE AKADEMIE DER BUNDESWEHR
Forschungszentrum für Wehrwissenschaften
Mannheim 1991

Rysunek 9. Struktura organizacyjna pułku sanitarnego dywizji Bundeswehry.

²⁰ KrKw – Krankenkraftwagen.

²¹ FErs - Feldersatz

²² bwglArzTrp – beweglicher Arzttrupp.

jeweils:

bwglArztTrp

bwglArztTrp

1 KrKw

1 KrKw

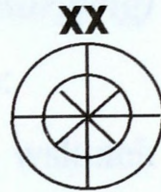

HVPI

HVPI

2 OpGrp
33

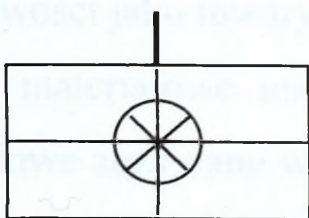
2 OpGrp
33

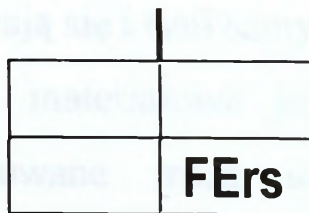
WgHPI

WgHPI

18 KrKw

18 KrKw / 15 KOM

Źródło: **FÜHRUNGSAKADEMIE DER BUNDESWEHR.**
Fachbereich Führungslehre Heer. Logistik.
Hamburg, 1998.

Rysunek 9. Struktura organizacyjna pułku sanitarnego dywizji Bundeswehry.

2. Analiza i ocena funkcjonowania systemu logistycznego i medyczno-sanitarnego w ZT Bundeswehry

Funkcjonowanie systemu logistycznego i medyczno-sanitarnego w aspekcie zabezpieczenia walczących wojsk dywizji Bundeswehry rozpatrywane jest wokół zagadnień związanych głównie z:

- zaopatrywaniem (*odpowiednik niem. Nachschub*);
- remontem (*odpowiednik niem. Instandsetzung*);
- służbą sanitarną (*odpowiednik niem. Sanitätsdienst*).

Zaopatrywanie jako składowa część systemu logistycznego ZT Bundeswehry obejmuje transport i przeładunek środków zaopatrzenia będących elementem składowym gospodarki materiałowej (*Materialbewirtschaftung*) logistyki Bundeswehry. Przez środki zaopatrzenia materiałowego (*Versorgungsgüter*) będące przedmiotem procesu zaopatrywania (*Versorgung*) w ujęciu logistyki Bundeswehry w dosłownym tłumaczeniu rozumie się:

- środki materiałowe trwałego użytku (NVG)²³ to towary, które wskutek zastosowania podlegają normalnemu zużyciu i w przeciwieństwie do środków materiałowych jednorazowego użytku (EVG)²⁴ zachowują swoje właściwości jako towary zaopatrzenia np. broń, umundurowanie;
- środki materiałowe masowego zużycia (MVG)²⁵ to towary objętościowe i ilościowe zużywane w dużych ilościach (materiały pędne, amunicja, środki medyczno-sanitarne, środki zaporowe, woda, odkażalniki itp.), które zużywają się i tym samym nigdy więcej nie można ich zastosować;
- środki materiałowe jednorazowego użytku EVG to towary, które raz zastosowane tracą swoje właściwości jako samodzielne materiały zaopatrzeniowe np. części zastępcze, środki sanitarne;
- części wymienne (AT)²⁶ to takie, które można naprawić i powtórnie wykorzystać np. części silnika, rolki zawieszenia układu napędowego czołgu.

²³ NVG – Nichtverbrauchsgüter.

²⁴ EVG – Einzelverbrauchsgüter.

²⁵ MVG. - Mangenverbrauchsgüter.

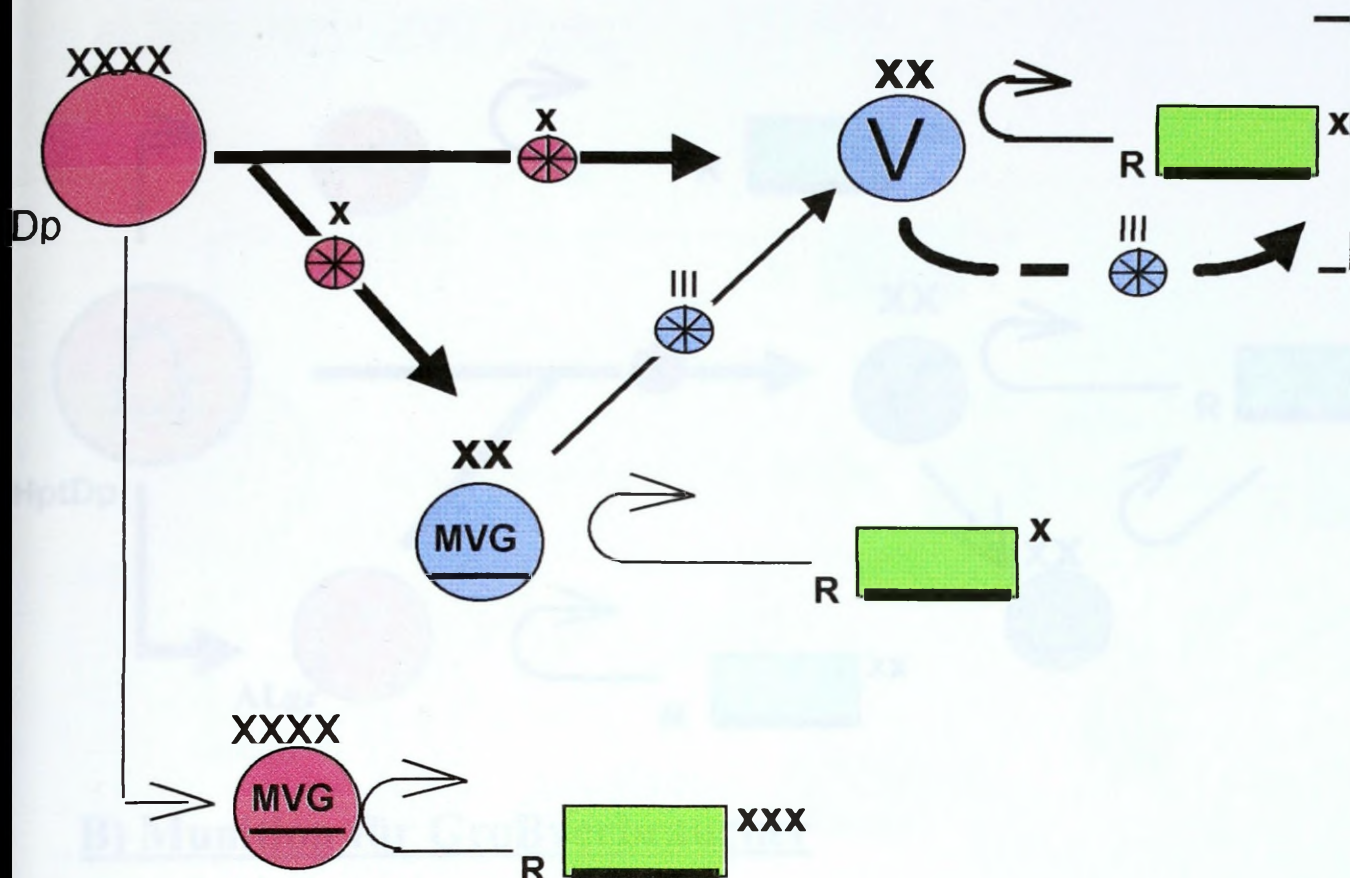
²⁶ AT – Austauschteile.

Podstawową zasadą w zaopatrywaniu materiałowym jest dostarczanie środków zaopatrzenia z magazynów przez polowe obiekty zaopatrywania dywizji do użytkownika. Środki zaopatrzenia do obszaru działania dywizji z reguły dowozi brygada logistyczna. Pułk logistyczny własnymi środkami transportowymi dostarcza środki zaopatrzenia do urządzeń logistycznych brygady a nawet bezpośrednio do stanowisk ogniowych, lub utrzymuje przyjęte środki zaopatrzenia we własnych urządzeniach logistycznych w pełnej gotowości do odbioru przez walczące wojska. Taka organizacja dostarczania środków zaopatrzenia jest możliwa dzięki systemowi paletowemu „Ladeböden”, polegającemu na wykorzystaniu specjalistycznych zestawów samochodowych typu „MULTI”. Środki zaopatrzenia przygotowywane są dla wojsk w specjalnych modułach, a w procesie dowozu następuje tylko zamiana podwozi lub w razie potrzeby możliwe jest ich dostarczenie bezpośrednio do miejsca zużycia.

Z reguły utrzymuje się niezbędną ilość środków masowego zużycia MVG w punktach rozdziału (*VII Pkt*) pułku logistycznego na środkach transportowych w rejonie brygady. Miejsce pracy – rozwinięcia tych punktów określa się we współdziałaniu z brygadą. Amunicja oraz inne środki MVG są cyklicznie odtwarzane przez pułk logistyczny i jeżeli zachodzi taka potrzeba mogą być dostarczane bezpośrednio do rejonu zużycia.

W przeciętnym dniu walki brygada potrzebuje około 1000 ton środków zaopatrzenia, a dywizja w składzie trzech brygad około 7000 ton.

Sposoby organizacji procesu zaopatrywania w poszczególne rodzaje środków materiałowych są przedstawione schematycznie na rysunkach 10, 11, 12, 13. Natomiast ogólne ugrupowanie dywizyjnych jednostek i urządzeń zaopatrywania rozwijanych przez pułk logistyczny w działaniach taktycznych zawarte jest na rysunku 14.

Źródło: FÜHRUNGSKADEMIE DER BUNDESWEHR. Fachbereich Führungslehre Heer. Logistik. Hamburg, 1998.

Rysunek 10. Ogólny schemat organizacji zaopatrzenia związku taktycznego Bundeswehry w środki zaopatrzenia klasy MVG.

Legenda:

Dp – Depot (skład/magazyn)

R – Eins Raum (rejon tyłów)

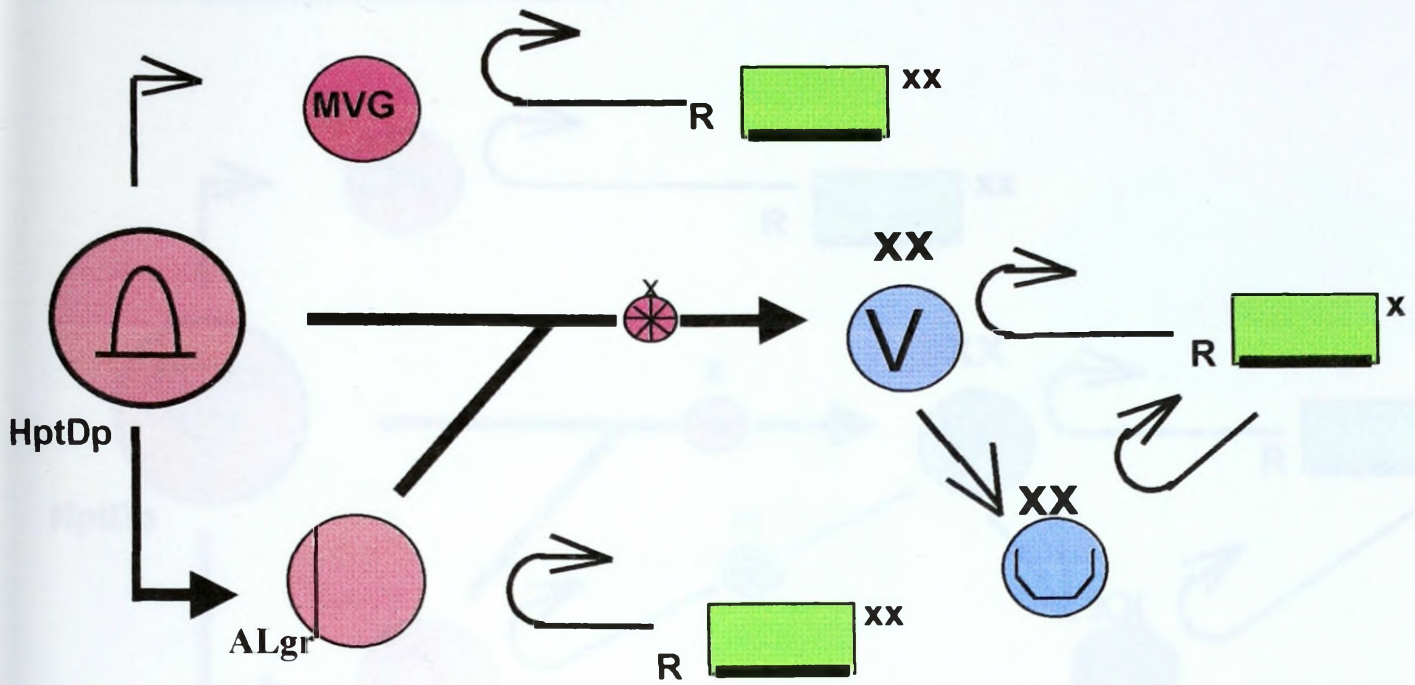
Legenda:

Algr – Allgemeiner Lager (ogólne skład, magazyn)

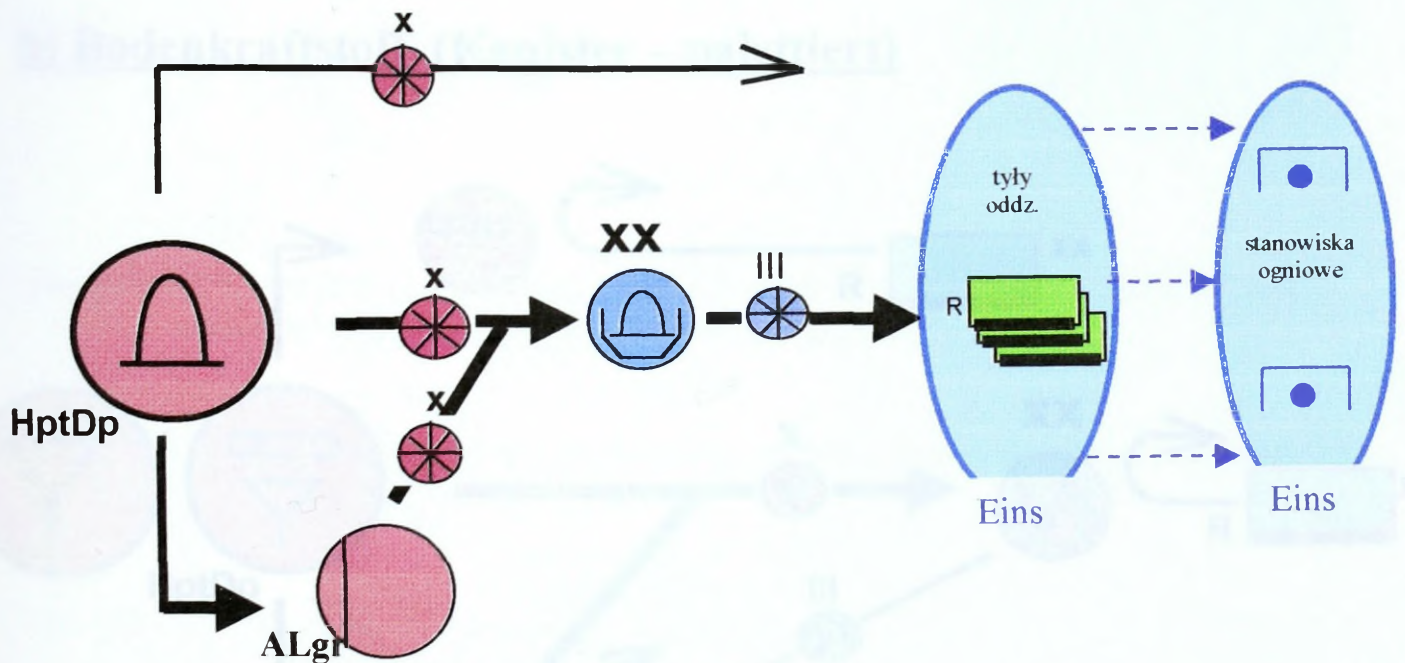
HptDp – główny skład amunicyjny

Eins – rejon działania, użycia

A) Standard - Munition

B) Munition für Großverbraucher

Rysunek 11. Organizacja zaopatrzenia ZT Bundeswehry w amunicję:

- a) standardową – drobną;
- b) dużego zużycia.

Źródło: Arbeitshilfe Truppenführung. Führungsakademie der Bundeswehr. Hamburg, 1995. KennNr.: 5.2.4.1.

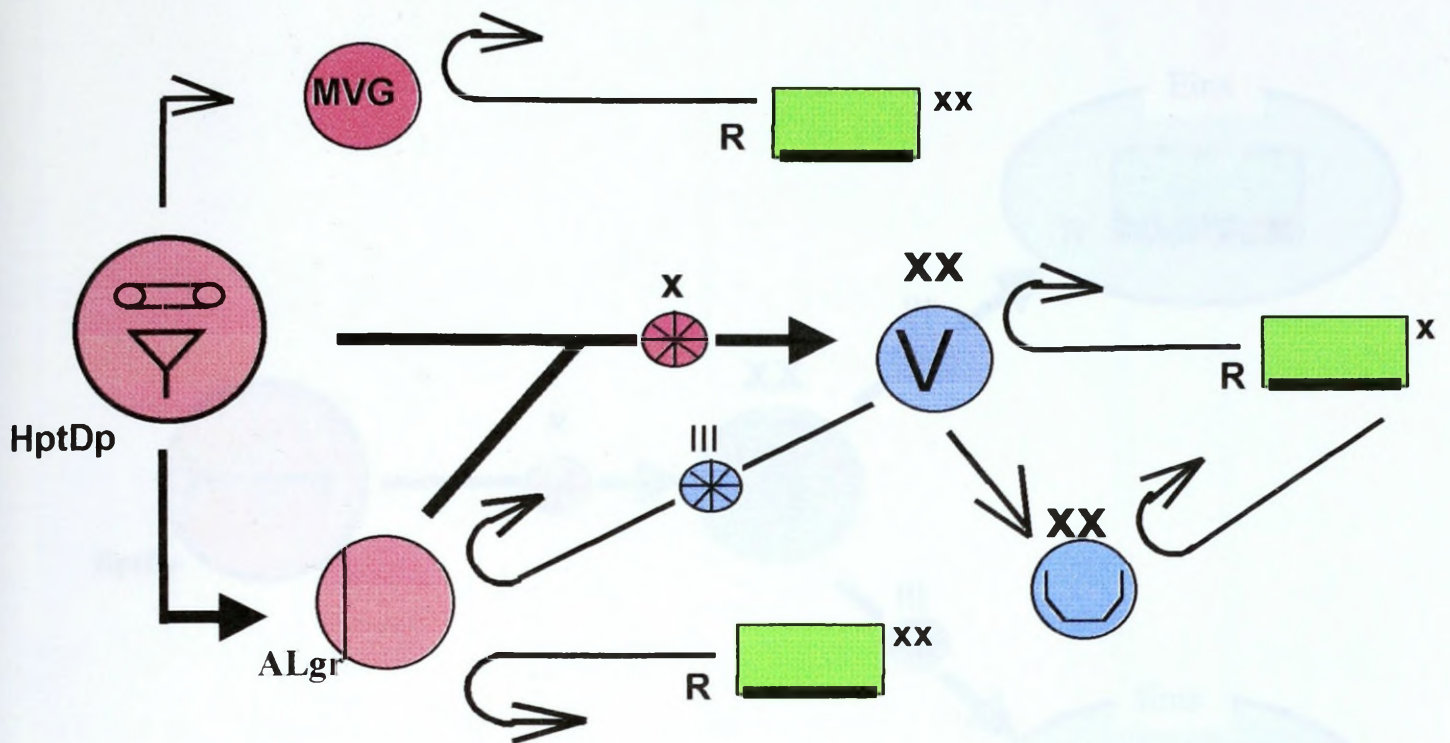
Legenda:

Algr – Allgemeiner Lager (ogólne składy, magazyny)

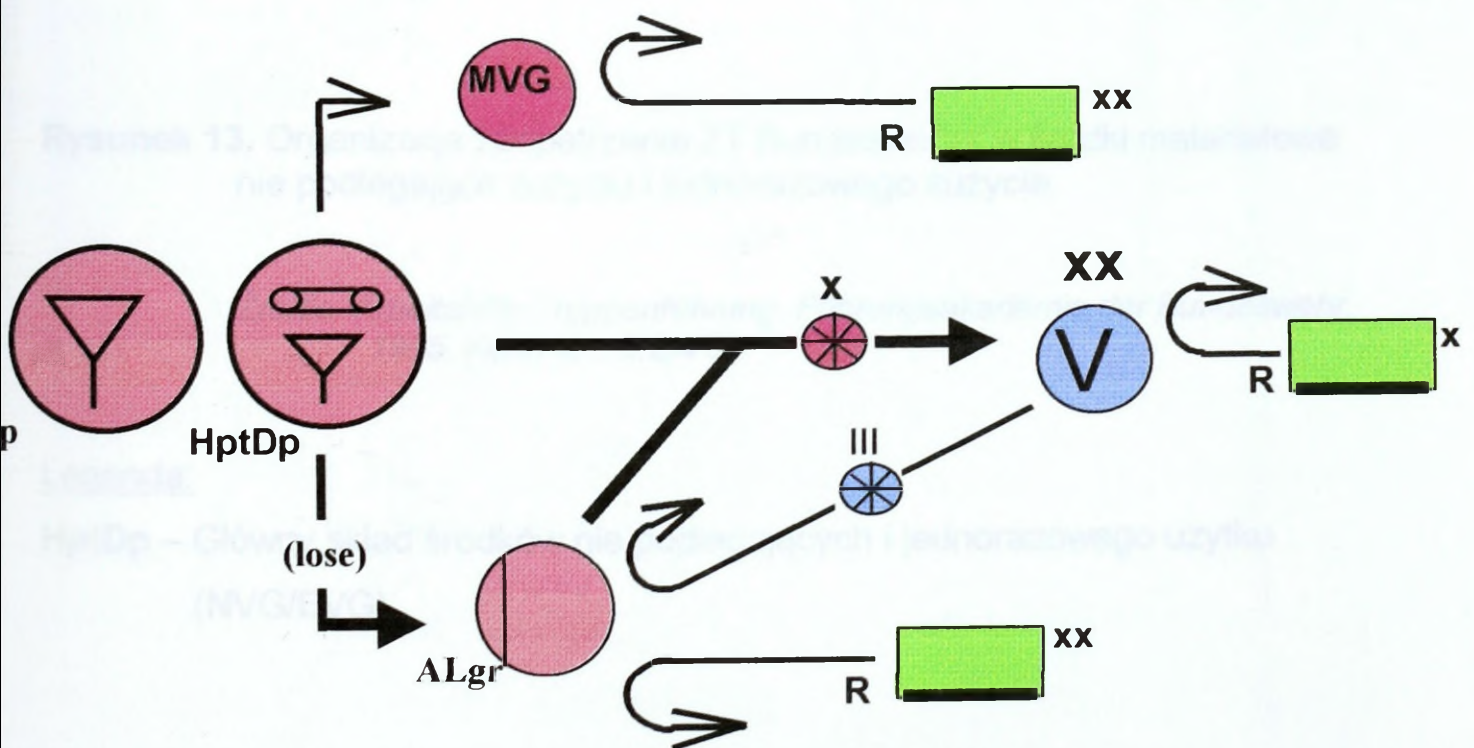
HptDp – główny skład amunicyjny

Eins – rejon działania, użycia

a) Bodenkraftstoff (lose)

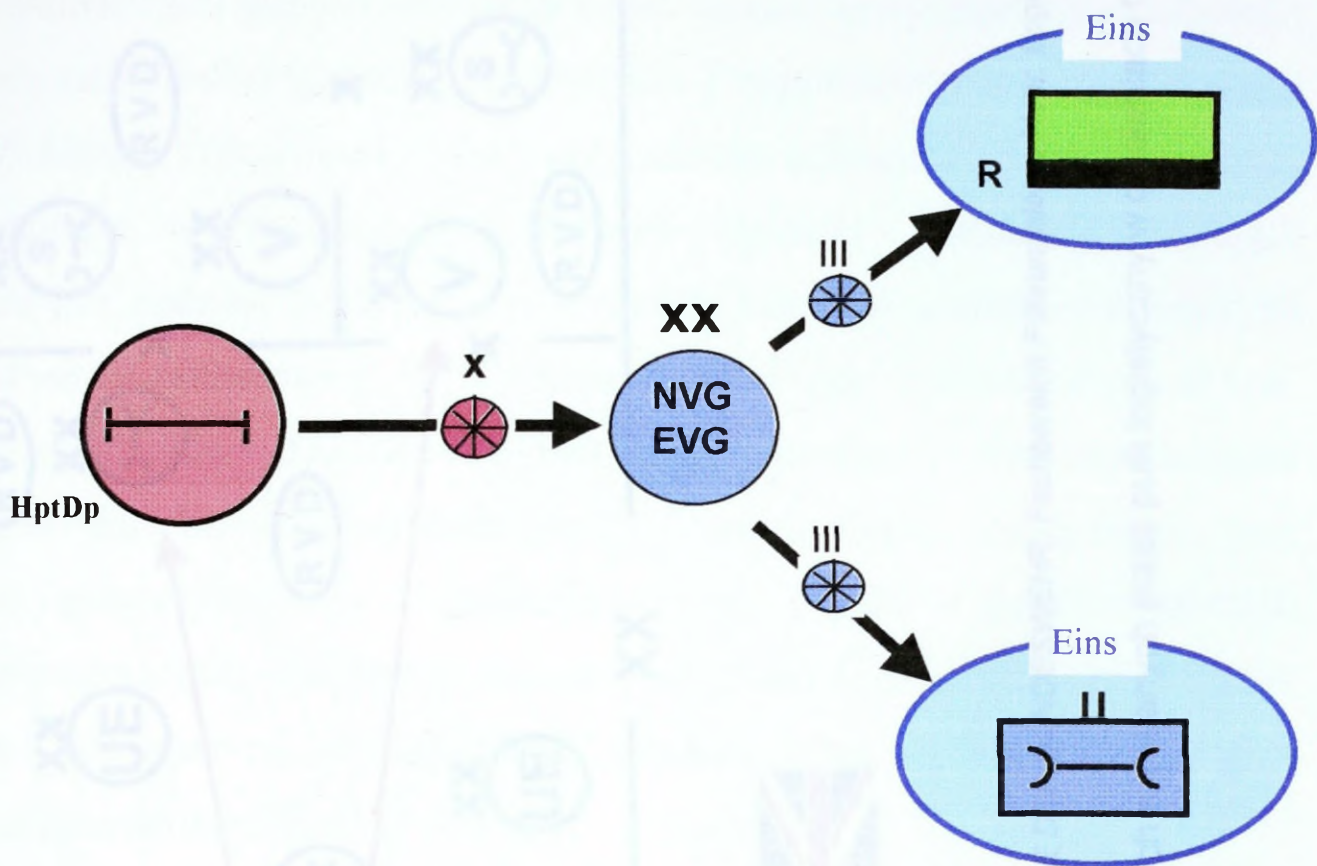
b) Bodenkraftstoff (Kanister – palettiert)

Rysunek 12. Organizacja zaopatrzenia ZT Bundeswehry w paliwa

- a) dla pojazdów lądowych (luzem);
 b) dla pojazdów lądowych (kanistry na paletach).

Nicht – und Einzelverbrauchsgüter

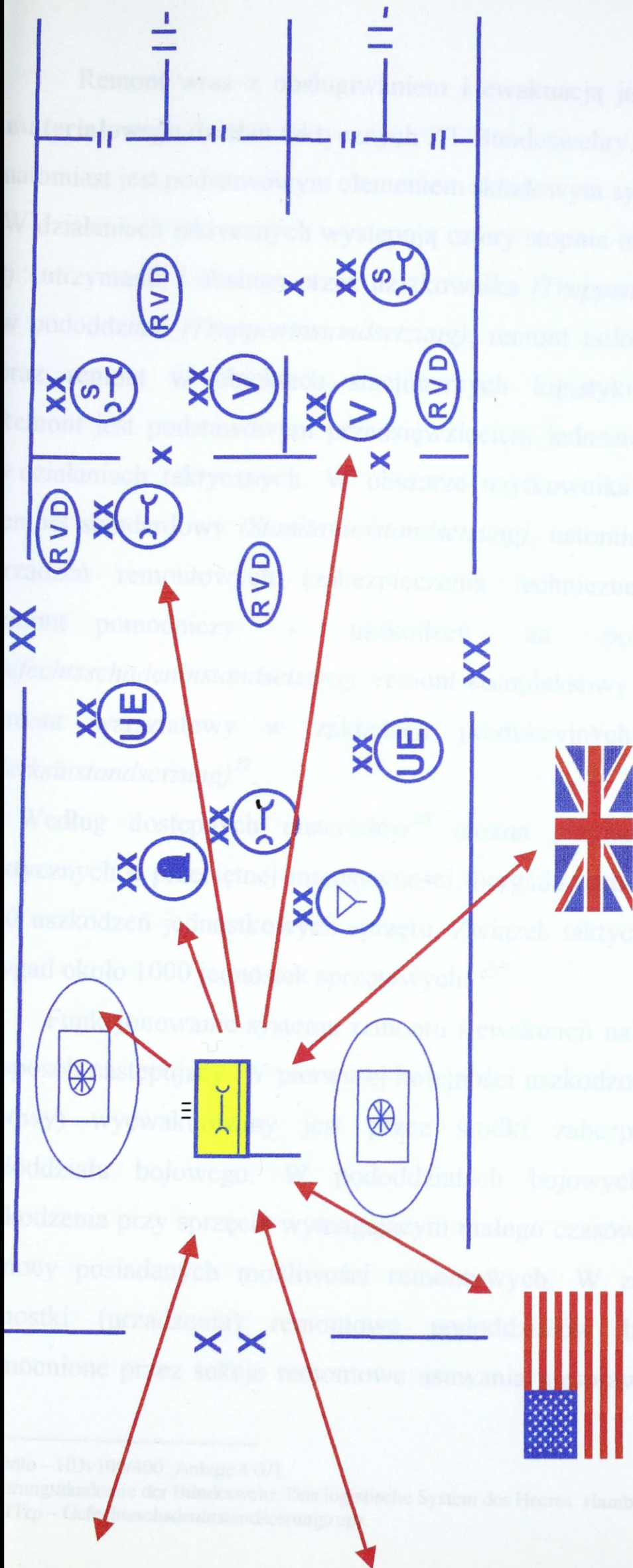

Rysunek 13. Organizacja zaopatrzenia ZT Bundeswehry w środki materiałowe nie podlegające zużyciu i jednorazowego zużycia.

Źródło: *Arbeitshilfe Truppenführung. Führungsakademie der Bundeswehr.*
1995. Kenn Nr.: 5.2.4.3.

Legenda:

HptDp – Główny skład środków nie podlegających i jednorazowego użytku
(NVG/EVG)

Źródło: FÜHRUNGSAKADEMIE DER BUNDESWEHR. Fachbereich Führungslehre Heer. Logistik. Hamburg, 1998.

Rysunek 14. Ugrupowanie jednostek i urzędzeń logistycznych rozwijanych przez pułk logistyczny w działaniach taktycznych.

Remont wraz z obsługiwaniem i ewakuacją jest składową **utrzymania materiałowego** działań taktycznych ZT Bundeswehry. Utrzymanie materiałowe natomiast jest podstawowym elementem składowym systemu logistycznego ZT. W działaniach taktycznych występują cztery stopnie utrzymania materiałowego tj.: utrzymanie i obsługa przez użytkownika (*Truppeninstandhaltung*), obsługa w pododdziale (*Truppeninstandsetzung*), remont polowy (*Feldinstandsetzung*) oraz remont w obiektach stacjonarnych logistyki (*Depotinstandsetzung*). Remont jest podstawowym przedsięwzięciem jednostek i służb remontowych w działaniach taktycznych. W obszarze użytkownika wykonywany jest tzw. remont standardowy (*Standatdinstandsetzung*), natomiast w obszarze działania urzędów remontowych (zabezpieczenia technicznego) realizowany jest: remont pomocniczy - uszkodzeń na polu walki (*Behelfs Gefechtsschadeninstandsetzung*), remont kompleksowy (*Systeminstandsetzung*), remont warsztatowy w zakładach produkcyjnych (*Grundüberholung / Werksinstandsetzung*)²⁷.

Według dostępnych materiałów²⁸ można przyjąć, że podczas działań taktycznych o przeciętnej intensywności, brygada będzie miała dziennie około 150 uszkodzeń jednostkowych sprzętu. Związek taktyczny o strukturze trzech brygad około 1000 jednostek sprzętowych.

Funkcjonowanie systemu remontu i ewakuacji na szczeblu ZT przebiega w sposób następujący. W pierwszej kolejności uszkodzony czołg (lub inny wóz bojowy) wyewakuowany jest przez środki zabezpieczenia technicznego pododdziału bojowego. W pododdziałach bojowych usuwane są tylko uszkodzenia przy sprzęcie wymagającym małego czasowo nakładu pracy i przy pomocy posiadanych możliwości remontowych. W zależności od sytuacji, jednostki (urządzenia) remontowe pododdziałów bojowych mogą być wzmocnione przez sekcje remontowe usuwania niesprawności (*GSITrp*)²⁹ oraz

²⁷ Źródło – HDv100/400. Anlage 4-3/1.

²⁸ Führungsakademie der Bundeswehr. Das logistische System des Heeres. Hamburg. 1998, str. 2.

²⁹ GSITrp – Gefechtsschadeninstandsetzungstrups.

przez samodzielne grupy remontowe z polowych punktów napraw (*FInstPkt*)³⁰. W przypadku niewystarczającego wzmocnienia, następuje dalsze wsparcie ze strony pułku logistycznego ZT. Kolejnym, istotnym komponentem zabezpieczenia polowego systemu remontowego w obszarze brygady jest punkt zbiórki uszkodzonego sprzętu (*SchadMatSaPkt*)³¹. Punkt ten rozwijany jest siłami pułku logistycznego w pobliżu rozmieszczenia tyłowych służb zaopatrzenia (*RVD*)³² w rejonie brygady. Na punkcie tym dokonuje się weryfikacji uszkodzonego sprzętu oraz podejmuje się decyzje o miejscu i sposobie przeprowadzenia remontu lub dalszej jego ewakuacji do innych polowych obiektów remontowych. Przewidywany czas remontu w tym punkcie wynosi do 9 godzin i dotyczy tylko szybkiego usprawnienia sprzętu tj. naprawy (z reguły wymiany) tylko podzespołów mających wpływ na prowadzenie walki (uzbrojenia pokładowego, środków łączności, układu napędowego i przeniesienia mocy). Powyżej tego okresu następuje dalsza ewakuacja uszkodzonego sprzętu przez batalion transportowy pułku logistycznego do polowych punktów remontowych ZT lub brygady logistycznej. Niekiedy w określonych warunkach następuje bezpośrednia ewakuacja do stacjonarnych elementów (zakładów remontowych). Istotną składową systemu remontowego jest praktyczne wykorzystanie i łączenie własnych możliwości z cywilnymi („gospodarki narodowej”).

Przy realizacji procesu remontowego przyjmuje się na szczeblu ZT następujące wskaźniki i normy:

- czas pracy w miejscu (pododdziału, punktu remontowego) – do 12 godz,
- osiągnięcie gotowości do pracy punktu remontowego – do 3 godz;
- powierzchnia rozwinięcia kompanii remontowej – ok. 2 km²;
- powierzchnia rozwinięcia batalionu remontowego – ok. 20 – 40 km²;
- czas kontroli pojazdów gaśnicowych – ok. 2 godz;

³⁰ FInstPkt – Feldinstandsetzungspunkt.

³¹ SchadMatSaPkt – Schadmaterialsammelpunkt.

³² RVD - Rückwärtigen Versorgungsdienste.

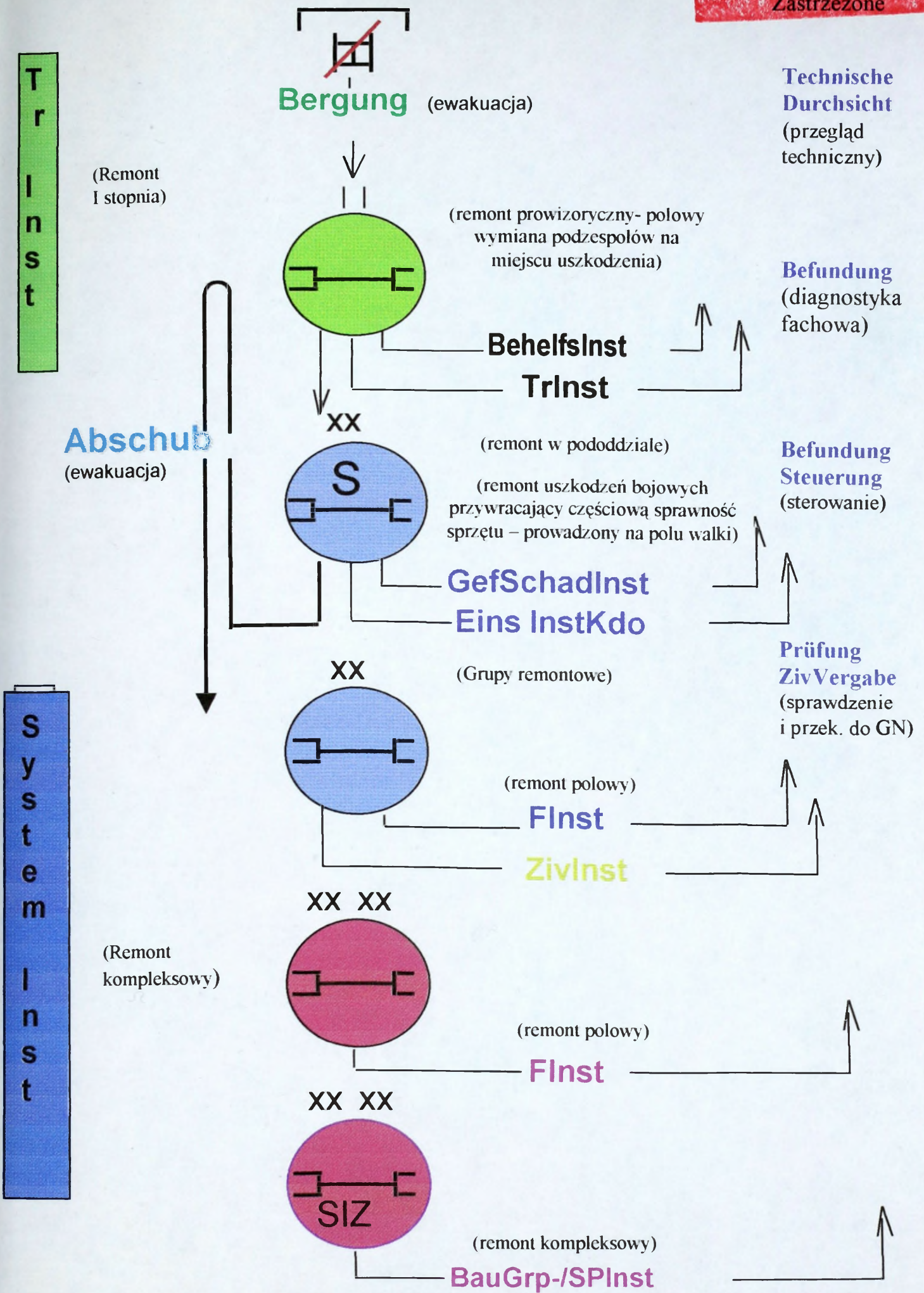
- czas kontroli pojazdów kołowych – ok. 1,2 godz;
- czas naprawy włącznie z ewakuacją – ok. 18 godz;
- czas remontu w punkcie remontowym pododdziałowym – do 9 godz;
- czas remontu w dywizyjnym polowym punkcie – do 48 godz;
- dzienne możliwości kompanii remontowe – ok. 99 osobo godzin (*MStd*)³³

Schemat organizacji remontu i ewakuacji sprzętu dywizji w działaniach taktycznych jest przedstawiony na rysunku 15. Natomiast ogólne ugrupowanie dywizyjnych jednostek logistycznych i urządzeń remontowych rozwijanych przez pułk logistyczny w działaniach taktycznych zawarte jest na rysunku 14.

Służba medyczno-sanitarna w działaniach taktycznych odgrywa priorytetową rolę w zakresie specyfiki realizowanych przez nią zadań i przedsięwzięć udzielanej pomocy medycznej rannym żołnierzom. W funkcjonowaniu służby wyróżnia się trzy zakresy świadczeń (*Leistungsbereich*). Zakres „A” realizowany jest przez służbę sanitarną pododdziałów i obejmuje pomoc przedkliniczną tj.: pierwszą pomoc na polu walki oraz pilną pomoc chirurgiczną. Zakres „B” realizowany przez jednostki sanitarne rodzajów wojsk obejmując pomoc kliniczną. Trzeci zakres „C” realizują jednostki sanitarne wraz z stacjonarnymi obiektami służby zdrowia a obejmuje on daleko idącą pomoc kliniczną i rehabilitację.

Szczególnym obowiązkiem dowódców wszystkich szczebli dowodzenia Bundeswehry jest zorganizowanie szybkiej, odpowiadającej wielkości (stopniu) zranień opieki nad rannymi żołnierzami. Celowym jest, po przeprowadzeniu pierwszych przedsięwzięć podtrzymujących życie rannego, wyewakuowanie go możliwie bezpośrednio do obiektów sanitarnych, gdzie zostanie właściwie opatrzony. Przewiduje się, że minimalny okres czasu od udzielenia samopomocy do pomocy fachowej powinien być do sześciu godzin. Pierwszą pomoc medyczną udziela służba sanitarna pododdziałów, skąd w zależności od zranienia następuje ewakuacja rannych do odpowiednich urządzeń sanitarnych.

³³ MStd – Mannstunde.

Źródło: FÜHRUNGS-AKADEMIE DER BUNDESWEHR. Fachbereich Führungslehre Heer. Logistik. Hamburg, 1998.

Rysunek 15. Schemat organizacji remontu i ewakuacji uszkodzonego sprzętu ZT Bundeswehry w działaniach taktycznych.

Lekko oraz średnio ranni korzystają z pierwszej pomocy lekarskiej w głównych punktach opatrunkowych, natomiast ciężko i bardzo ciężko ranni ewakuowani są środkami transportu powietrznego.

Istotnym komponentem wzmacniającym funkcjonowanie pomocy medycznej jest plac rozdziału i ewakuacji (*WgHpl*)³⁴ jako zasadniczy element w procesie ewakuacji rannych z pola walki. Na placu tym przyjmuje się rannych wraz z pojazdami. Personel sanitarny pojazdów, który dostarczył rannych - przyjmuje inny pusty środek transportowy (sanitarny) i jak najszybciej powraca do walczącego pododdziału. Dalsza ewakuacja rannych odbywa się bez przeładunku rannego lub poprzez wykorzystanie śmigłowca. Dywizyjny (główny) plac opatrunkowy (*HVPL*)³⁵ jako centrum ratownicze (*Rettungszentrum*) świadczy pilną pomoc chirurgiczną (*dringliche chirurgische Versorgung*). Wszechstronna pomoc kliniczna (*klinische Akutversorgung*) następuje w szpitalach (*Lazarett*) zdolnych do przemieszczenia, organizowanych przez mieszany pułk szpitalny (*gemischte Lazarettregiment*) ze składu Brygady Medycznej (*Sanitätsbrigade*). Daleko idąca pomoc kliniczna (*weitergehende klinische Versorgung*) świadczona jest w szpitalach rezerwowych (*Reservelazaretten*) okręgów wojskowych, w szpitalach stacjonarnych Bundeswehry (*Bundeswehrkrankenhäuser*) oraz w ścisłej współpracy z cywilną służbą zdrowia (*ziviles Gesundheitswesen*).

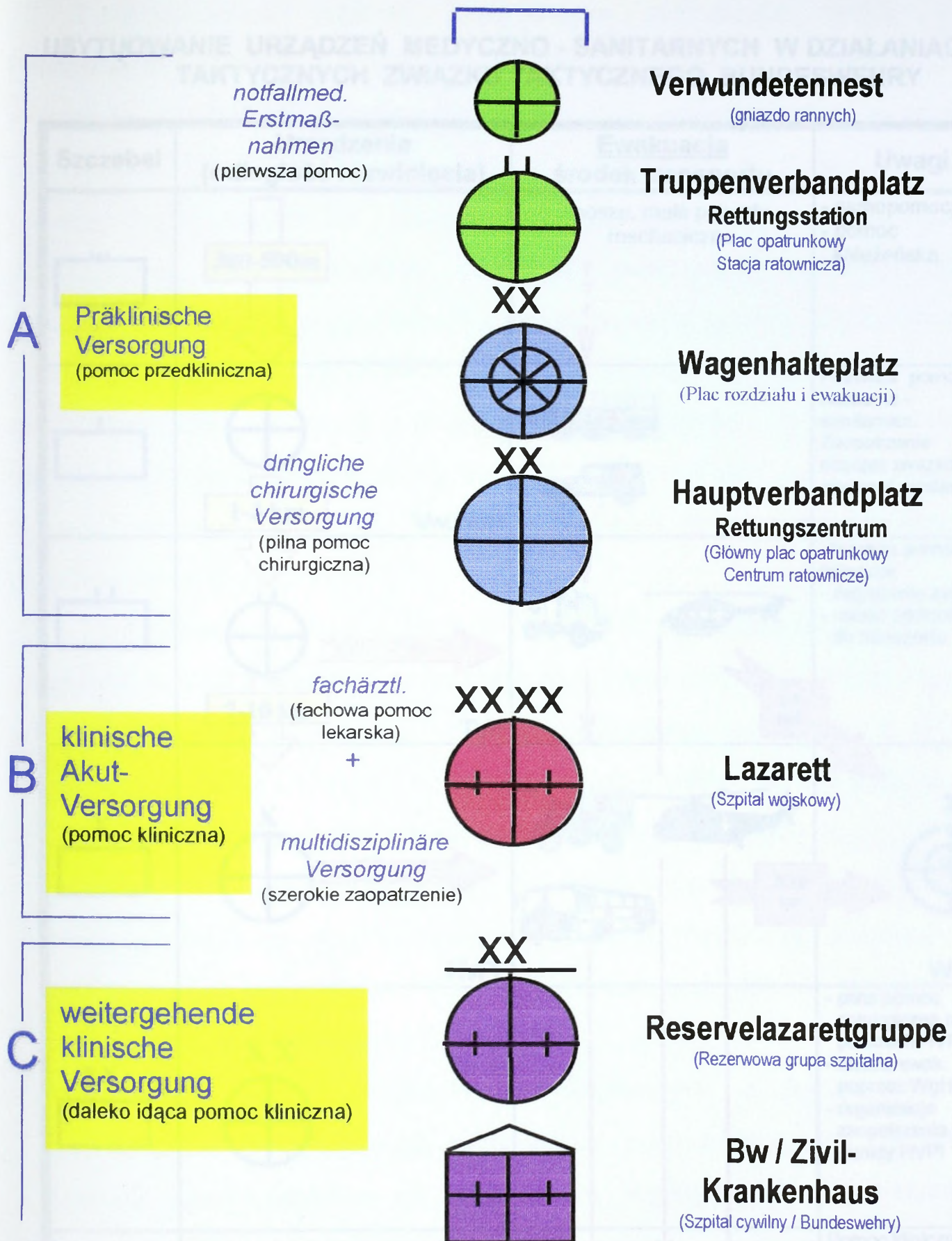
Na szczeblu brygady należy liczyć się w zależności od intensywności walki z około 60 – 200 rannymi dziennie, którzy wymagać będą opieki szpitalnej. W ZT przewiduje się około 600 rannych dziennie wymagających opieki szpitalnej. Ponadto dla około 30% ciężko rannych przewidywany jest transport powietrzny realizujący ich bezpośrednią ewakuację do szpitali.

Sposób organizacji pomocy medycznej na szczeblu ZT Bundeswehry przedstawiony jest na rysunku 16 oraz tabeli 1.

Rysunek 16. Organizacja pomocy medycznej realizowanej w ZT Bundeswehry

³⁴ WgHpl – Wagenhaltenplatz.

³⁵ HVPL – Hauptverbandplatz.

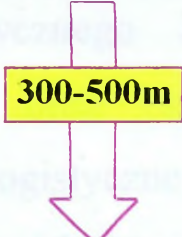

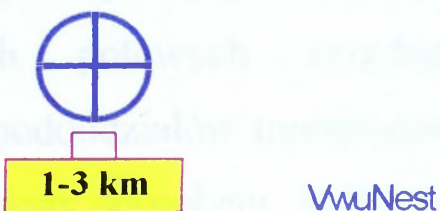
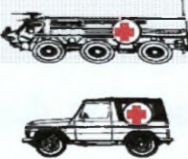

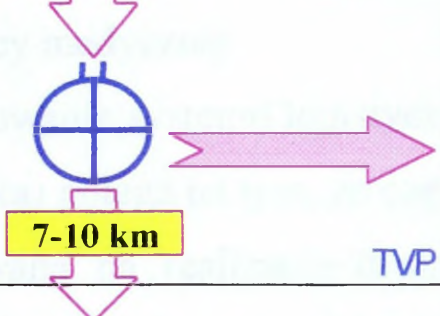
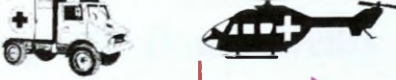
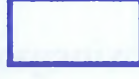
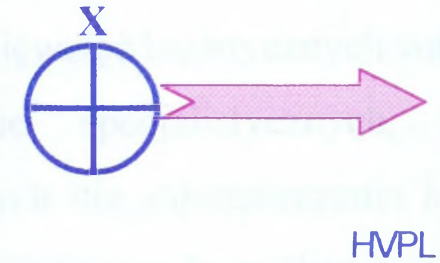
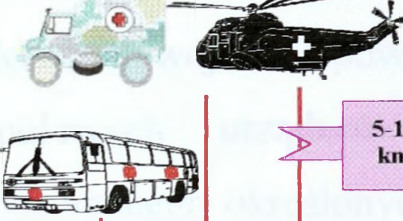

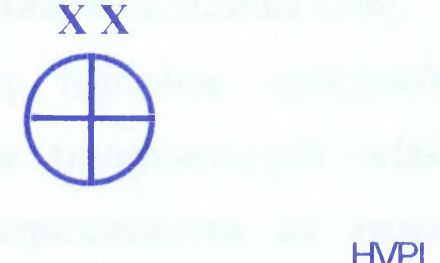
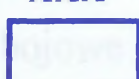

Źródło: Akademia Dowodzenia Bundeswehry. Logistyka. Hamburg 1998.

Rysunek 16. Organizacja pomocy medycznej realizowanej w ZT Bundeswehry

Tabela 1

USYTUOWANIE URZĄDZEŃ MEDYCZNO - SANITARNYCH W DZIAŁANIACH TAKTYCZNYCH ZWIĄZKU TAKTYCZNEGO BUNDESWEHRY

Szczebel	Urządzenie (odległość rozwinięcia)	Ewakuacja środek transportu	Uwagi
		nosze, małe pojazdy mechaniczne 	- samopomoc; - pomoc koleżeńska.
		 ↓	Pierwsza pomoc sanitarna - sanitariusz. Zaopatrzenie poprzez wyszkolony personel sanitarny
		 ↓	Pierwsza pomoc lekarska: - zagrożenie życia; - ustalić zdolność do transportu
		 ↓	 WgHpl
		↓	- pilna pomoc chirurgiczna na punktach HVPI; - dalsza ewak. poprzez WgHPI; - organizacja zaopatrzenia przez punkty HVPI
		 ↓	Pomoc kliniczna: - fachowa pomoc lekarska połączona z szerokim zaopatrzeniem.

Funkcjonowanie systemu logistycznego walczących wojsk ZT Bundeswehry rozumiane w kontekście powyższych zagadnień jest analogiczne w stosunku do realizacji podobnych przedsięwzięć realizowanych w systemie logistycznym ZT Wład SZ RP. Różnice występujące w funkcjonowaniu systemu logistycznego ZT Bundeswehry są pochodną jego struktury organizacyjnej oraz specyfiki realizacji powyższych przedsięwzięć zabezpieczenia logistycznego. Specyfika funkcjonowania systemu logistycznego Bundeswehry ogniskuje się głównie wokół problematyki związanej z użyciem specjalistycznych polowych urzędzeń logistycznych, wykorzystaniem samodzielnych pododdziałów transportowych w procesie dowozu i ewakuacji, a przede wszystkim sposobem i zakresem realizacji procesu zaopatrzenia, remontu i pomocy medycznej.

Funkcjonowanie systemu logistycznego ZT Bundeswehry (w porównaniu z logistyką polską) polega na tym, że część elementów i urzędzeń logistycznych jest ukierunkowana na realizację dostaw zaopatrzenia i świadczenia usług logistycznych dla określonych oddziałów i pododdziałów ZT. Specjalizacja realizacji przedsięwzięć logistycznych walczących wojsk ZT powoduje:

- organizowanie specjalistycznych, polowych urzędzeń logistycznych przeznaczonych dla zabezpieczenia logistycznego określonych jednostek, a także w odniesieniu do realizacji ukierunkowanych dostaw określonego zaopatrzenia oraz świadczenia usług.
- kompleksową realizację przewozów wojskowych z wykorzystaniem pododdziałów transportowych własnych i przełożonego, ich sprawnej kontroli i bezpieczeństwa na rzecz służb logistycznych (zaopatrzenia, technicznych) i medycznych;
- sprawną realizację procesu zaopatrzenia oddziałów ZT w niezbędne środki bojowe i materiałowe;

- efektywniejsze wykorzystanie (poprzez połączenie) własnego potencjału logistycznego z możliwościami cywilnym (gospodarki narodowej) głównie w zakresie możliwości remontowych i pomocy medycznej;

Funkcjonowanie systemu logistycznego ZT Bundeswehry wynika głównie z uwarunkowań taktyczno-operacyjnych i jest pochodną jego struktury organizacyjnej, ściśle powiązanej ze strukturami oddziałów ZT oraz ogólną strukturą organizacją systemu logistycznego Wojsk Lądowych Bundeswehry. Taka specyfika funkcjonowania systemu logistycznego ZT Bundeswehry zapewnia pełne zapotrzebowanie walczącym oddziałom ZT w zakresie dostaw różnorodnego zaopatrzenia i świadczenia pełnej gamy usług logistycznych.

Wnioski

- 1) Zabezpieczenie logistyczne oddziałów ZT Bundeswehry charakteryzuje się wysoką skutecznością i specjalizacją w realizacji poszczególnych przedsięwzięć (zadań) logistycznych i sposobów ich realizacji.
- 2) Podział logistycznych organów kierowania na część planistyczno-organizacyjną (tj. grupa łącznikowa SD i WSD w przypadku rozwijania przez stanowisko bazowe - TSD lub też tylko grupę łącznikową WSD gdy zasadnicza część logistyki pracuje na bazowym SD i nie jest organizowane TSD) oraz wykonawczą - SD - plog zasadniczo usprawnia proces kierowania zabezpieczeniem logistycznym walczących oddziałów ZT.
- 3) W zabezpieczeniu logistycznym ZT Bundeswehry rozpatruje się trzy zagadnienia logistyczne realizowane przez trzy służby (analogiczne do logistyki polskiej), którymi są:
 - zaopatrywania (*odpowiednik niem. NACHSCHUB*);
 - remontu (*odpowiednik niem. INSTANDSETZUNG*);
 - służby sanitarnej (*odpowiednik niem. SANITÄTSDIENST*).
- 4) Zadania realizowane przez system logistyczny (*Logistik*) oraz medyczo-sanitarny (*Sanitätsdienst*) rozpatrywane są w ZT Bundeswehry kompleksowo

w ramach tzw. Systemu Wsparcia Działań Bojowych (*System der Einsatzunterstützung*) obok problematyki wsparcia personalnego (*Personale Unterstützung*) oraz administracji wojskowej (*Bundeswehrverwaltung*).

W układzie tym system logistyczny ZT rozumiany jest jako: dowodzenie, siły i środki oraz sposób postępowania (procedury). Obejmuje następujące elementy:

- pokrycie potrzeb materiałowych (*Materialbedarfsdeckung*);
- gospodarkę materiałową (*Materialbewirtschaftung*);
- utrzymanie materiałowe (*Materialerhaltung*).

Natomiast system medyczno-sanitarny w analogicznym układzie do systemu logistycznego obejmuje:

- ochronę zdrowia (*Gesundheitsvorsorge*);
- postępowanie z rannymi (*Behandlung von Verwundeten*);
- transport rannych (*Verwundetentransport*);
- zabezpieczenie materiałowe w środki sanitarne (*Sanitätsmaterialversorgung*)

Oprócz powyższych elementów w ramach Systemu Wsparcia Działań Bojowych na szczeblu ZT Bundeswehry są dodatkowo rozpatrywane częściowo zagadnienia związane z problematyką transportu i zabezpieczenia ruchu, inżynieryjno-saperską, przeciwchemiczną, lotnictwa wojsk lądowych, państwa gospodarza (HNS),³⁶ a także świadczeń cywilnych.

³⁶ HNS – Host Nation Support.

KLASYFIKACJA ŚRODKÓW ZAOPATRZENIA W SZ RP

Klasa zaopatrzenia	Nazwa klasy i wyszczególnienie środków zaopatrzenia
1	2
Klasa I.	<p><u>Żywność, materiały i sprzęt służby zdrowia.</u> (produkty żywnościowe, sprzęt i wyposażenie polowe, sprzęt gastronomiczny, chłodniczy, stołowo-kuchenny, środki materiałowe do tego sprzętu oraz środki utrzymania higieny i estetyki żywienia);</p>
Klasa II.	<p><u>Umundurowanie, wyposażenie osobiste, materiały i sprzęt służby mundurowej.</u> (umundurowanie, bielizna i pościel, oporządzenie, przedmioty wyposażenia specjalistycznego, przybory i środki do utrzymania higieny osobistej, przybory i materiały do konserwacji i napraw przedmiotów zaopatrzenia mundurowego, techniczny sprzęt polowy i stacjonarny służby mundurowej, namioty obozowe oraz inne przedmioty objęte gospodarką mundurową; hełmy, kamizelki kuloodporne oraz indywidualny sprzęt: optyczny, obrony przeciwchemicznej, inżynieryjno-saperski, pletwonurka, spadochronowy, regulacji ruchu a także techniczne środki materiałowe do ww. sprzętu);</p>
Klasa III.	<p><u>Materiały i smary oraz sprzęt służby mps.</u> (paliwa klasyczne i specjalne (rmn), oleje, smary, płyny eksploatacyjne, sprzęt, wyposażenie, urządzenia stacjonarne i polowe do ich przechowywania oraz transportu i dystrybucji, a także techniczne środki materiałowe do tego sprzętu);</p>
Klasa IV.	<p><u>Inżynieryjne materiały budowlane, zaporowe i rozbudowy fortyfikacji.</u></p>
Klasa IV a.	<p><u>Sprzęt budowlany, komunalny, kwaterunkowy, pożarniczy i środki gaśnicze oraz środki materiałowe infrastruktury.</u></p>
Klasa V.	<p><u>Środki bojowe.</u> (rakiety, amunicja, środki minersko-zaporowe, bojowe środki obrony pchem oraz elementy środków bojowych (zapalniki, zapłonniki, ładunki prochowe itp.);</p>

1	2
Klasa VI.	<p><u>Materiały handlowe</u> (słodyczne, napoje, środki higieny osobistej, materiały naprawkowe umundurowania, środki czystości i pralnicze);</p>
Klasa VII.	<p><u>Uzbrojenie i sprzęt wojskowy indywidualny oraz zespołowy.</u> (środki zaopatrzenia stanowiące etatowe (tabelaryczne i normatywne) wyposażenie wojska wykorzystywane przez wojsko w procesie eksploatacji uzbrojenia i sprzętu wojskowego);</p>
Klasa VIII.	<p><u>Środki medyczne, materiały i sprzęt służby zdrowia.</u></p>
Klasa IX.	<p><u>Techniczne środki materiałowe.</u> (zestawy, zespoły, podzespoły, moduły, bloki, części zamienne (wymienne) i materiały eksploatacyjne do uzbrojenia i sprzętu wojskowego, wyposażenie warsztatowe oraz inne materiały techniczne wykorzystywane przez wojsko w procesie eksploatacji uzbrojenia i sprzętu wojskowego);</p>
Klasa X.	<p><u>Artykuły powszechnego użytku.</u> (druki, sprzęt i materiały szkoleniowe oraz kulturalno-oświatowe, sprzęt i środki umożliwiające prowadzenie ewidencji i sprawozdawczości, wspomagające proces szkolenia wojsk oraz zabezpieczające działalność kulturalno-oświatową wojsk).</p>

Źródło: Tymczasowe zasady funkcjonowania systemu zaopatrywania SZ RP.
Zarząd Materiałowy SG WP 1996, s. 5.

OCENA POTENCJAŁU I AUTONOMICZNOŚCI SYSTEMU LOGISTYCZNEGO ZT SZ RP

Cel

Ocenić potencjał logistyczny ZT (DZ) pod kątem możliwości realizacji zadań w obronie, natarciu oraz działaniach opóźniających.

Główny problem badawczy

Jaką autonomiczność logistyczną posiada ZT SZ RP ?

Założenia wstępne

1. Ukompletowanie ZT – 100%.
2. Struktura organizacyjna i wyposażenie ZT – jak „Poradnik oficera logistyki do ćwiczeń i treningów sztabowych”. AON, Warszawa 1998.
3. Zapasy nienaruszalne¹ ŚBiM w ZT – 20% stanu zapasów normatywnych.
4. Potrzeba uzupełniania zapasów ŚBiM w ZT prowadzącym walkę pojawia się z chwilą gdy ich stan obniży się do 50% stanu normatywnego².
5. Urzutowanie zapasów ŚBiM w ZT – jak tabela 1.
6. Wielkość normatywnych zapasów ŚBiM ZT – jak tabela 2.
7. Średnie wielkości dobowego zużycia ŚBiM przez ZT w obronie, natarciu i działaniach opóźniających – jak tabela 3, 4, 5.
8. Klasyfikacja remontów techniki lądowej – jak tabela 6.
9. Normy kwalifikowania sprzętu wojskowego do remontu – jak tabela 7.
10. Prognozowane średnie dobowe wielkości uszkodzeń UiSW ZT w obronie – jak tabela 8.

¹ Zapasy nienaruszalne – część zapasów taktycznych utrzymywanych w oddziałach i jednostkach logistycznych ZT przeznaczonych na zaspokojenie potrzeb materiałowych wojsk w szczególnych sytuacjach i okolicznościach. Zużywane są na rozkaz upoważnionego przełożonego. Wielkość tych zapasów ustalona jest normatywnie lub przez dowódcę.

² Por.: Tymczasowe zasady funkcjonowania systemu zaopatrywania SZ RP. Zarządzenie Szefa Inspektoratu Logistyki Zastępcy Szefa Sztabu Generalnego WP nr 101/Log z dnia 4 listopada 1996r., s. 23.

11. Prognozowane średnie wielkości uszkodzeń UiSW ZT w natarciu – jak tabela 9.
12. Prognozowane średnie wielkości uszkodzeń UiSW ZT w działaniach opóźniających – jak tabela 10.
13. Zdolności wykonawcze jednostek remontowych szczebla taktycznego – ZT (krem, brem) – jak tabela 11.
14. Prognozowane dobowe straty sanitarne ZT w walce – jak tabela 12.
15. Podział i struktura strat ogólnych w stanie osobowym ZT w walce – jak tabela 13.

	10	15	20	25	30
rodzajowa	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5
opis	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
rodzowa	0,34	0,34	0,34	0,34	0,34
człopowa	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
plw	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
ppk	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
ppk / na 1000 /	1,0	0,2	0,2	0,2	0,2
- ppk / na 1000 /	1,0	0,33	-	-	1,25
SMZ			1	2	3
(dni)					
Średni OPCBEM			3	2	5
/ dni /					
IS>1			3	2	3
/ dni /					
MPS					
BS	2,0	1,0	2,0	2,0	10,0
ON ₁₀	2,0	1,0	2,0	2,0	10,0
ON ₂₀	2,0	1,0	2,0	2,0	10,0
Palwo lotnicze	2,0	-	1,5	-	4,5
Agreasy	2,0	1,0	2,0	2,0	10,0
Zywność	1	2	2	2	3
(dni)					
Umundrowanie			10	3	15
/ % stanu osobowego /					
Mat. sanitarne				30	30
do udzielania pomocy					
med. ratunym / % stanu					
osobowego					

Dr inż. J. Nowak. Zdobyczenie logistyczne dywizji zmechanizowanej w walce. Stron. 101 z 113.

Tabela 1.

Urzutowanie zapasów taktycznych środków bojowych i materiałowych
w ZT SZ RP
(w jednostkach kalkulacyjnych)

WYSZCZEGÓLNIENIE	ZAPASY TAKTYCZNE				
	przy sprzęcie /żołnierzu/	na transp. batalionu	na transp. oddziału	na transp. dywizji	RAZEM
Amunicja (w jo)					
- strzelecka	0,5	0,2	0,2	0,2	1,1
- strzelecka pokł.	1,0	0,2	0,2	0,2	1,6
- artyleryjska	1,0	0,4	0,4	0,4	2,2
- moździerzowa	1,0	0,4	0,4	0,4	2,2
- ppanc	0,2	0,1	0,1	0,1	0,5
- raketowa	0,66	0,34	0,34	0,16	1,5
- czołgowa	1,0	0,2	0,2	0,2	1,6
- plot	1,0	0,2	0,2	0,2	1,6
-ppk	0,5	0,2	0,2	0,2	1,1
-ppk /na wozach /	1,0	0,2	0,2	0,2	1,6
- ppk /na śmigł/	1,0	-	0,25	-	1,25
ŚMZ (dni)	-	-	1	2	3
Środki OPCHEM / dni /	-	-	3	2	5
TŚM / dni /	-	-	3	2	5
MPS					
BS	5,0	1,0	2,0	2,0	10,0
ON _{pk}	5,0	1,0	2,0	2,0	10,0
ON _{pg}	3,0	1,0	2,0	2,0	8,0
Paliwo lotnicze	1,0	-	3,5	-	4,5
Agregaty	5,0	1,0	2,0	2,0	10,0
Żywność /rdz/	1	3	2	2	8
Umundurowanie / % stanu osobowego /	1	-	10	5	15
Mat. sanitarne do udzielania pom. med.rannym /% stanu osobowego/	-	-	-	30	30

Zródło: E. Nowak: Zabezpieczenie logistyczne dywizji zmechanizowanej w walce. Skrypt. AON 1999, s. 152.

Tabela 2.

Wielkość normatywnych zapasów środków bojowych i materiałowych ZT

Rodzaj zaopatrzenia	Jm	Zbiorcza jk ZT	W oddziałach ZT	W bzaop ZT	Razem w ZT
Amunicja: strzelecka i granaty	ton	108,645	97,96	21,769	119,729
strzelecka pokładowa	ton	43,702	61,183	8,74	69,924
moździerzowa	ton	63,42	114,156	25,368	139,524
artyleryjska ppanc	ton	157,5	63	15,76	78,75
artyleryjska pośrednia	ton	167,99	302,383	67,196	369,579
artyleryjska raketowa	ton	143,316	192,043	22,931	214,974
przeciwlotnicza	ton	56,04	78,456	11,208	89,664
plot. pociski raketowe	ton	0,823	1,152	0,165	1,317
czołgowa i BWP	ton	203,436	284,810	40,687	325,498
PPK	ton	15,149	20,585	3,03	38,512
Razem amunicja	ton	960,220	1215,73	216,84	1447,47
MPS: benzyna samochodowa	ton	11,375	90,996	22,749	113,745
olej napędowy do pk	ton	95,084	760,675	190,169	950,844
olej napędowy do pg	ton	92,545	555,268	185,089	740,357
paliwo do agregatów	ton	0,201	1,605	0,401	2,006
Razem MPS	ton	199,204	1408,544	398,408	1806,952
ŚMZ	ton	60	180	120	300
Bojowe środki OPECHEM	ton	8	24	16	40
TŚM	ton	120	360	240	600
Żywność	ton	25	150	50	200
OGÓLEM ZT	ton	1372,424	3338,274	1041,248	4394,422

Zródło: E. Nowak: Poradnik oficera logistyki do ćwiczeń i treningów sztabowych. AON 1998.

Tabela 3.

Średnie wielkości dobowego zużycia środków bojowych i materiałowych przez ZT w obronie

Rodzaj zaopatrzenia	Wielkość zużycia*	
	w jk	w tonach
Amunicja :		
strzelecka	0,3	45
strzelecka pokładowa	0,4	30
artyleryjska i moździerzowa	0,6	140
rakietowa	1,0	216
przeciwpancerna	0,1	22
czołgowa	0,3	130
przeciwlotnicza	0,4	40
ppk	0,2	5
rakiety KUB, OSA	0,3	
MPS:		
benzyna samochodowa	1,25	20
olej napędowy do poj. kołowych	1,25	135
olej napędowy do poj. gąsienicowych	1,25	130
Pozostałe środki zaopatrzenia:		
ŚMZ		60
bojowe środki OPCHEM		8
TŚM		120
żywność	1	25
OGÓLEM :		1040

Zródło: E. Nowak: Zabezpieczenie logistyczne wojsk lądowych w działaniach bojowych „Log-Ląd” cz. I, AON 1997.

Tabela 4.

Średnie wielkości dobowego zużycia środków bojowych i materiałowych przez ZT w natarciu

Rodzaj zaopatrzenia	Wielkość zużycia*	
	w jk	w tonach
Amunicja :		
strzelecka	0,5	75
strzelecka pokładowa	0,6	45
artyleryjska i moździerzowa	0,8 +(1,0-1,4)	255
rakietowa	1,0	216
przeciwpancerna	0,3 + 0,2	70
czołgowa	0,8 – 1,0	435
przeciwlotnicza	1,0	80
ppk	0,6 + 0,3	15
rakiety KUB, OSA	0,5	
MPS :		
benzyna samochodowa	2,0	40
olej napędowy do poj. kołowych	2,0	270
olej napędowy do poj. gąsienicowych	2,0	270
Pozostałe środki zaopatrzenia:		
ŚMZ		80
bojowe środki OPCHEM		8
TŚM		120
żywność	1	25
OGÓLEM :		1814

Źródło: E. Nowak: Zabezpieczenie logistyczne wojsk lądowych w działaniach bojowych „Log-Ląd” cz. I, AON 1997.

Tabela 5.

Średnie wielkości dobowego zużycia środków bojowych i materiałowych przez ZT w działaniach opóźniających

Rodzaj zaopatrzenia	Wielkość zużycia ^{*)}	
	w jk	w tonach
Amunicja :		
strzelecka	0,26	28
strzelecka pokładowa	0,33	14,5
artyleryjska i moździerzowa	0,5	184
rakietowa	0,5	72
przeciwpancerna	0,13	23
czołgowa	0,4	82
przeciwlotnicza	0,5	30
ppk	0,2	5
rakiety KUB, OSA	0,3	
MPS :		
benzyna samochodowa	2,5	29
olej napędowy do poj. kołowych	2,5	238
olej napędowy do poj. gąsienicowych	2,5	270
Pozostałe środki zaopatrzenia:		
ŚMZ	1,0	150
bojowe środki OPCHEM		8
TŚM		120
żywność	1	25
OGÓLEM :		1279

*) Przyjęto, że w działaniach opóźniających dzienne zużycie amunicji ZT będzie wynikało ze sposobu prowadzonej walki jako składowej szeregu starć o charakterze obronnym (30%), zwrotach zaczepnych (30%) a przede wszystkim szerokiego stosowania różnych form manewru taktycznego (40%). Wobec tego średnia wielkość dobowego zużycia będzie składową w:

- 30% normy obronnej;
- 30% normy natarcia;
- 40% normy (marszu) na organizację ruchu sił i środków walki tj. manewru taktycznego.

Zużycie MPS przyjęto ze sposobu prowadzonej walki jako składowej szeregu starć o charakterze obronnym (30%), zwrotach zaczepnych (30%) a przede wszystkim szerokiego stosowania różnych form manewru taktycznego (40%). Wobec tego średnia wielkość dobowego zużycia będzie składową w:

- 30% normy obronnej;
- 30% normy natarcia;
- 40% normy (marszu) na organizację ruchu sił i środków walki tj. manewru taktycznego. Wielkość ta jest porównywalna do przyjętych (w tym zakresie) rozwiązań w ZT wojsk lądowych armii przodujących państw NATO.

Zużycie ŚMZ obliczono na podstawie norm nasycenia pasa przesłaniania - preferowanych przez Katedrę Wojsk Inżynieryjnych Wydziału Wojsk Lądowych Akademii Obrony Narodowej.

Do kalkulacji przyjęto:

- szerokość pasa przesłaniania – 30 km;
- głębokość pasa przesłaniania – 50 km na dobę;
- teren – 75% czołgodostępny;
- gęstość min w polach minowych – 750 szt./km;
- wielkość pasa ok. 20 km.

Dla uzyskania w pierwszej dobie walki nasycenia pola minowego 1,0 (tj. 750 szt./km) należy, dostarczyć dla batalionu saperów (bsap) dwa dni przed rozpoczęciem działań opóźniających 15000 min o masie 150 ton. Potrzeba dostarczenia tej wielkości (tj. ok. 30% ogólnych potrzeb ŚMZ) min niezbędna jest do wykonania zadań wsparcia inżynieryjnego (głównie ustawienia pól minowych) pasa przesłaniania ZT.

Zużycie pozostałych środków zaopatrzenia będzie podobne jak w obronie i natarciu (patrz.: tabela 3 i 4).

Por.: 1) Zużycie MPS w: M. Skarżyński: Zaopatrywanie w materiały pędne i smary dywizji zmechanizowanej w obronie. Rozprawa doktorska. AON 1995.

2) Zużycie ŚBiM w: J. Szymczyk: Zabezpieczenie logistyczne dywizji zmechanizowanej w obronie. Rozprawa doktorska. AON 1999, s. 24.

3) Zużycie amunicji w: M. Rudnicki: Wykorzystanie artylerii do ognia pośredniego w działaniach opóźniających dywizji. Rozprawa doktorska. AON 1999, s. 75.

4) Zużycie MPS w: Arbeitsunterlage. Führungsakademie der Bundeswehr. Hamburg, Januar 1999, s. 2/14 i 4/8.

Klasyfikacja remontów techniki lądowej

Wyszczególnienie	Rodzaje remontów					
	pomoc techniczna uszkodzenia bojowe i eksploatacyjne	1. stopnia	2. stopnia	3. stopnia	4. stopnia	5. stopnia
Pracochłonność* (rbh)	do 16	do 40	do 60	do 120	do 300	do 4000
Wykonawca remontu	plrem	krem skrem	brem ZT	brem ZO	RWT OWT	WPRP GN
Czas realizacji (godz)		do 12	do 12	do 2 dób	do 4 dób	-

← mobilne ogniwa remontowe ← stacjonarne ogniwa remontowe ←

*) - wielkości odpowiadające wozom bojowym
skrem - stacjonarna kompania remontowa

Źródło: E. Nowak: Zabezpieczenie logistyczne dywizji zmechanizowanej w walce. Skrypt. AON 1999, s.155.

Tabela 7.

Normy kwalifikowania sprzętu wojskowego do remontu

Wyszczególnienie	Wozy bojowe na podwoziu gąsienicowym		Transportery opancerzone		Samochody	
	pracochłonność (rbh)	czas postoju w remoncie (h)	pracochłonność (rbh)	czas postoju w remoncie (h)	pracochłonność (rbh)	czas postoju w remoncie (h)
BATALION						
Pomoc techniczna	do 16	do 4	Do 10	do 2,5	do 4	do 1
BRYGADA						
Remont 1. stopnia	16 - 40	do 12	Do 24	do 6	do 10	do 2,5
DYWIZJA						
Remont 2. stopnia	20 - 60	do 24	Do 40	do 10	do 20	do 5

Zródło: E. Nowak: Zabezpieczenie logistyczne dywizji smechanizowanej w walce. Skrypt. AON 1999, s.156.

Prognozowane średnie dobowe wielkości uszkodzeń UiSW ZT w obronie

Wyszczególnienie	Wielkość uszkodzeń / w % /			Struktura strat / w % / rodzaj remontu /stopień/				SB
	I rzut	II rzut	III i IV	I i III	III i IV	V		
Czołgi	20 - 28	10 - 13	20	35	15	30		
BWP	17 - 27	11 - 15	15	35	20	30		
Transportery	12 - 17	8 - 10	15	40	15	30		
Ciagniki pancerne	18 - 24	8 - 11	25	35	10	30		
Samochody	6 - 10	4 - 6	30	35	15	20		
Artyleria i moździerze	12 - 16	4 - 6	25	40	20	15		
Artyleria plot.	8 - 12	6 - 10	20	35	20	25		
Środki ppanc.	15 - 25	10 - 16	20	35	15	30		
Broń strzelecka	9 - 13	5 - 7	55	30	-	15		
Stacje radiolokacyjne	13 - 19	7 - 11	15	25	30	30		
Sprzęt mostowy	10 - 13	8 - 10	50	25	15	10		
Sprzęt przeprawowy	9 - 12	7 - 10	50	25	15	10		
Rst. małej mocy	6 - 8	2 - 3	40	35	15	10		
Rst. średniej mocy	5 - 7	2 - 3	30	40	10	20		
Wozy dowodzenia	5 - 6	2 - 3	25	45	10	20		
Sprzęt mps, żywność, umundurowanie	-	4 - 6	40	30	20	10		

Źródło: E. Nowak: Zabezpieczenie logistyczne dywizji zmechanizowanej w walce. Skrypt. AON 1999, s.157.

Tabela 9.

Prognozowane średnie wielkości uszkodzeń UiSW ZT w natarciu

Wyszczególnienie	Wielkość uszkodzeń		Struktura strat / w % /			
			Rodzaj remontu			SB
	rzut	%	I i II	III i IV	V	
Czołgi	I	28-32	20	35	15	30
	II	14-17	30	25	20	25
BWP	I	25-31	15	35	20	30
	II	13-17	25	25	25	25
Transportery	I	18-24	15	40	15	30
	II	10-14	20	30	30	20
Ciągniki pancerne	I	26-30	25	35	10	30
	II	12-15	30	35	15	20
Samochody	I	10-12	30	35	15	20
	II	7-9	35	35	15	15
Artyleria i moździerze	I	13-19	25	40	20	15
	II	5-6	35	45	10	10
Artyleria przeciwlotnicza	I	12-15	20	35	20	25
	II	8-12	30	35	20	15
Środki przeciwpancerne	I	20-25	20	35	15	30
	II	15-25	35	25	25	15
Zestaw raketowy Z-P	I	18-23	20	30	15	35
	II	8-11	25	30	20	25
Broń strzelecka	I	11-15	55	30	-	15
	II	8-12	60	25	-	15
Stacje radiolokacyjne	I	14-20	15	25	30	30
	II	13-19	20	30	20	30
Radiostacje małej mocy	I	12-15	40	35	15	10
	II	4-6	45	30	15	10
Radiostacje średniej mocy	I	10-13	30	40	10	20
	II	3-5	35	45	10	10
Wozy dowodzenia	I	10-13	25	45	10	20
	II	4-6	30	45	10	15
Warsztaty remontowe	I	8-10	35	30	20	15
	II	5-8	40	35	15	10
Ciągniki kołowe ewakuacyjne	I	23-29	30	25	15	30
	II	11-15	35	30	15	20
Umundurowanie, mps, żywność	I	-	-	-	-	-
	II	6-7	40	30	20	10

Zródło: E. Nowak: Zabezpieczenie logistyczne dywizji zmechanizowanej w walce. Skrypt. AON 1999, s.158.

Prognozowane średniorobowe wielkości i struktura uszkodzeń UiSW w działaniach opóźniających

Wyszczególnienie	Liczba jednostek sprzętu ^{*)} (w szt)	Wielkość uszkodzeń w ciągu doby ^{**)}		Struktura strat (w szt)				
		w %	w szt	stopień remontu			straty bezpowrotne	
				I i II	III i IV	V		
Czołgi	150	18	27	6	9	4	8	
BWP	210	16	34	5	12	7	10	
Transportery	76	12	9	1	4	2	2	
Ciągniki pancerne	75	15	8	2	3	1	2	
Samochody	3137	6	188	56	66	28	38	
Artyleria i moździerze	233	10	23	6	9	5	3	
Artyleria plot	60	8	5	1	2	1	1	
Środki ppanc	38	13	4	1	2	-	1	
Broń strzelecka	12240	8	979	538	294	-	147	
Stacje radiolokacyjne	8	11	1	-	-	1	-	
Sprzęt mostowy	36	8	3	2	1	-	-	
Sprzęt przeprawowy	60	7	4	2	1	1	-	
Wozy dowodzenia	25	5	1	-	1	-	-	

*) - Przy 100% ukończeniu ZT (DZ) w UiSW.

**) – 30% obrona, 30% zwroty zaczepne (natarcie) oraz 40% manewr taktyczny (marsz).

Tabela 11.

Zdolności wykonawcze jednostek remontowych szczebla taktycznego ZT

Podstawowe rodzaje UiSW	Jm	Rodzaj remontu i jego wykonawca ^{*)}	
		1 stopień (krem)	2 stopień (brem)
Czołgi	szt.	5	6
BWP	szt	5	6
Transportery opancerzone (kołowe)	szt	3	3
Samochody	szt	6	42
Sprzęt artyleryjski	ujp ^{**)}	10	9
Sprzęt radiolokacyjny	szt	-	3
Broń strzelecka	ujp	32	64
Sprzęt łączności	Szt	3	8
Sprzęt opechem	Szt	-	21 – 1 i 2 stopnia 17 – 3 stopnia
Sprzęt inżynieryjny	Szt	-	8

Źródło: Poradnik oficera logistyki do ćwiczeń i treningów sztabowych. AON 1998.

^{*)} – przedstawione zdolności wykonawcze jednostek remontowych są przy ich ukończeniu w 100% (w ludziach i sprzęcie).

^{**)} ujp – ujednolicona jednostka przeliczeniowa.

Tabela 12.

Prognozowane dobowe straty sanitarne ZT w walce
[w % od stanu]

Rodzaj walki	Wielkość strat sanitarnych
Obrona	4 - 6 ^{*)}
Natarcie	5 - 10 ^{*)}
Działania opóźniające	3 - 5 ^{**)}

^{*)} Źródło: Poradnik oficera logistyki do ćwiczeń i treningów sztabowych. AON 1998.

^{**)} 30% obrona, 30% zwroty zaczepne (natarcie) oraz 40% manewr taktyczny (marsz).

Tabela 13.

Podział i struktura strat ogólnych w stanie osobowym ZT w walce
[w %]

Rodzaj strat	Wielkość strat
Straty bezpowrotne: - polegli; - zaginieni; - wzięci do niewoli.	1/3
Straty sanitarne: - ranni*); - chorzy.	2/3

Źródło: Poradnik oficera logistyki do ćwiczeń i treningów sztabowych. AON 1998.

*) Struktura strat według ciężkości obrażeń:

- lekko ranni – 30%;
- średnio ciężko ranni – 30%;
- ciężko ranni – 12%;
- bardzo ciężko ranni – 28%.

Rozwiązanie I problemu badawczego**1. Ocena autonomiczności ZT SZ RP w walce pod względem zaopatrzenia w ŚBiM**

Zakładając równomierne zużycie wszystkich rodzajów ŚBiM (dla potrzeb kalkulacji taktycznych) ich zapas nienaruszalny przy 100% ukończeniu ZT wyniesie:

- amunicji $1447,4 \text{ ton} \times 0,2 = 290 \text{ ton}$;
- ŚMZ $300 \text{ ton} \times 0,2 = 60 \text{ ton}$;
- bojowych środków OPCHEM $40 \times 0,2 = 8 \text{ ton}$;
- MPS $1806,952 \text{ tony} \times 0,2 = 360 \text{ ton}$;
- TŚM $600 \text{ ton} \times 0,2 = 120 \text{ ton}$;
- żywności $200 \text{ ton} \times 0,2 = 40 \text{ ton}$.

Pomniejszenie wielkości (masy) zapasów normatywnych o zapas nienaruszalny będzie faktyczną wielkością zapasów ŚBiM przeznaczonych do zużycia przez ZT w walce.

Wobec powyższego iloraz wielkości (masy) normatywnych zapasów ZT przeznaczonych do zużycia (patrz wzór nr 1) przez potrzeby dobowe walczących wojsk w poszczególnych rodzajach walki będzie autonomicznością ZT pod względem zaopatrzenia w ŚBiM (tzw. autonomicznością materiałową). Wielkość jej wyrażona w dniach walki zawarta jest w tabeli 14. W analogiczny sposób została określona autonomiczność materiałowa ZT pod względem zaopatrzenia w ŚBiM, ale przeznaczonych do zużycia normatywnych zapasów ŚBiM znajdujących się tylko w składach bzaop (patrz tabela 15).

$$A = \frac{Zdu}{Pd} \quad [\text{dni walki}] \quad (1)$$

gdzie:

A - autonomiczność

Zdu - wielkość zapasów przeznaczonych do zużycia;

Pd - potrzeby dowozowe.

Autonomiczność ZT w walce pod względem zaopatrzenia w ŚBiM

Rodzaj ŚBiM	Wielkość zapasów (w tonach)			Obrona		Natarcie		Działania opóźniające	
	normatywna	nienorma- -tywna	do zużycia	potrzeby dobowe (ton)	liczba dni walki	potrzeby dobowe (ton)	liczba dni walki	potrzeby dobowe (ton)	liczba dni walki
Amunicja	1447,47	290	1157,47	542	2,13	1191	0,97	438	2,64
Środki minersko- zaporowe	300	60	240	60	4	80	3	150	1,6
Bojowe środki opchem	40	8	32	8	4	8	4	8	4
MPS	1806,952	360	1446,952	285	5,07	580	2,49	537	2,69
TŚM	600	120	480	120	4	120	4	120	4
Żywność	200	40	160	25	6,4	25	6,4	25	6,4

Autonomiczność ZT w walce pod względem zaopatrzenia w ŚBiM
(przy zużyciu zapasów ŚBiM tylko ze składów ZT)

Rodzaj ŚBiM	Wielkość zapasów w składach ZT (w tonach)	Obrona		Natarcie		Działania opóźniające	
		potrzeby dobowe (ton)	liczba dni walki	potrzeby dobowe (ton)	liczba dni walki	potrzeby dobowe (ton)	liczba dni walki
Amunicja	220	542	0,4	1191	0,18	438	0,5
ŚMZ	120	60	2	80	1,5	150	0,8
Bojowe środki OPCHEM	16	8	2	8	2	8	2
MPS	399	285	1,5	580	0,68	537	0,74
TŚM	240	120	2	120	2	120	2
Żywność	50	25	2	25	2	25	2

2. Potrzeby uzupełniania zapasów ŚBiM dla ZT w walce

Potrzeba uzupełniania zapasów ŚBiM dla ZT pojawia się z chwilą gdy ich stan obniży się do 50% stanu normatywnego, z uwagi na zapewnienie ciągłości zaopatrzenia.

Stan normatywnych zapasów zaopatrzenia dla potrzeb kalkulacji taktycznych przyjęto 100% ukompletowanie ZT stanem osobowym oraz w UiSW.

Czas rozpoczęcia dostaw ŚBiM dla ZT w walce (obronie, natarciu i działaniach opóźniających) obliczono na podstawie wzoru nr 2:

$$\text{trd} = \frac{Z_n}{2 P_d} \quad [\text{doby}] \quad (2)$$

gdzie:

trd – czas rozpoczęcia dostawy poszczególnych rodzajów ŚBiM;

Z_n – zapas normatywny danego rodzaju zaopatrzenia;

P_d – potrzeby dobowe na dany rodzaj zaopatrzenia.

Czas rozpoczęcia dostaw ŚBiM dla ZT w walce

Rodzaj ŚBiM	Wielkość normatywna zapasów zaopatrzenia (tony)	Obrona		Natarcie		Działania opóźniające	
		potrzeby dobowe (tony)	czas rozpoczęcia dostaw (doby)	potrzeby dobowe (tony)	czas rozpoczęcia dostaw (doby)	potrzeby dobowe (ton)	czas rozpoczęcia dostaw (doby)
Amunicja	1447,47	542	1,33	1191	0,6	438	1,65
ŚMZ	300	60	2,5	80	1,87	150	1
Bojowe środki opchem	40	8	2,5	8	2,5	8	4
MPS	1806,952	285	3,1	580	1,55	537	1,68
TŚM	600	120	2,5	120	2,5	120	2,5
Żywność	200	25	4	25	4	25	4

Wnioski do I problemu badawczego:

1. Autonomiczność materiałowa ZT SZ RP zarówno w obronie, w natarciu jak i w działaniach opóźniających jest zróżnicowana i wynosi:

a) W obronie:

- w ŚB – od **2,13 doby** (zaopatrzenie w amunicję) do **4,0 dób** (zaopatrzenie w bojowe środki opchem i ŚMZ);
- w ŚM – od **4,0 dób** (zaopatrzenie w TŚM) do **6,4 doby** (zaopatrzenie w żywość).

b) W natarciu:

- w ŚB – od **0,97 doby** (zaopatrzenie w amunicję) do **4,0 dób** (zaopatrzenie w bojowe środki opchem);
- w ŚM – od **2,49 doby** (zaopatrzenia w mps) do **6,4 doby** (zaopatrzenia w żywność).

c) W działaniach opóźniających:

- w ŚB – od **1,6 doby** (zaopatrzenia w ŚMZ)) do **4,0 dób** (zaopatrzenie w bojowe środki opchem);
- w ŚM – od **2,69 doby** (zaopatrzenia w mps) do **6,4 doby** (zaopatrzenia w żywność).

2. Najmniejszą autonomiczność materiałową ZT w walce posiada pod względem zaopatrzenia w **amunicję**.

3. W celu zapewnienia ciągłości zaopatrzenia walczącym oddziałom ZT w ŚBiM ich dostawę należałoby rozpocząć:

a) W obronie:

- amunicji – w pierwszej połowie (1,33 doby) drugiego dnia walki;
- TŚM, ŚMZ oraz bojowych środków opchem w połowie trzeciego dnia walki (2,5 doby).

b) W natarciu:

- amunicji – w drugiej połowie (0,6 doby) pierwszego dnia walki;
- mps – w połowie drugiego dnia walki (1,55 doby);
- ŚMZ – w drugiej połowie (1,87 doby) drugiego dnia walki.

c) **W działaniach opóźniających:**

- amunicji – w drugiej połowie drugiego dnia walki (1,65 doby);
- ŚMZ – po pierwszym dniu walki (1 doba);
- mps – w połowie trzeciego dnia walki (2,49 doby)

4. Krytycznym rodzajem środków zaopatrzenia dostarczanym na szczeblu ZT w walce jest **amunicja** (głównie artyleryjska, raketowa i czołgowa). Biorąc pod uwagę, że jej dostarczenie ZT i jego oddziałom nie może przekroczyć ładowności transportu jednostek zaopatrzenia (bzaop i kzaop), a także mając na uwadze wielkość jej zużycia w ZT, wręcz koniecznym jest dokonywanie jej dostaw – dowozów (patrz Tabela 16):

- a) w **natarciu** - codziennie (a nawet dwóch i więcej dostaw w ciągu doby działań)³;
- b) w **obronie i w działaniach opóźniających** - co półtora dnia.

5. Wielkość normatywnych zapasów ŚBiM utrzymywanych w składach bzaop stanowi **27%** ogólnego potencjału materiałowego ZT, zapewniając przez to jej autonomiczność materiałową ZT:

a) **W obronie:**

- w ŚB – od **0,4 doby** (zaopatrzenie w amunicję) do **2,0 dób** (zaopatrzenie w bojowe środki opchem i ŚMZ);
- w ŚM – od **1,5 doby** (zaopatrzenie w MPS) do **2,0 dób** (zaopatrzenie w żywość).

b) **W natarciu:**

- w ŚB – od **0,18 doby** (zaopatrzenie w amunicję) do **2,0 dób** (zaopatrzenie w bojowe środki opchem);
- w ŚM – od **0,68 doby** (zaopatrzenia w mps) do **2,0 dób** (zaopatrzenia w żywność).

³ Por.: E. Nowak: Modelowanie podstawowych procesów działań operacyjno-taktycznych wojsk lądowych pk. "PROCESY-3". AON 1998, s.28.

c) W działaniach opóźniających:

- w ŚB – od **0,5 doby** (zaopatrzenia w amunicję)) do **2,0 dób** (zaopatrzenie w bojowe środki opchem);
- w ŚM – od **0,74 doby** (zaopatrzenia w mps) do **2,0 dób** (zaopatrzenia w żywność).

Rozwiązanie II problemu badawczego**1. Autonomiczność ZT w walce pod względem technicznym**

Odzysk UiSW ZT następuje po remoncie 1. i 2. stopnia (wykonywanych przez krem i brem) – od drugiej doby walki.

W remoncie (odzysku) uszkodzonego UiSW ZT zwykle uczestniczą następujące pododdziały remontowe:

- a) wozów bojowych i sprzętu artyleryjskiego: krem – 3; brem – 1;
- b) samochodów i broni strzeleckiej: krem – 6; brem – 1;
- c) sprzętu inżynierskiego i radiolokacyjnego: - 1.

Zdolności wykonawcze jednostek remontowych szczebla taktycznego przedstawione zostały w tabeli 11.

Autonomiczność techniczna ZT (DZ) wyraża się liczbą dni (kolejnych dni walki), w których ZT zachowuje zdolność techniczną przynajmniej w 50% etatowego UiSW⁴.

W obronie manewrowej ZT traci gotowość bojową (stan ukończenia UiSW spada poniżej 50% stanu etatowego) w zakresie ukończenia w⁵:

- czołgi – w **3 – 4 dniu walki**;
- BWP – w **3 – 4 dniu walki**;
- TO – w **4 dniu walki**;
- sprzęt radiolokacyjny – w **3 – 4 dniu walki**.

⁴ Źródło: J. Szymczyk: Zabezpieczenie logistyczne dywizji zmechanizowanej w obronie. Rozprawa doktorska. AON 1999, s.144.

⁵ Tamże, s. 146.

Natomiast w **obronie pozycyjnej** ZT traci gotowość bojową w zakresie ukończenia w⁶:

- czołgi – w **4 dniu walki**;
- BWP – w **4 dniu walki**;
- TO – w **5 dniu walki**;
- sprzęt radiolokacyjny – w **4 dniu walki**.

W **natarciu** ZT traci gotowość bojową (w zakresie ukończenia w czołgach i BWP) w **piątym dniu walki**, jeśli rozpoczyna natarcie posiadając 80% ukończenia, wówczas traci gotowość bojową (czołgach i BWP) po **trzecim dniu walki** (Tabela 15).

W **działaniach opóźniających** ZT traci gotowość bojową (Tabela 16) w zakresie ukończenia w:

- czołgi – w **6 dniu walki**;
- BWP – w **6 dniu walki**;

Natomiast rozpoczynając prowadzenie działań opóźniających przy 80% stanie ukończenia UiSW ZT traci gotowość bojową w zakresie ukończenia w:

- czołgi – w **5 dniu walki**;
- BWP – w **4 - 5 dniu walki**;
- TO – w **6 dniu walki**;
- sprzęt radiolokacyjny – w **5 dniu walki**.

⁶ Tamże, s. 148.

Tabela 17.

Ukompletowanie ZT w podstawowe UiSW w kolejnych dniach natarcia

Podstawowe rodzaje UiSW	Jm	Stan etatowy (Le)	Pierwszy dzień walki		Drugi dzień walki			Trzeci dzień walki			Czwarty dzień walki		
			S ₁	L ₁	O ₁	L ₂	S ₂	O ₂	L ₃	S ₃	O ₃	L ₄	S ₄
Czołgi	szt.	150	45	105	11	116	35	9	89	27	7	69	23
BWP	szt.	210	59	151	9	160	45	7	122	35	6	93	27
TO (kołowe)	szt.	76	16	60	3	63	13	3	53	12	2	43	10
Samochody	szt.	3138	345	2793	78	2871	316	78	2633	290	78	2421	268
Sprzęt artyleryjski	szt.	234	37	197	9	206	33	9	182	32	9	159	32
Sprzęt radiolokacyjny	szt.	8	1	7	-	7	1	-	6	1	-	5	1
Broń strzelecka	szt.	12240	1591	10649	256	10905	1352	256	9809	1217	256	8848	1100
Sprzęt inżynierski	szt.	86	10	76	5	81	9	5	77	8	5	74	8

Legenda:S₁, S₂, S₃, S₄ – straty UiSW w kolejnych dniach natarcia;L₂, L₃, L₄ – stan UiSW w kolejnych dniach natarcia.

Ukompletowanie ZT w podstawowe UiSW w kolejnych dniach działań opóźniających

Podstawowe rodzaje UiSW	Jm etatowy (Le)	Pierwszy dzień walki		Drugi dzień walki			Trzeci dzień walki			Czwarty dzień walki			Piąty dzień walki		
		S ₁	L ₁	O ₁	L ₂	S ₂	O ₂	L ₃	S ₃	O ₃	L ₄	S ₄	O ₄	L ₄	S ₄
		Czołgi	szt.	27	123	6	129	23	5	111	21	4	94	18	4
BWP	szt.	34	176	5	181	29	4	156	25	4	135	22	3	116	20
TO (kołowe)	szt.	9	67	1	68	8	1	61	8	1	54	7	1	48	6
Samochody	szt.	188	2949	56	3005	180	56	2881	173	56	2764	166	56	2654	160
Sprzęt artyleryjski	szt.	23	210	6	216	22	5	199	21	5	183	20	5	168	20
Sprzęt radiolokacyjny	szt.	1	7	-	7	1	-	6	1	-	5	1	-	4	1
Broń strzelecka	szt.	979	11261	256	11517	921	256	10852	873	256	10235	829	256	9662	
Sprzęt inżynierski	szt.	7	89	4	93	7	4	90	7	4	87	7	4	84	6

Legenda:

S₁, S₂, S₃, S₄ – straty UiSW w kolejnych dniach działań opóźniających;
L₂, L₂, L₃, L₄ – stan UiSW w kolejnych dniach działań opóźniających.

Wnioski do II problemu badawczego:

1. Związek taktyczny, pomimo systematycznego remontu uszkodzonego UiSW przy wykorzystaniu posiadanego potencjału technicznego, traci zdolność bojową z uwagi na ukończenie w podstawowe UiSW:

- a) w obronie – w **4 – 5 dniu walki;**
- b) w natarciu – w **5 dniu walki;**
- c) w działaniach opóźniających – w **6 dniu walki.**

Natomiast rozpoczynając prowadzenie walki przy 80% stanie ukończenia UiSW, ZT (DZ) traci zdolność bojową z uwagi na ukończenie w podstawowe UiSW:

- d) w obronie – w **3 – 4 dniu walki;**
- e) w natarciu – w **3 - 4 dniu walki;**
- f) w działaniach opóźniających – w **4 - 5 dniu walki.**

2. W sytuacji, gdy ukończenie ZT w podstawowe UiSW spada poniżej 50% stanu ewidencyjnego, powinien on być wycofany do drugiego rzutu i uzupełniony dostawami nowego UiSW.

Rodzaj walki	Wzrosty straci walczących	Leżący ranni	Szanse ciężko ranni	Przeżyli ranni	Bariera ciężko ranni
Obrona	494	268	268	108	250
Natarcie	1431	429	429	172	401
Działania opóźniające	715	215	215	85	200

Rozwiązanie III problemu badawczego**1. Wielkość i struktura strat w stanie osobowym ZT w walce**

Tabela 19.

Wielkość dobowych strat w stanie osobowym ZT w walce

Rodzaj walki	Prognozowane straty ^{*)}			
	sanitarne		bezpowrotne	ogólne
	w %	w ludziach	w ludziach	w ludziach
Obrona	5	894	447	1341
Natarcie	8	1431	715	2146
Działania opóźniające	4	715	358	1073

*) Przyjęto, że ZT ukompletowany jest stanem osobowym w 100% (tj. 17882 ludzi).

Tabela 20.

Struktura dobowych strat sanitarnych ZT w walce

Rodzaj walki	Wielkość strat sanitarnych	Lekko ranni	Średnio ciężko ranni	Ciężko ranni	Bardzo ciężko ranni
Obrona	894	268	268	108	250
Natarcie	1431	429	429	172	401
Działania opóźniające	715	215	215	85	200

2. Możliwość udzielenia pomocy medycznej przez ZT w walce na bazie posiadanego potencjału medycznego

Tabela 21.

Charakterystyka potencjału medycznego szczebla taktycznego ZT w walce

Jednostka medyczna	Rozwija punkt opatrunkowy	Możliwości wykonawcze ^{*)} :	
		Pomocy medycznej rannym i chorym	Ewakuacji rannych (1 rejs)
plmed batalinu (x7)	bpo	Udzielenie pierwszej pomocy lekarskiej 150-200 rannym w ciągu dnia pracy. Posiada materiał sanitarny do udzielenia pomocy 100 rannym	10
kmed pułku (x3)	PP0	Udzielenie pierwszej pomocy lekarskiej 50-60 rannym w ciągu doby. Posiada materiał sanitarny do udzielenia pomocy 450 rannym.	50
kmed brygady (x3)	BPO	Udzielanie pomocy lekarskiej z elementami pomocy kwalifikowanej: 250-300 rannym na dobę; Czasowa hospitalizacja 50 rannych i chorych przez 2-3 dni. Posiada materiał sanitarny do udzielenia pomocy 650 rannym oraz leczenia na 50 łóżek szpitalnych na okres 1 miesiąca.	75 (4-5 na dobę)
bmed ZT	DPO	Udzielanie kwalifikowanej pomocy medycznej o profilu chirurgicznym i internistycznym 600-1000 rannym. Ponadto: - wykonać 800-16000 całkowitych zabiegów sanitarnych w ciągu dnia pracy (16 godz.); - wykonać 50-70 badań specjalistycznych; - hospitalizacja: 100 rannych przez 5-7 dni. Posiada materiał sanitarny do udzielenia pomocy 2500 rannym oraz leczenia na 100 łóżek szpitalnych na okres 1 miesiąca.	156 (4-5 na dobę)

^{*)} Źródło: J. Krążel, H. Kapusta, A. Trybusz, A. Wiśniewski: *Struktura organizacyjna, przeznaczenie i możliwości służby zdrowia szczebla taktycznego. Lekarz wojskowy Nr 1. MON, Warszawa 1996, s. 32-34.*

Ocena realizacji pomocy medycznej w ZT w pierwszych dniach walki

Rodzaj walki	Pierwszy dzień walki				Drugi dzień walki					
	Wielkość strat sanitarnych	Pomoc medyczna kwalifikowana	Pomoc medyczna hospitalizacja	Ewakuacja medyczna własnym transp.	Ewakuacja medyczna innym transp.	Wielkość strat sanitarnych	Pomoc medyczna kwalifikowana	Pomoc medyczna hospitalizacja	Ewakuacja medyczna własnym transp.	Ewakuacja medyczna innym transp.
Obrona	894	626	150 + 100	626 (4 rejsy)	-	827	677	150 + 100	640 (4 rejsy)	37
Natarcie	1431	1002	150 + 100	780 (5 rejsów)	222	1317	1167	150 + 100	780 (5 rejsów)	387
Działania opóźniające	715	500	150 + 100	480 (3 rejsy)	20	672	522	150 + 100	480 (3 rejsy)	44

Wnioski do III problemu badawczego:

1. Wielkość dobowych strat w stanie osobowym ZT w walce jest zróżnicowana. Przy początkowym ukończeniu stanem osobowym ZT (100%) w poszczególnych rodzajach walki wynoszą:
 - a) w obronie:
 - straty ogólne – **ok. 1300 ludzi;**
 - straty sanitarne – **ok. 900 ludzi;**
 - straty bezpowrotne – **ok. 450 ludzi.**
 - b) w natarciu:
 - straty ogólne – **ok. 2150 ludzi;**
 - straty sanitarne – **ok. 1400 ludzi;**
 - straty bezpowrotne – **ok. 700 ludzi.**
 - c) w działaniach opóźniających:
 - straty ogólne – **ok. 1000 ludzi;**
 - straty sanitarne – **ok. 700 ludzi;**
 - straty bezpowrotne – **ok. 350 ludzi.**
2. Po krótkiej hospitalizacji w punktach opatrunkowych i po udzieleniu pomocy medycznej będą powracać do macierzystych pododdziałów lekko ranni żołnierze - **ok. 200-300 w ciągu doby.**
3. W walce ZT własnymi (etatowymi) siłami medycznymi może realizować pomoc medyczną rannym i chorym prowadząc:
 - obronę - przez **półtorej doby;**
 - natarcie - przez **jedną dobę (dzień walki);**
 - działania opóźniające - przez **dwie doby.**

Powyżej wymienionego okresu ZT potrzebuje wsparcia w zakresie ewakuacji rannych i chorych z punktów opatrunkowych (DPO, BPO) do wojskowych szpitali rezerwowych (WSzR), a także zabezpieczenia bazy łóżkowej do dalszej hospitalizacji.

Wnioski ogólne:

1. Posiadany potencjał materiałowy, techniczny i medyczny ZT SZ RP jest znacznie zróżnicowany. Powoduje to, że autonomiczność logistyczna ZT w walce wynosi:
 - w obronie ok. 2 dób;
 - w natarciu ok. 1 doby;
 - w działaniach opóźniających ok. 2,5 doby (bez ŚMZ – 1,5 doby).
2. Szczególnie krytycznym rodzajem środków zaopatrzenia niezbędnym do prowadzenia walki jest **amunicja**. Jej zapasy normatywne, według opinii autora, w porównaniu z innymi zapasami normatywnymi innych rodzajów ŚBiM są **zbyt małe**. Jej niedobory znacznie obniżają potencjał logistyczny oraz utrudniają organizację dostaw zaopatrzenia dla oddziałów ZT w walce. Powoduje to, że jej dostawy muszą być organizowane **codziennie**, a w natarciu nawet **do dwóch i więcej dostaw w ciągu doby walki – co jest praktycznie niemożliwe do wykonania**.

ANALIZA I OCENA SYSTEMU LOGISTYCZNEGO ZT SZ RP

Cel

Ocenić poziom standaryzacji systemu logistycznego SZ RP z systemami logistycznymi ZT armii przodujących państw NATO.

Główny problem badawczy

Jaka powinna być struktura (organizacyjna, funkcjonalna oraz przestrzenna) i podział kompetencji logistyki ZT SZ RP, aby osiągnęła ona interoperacyjność logistyczną z ZT armii przodujących państw NATO?

Założenia wstępne

- 1) Struktura organizacyjna organów systemu logistycznego ZT oraz usytuowanie jednostek logistycznych – jak rysunek nr 1.
- 2) Struktura organizacyjna, przeznaczenie, możliwości wykonawcze, wyposażenie oraz podstawowe normy taktyczne:
 - a) batalionu zaopatrzenia - zestawienie 1;
 - b) batalionu remontowego - zestawienie 2;
 - c) batalionu medycznego - zestawienie 3.
- 3) Usytuowanie logistycznych organów kierowania w strukturze stanowiska dowodzenia ZT – jak rysunek nr 2.
- 4) Struktura organizacyjna centrum kierowania zabezpieczenia logistycznego stanowiska dowodzenia ZT – jak rysunek nr 3.
- 5) Usytuowanie urządzeń logistycznych ZT w walce – jak tabela nr 1.
- 6) Struktura DPZ jak rysunek nr 4.
- 7) Struktura PZUS jak rysunek nr 5.
- 8) Struktura DPO jak rysunek nr 6.
- 9) Opis zadań logistycznych – zestawienie 4.

10) Ocena struktury organizacyjnej, kompetencyjnej i przestrzennej systemu logistycznego ZT SZ RP prowadzona jest przez porównanie:

- ze strukturą organizacyjną i przestrzenną systemów logistycznych ZT armii Stanów Zjednoczonych oraz Bundeswehry;
- uprawnień i pełnomocnictw (zakresu działania) pionów logistycznych ZT SZ RP z kompetencjami organów logistycznych ZT armii przodujących państw NATO (tj. armii Stanów Zjednoczonych i Bundeswehry).

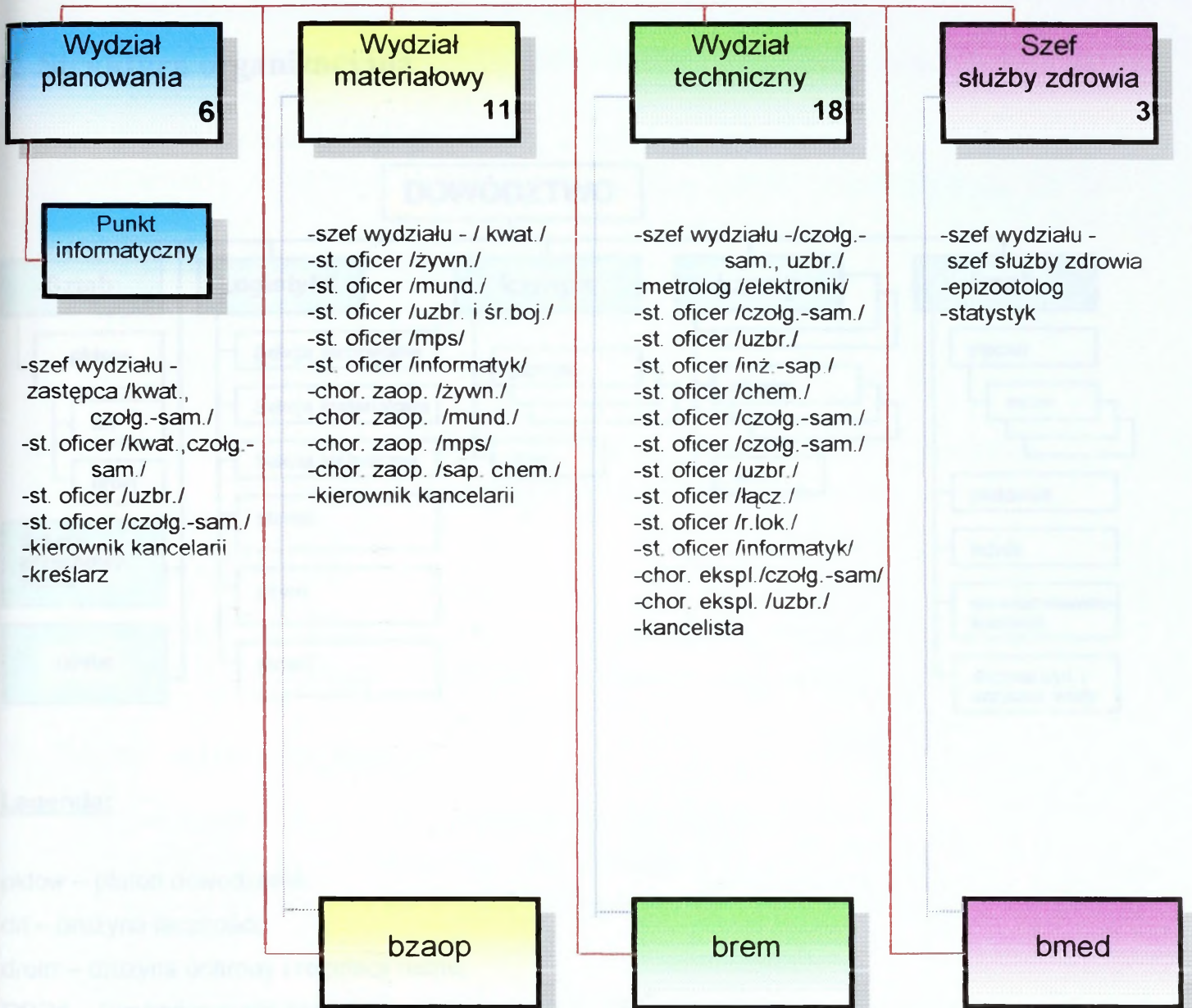
Załącznik 1. Struktura organizacyjna organów systemu logistycznego ZT oraz wystawienie jednostek logistycznych. ACW 1998, s. 111.

Legenda:

Podległość służbowa
Podległość funkcjonalna

Rysunek 1. Struktura organizacyjna organów systemu logistycznego ZT oraz wystawienie jednostek logistycznych.

**SZEF LOGISTYKI
ZASTĘPCA DOWÓDCY ZT**

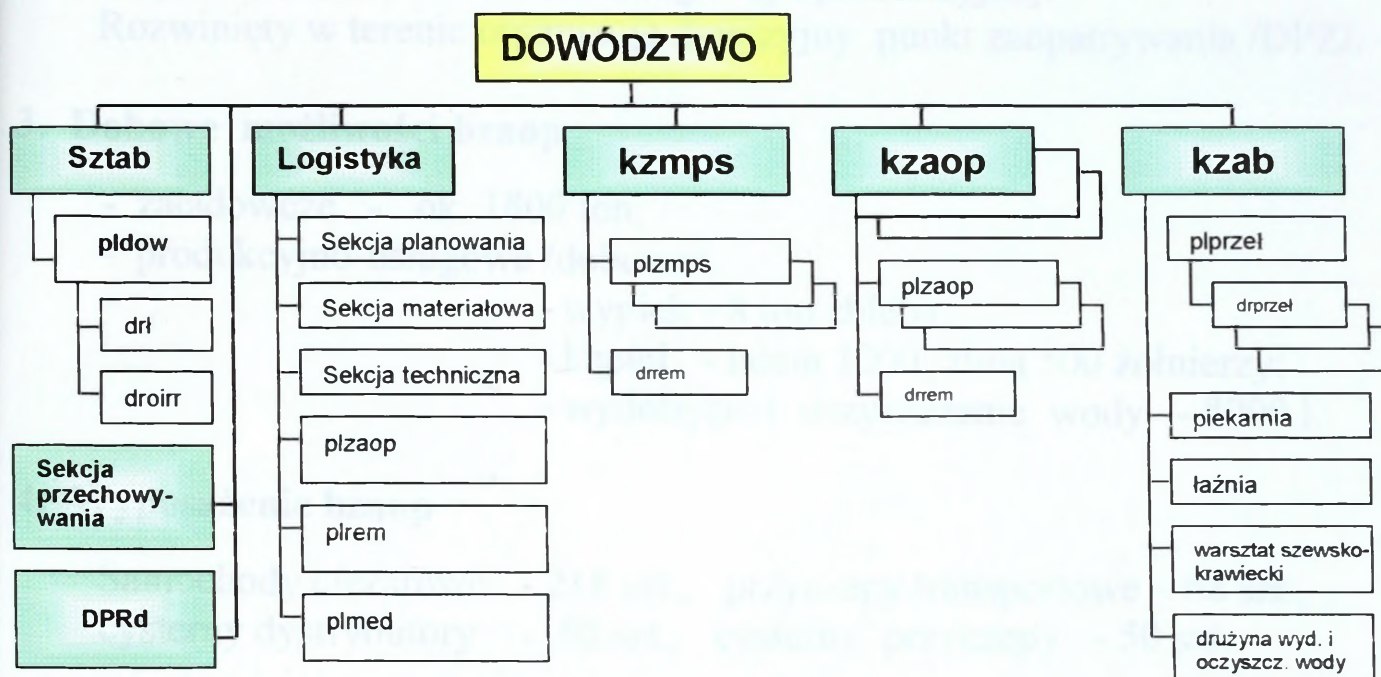
Źródło: E. Nowak: *Poradnik oficera logistyki do ćwiczeń i treningów sztabowych*. AON 1998, s. 111.

Legenda:

— Podległość służbowa
— Podległość funkcjonalna

Rysunek 1. Struktura organizacyjna organów systemu logistycznego ZT oraz usytuowanie jednostek logistycznych.

Zestawienie 1

BATALION ZAOPATRZENIA**1. Struktura organizacyjna****Legenda:**

pldow – pluton dowodzenia;

dr1 – drużyna łączności;

droirr – drużyna ochrony i regulacji ruchu;

DPRd – Dywizyjny punkt rozdzielczy;

plzaop – pluton zaopatrzenia;

plrem – pluton remontowy;

plmed – pluton medyczny;

kzmps – kompania zaopatrzenia materiałów pędnych i smarów;

plzmps – pluton zaopatrzenia materiałów pędnych i smarów;

drrem – drużyna remontowa;

kzaop – kompania zaopatrzenia;

plzaop – pluton zaopatrzenia;

kzab – kompania zabezpieczenia;

plprzel – pluton przeładunkowy;

drprzel – drużyna przeładunkowa;

2. Przeznaczenie bzaop

Batalion zaopatrzenia ZT przeznaczony jest do:

- utrzymania na środkach transportowych normatywnych zapasów środków bojowych i materiałowych na 1 -2 dni walki;
- przyjmowania, przechowywania i wydawania ŚBiM oraz ich dowozu do oddziałów ZT;
- prowadzenia działalności usługowej i produkcyjnej.

Rozwinięty w terenie organizuje dywizyjny punkt zaopatrywania /DPZ/.

3. Dobowe możliwości bzaop

- załadowcze - ok. 1800 ton;
- produkcyjno-usługowe /dobowe/:
 - wypiek - 8 ton chleba;
 - kąpiel - latem 1000, zimą 500 żołnierzy;
 - wydobycie i oczyszczenie wody - 8000 l.

4. Wyposażenie bzaop

Samochody ciężarowe - 218 szt., przyczepy transportowe - 68 szt.,
cysterny dystrybutorów - 50 szt., cysterny przyczepy - 50 szt.

5. Normy taktyczne bzaop

Powierzchnia rejonu rozmieszczenia 20 - 25 km².

Długość kolumny marszowej ok. 20 km.

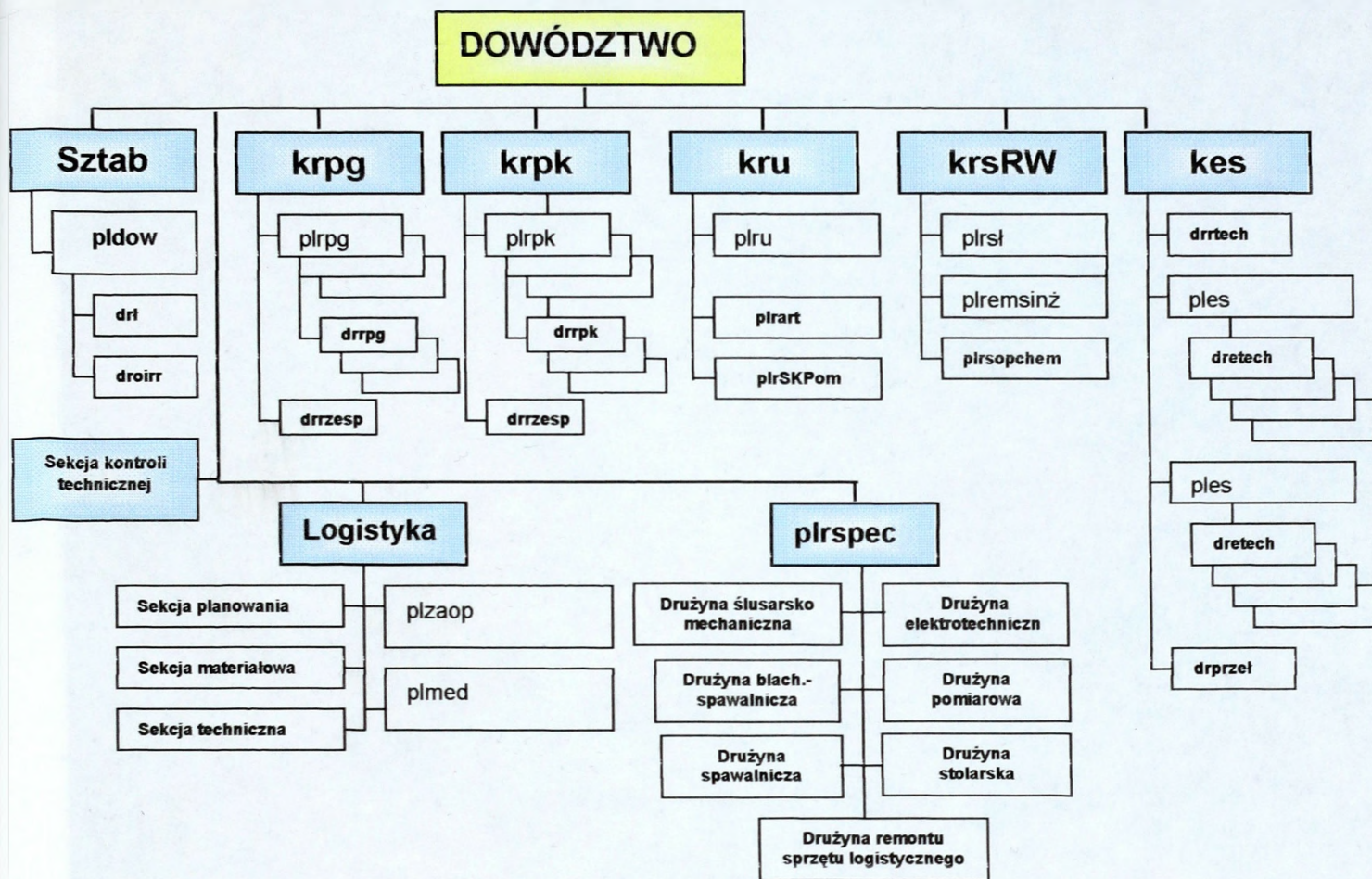
Odległość rozwijania DPZ od linii styczności z przeciwnikiem 25 - 35 km.

Źródło: E. Nowak: Zabezpieczenie logistyczne dywizji zmechanizowanej w walce. AON 1999, s. 149.

Zestawienie 2.

BATALION REMONTOWY

1. Struktura organizacyjna

Legenda:

- krpg – kompania remontu pojazdów gąsienicowych;
 plrpg – pluton remontu pojazdów gąsienicowych;
 drrpg – drużyna remontu pojazdów gąsienicowych;
 drrzesp – drużyna remontu zespołów;
 krpk – kompania remontu pojazdów kołowych;
 plrpk – pluton remontu pojazdów kołowych;
 drrpk – drużyna remontu pojazdów kołowych;
 kru – kompania remontu sprzętu uzbrojenia;
 plru – pluton remontu sprzętu uzbrojenia (broni strzeleckiej);
 plrsart – pluton remontu sprzętu artyleryjskiego;
 plrSKPom – pluton remontu stacji kontrolno-pomiarowej;
 krsRW – kompania remontu sprzętu rodzajów wojsk;
 plrs1 – pluton remontu sprzętu łączności;
 plremsinż – pluton remontu sprzętu inżynieryjnego;
 plrsopchem – pluton remontu sprzętu obrony przeciwchemicznej;

kes – kompania ewakuacji sprzętu;

drtech – drużyna rozpoznania technicznego i klasyfikacji

ples – pluton ewakuacji sprzętu;

dretech – drużyna ewakuacji sprzętu;

drprzet – drużyna przeładunkowa;

plrspec – pluton robót specjalnych;

2. Przeznaczenie brem

Batalion remontowy przeznaczony jest do prowadzenia rozpoznania technicznego, ewakuacji i wykonywania remontów pierwszego i drugiego stopnia uszkodzonego uzbrojenia i sprzętu wojskowego o pracochłonności do 40 rbh.

3. Dobowe możliwości brem:

- remontowe w ciągu doby: czołgi i BWP - 6 szt., TO kołowe - 3 szt., samochody - 12szt.
- ewakuacyjne w jednym rejsie: holowanie - 8 szt. sprzętu; przewóz - 8 szt. sprzętu.

4. Wyposażenie brem

Warsztaty remontowe – 50, stacje kontrolno - pomiarowe - 6 szt., ciągniki pancerne - 8 szt., ciągniki kołowe + przyczepy niskopodwoziowe - 9 szt., żuraw samochodowy - 1 szt.

5. Podstawowe normy taktyczne brem

Powierzchnia rejonu rozmieszczenia 4 - 6 km².

Długość kolumny marszowej 2 - 3 km.

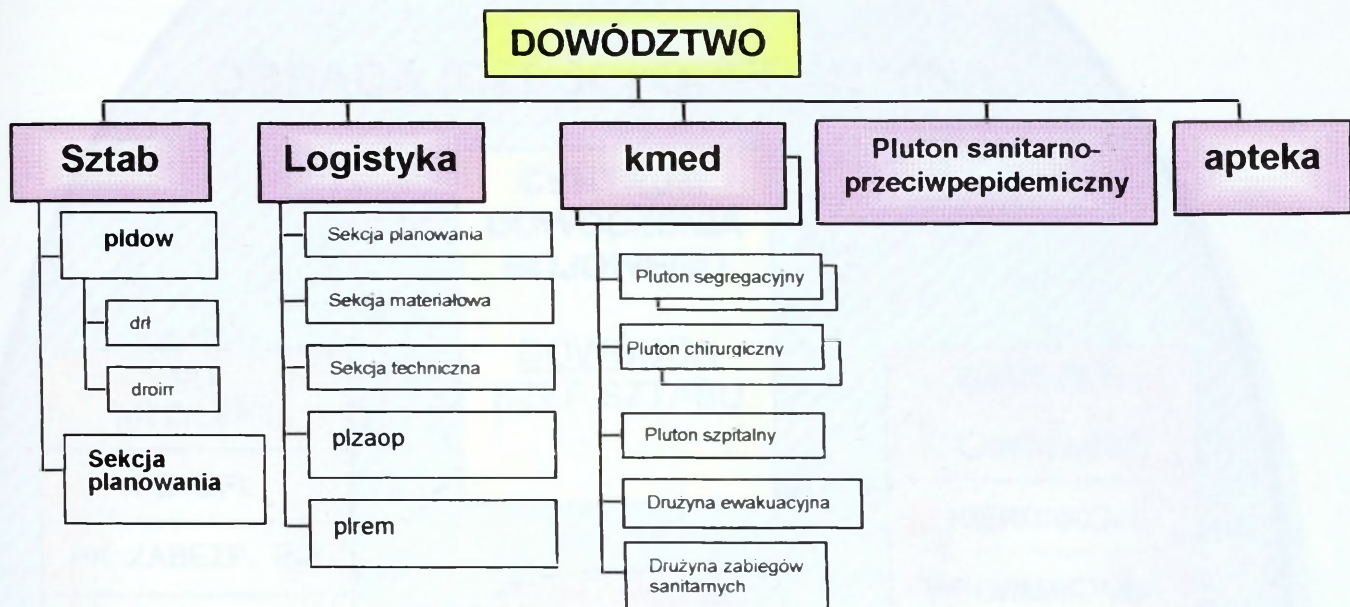
Odległość rozwijania PZUS od linii styczności z przeciwnikiem 25 – 35 km.

Źródło: E. Nowak: *Zabezpieczenie logistyczne dywizji zmechanizowanej w walce*. AON 1999, s. 150.

Zestawienie 3.

BATALION MEDYCZNY

1. Struktura organizacyjna

2. Przeznaczenie bmed

Batalion medyczny ZT przeznaczony jest do:

- prowadzenia ewakuacji rannych i chorych żołnierzy z BPO lub bezpośrednio z ognisk masowych strat sanitarnych;
- udzielania kwalifikowanej pomocy lekarskiej oraz czasowej hospitalizacji i leczenia niezdolnych do dalszej ewakuacji;

Rozwinięty w terenie organizuje dywizyjny punkt medyczny /DPM/.

3. Dobowe możliwości bzaop:

- ewakuacja rannych i chorych:
 - w jednym rejsie tr. sanitarnego batalionu - 180;
 - w ciągu doby - 540 - 720;
- udzielanie kwalifikowanej pomocy medycznej rannym i chorym:
 - w pełnym zakresie - 500 - 600;
 - ze wskazań życiowych - 800 - 1000;
 - hospitalizacji 100 rannych przez - 5 - 7 dni.

4. Wyposażenie bzaop

Zespół operacyjny na sam. - 4 kpl., sam sanitarne wielonoszowe - 12 szt.

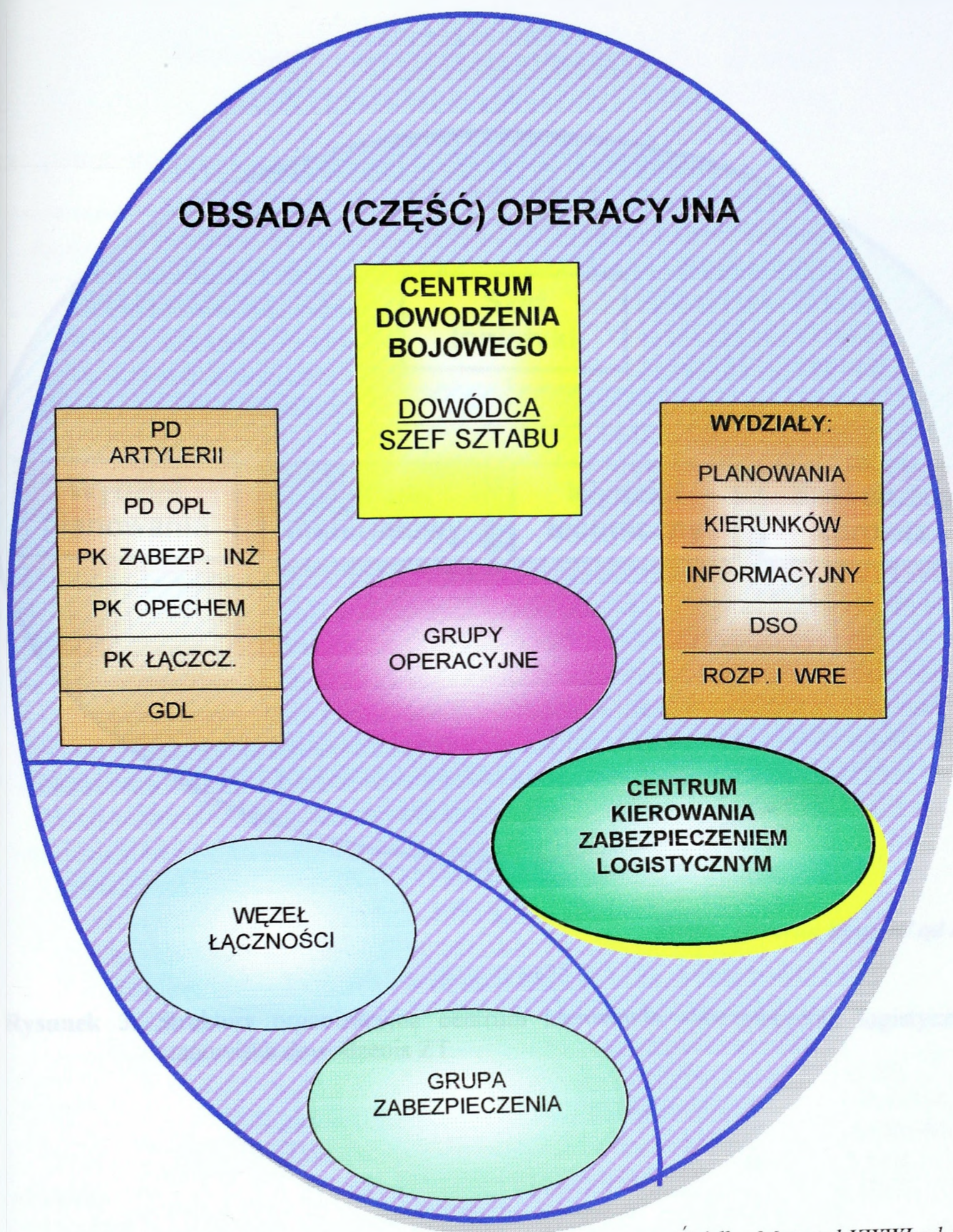
5. Normy taktyczne bzaop

Powierzchnia rejonu rozmieszczenia 1,5 - 2 km².

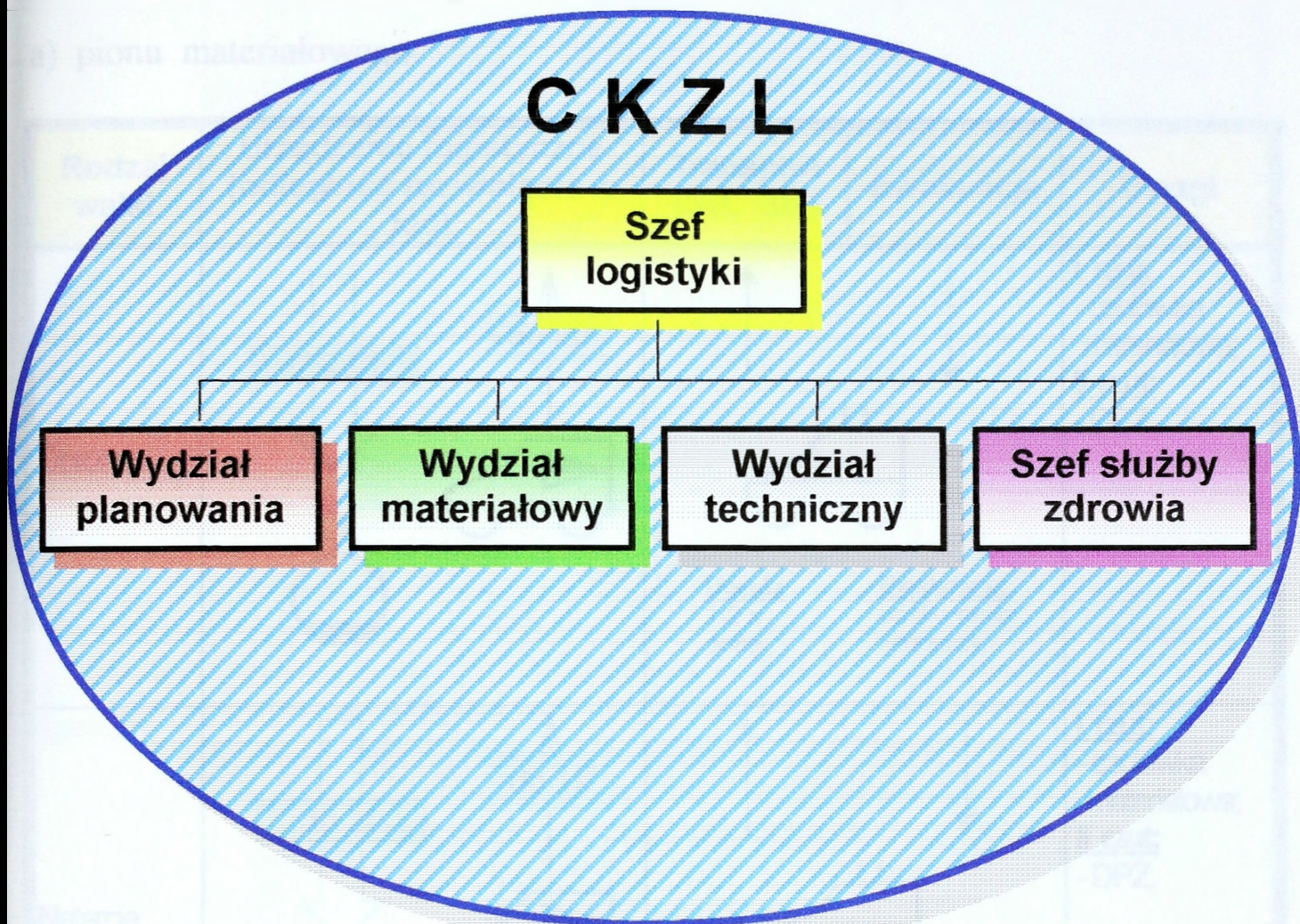
Długość kolumny marszowej ok. 2 km.

Odległość rozwijania DPO od linii styczności z przeciwnikiem 25 - 35 km.

Źródło: E. Nowak: Zabezpieczenie logistyczne dywizji zmechanizowanej w walce. AON 1999, s. 151.

Rysunek 2. Usytuowanie logistycznych organów kierowania w strukturze stanowiska dowodzenia ZT.

Źródło: Materiał KLog WLqđ AON.

Rysunek 3. Struktura organizacyjna centrum kierowania zabezpieczenia logistycznego stanowiska dowodzenia ZT.

Tabela 1.

Usytuowanie urządzeń logistycznych ZT w walce

a) pionu materiałowego

Rodzaj walki	Urządzenie logistyczne (odległość rozwinięcia w km)	Transport (ŚB, SM)	Ewakuacja	Uwagi	
Obrona			<p>Dowóz 1-2 x dobę</p>	<p>Ewakuacja: opakowania; zdobyczy.</p>	<p>I rzut: - czołówka materiałowa; II rzut: - DPZ</p>
Natarcie			<p>Dowóz 1-2 x dobę</p>	<p>Ewakuacja: opakowania; zdobyczy.</p>	<p>I rzut: - czołówka materiałowa; II rzut: - DPZ</p>
Działania opóźniające			<p>Dowóz 1-2 x dobę</p>	<p>Ewakuacja: opakowania; zdobyczy.</p>	<p>I rzut: - czołówka materiałowa; II rzut: - DPZ</p>

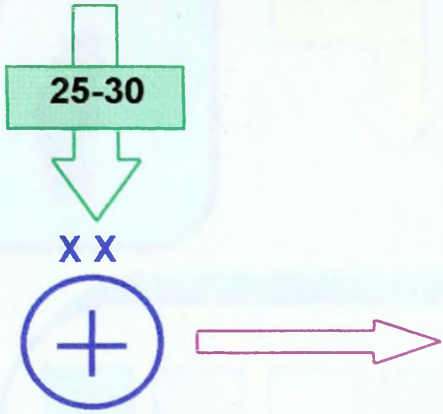
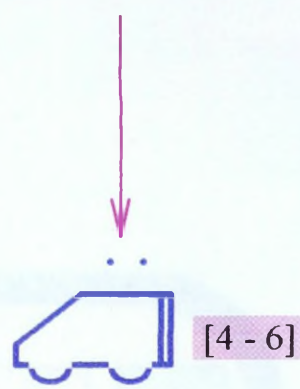
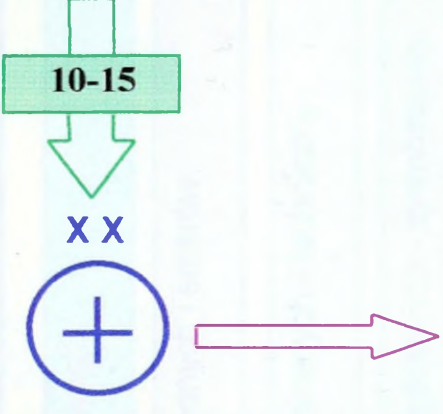
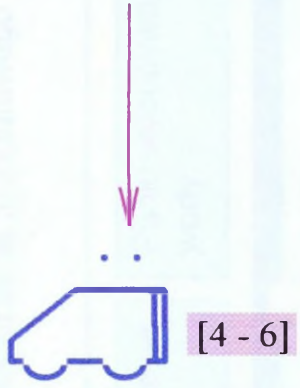
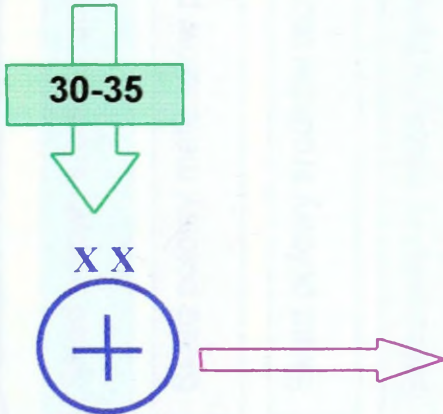
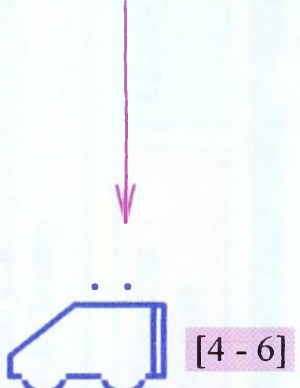
Źródło: Opracowanie własne.

b) pionu technicznego

Rodzaj walki	Urządzenie logistyczne (odległość rozwinięcia w km)	Transport i ewakuacja	Uwagi
Obrona	<p>20-30</p> <p>10-15</p> <p>w całym pasie</p> <p>XX</p> <p>2-3 GER</p> <p>PRTech</p>	<p>XX</p> <p>1-2 GE (z brem)</p>	<p>I rzut:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 2-3 GER • PRTech <p>II rzut:</p> <ul style="list-style-type: none"> • PZUS
Natarcie	<p>15-20</p> <p>do 10</p> <p>w całym pasie</p> <p>XX</p> <p>2-3 GER</p> <p>PRTech</p>	<p>XX</p> <p>1-2 GE (z brem)</p>	<p>I rzut:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 2-3 GER • PRTech <p>II rzut:</p> <ul style="list-style-type: none"> • PZUS
Działania opóźniające	<p>30-35</p> <p>15-20</p> <p>w całym pasie</p> <p>XX</p> <p>2-3 GER</p> <p>PRTech</p>	<p>XX</p> <p>1-2 GE (z brem)</p>	<p>I rzut:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 2-3 GER • PRTech <p>II rzut:</p> <ul style="list-style-type: none"> • PZUS

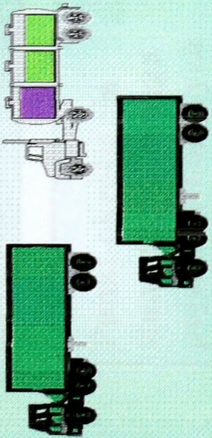
Źródło: Opracowanie własne.

c) pionu medycznego

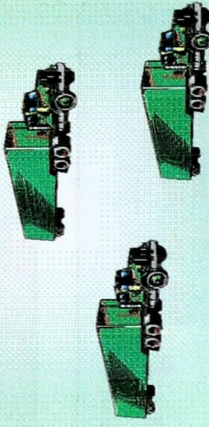
Rodzaj walki	Urządzenie logistyczne (odległość rozwinięcia w km)	Ewakuacja (czas - h) na kierunku wg. wskazań	Uwagi
Obrona			Kwalifikowana pomoc medyczna. Jednostki medyczne nie rozwinięte za I rzutem tworzą odwód medyczny w odległ. 40-45 km.
Natarcie			Kwalifikowana pomoc medyczna. Jednostki medyczne nie rozwinięte za I rzutem tworzą odwód medyczny w odległ. 20 km.
Działania opóźniające			Kwalifikowana pomoc medyczna. Jednostki medyczne nie rozwinięte za I rzutem tworzą odwód medyczny w odległ. 45-50 km.

Źródło: Opracowanie własne.

Rejon wyczekiwania transportu brygadowego

Rejon wyczekiwania transportu korpuśnego

Skład polowy środków bojowych

Skład polowy materiałów pędnych i smarów

Skład polowy środków technicznych - techniczny

Skład polowy środków żywnościowych - żywnościowy

Skład polowy przedmiotów zaopatrzenia mundurowego - mundurowy

Piekarnia polowa

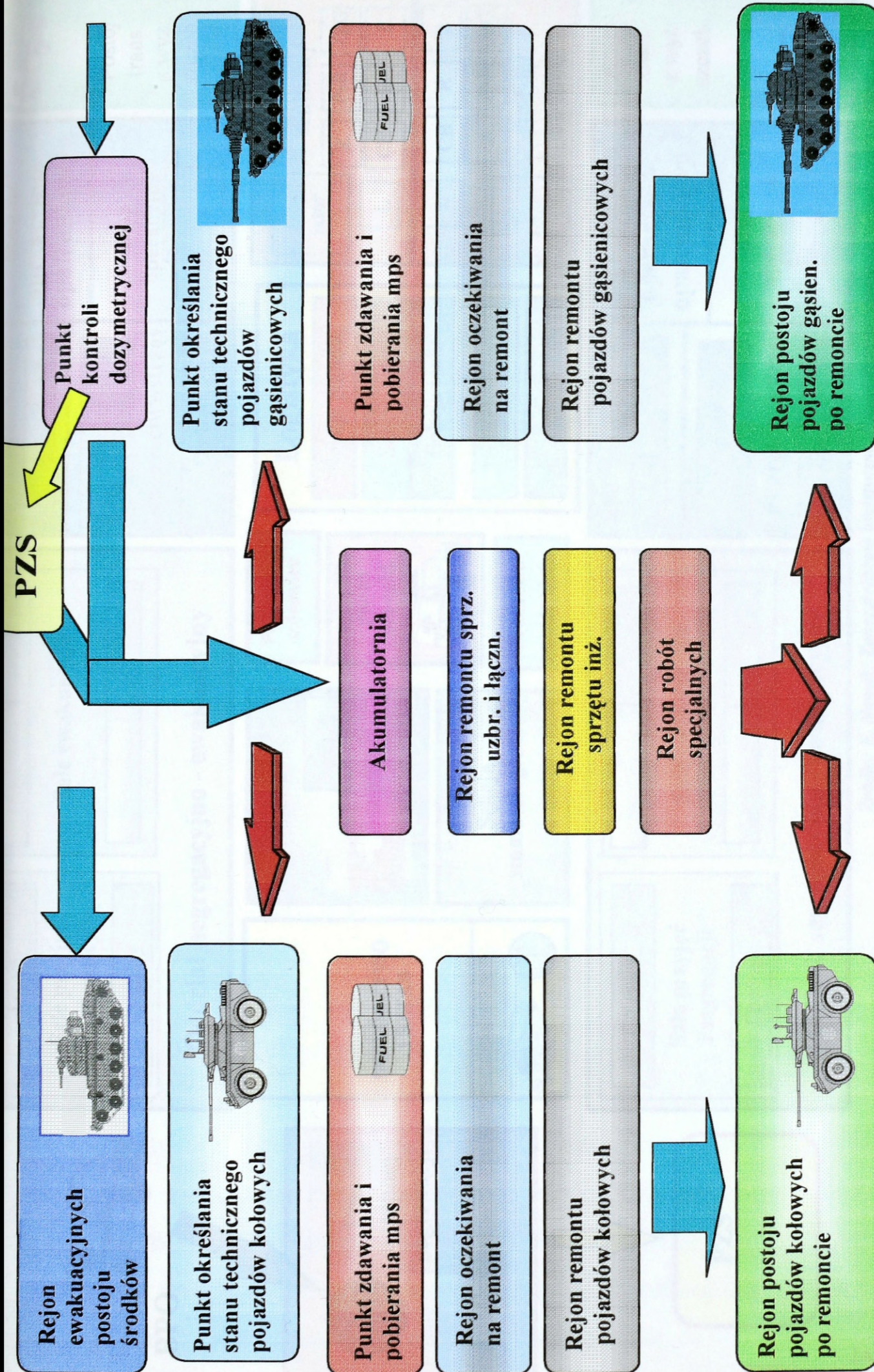
Łaźnia polowa

Punkt wydobywania wody

Rejon formowania kolumn

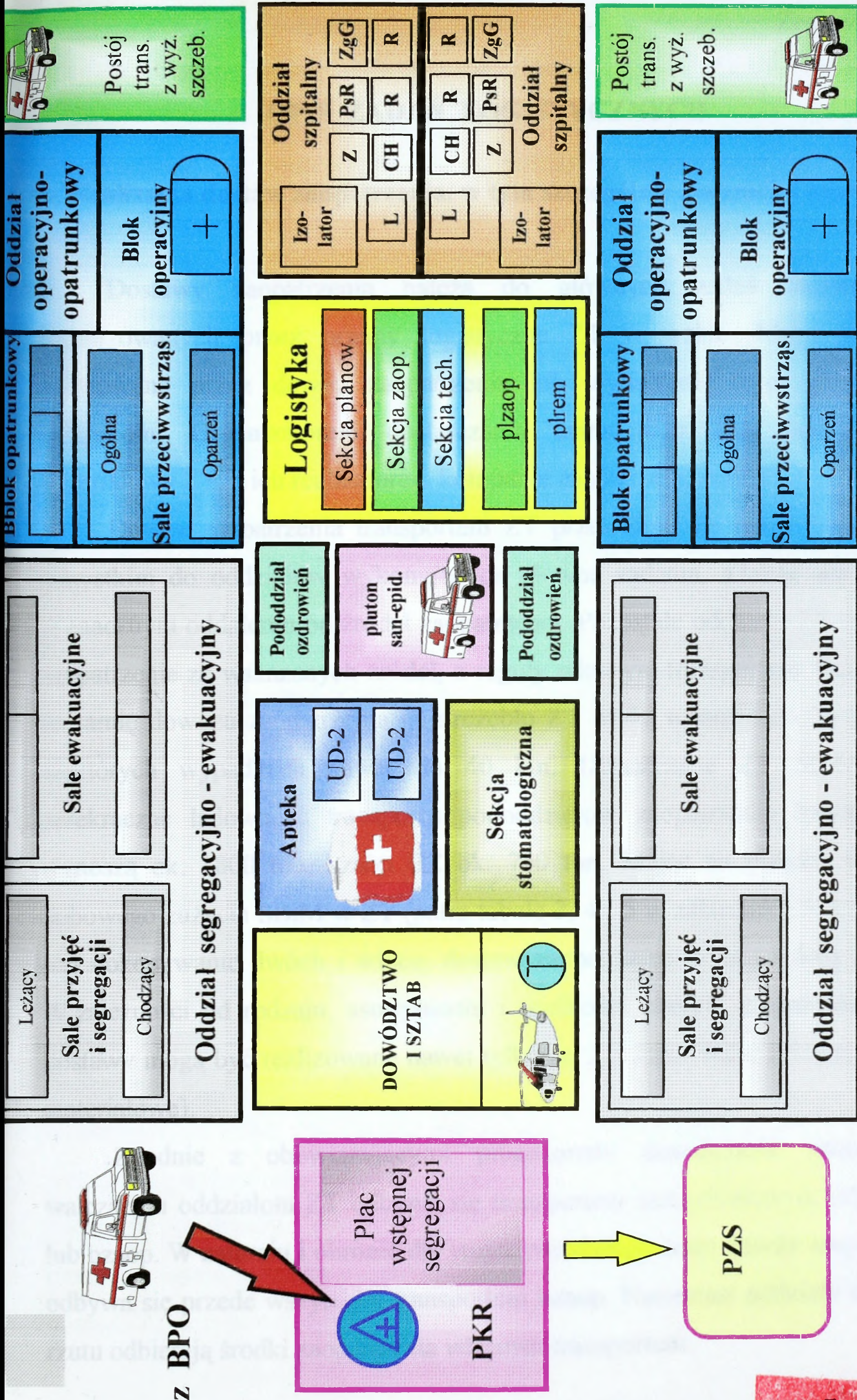

Rysunek 4. Struktura DPZ. (Wariant).

Rysunek 5. Struktura PZUS ZT. (Wariant).

Źródło: E. Nowak: Zabezpieczenie logistyczne dywizji zmechanizowanej w walce. AON 1999, s. 162.

Źródło: E. Nowak: Zabezpieczenie logistyczne dywizji zmechanizowanej w walce. AON 1999, s. 163.

Rysunek 6. Struktura DPO. (Wariant).

OPIS ZADAŃ LOGISTYCZNYCH

1. Realizacja dostaw zaopatrzenia, w tym szczególnie amunicji i mps

Dostawy zaopatrzenia należą do głównych zadań logistycznych organizowanych przez organy logistyczne ZT w walce. Mogą być one realizowane przez dowóz zaopatrzenia lub wydawanie tego zaopatrzenia odbiorcom. Organizatorem dostarczania amunicji i mps jest wydział materiałowy ZT, a ich realizatorem kompanie zaopatrzenia bzaop.

Dowóz zaopatrzenia transportem ZT przewiduje się realizować przede wszystkim do oddziałów wykonujących główne zadania, a także walczących w znacznym oddaleniu od źródeł zaopatrzenia. Pozostałe oddziały ZT odbierają zaopatrzenie ze wskazanych źródeł, z reguły własnym transportem. Ocenia się, że ramię dowozu zaopatrzenia na szczeblu ZT może wynosić do 20 km, a w niektórych wypadkach nawet do 40 km. Dostarczane ZT ŚBiM mogą przekraczać ładowność transportu pododdziałów zaopatrzenia bzaop, które wynoszą ok. 1800 ton, kzaop BZ ok. 750 ton. Mając na uwadze wielkość dobowego zużycia ŚBiM w ZT (patrz tabele 3, 4 i 5 w załączniku 5) konieczne jest dokonywanie dwóch i więcej dostaw zaopatrzenia w ciągu doby działań. W zależności od rodzaju, asortymentu i wielkości zużycia zaopatrzenia, jego dostawy mogą być realizowane nawet tylko co 2 – 3 dni walki (głównie środki materiałowe).

Zgodnie z obowiązującymi procedurami dostarczanie zaopatrzenia walczącym oddziałom ZT odbywa się transportem samochodowym odbiorców lub bzaop. W natarciu i obronie dla wojsk pierwszego rzutu dowóz zaopatrzenia odbywa się przede wszystkim transportem bzaop. Natomiast oddziały drugiego rzutu odbierają środki zaopatrzenia własnym transportem.

W procesie dostarczania zaopatrzenia, głównie amunicji najbardziej pracochłonnym przedsięwzięciem są przeładunki, ponieważ brak jest wystarczającej ilości środków do mechanizacji prac przeładunkowych. Do prac tych angażuje się więc żołnierzy z jednostek rezerwowych, a niekiedy z jednostek walczących.

Podstawą w organizacji dostaw zaopatrzenia w ZT jest „Plan zabezpieczenia logistycznego ZT” oraz „Plan dowozu (dostarczania) zaopatrzenia”, rozdzielniki zaopatrzenia, a także plany przydziałów gospodarczych i źródeł zaopatrzenia.

2. Realizacja usług gospodarczo-bytowych

W ZT świadczone są usługi gospodarczo-bytowe takie jak: piekarnicze, kąpielowe, szewsko-krawieckie oraz wydobywanie i oczyszczenie wody. Zadania związane z wykonywaniem tych usług realizowane są przez specjalistyczne pododdziały bzaop znajdujące się w kompanii zabezpieczenia (tj. pluton piekarni polowej, drużynę łaźni polowej, drużynę szewsko-krawiecką oraz drużynę wydobywania i oczyszczania wody), a ich planowaniem zajmuje się wydział materiałowy ZT. Wielkość świadczonych usług pokrywa tylko potrzeby walczących oddziałów ZT w zakresie wypieku chleba (tj. 8 ton na dobę). pozostałe świadczone usługi gospodarczo-bytowe nie zabezpieczają potrzeb walczącym wojskom ZT, a ich wielkość w ogólnych potrzebach stanowi znikomy udział (np.: usługi kąpielowe świadczone przez drużynę łaźni polowej zapewniają kąpiel 1000 żołnierzy w lecie i ok. 500 zimą – łącznie, przy wykorzystaniu tylko możliwości tej drużyny, ZT potrzebuje ok. 30 dni na wykąpanie wszystkich żołnierzy. Wydobywanie i oczyszczenie wody pokrywa wyłącznie potrzeby piekarni polowej do wypieku chleba. Naprawa umundurowania i obuwia – ich wielkość – wynosi tylko kilka procent, ogólnych potrzeb ZT w tym zakresie).

3. Prowadzenie ewakuacji i remontu uszkodzonego UiSW

Ewakuacja i remont UiSW w walce jest priorytetowym przedsięwzięciem realizowanym w ramach zabezpieczenia technicznego ZT, którego organizatorem jest wydział techniczny.

Ewakuacja techniczna ma na celu przemieszczenie niezdatnego do użytku UiSW spod ognia przeciwnika oraz gromadzenie funduszu remontowego. W ZT w walce pododdziały ewakuacyjne brem ewakuują nadwyżkowy fundusz remontowy uszkodzonego UiSW z brygad, pułków oraz samodzielnych batalionów (dywizjonów). Funduszem tym jest przede wszystkim sprzęt zakwalifikowany do remontu 2-go stopnia, który prowadzony jest w PZUS ZT oraz zakwalifikowany do remontów 3-ego i 4-ego stopnia, które będą prowadzone w PZUS ZO oraz w RWT i OWT.¹

Z oceny prognozowanych strat bojowych UiSW oraz ich struktury (patrz załącznik 5) wynika, że ewakuacji na szczeblu ZT podlega następująca ilość sprzętu:²:

- nie wymaga ewakuacji (remont w szyku) - 10 - 15 %;
- ewakuacja do najbliższego ukrycia - 25 - 30 %;
- ewakuacja do PZUS ZT - 45 - 50 %;
- ewakuacja do stacji załadowania (remont RWT i OWT) - 15 - 20 %.

Natomiast dobowe możliwości ewakuacyjne zasadniczego sprzętu w ZT wynoszą³:

- czołgów - 27 szt.;
- BWP - 34 szt.;
- TO - 21 szt.;
- Samochodów - 43 szt.

¹ RWT - Rejonowe Warsztaty Techniczne, OWT - Okręgowe Warsztaty Techniczne.

² Źródło: Nowak E.: Zabezpieczenie logistyczne dywizji zmechanizowanej w walce. Skrypt. AON, Warszawa 1999, s.109.

³ Źródło: Wydział Techniczny 2 Pomorskiej Dywizji Zmechanizowanej, Szczecinek 1998.

Ewakuację uszkodzonego UiSW w ZT prowadzą:

- PRTech (w przypadku ich organizowania na bazie WZT), które w ramach ratownictwa technicznego ewakuują uszkodzony sprzęt z miejsca uszkodzenia do najbliższych ukryć lub dróg ewakuacji technicznej;
- GER, które ewakuują UiSW z miejsc jego unieruchomienia lub z miejsc odholowania przez PRiPT⁴ do pośrednich rejonów gromadzenia funduszu remontowego⁵.

Ponadto w tym zakresie mogą działać na korzyść ZT grupy ewakuacyjne (GE) organizowane przez ZO, które ewakuują nadwyżkowy fundusz remontowy UiSW z pośrednich rejonów jego gromadzenia do rejonów rozwinięcia PZUS ZO. Schemat funkcjonowania powyższych elementów technicznych przedstawiony jest graficznie w tabeli 1.

Remont UiSW jest działaniem mającym na celu odtworzenie jego sprawności technicznej (zdatności) przez wymianę zużytych lub uszkodzonych elementów konstrukcyjnych na sprawne. Potrzeby remontowe ZT zależą będą od wielkości strat bojowych i eksploatacyjnych sprzętu i ich struktury. Kwalifikowanie sprzętu do poszczególnych rodzajów remontu uwarunkowane jest pracołonością ich wykonania. Na szczeblu taktycznym wykonywane są remonty pierwszego i drugiego stopnia. Remonty pierwszego stopnia wykonują pododdziały remontowe oddziałów (brygad) natomiast remonty drugiego stopnia wykonuje brem ZT w PZUS⁶. Ocenia się, że ze sprzętu zakwalifikowanego do remontu na szczeblu taktycznym:

- 30 % sprzętu będzie wymagało pomocy technicznej;
- 40 % sprzętu będzie wymagało remontu pierwszego stopnia;
- 30 % sprzętu będzie wymagało remontu drugiego stopnia⁷.

⁴ PRiPT – Patrol rozpoznania i pomocy technicznej (organizowane są przez plrem batalionów).

⁵ Pośredni rejon gromadzenia funduszu remontowego to rejon rozmieszczenia warsztatów wchodzących w skład grupy ewakuacyjno - remontowej, do którego środki ewakuacyjne tej grupy ewakuują sprzęt.

⁶ Schemat organizacji PZUS przedstawiono na rysunku 5.

⁷ Źródło: Nowak E.: Zabezpieczenie logistyczne dywizji zmechanizowanej w walce. Skrypt. AON, Warszawa 1999, s. 111.

4. Udzielanie pomocy medycznej rannym i chorym

Przedsięwzięcia leczniczo-ewakuacyjne należą do zasadniczych zadań zabezpieczenia medycznego wojsk w walce. Polegają one na udzielaniu we właściwym czasie pomocy medycznej rannym i chorym żołnierzom oraz ich leczeniu w połączeniu z ewakuacją do punktów opatrunkowych i szpitali.

W organizacji przedsięwzięć leczniczo-ewakuacyjnych obowiązuje system leczenia etapowego z ewakuacją według wskazań. Polega on na wykonywaniu we właściwym czasie kolejnych czynności leczniczych w punktach opatrunkowych w połączeniu z ewakuacją rannych i chorych do szpitali według wskazań lekarskich. Istotą tego systemu jest rozdzielenie całego procesu leczniczego na szereg czynności wykonywanych na poszczególnych etapach ewakuacji medycznej (Tabela 8).

Tabela 8.

RODZAJE POMOCY I ETAPY EWAKUACJI MEDYCZNEJ W ZT⁸

Etap ewakuacji medycznej	 bpo	 BPO	 DPO
Rodzaj pomocy medycznej	Pierwsza pomoc lekarska	Pierwsza pomoc lekarska z elementami kwalifikowanej pomocy medycznej	Kwalifikowana pomoc medyczna
Zakres pomocy medycznej	Ze wskazań życiowych	W pełnym zakresie lub ograniczona do wskazań życiowych	
Segregacja medyczna	Transportowo - ewakuacyjna	Diagnostyczna Transportowo - ewakuacyjna	

⁸ Źródło: Nowak E.: Zabezpieczenie logistyczne dywizji zmechanizowanej w walce. Skrypt. AON 1999, s. 52

Na szczeblu taktycznym występują następujące etapy: batalionowy punkt opatrunkowy (bpo), brygadowy punkt opatrunkowy (BPO) oraz dywizyjny punkt opatrunkowy (DPO).

Na tych etapach ewakuacji medycznej udzielane są następujące rodzaje pomocy medycznej: pierwsza pomoc lekarska, pierwsza pomoc lekarska z elementami pomocy kwalifikowanej oraz kwalifikowana pomoc medyczna.

W DPO⁹ udzielana jest kwalifikowana pomoc medyczna profilu chirurgicznego i internistycznego. Kwalifikowana pomoc medyczna obejmuje wykonanie czynności profilaktycznych i leczniczych w celu opanowania stanu zagrożenia życia, zapobieganie powikłaniom oraz zapewnieniu warunków do dalszego leczenia rannych i chorych. Przy ustabilizowanej sytuacji i równomiernym niewielkim napływie rannych i chorych pomocy medycznej udziela się w pełnym zakresie przewidzianym dla danego etapu ewakuacji medycznej. W warunkach intensywnego napływu rannych lub konieczności częstego przemieszczania punktu opatrunkowego pomocy udziela się w zakresie ograniczonym do wskazań życiowych.

5. Realizacja przewozów na walczących oddziałów ZT oraz nadzoru i kontroli ruchu na drogach dowozu i ewakuacji

W ZT przewozami (tj. problematyką transportową) zajmuje się głównie wydział materiałowy, a ich zakres dotyczy przede wszystkim dostaw zaopatrzenia walczącym wojskom. W tym celu opracowywany jest przez wydział materiałowy ZT plan dowozu i ewakuacji.

W przewozach zaopatrzenia w ZT wykorzystywany jest głównie transport samochodowy. Niekiedy do dowozu deficytowych środków bojowych w ZT może być wykorzystywany transport powietrzny ZO, w tym głównie śmigłowce oraz rurociągi (połowe rurociągi).

⁹ Struktura DPO przedstawiona jest na rysunku 6.

Jednak zdecydowana wielkość zadań przewozowych (tj. około 1042 ton utrzymywanych normatywnych zapasów ŚBiM ZT) realizowana jest transportem samochodowym pododdziałów batalionu zaopatrzenia. Pododdziały bzaop realizujące dostawy zaopatrzenia pełnią w tym przypadku podwójną rolę, tj. pododdziałów transportowych i składów utrzymujących zapasy środków bojowych i materiałowych. Pozostałe rodzaje transportu są używane doraźnie (w przypadku ich przydzielenia ze szczebla ZO), a ich udział w realizacji zadań jest znikomy - pełniąc rolę pomocniczą i uzupełniającą

Rozwiązanie I problemu badawczego

Ocena struktury organizacyjnej i funkcjonalnej systemu logistycznego ZT SZ RP w walce

- 1) Struktura organizacyjna systemu logistycznego ZT w SZ RP została zorganizowana według koncepcji struktury funkcjonalnej jako optymalnej dla SZ RP. Funkcjonalność tej struktury wyraża się jednolitością występowania na poszczególnych szczeblach pionów – podsystemów funkcjonalnych, a mianowicie pionu: planowania, materiałowego, technicznego i medycznego. Każdy z tych pionów posiada: **organy kierowania** (w sztabie logistyki ZT oraz dowództwach jednostek logistycznych); **urządzenia logistyczne** (w pionie materiałowym - DPZ, w pionie technicznym – PZUS, GER i PRTech oraz w pionie medycznym - DPO) oraz **środki transportowe i ewakuacyjne** (w pionie materiałowym – pododdziały bzaop utrzymujące i przewożące zapasy ŚBiM oraz TŚM, w pionie technicznym – pododdziały ewakuacji sprzętu oraz w pionie medycznym – pododdziały ewakuacji medycznej). W każdym z tych pionów wyróżniamy elementy planistyczne i wykonawcze. Układ taki powoduje, że zadania te są planowane i realizowane (powielane) oddzielnie w każdym pionie logistycznym przez organy kierowania oraz jednostki i urządzenia logistyczne. W ZT armii przodujących państw NATO struktura organizacyjna tych systemów „oparta” jest o kilka głównych zadań logistycznych – przedsięwzięć logistycznych realizowanych na rzecz walczących wojsk. Na przykład, w ZT armii Stanów Zjednoczonych jest 6 (sześć) głównych zadań logistycznych (patrz załącznik nr 1): **ARMING, FUELING, FIXING, MOVING, SUSTAINING i MANNING**. Systemy logistyczne w ZT armii przodujących państw NATO podzielone są na dwie części *logistykę wykonawczą* i *logistykę planowania*. Logistyka planowania to organy logistyczne będące zespołami G4 w sztabów ZT, natomiast logistyka wykonawcza to dowództwa i podległe im jednostki logistyczne.

- 2) Logistyczne organy kierowania ZT SZ RP posiadają strukturę funkcjonalną, jednak nie wyróżnia się w niej logistycznych organów odpowiedzialnych za planowanie i organizację zabezpieczenia logistycznego ZT w walce oraz organów odpowiedzialnych za jego wykonanie. W ZT armii przodujących państw NATO część operacyjna o charakterze koncepcyjno-planistycznym podporządkowana jest szefowi sztabu jako komórka G4 a część wykonawcza o charakterze organizacyjno-realizacyjnym pracuje w składzie dowództw logistycznych. Na przykład, w ZT armii Stanów Zjednoczonych rolę organów wykonawczych pełni Dowództwo wsparcia logistycznego (*DISCOM – Division Support Command*). Natomiast w ZT Bundeswehry rolę tę pełni Dowództwo pułku logistycznego.
- 3) W strukturze logistycznych organów kierowania ZT SZ RP nie ma oddzielnego pionu (podsystemu) zajmującego się tylko zadaniami transportowymi. Problematyka transportu (przewozów) w ZT realizowana jest głównie przez pion (wydział) materiałowy. Układ ten nie zapewnia efektywnego wykorzystania wszystkich środków transportowych podległych ZT (DZ), a także przedzielonych (zarówno wojskowych lub w ramach świadczeń rzeczowych z gospodarki narodowej). W ZT armii Stanów Zjednoczonych kierowaniem przewozami (zabezpieczeniem transportowym) zajmuje się pion *MOVING*, a w ZT Bundeswehry pion Transportu i zabezpieczenia ruchu (*Militärische Verkehrs und Transport führung*) w ramach Systemu wsparcia (zabezpieczenia) działań (*System der Einsatzunterstützung*).
- 4) Logistyczne organy kierowania ZT SZ RP pomimo dużej obsady etatowej (39-żołnierzy zawodowych tj. ok. 30% obsady etatowej SD ZT) nie posiadają własnego pododdziału dowodzenia odpowiednio wyposażonego. W armiach przodujących państw NATO, w strukturach organizacyjnych organów i jednostek logistycznych znajdują się pododdziały dowodzenia,

przeznaczone tylko do zabezpieczenia procesu dowodzenia. Na przykład, w ZT armii Stanów Zjednoczonych Dowództwo wsparcia logistycznego (*DISCOM*) zabezpiecza kompania dowodzenia (*HHC – Headquarters and Headquarters Company*), a w ZT Bundeswehry rolę tę pełni kompania dowodzenia i zaopatrzenia (*Stabs und Versorgungskompanie*).

- 5) Występowanie pionu (podsystemu) medycznego w systemie logistycznym ZT SZ RP jest korzystnym rozwiązaniem – zdaniem autora – ze względu na skuteczność realizacji pomocy medycznej walczącym wojskom. Działanie służby zdrowia ZT SZ RP w ramach systemu logistycznego zwiększa jej efektywność - odciążając jej organy kierowania od procedur związanych z procesem dowodzenia. W niektórych armii państw NATO służba zdrowia podlega dowódcy ZT poprzez szefa sztabu. Na przykład, w ZT Bundeswehry podległość ta jest uwarunkowana przede wszystkim tradycjami historycznymi, a także czynnikami ekonomiczno-finansowymi.
- 6) W strukturze organizacyjnej oddziałów logistycznych ZT SZ RP nie ma pododdziałów typowo transportowych. Pododdziały zaopatrzenia pełnią podwójną rolę tj. składów w rozwiniętych urządzeniach logistycznych ZT oraz pododdziałów transportowych podczas realizacji dowozu ŚBiM do oddziałów ZT. Układ taki stwarza trudności w gromadzeniu i dostawach priorytetowych środków zaopatrzenia dla walczących oddziałów ZT, przez co w znacznym stopniu zmniejsza się ich potencjał logistyczny. W strukturach organizacyjnych jednostek logistycznych ZT armii przodujących państw NATO występują pododdziały typowo transportowe, które realizują dowóz zaopatrzenia, a także jego ewakuację. Na przykład, w ZT armii Stanów Zjednoczonych w głównym batalionie logistycznym (*MSB – Main support battalion*) znajduje się kompania transportu samochodowego (*TMT – Transportation Motor Transport*), a w ZT

Bundeswehry w pułku logistycznym (*LogRgt – Logistischeregiment*) jest batalion transportowy (*Transportbataillon*).

- 7) W strukturze organizacyjnej jednostek logistycznych ZT SZ RP nie występują pododdziały zapasowe - uzupełnienia specjalistów: remontowych, zaopatrzenia i medycznych. Powoduje to, że organy logistyczne ZT nie mają bezpośredniego wpływu na stan i poziom przygotowania specjalistów logistycznych w ramach ich uzupełnienia we własnych oddziałach. Natomiast w armiach przodujących państw NATO występują w strukturach jednostek logistycznych pododdziały zapasowe. Na przykład, w ZT Bundeswehry zarówno w pułku logistycznym i sanitarnym występują pododdziały – kompanie zapasowe (*FErs – Feldrsatz*) specjalistów: zaopatrzenia, remontowych i medycznych.
- 8) Występujące w strukturze organizacyjnej oddziałów ZT SZ RP – pododdziały logistyczne (tj. brygadowe kompanie zaopatrzenia, remontowe i medyczne) nie mają odpowiedników na analogicznym szczeblu w przodujących armiach państw NATO. W ZT armii przodujących państw NATO przydziela się wyspecjalizowane jednostki i urządzenia logistyczne (z logistycznych oddziałów ZT) do zabezpieczenia logistycznego walczących oddziałów (brygad). Na przykład w ZT armii Stanów Zjednoczonych Dowództwo zabezpieczenia logistycznego (*am. DISCOM*) rozwija w podległych oddziałach ZT urządzenia logistyczne na bazie wysuniętych batalionów logistycznych (*FSB – Forward support battalion*), a w ZT Bundeswehry przydzielane są walczącym oddziałom (brygadam) ZT z pułku logistycznego urządzenia logistyczne z batalionów brygadowych (zaopatrzenia i remontowego) oraz z pułku sanitarnego - kompanie sanitarne.
- 9) Struktura organizacyjna systemu logistycznego Wład SZ RP wyraża się jednolitością na jej poszczególnych szczeblach organizacyjnych. Jednostki i urządzenia logistyczne ZT są w tym układzie większą kopią jednostek

i urzędzeń logistycznych oddziałów (brygad) wykonujących analogiczne zadania. Realizacja tego samego typu zadań przy ograniczonym potencjale logistycznym ZT SZ RP zmusza do ukierunkowania jednostek i urzędzeń logistycznych na realizację tylko głównych zadań zabezpieczenia logistycznego dla wojsk pierwszorzutowych (wykonujących główne zadania) kosztem oddziałów drugorzutowych czy też jednostek wspierających. Konieczność priorytetowego traktowania zadań logistycznych w połączeniu z wyborem określonych jednostek walczących lub wspierających powoduje, że dostawy zaopatrzenia oraz świadczone usługi logistyczne są realizowane na różnym poziomie w oddziałach ZT.

Wnioski do I problemu badawczego:

Zmiany strukturalne w systemie logistycznym ZT SZ RP należy rozpocząć od podzielenia przedsięwzięć logistycznych realizowanych dla walczących wojsk na kilka **głównych zadań logistycznych**. Zadania te powinny być podstawą – „fundamentem” struktury organizacyjnej systemu logistycznego ZT SZ RP do stworzenia odpowiedniej: obsady etatowej, specjalizacji osób funkcyjnych wydziału G4 ZT oraz zintegrowanego dowództwa i sztabu jednostek logistycznych. Na obecnym etapie przygotowania systemu logistycznego ZT SZ RP do działań wspólnych w ramach NATO niezbędnym jest osiągnięcie drugiego poziomu standaryzacji tj. interoperacyjności logistycznej. Nowy podział zadań logistycznych ZT SZ RP np. na 6 (sześć) głównych zadań logistycznych - na wzór amerykańskich (patrz załącznik 1): ***ARMING, FUELING, FIXING, MOVING, SUSTAINING i MANNING***, umożliwi osiągnięcie zdolność organizacyjnej tego systemu do wymiany (świadczenia i przyjmowania) dostaw zaopatrzenia oraz usług logistycznych pomiędzy innymi systemami logistycznym ZT państw sojuszników NATO.

Organy kierowania systemu logistycznego ZT SZ RP powinny zostać podzielone na dwie zasadnicze części: organ planistyczno-organizacyjny

(logistyka planowania) oraz organ i jednostki wykonawcze (logistyka wykonawcza).

Organ planistyczno-organizacyjny (logistyka planowania) jako zespół (wydział) G4 sztabu ZT powinien rozwijać się (wraz ze sztabem ZT) na głównym SD ZT. Dzięki temu powinna być zagwarantowana korelacja potencjału logistycznego ZT oraz sposobu realizacji zadań logistycznych (na rzecz walczących wojsk) z zamiarem (decyzją) dowódcy ZT.

Organ wykonawczy (logistyka wykonawcza) jako zintegrowane dowództwo jednostek logistycznych ZT powinien rozwijać własne SD. Powinno to zapewnić operatywne dowodzenie jednostkami logistycznymi.

W strukturze organizacyjnej jednostek i urzędzeń systemu logistycznego ZT SZ RP koniecznym jest utworzenie **pionu transportowego** zajmującego się problematyką transportu. Pion ten powinny tworzyć organy i jednostki transportowe organizujące i realizujące zabezpieczenie transportowe oddziałów ZT.

Rozwiązanie II problemu badawczego

Ocena struktury przestrzennej systemu logistycznego ZT SZ RP w walce

Struktura przestrzenna organów kierowania jednostek i urzędzeń logistycznych systemu logistycznego ZT SZ RP znacznie różni się od przyjętych rozwiązań w przodujących armiach państw NATO. Zasadnicze różnice to przede wszystkim:

1. Sposób usytuowania logistycznych organów kierowania.

W SZ RP logistyczne organy kierowania w ramach WSyD tworzą oddzielną komórkę zabezpieczenia logistycznego (CKZL) podległą dowódcy ZT. W armiach przodujących państw NATO logistyczne organy kierowania tworzą na SD komórkę G4 (tzw. część operacyjną) w pionie szefa sztabu oraz w pasie tyłowym ZT zazwyczaj w rejonach rozmieszczenia jednostek logistycznych (tzw. część wykonawczą) jako (am.) DISCOM lub (niem.) SD plog.

2. Sposób rozmieszczania jednostek i urzędzeń logistycznych realizujących zabezpieczenie logistyczne oddziałów ZT w walce.

W SZ RP jednostki logistyczne ZT rozwijają się w tzw. rzutach logistycznych tworząc urzędzenia logistyczne (DPO, DPZ, PZUS) - zazwyczaj za ugrupowaniem bojowym wojsk ZT. W armiach przodujących państw NATO jednostki i urzędzenia logistyczne są rozmieszczane (rozśrodkowane w pasie tyłowym ZT) w tzw. rejonach logistycznych tworząc szereg specjalistycznych - autonomicznych rejonów rozwinięcia pododdziałów jak i określonych urzędzeń logistycznych. Na przykład ZT Bundeswehry w swoim pasie tyłowym może zorganizować z batalionów (zaopatrzenia, remontowych i transportowego) pułku logistycznego i pułku sanitarnego nawet do 30 urzędzeń logistycznych i do 24 medyczno-sanitarnych. Urzędzenia te zabezpieczają zarówno ZT i jego oddziały (BZ, BPanc). Z kolei ZT armii Stanów Zjednoczonych z elementów

Dowództwa wsparcia logistycznego **DISCOM** może zorganizować jeden Dywizyjny rejon logistyczny – am. *Division support area* z urządzeniami logistycznymi Głównego batalionu logistycznego **MSB** oraz trzy Brygadowe rejon logistyczne – am. *Brigade support area* z urządzeniami logistycznymi trzech Wysuniętych batalionów logistycznych **FSB**).

Wnioski do II problemu badawczego:

Struktura przestrzenna systemu logistycznego ZT SZ RP z uwagi na sposób usytuowania logistycznych organów kierowania w ramach WSyD, a także ugrupowania i rozmieszczania jednostek i urządzeń logistycznych realizujących zabezpieczenie logistyczne oddziałów ZT w walce, w sposób zasadniczy odbiega od przyjętych rozwiązań jakie obowiązują w ZT armii państw NATO.

Konieczność dostosowania systemu logistycznego ZT SZ RP do zasad przyjętych w NATO wymaga dokonania zmian w jego strukturze przestrzennej. Przeprowadzona analiza i ocena struktury przestrzennej systemu logistycznego ZT SZ RP wykazuje potrzebę wprowadzenia następujących zmian:

- **Organ planistyczno-organizacyjny** (*logistyka planowania*) jako zespół (wydział) G4 sztabu ZT powinien rozwijać się na głównym SD ZT;
- **Organy wykonawcze** (*logistyka wykonawcza*) powinny jako zintegrowane dowództwo i sztab jednostek logistycznych ZT, rozwijać się na SD proponowanego pułku logistycznemu (plog);
- **Jednostki logistyczne** (bzaop, bmed, brem i btr) w proponowanej strukturze plog powinny być rozwinięte w tzw. rejonie logistycznym ZT.

Rozwiązanie III problemu badawczego

Ocena podziału kompetencji logistyki ZT SZ RP w walce

1. Kompetencje pionu planowania - systemu logistycznego ZT SZ RP w walce (szefa logistyki, wydziału planowania)

Szef logistyki – zastępca dowódcy ZT sprawuje nadzór merytoryczny i ponosi odpowiedzialność za realizację zabezpieczenia logistycznego ZT. Podlega on służbowo dowódcy ZT, a funkcjonalnie szefowi logistyki – zastępcy dowódcy KZ (ZO), natomiast jemu podlegają służbowo szefowie pionów funkcjonalnych (planowania, materiałowego, technicznego i medycznego) oraz dowódcy jednostek logistycznych (bzaop, brem, bmed). Funkcjonalnie szefowi logistyki – zastępcy dowódcy ZT podlegają szefowie logistyki oddziałów ZT. Szef logistyki w okresie przygotowania walki przedstawia dowódcy ZT propozycje użycia (wykorzystania) potencjału logistycznego. Jest głównym organizatorem przedsięwzięć związanych z realizacją dostaw zaopatrzenia oraz świadczeniem usług specjalistycznych i gospodarczo-bytowych na rzecz walczących oddziałów, oraz ustala sposoby działania wszystkich organów kierowania, a także jednostek i urzędzeń logistycznych ZT¹⁰. W okresie przygotowania walki oraz w czasie jej prowadzenia utrzymuje współpracę z szefem sztabu ZT w zakresie ugrupowania, rozmieszczenia i przemieszczenia jednostek i urzędzeń logistycznych, organizację łączności dla potrzeb organów i jednostek logistycznych oraz ich obronę i ochronę, normy zużycia amunicji, układ i przebieg dróg dowozu i ewakuacji oraz organizacji regulacji ruchu na tych drogach, rejonów przeladunkowe (przekazywania zaopatrzenia). Z szefami rodzajów wojsk i służb ustala terminy, wielkość i miejsca dowozu (dostaw) amunicji, środków minersko-zaporowych, sposobu przygotowania i utrzymania dróg dowozu i ewakuacji, organizację rozpoznania skażeń w rejonach rozmieszczenia jednostek i urzędzeń logistycznych oraz z przedstawicielami terenowej administracji wojskowej, państwowej i samorządowej zakres i sposób

¹⁰ Por.: E. Nowak: Kierowanie zabezpieczeniem logistycznym wojsk na szczeblu taktycznym. Krypt. KIERUNEK-1. AON, Warszawa 1997, s. 28.

korzystania z zasobów terenowej infrastruktury logistycznej, wielkość i czas wykorzystania świadczeń rzeczowych i osobistych na rzecz oddziałów ZT.

Wydział planowania jako organ wykonawczo-koncepcyjny szefa logistyki - zastępcy dowódcy ZT posiada uprawnienia do sterowania działalnością wszystkich pionów funkcjonalnych logistyki ZT. Kieruje nim szef wydziału planowania, który jest zastępcą szefa logistyki ZT. Funkcjonalnie szef wydziału planowania podlega szefowi sztabu logistyki KZ (ZO), natomiast jemu funkcjonalnie podlegają kierownicy sekcji planowania oddziałów ZT. **Kompetencje wydziału planowania** wynikają z jego przeznaczenia do zbierania (zdobywania), studiowania, oceniania informacji o sytuacji taktyczno-logistycznej oraz przygotowania podstawowych danych i propozycji niezbędnych szefowi logistyki do wypracowania koncepcji (zamiaru) logistycznego wojsk w walce. Wydział planowania opracowuje zasadnicze dokumenty kierowania procesem zabezpieczenia logistycznego oddziałów ZT, w tym: plan zabezpieczenia logistycznego, zarządzenia logistyczne dla wojsk, zarządzenia bojowe dla podległych jednostek logistycznych ZT, a także punkty logistyczne w rozkazie bojowym ZT i zarządzeniach bojowych szefów rodzajów wojsk ZT oraz meldunki logistyczne¹¹. Do jego obowiązków należy również egzekwowanie wykonania zadań przez wszystkie pionki funkcjonalne systemu logistycznego ZT oraz jednostki logistyczne podległe szefowi logistyki ZT w walce. Najważniejszym zadaniem wydziału planowania jest organizacja i utrzymanie ciągłości zarządzania procesami logistycznymi na rzecz walczących oddziałów ZT.

¹¹ Wzory logistycznych dokumentów rozkazodawczych zawarte są w: Kierowanie zabezpieczeniem logistycznym brygady i dywizji w obronie i natarciu. Podręcznik. Szt. Gen., Warszawa 1996, s. 87-193. JAWNE

*

* *

Uprawnienia pionu planowania systemu logistycznego ZT SZ RP, z uwagi na organizację i podporządkowanie, odbiegają od kompetencji organów planowania w ZT armii państw NATO. W systemach logistycznych ZT armii państw NATO logistyczne organy kierowania podzielone są na część planistyczną (zespół G4) i część wykonawczą (dowództwo wsparcia logistycznego). Stąd też zasadnicze różnice polegają na tym, że:

- szefowie logistyki nie są zastępcami dowódców ZT, lecz asystentami szefów sztabów (*am.*¹² *ACofS*). Pełnią obowiązki szefa zespołu G4 w roli głównego specjalisty – doradcy dowódcy – w sprawach logistycznych, odpowiedzialnego za sprawy logistyki w sztabie ZT;
- komórki planowania zespołów G4 sztabu ZT posiadają inny zakres działania ponieważ współuczestniczą w wypracowaniu planu walki, odpowiadając za jego część logistyczną. Układ ten powoduje to, że ich dokumentacja planistyczna (plan zabezpieczenia logistycznego) i rozkazodawcza (rozkaz logistyczny) podpisywane są przez dowódcę ZT, a nie przez szefa logistyki (G4). Zespoły G4 nie stawiają zadań jednostkom logistycznym, ponieważ czyni to dowództwo wsparcia logistycznego (*am.* *DISCOM - Division Support Command*) lub pułku logistycznego (*niem.*¹³ *LogRgt - Logistikeregiment*) na podstawie otrzymanego rozkazu z SD ZT.

2. ***Kompetencje pionu materiałowego - systemu logistycznego ZT SZ RP w walce (wydziału materiałowego, dowództwa batalionu zaopatrzenia)***

Pion materiałowy jako organ wykonawczo-organizacyjny szefa logistyki ZT odpowiada za organizację zabezpieczenia materiałowego walczących oddziałów ZT. Kieruje nim szef wydziału materiałowego, który podlega służbowo szefowi logistyki ZT, a funkcjonalnie szefowi szefostwa

¹² Skrót *am.* oznacza amerykański.

¹³ Skrót *niem.* oznacza niemiecki.

materiałowego KZ (ZO). Szefowi wydziału materiałowego podlegają służbowo oficerowie i chorążowie jego wydziału, a funkcjonalnie batalion zaopatrzenia i kierownicy sekcji materiałowych oddziałów ZT.

Uprawnienia szczegółowe wydziału materiałowego są związane z organizacją gromadzenia (pozyskiwania) ŚBiM oraz ich dostarczania walczącym oddziałom ZT, eksploatacją zasobów terenowej infrastruktury materiałowej, zagospodarowaniem zdobyczy wojennej, ewakuacją materiałową oraz działalnością gospodarczo-bytową¹⁴. W procesie planowania dostaw zaopatrzenia dla walczących oddziałów ZT wydział materiałowy posiada kompetencje do określenia (drogą uzgodnień) wielkości dostaw (szczególnie środków bojowych) oraz ich terminy, miejsca a także bezpośrednich wykonawców. Uzgodnienia te prowadzą oficerowie wydziału z pionem operacyjnym sztabu oraz szefami rodzajów wojsk ZT. Zgłaszane przez zainteresowanych zapotrzebowania na środki bojowe i materiałowe są bilansowane z ich posiadanymi zasobami, awizowanymi dostawami przez przełożonego (szefa logistyki KZ) oraz możliwościami ich pozyskania z innych źródeł. Po dokonaniu bilansu potrzeb zaopatrzeniowych wojsk z wielkością posiadanych zapasów zaopatrzenia ustalane są wielkości, sposób i terminy ich dostaw. Ustalenia te stanowią podstawę do opracowania niezbędnych informacji – danych do planu zabezpieczenia logistycznego ZT w walce oraz dokumentacji planistycznej i wykonawczej szefa wydziału materiałowego (mapy roboczej, planu dostarczania zaopatrzenia, przydziałów gospodarczych, organizacji działalności gospodarczo-bytowej itp.).

Dowództwo batalionu zaopatrzenia jako organ wykonawczo-realizacyjny szefa logistyki ZT odpowiada za praktyczną realizację wykonywanych zadań dla walczących wojsk ZT. Dowodzi nim dowódca batalionu, który podlega służbowo szefowi logistyki, a funkcjonalnie szefowi wydziału materiałowego. Dowódcy bzaop podlegają bezpośrednio: zastępca

dowódcy, szef sztabu, szef logistyki oraz dowódcy pododdziałów (kzaop). Kompetencje dowództwa batalionu są związane z: utrzymaniem normatywnych zapasów ŚBiM; przyjmowaniem, przechowywaniem i wydawaniem ŚBiM oraz ich dowozem do oddziałów ZT; prowadzeniem działalności usługowej i produkcyjnej. W procesie realizacji zabezpieczenia logistycznego oddziałów ZT dowództwo bzaop ukierunkowane jest do realizacji priorytetowego zadania – dostaw zaopatrzenia, w tym szczególnie amunicji i mps oraz usług gospodarczo-bytowych. Podstawą realizowania tych zadań jest zarządzenie bojowe szefa logistyki – zastępcy dowódcy ZT oraz specjalistyczna dokumentacja wydziału materiałowego do prowadzenia gospodarki materiałowej w składach i pododdziałach produkcyjno-usługowych DPZ. Na podstawie otrzymanego zarządzenia bojowego szefa logistyki – zastępcy dowódcy ZT oraz dokumentacji materiałowej z wydziału materiałowego dowództwo bzaop, głównie sekcja przechowywania planuje organizację dostaw zaopatrzenia i realizację usług gospodarczo-bytowych dla oddziałów ZT. W tym celu musi dokonać szeregu uzgodnień wewnętrznych tj.: między pododdziałami zaopatrzenia - „transportowymi” - realizującymi dostawy środków materiałowych a składami, pododdziałami produkcyjnymi i usługowymi DPZ oraz uzgodnień zewnętrznych z zaopatrywanymi oddziałami ZT, a następnie ze składnicami, magazynami i batalionami transportowymi (ZO) w zakresie procedur przyjmowania, wydawania i pobierania określonych ŚBiM.

*

* *

Uprawnienia pionu materiałowego systemu logistycznego ZT SZ RP, z uwagi na organizację i podporządkowanie, w sposób zasadniczy odbiegają od kompetencji przyjętych w ZT armii państw NATO. W systemach logistycznych ZT armii państw NATO logistyczne organów kierowania podzielone są na część planistyczną (zespół G4) i część wykonawczą (dowództwo wsparcia logistycznego). Stąd też zasadnicze polegają na tym, że:

- starsi oficerowie zaopatrzenia nie są szefami wydziału materiałowego ZT, lecz szefami komórek (*am. Supply Officers, Field Services Officers; niem. Nsch StOffz*) w zespołach G4. Pełnią obowiązki szefów komórki (*am. SUPPLY* – zaopatrzenia i *am. SERVICES* – usług gospodarczo-bytowych; *niem. Zelle MatBew* – zarządzania materiałowego) w roli głównego specjalisty – doradcy G4 – w sprawach zaopatrzenia;
- komórki zaopatrzenia zespołów G4 w sztabach ZT posiadają inny zakres działania ponieważ współuczestniczą w wypracowaniu planu walki, odpowiadając za jego część logistyczną w sprawach zaopatrywania. Układ ten powoduje to, że ich kompetencje i zakres działania dotyczy dokumentacji planistycznej i rozkazodawczej. W zakresie planowania realizują tylko część dotycząca problematyki zaopatrzenia w planie zabezpieczenia logistycznego ZT, a w części rozkazodawczej część dotycząca problematyki zaopatrzenia w rozkazie logistycznym ZT. Komórka materiałowa nie stawia zadań jednostkom logistycznym (zaopatrzenia), ponieważ czyni to dowództwo wsparcia logistycznego (*am. DISCOM - Division Support Command*) lub pułku logistycznego (*niem. LogRgt – Logistischereregiment*) na podstawie otrzymanego rozkazu z SD ZT.
- dowództwa batalionów (kompanii) zaopatrzenia nie są oddziałami ZT, lecz są zorganizowane w strukturach dowództwa wsparcia logistycznego (*am. DISCOM* posiada w głównym batalionie logistycznym – kompanię zaopatrzenia i usług *am. Supply and Service*, a w wysuniętym batalionie logistycznym – kompanię zaopatrzenia *am. Supply Company-Alfa*), lub w pułku logistycznym (*niem. LogRgt – Logistischereregiment* posiada dwa bataliony zaopatrzenia *niem. Nachschubbataillon*). Pododdziały zaopatrzenia podlegają bezpośrednio dowództwom jednostek, a ich kompetencje wynikają z realizacji zabezpieczenia logistycznego dla określonych odbiorców (zabezpieczanych oddziałów ZT), są wyspecjalizowane w zakresie realizacji poszczególnych zadań (przedsięwzięć) logistycznych. Ponadto nie realizują

zadań związanych z dostarczaniem (dowozem) zaopatrzenia. Zadanie to jest realizowane przez pion transportowy (*am. TRANSPORTATION; niem. Militiärische Verkehrs und Transport führung*) i jego pododdziały transportowe (*am. TMT – Transportation Motor Transport; niem. Transportbataillon*).

3. Kompetencje pionu technicznego - systemu logistycznego ZT SZ RP w walce
(wydziału technicznego, dowództwa batalionu remontowego)

Pion techniczny jako organ wykonawczo-organizacyjny szefa logistyki ZT za organizację zabezpieczenia technicznego walczących oddziałów ZT. Kieruje nim szef wydziału technicznego, który podlega służbowo szefowi logistyki ZT, a funkcjonalnie szefowi techniki KZ (ZO). Szefowi wydziału technicznego podlegają służbowo oficerowie i chorążowie jego wydziału, a funkcjonalnie batalion remontowy i kierownicy sekcji technicznych oddziałów ZT.

Uprawnienia szczegółowe wydziału technicznego są związane z organizacją przedsięwzięć mających na celu zapewnienie zdatności technicznej UiSW, a także związane są z dostawami UiSW oraz technicznych środków materiałowych (TŚM). W czasie planowania zadań zabezpieczenia technicznego wydział techniczny prognozuje wielkości strat w UiSW oraz związanych z nimi przedsięwzięcia ewakuacyjno-remontowe, a także dostawy nowego UiSW i TŚM (w postaci zestawów remontowych i części zamiennych) niezbędnych do prowadzenia remontów; ustala wielkości sił i środków technicznych jakie są niezbędne do rozpoznania technicznego, ewakuacji i remontu uszkodzonego UiSW, odzysku części i podzespołów ze sprzętu zakwalifikowanego do strat bezpowrotnych, także organizuje dostawy TŚM i ewentualnie nowego UiSW. Ponadto w okresie planowania walki, a także w czasie jej prowadzenia szef wydziału ZT współpracuje przede wszystkim z: szefami rodzajów wojsk i służb w zakresie sposobu ewakuacji i organizacji remontu specjalistycznego UiSW;

z szefem obrony przeciwchemicznej w zakresie organizacji odkażania UiSW; szefem służby zdrowia w zakresie udziału sił i środków medycznych w grupach remontowo-ewakuacyjnych, a ponadto z szefem wydziału materiałowego w zakresie dostaw zaopatrzenia TŚM realizowanych przez skład techniczny DPZ. Ustalenia te stanowią podstawę do opracowania niezbędnych informacji – danych do planu zabezpieczenia logistycznego ZT w walce oraz dokumentacji planistycznej i wykonawczej szefa wydziału technicznego (mapy roboczej, planu dostarczania TŚM, przydziału walczącym oddziałom obiektów technicznych infrastruktury terenowej, organizację ewakuacji uszkodzonego UiSW oraz jego remontu itp.).

Dowództwo batalionu remontowego jako organ wykonawczo-realizacyjny szefa logistyki ZT odpowiada za praktyczną realizację zadań zabezpieczenia technicznego na szczeblu ZT. Dowodzi nim dowódca batalionu, który podlega służbowo szefowi logistyki, a funkcjonalnie szefowi wydziału technicznego. Dowódcy brem podlegają bezpośrednio: zastępca dowódcy, szef sztabu, szef logistyki oraz dowódcy pododdziałów (krem). Kompetencje dowództwa batalionu są związane z: prowadzeniem rozpoznania technicznego, ewakuacją i wykonywaniem remontów pierwszego i drugiego stopnia uszkodzonego UiSW o pracochłonności do 40 rbh. W procesie realizacji zabezpieczenia logistycznego oddziałów ZT dowództwo brem ukierunkowane jest do realizacji priorytetowego zadania ZT – ewakuacji i remontu uszkodzonego UiSW w oddziałach ZT, w tym szczególnie pierwszego rzutu ugrupowania bojowego ZT. Podstawą realizowania tych zadań jest zarządzenie bojowe szefa logistyki – zastępcy dowódcy ZT oraz specjalistyczna dokumentacja wydziału technicznego. Na ich podstawie oraz wypracowanej decyzji dowództwo brem, przystępuje do prowadzenia rozpoznania technicznego oraz ewakuacji i remontu uszkodzonego UiSW z oddziałów ZT. Realizacja tych zadań wymaga od dowództwa brem dokonywania ciągłych uzgodnień wewnętrznych - koordynacji między pododdziałami własnymi

realizującymi rozpoznanie (PRTech), ewakuację (GE) i remont uszkodzonego UiSW (GER, PZUS), oraz uzgodnień zewnętrznych z: zabezpieczanymi oddziałami ZT, z jednostkami i urządzeniami technicznymi szczebla nadrzędnego (ZO) w zakresie procedur związanych z ewakuacją i remontem uszkodzonego (nadwyżkowego) UiSW. a następnie z DPZ – jego składem technicznym w zakresie zaopatrzenia w TŚM.

*

* *

Uprawnienia pionu technicznego systemu logistycznego ZT SZ RP, z uwagi organizację i podporządkowanie, w sposób zasadniczy odbiegają od kompetencji przyjętych w ZT armii państw NATO. W systemach logistycznych ZT armii państw NATO logistyczne organów kierowania podzielone są na część planistyczną (zespół G4) i część wykonawczą (dowództwo wsparcia logistycznego). Stąd też zasadnicze polegają na tym, że:

- starsi oficerowie techniczni (remontowi) nie są szefami wydziału technicznego ZT, lecz szefami komórek w zespołach G4 (*am. Maintenance Officers; niem. Inst StOffz*). Pełnią obowiązki szefów komórki (*am. MAINTENANCE – remontu; niem. Zelle MatErh – utrzymania materiałowego*) w roli głównego specjalisty – doradcy G4 – w sprawach „technicznych” (remontu);
- komórki „techniczne” zespołu G4 w sztabach ZT posiadają inny zakres działania ponieważ współuczestniczą w wypracowaniu planu walki, odpowiadając za jego część logistyczną – w sprawach zabezpieczenia technicznego. Układ ten powoduje to, że ich kompetencje – zakres działania dotyczy dokumentacji planistycznej i rozkazodawczej. W zakresie planowania realizują tylko część dotycząca problematyki zabezpieczenia technicznego w planie zabezpieczenia logistycznego ZT, a w części rozkazodawczej w rozkazie logistycznym ZT. Komórki „techniczne” nie stawiają zadań jednostkom logistycznym (remontowym), ponieważ czyni to dowództwo wsparcia logistycznego lub pułku logistycznego (*am. DISCOM -*

Division Support Command; niem. LogRgt – Logistischer Regiment) na podstawie otrzymanego rozkazu z SD ZT.

- dowództwa batalionów (kompanii) remontowych nie są oddziałami ZT, lecz są zorganizowane w strukturach dowództwa wsparcia logistycznego (*am. DISCOM* posiada w głównym batalionie logistycznym kompanię remontu sprzętu ciężkiego *am. HEAVY MAINT* oraz kompanię remontu sprzętu lekkiego *am. LIGHT MAINT*, a w wysuniętym batalionie logistycznym posiada wysuniętą kompanię remontową *am. MAINT-Bravo*), oraz pułku logistycznego (*niem. LogRgt – Logistischer Regiment* posiada w swojej strukturze organizacyjnej dwa bataliony remontowe - *niem. Instandsetzungsbataillon*). Pododdziały remontowe podlegają bezpośrednio tym dowództwom, a ich kompetencje wynikają z realizacji zabezpieczenia technicznego dla określonych odbiorców (zabezpieczanych oddziałów ZT), są wyspecjalizowane w zakresie realizacji poszczególnych zadań (przedsięwzięć) technicznych. Ponadto nie realizują zadań związanych z dostarczaniem (dowozem) zaopatrzenia, zadanie to jak również ewakuacja uszkodzonego UiSW z PZUS ZT jest realizowane przez pion transportowy (*am. TRANSPORTATION; niem. Militärische Verkehrs und Transport führung*) i jego pododdziały transportowe (*am. TMT – Transportation Motor Transport; niem. Transportbataillon*).

4. Kompetencje pionu medycznego - systemu logistycznego ZT SZ RP w walce (wydziału służby zdrowia, dowództwa batalionu medycznego)

Pion medyczny jako organ wykonawczo-organizacyjny szefa logistyki ZT odpowiada za organizację zabezpieczenia medycznego walczących oddziałów ZT. Kieruje nim szef wydziału służby zdrowia, który podlega służbowo szefowi logistyki ZT, a funkcjonalnie szefowi służby zdrowia KZ (ZO). Szefowi wydziału służby zdrowia podlegają służbowo epizootolog i statystyk wydziału, a funkcjonalnie batalion medyczny i szefowie służby zdrowia oddziałów ZT.

Uprawnienia szczegółowe **wydziału służby zdrowia** są związane z organizacją profilaktyki zdrowotnej w walczących oddziałach ZT oraz przedsięwzięć leczniczo-ewakuacyjnych, sanitarnohigienicznych i przeciwepidemicznych, a także zaopatrywaniem w sprzęt i materiały medyczne. Wydział służby zdrowia w okresie przygotowania walki ZT prognozuje straty sanitarne, realizuje zadania związane z ewakuacją medyczną oraz dostawami sprzętu i materiałów medycznych; ustala organizację udzielenia pomocy medycznej, w tym szczególnie ugrupowuje i rozmieszcza siły i środki medyczne ZT oraz siły medyczne przydzielone przez przełożonego na wzmocnienie. W czasie planowania zabezpieczenia medycznego wydział służby zdrowia uzgadnia w ramach współpracy z: szefem wydziału materiałowego sposób organizacji dostaw sprzętu i materiałów medycznych, wykorzystania transportu ogólnego przeznaczenia do ewakuacji lekko rannych i chorych oraz nadzoru sanitarnohigienicznego nad realizacją usług gospodarczo-bytowych; szefem obrony przeciwchemicznej organizację punktów zabiegów specjalnych oraz szefem wydziału technicznego wydzielenie personelu medycznego do grup ewakuacyjno-remontowych (GER). Ustalenia te stanowią podstawę do opracowania niezbędnych informacji – danych do planu zabezpieczenia logistycznego ZT w walce oraz dokumentacji planistycznej i wykonawczej szefa wydziału służby zdrowia (mapy roboczej, planu ewakuacji medycznej, planu dostarczania zapasów środków medycznych, planu przydziału walczącym oddziałom ZT obiektów leczniczych oraz sił i środków służby zdrowia na wzmocnienie itp.).

Dowództwo batalionu medycznego jako organ wykonawczo-realizacyjny szefa logistyki ZT odpowiada za praktyczną realizację zadań zabezpieczenia medycznego na szczeblu ZT. Dowodzi nim dowódca batalionu, który podlega służbowo szefowi logistyki ZT, a funkcjonalnie szefowi wydziału służby zdrowia. Dowódcy bmed podlegają bezpośrednio: zastępca dowódcy, szef sztabu, szef logistyki oraz dowódcy pododdziałów (kmed). Kompetencje

dowództwa batalionu są związane z: prowadzeniem ewakuacji rannych i chorych żołnierzy z BPO lub bezpośrednio z ognisk masowych strat sanitarnych, udzielaniem kwalifikowanej pomocy lekarskiej oraz czasowej hospitalizacji i leczenia niezdolnych do dalszej ewakuacji. W procesie realizacji zabezpieczenia medycznego oddziałów ZT dowództwo bmed ukierunkowane jest do realizacji priorytetowego zadania ZT – udzielania pomocy medycznej rannym i chorym żołnierzom. Podstawą realizowania tych zadań jest zarządzenie bojowe szefa logistyki – zastępcy dowódcy ZT oraz specjalistyczna dokumentacja wydziału służby zdrowia ZT. Na ich podstawie oraz wypracowanej decyzji dowództwo bmed, przystępuje do prowadzenia ewakuacji rannych i chorych z BPO, udzielenia kwalifikowanej pomocy lekarskiej oraz czasowej hospitalizacji i leczenia niezdolnych do dalszej ewakuacji.

*

* *

Uprawnienia pionu medycznego systemu logistycznego ZT SZ RP z uwagi na organizację i podporządkowanie w sposób zasadniczy odbiegają od kompetencji przyjętych w ZT armii państw NATO. Pion medyczny w ZT armii państw NATO posiada dużą autonomiczność, a przede wszystkim jego organy kierowania. Stąd też różnice polegają na tym, że:

- szefowie służby zdrowia nie są podporządkowani szefom logistyki lecz z reguły podporządkowani są szefom sztabu lub dowódcom ZT;
- komórki medyczne zespołu G4 w sztabach ZT posiadają inny zakres działania ponieważ współuczestniczą w wypracowaniu planu walki, odpowiadając za jego część logistyczną – w sprawach medycznych. Układ ten powoduje to, że ich kompetencje – zakres działania dotyczy dokumentacji planistycznej i rozkazodawczej. W zakresie planowania realizują tylko część dotyczącą problematyki zabezpieczenia medycznego zarówno w planie zabezpieczenia logistycznego ZT jak i w części rozkazodawczej, w rozkazie logistycznym ZT. Komórki medyczne nie stawiają zadań jednostkom logistycznym (medycznym), ponieważ czyni to

dowództwo wsparcia logistycznego lub pułku medycznego (*am. DISCOM - Division Support Command; niem. SanRgt – Sanitätsregiment*) na podstawie otrzymanego rozkazu z SD ZT.

- dowództwa pododdziałów medycznych nie są oddziałami ZT, lecz są zorganizowane w strukturach dowództwa wsparcia logistycznego (*am. DISCOM* posiada w głównym batalionie logistycznym kompanię medyczną *am. Medical*, a w wysuniętym batalionie logistycznym posiada wysuniętą kompanię medyczną *am. Forward Medical Company-Charlie*), lub w pułku medycznym (*niem. SanRgt – Sanitätsregiment* posiada w swojej strukturze organizacyjnej cztery kompanie sanitarne oraz kompanię transportu – ewakuacji i kompanię zapasową *niem. Fers*). Pododdziały medyczne podlegają bezpośrednio tym dowództwom, a ich kompetencje wynikają z realizacji zabezpieczenia medycznego dla określonych odbiorców (zabezpieczanych oddziałów ZT), są wyspecjalizowane w realizacji wykonywanych zadań. Ponadto nie realizują zadań związanych z dostarczaniem (dowozem) zaopatrzenia, zadanie to jest realizowane przez pion transportowy i jego pododdziały transportowe, jak również ewakuacja rannych i chorych odbywa się przez wyspecjalizowane urządzenia medyczne (*niem. WgHPl – Wagenhalteplatz*) i kompanię transportu – ewakuacji.

Wnioski do III problemu badawczego:

Podział kompetencji w logistyce ZT SZ RP, z uwagi na organizację i podporządkowanie organów kierowania, jednostek i urzędów logistycznych, w sposób zasadniczy odbiega od przyjętych rozwiązań w przodujących armiach państw NATO.

W systemach logistycznych ZT armii państw NATO logistyczne organy kierowania podzielone są na część planistyczną (zespół G4) i część wykonawczą (dowództwo wsparcia logistycznego).

Konieczność dostosowania systemu logistycznego ZT SZ RP do zasad przyjętych w NATO (zasada C³J – *Command, Control, Communications and Information*)¹⁵ wymaga odpowiedniego podziału kompetencji pomiędzy logistycznymi organami kierowania (G4) pracującymi na głównych stanowiskach dowodzenia (*Main Command Post - Main CP*) oraz organami kierowania i dowództwami jednostek logistycznych pracującymi na logistycznych stanowiskach dowodzenia (*Rear Command Post - Rear CP*). Układ ten wymaga, aby na głównym SD (*Main CP*) pracowały organy logistyczne ZT o charakterze planistycznym, zajmujące się planowaniem ogólnym oraz kreowaniem zamiarów dowódcy pod względem wydajności potencjału logistycznego. Kompetencje tych organów logistycznych powinny być związane z zarządzaniem procesem zabezpieczenia logistycznego wojsk ZT. Natomiast na SD zintegrowanego dowództwa logistycznego powinny pracować logistyczne organy wykonawcze ZT, planujące szczegółową realizację zadań logistycznych na rzecz walczących wojsk oraz posiadające kompetencje związane z dowodzeniem jednostkami logistycznymi¹⁶.

¹⁵ Patrz „Doktryna logistyczna Sił Lądowych. ALP-9. STANAG 2406, s. 34.

¹⁶ Por.: E. Nowak: Procedury funkcjonowania zespołów logistycznych G4 (S4) w procesie dowodzenia wojskami lądowymi w armiach państw NATO i możliwości ich wykorzystania w SZ RP. „ACOS”. AON 1999, s. 25.

Z analizy i oceny struktury kompetencyjnej systemu logistycznego ZT SZ RP wynika, że kierunki zmian powinny zmierzać do tego aby:

- szef logistyki, jako szef zespołu G4, był głównym specjalistą ds. logistyki w sztabie ZT, podlegał służbowo szefowi sztabu ZT i odpowiadał za sprawy organizacji zabezpieczenia logistycznego ZT w działaniach;
- pion planowania, jako komórka planowania G4, odpowiadał za planowanie i przygotowanie dokumentów rozkazodawczych w zespole G4, a piony pozostałe (materiałowy, techniczny i medyczny) powinny współuczestniczyć w planowaniu zabezpieczenia logistycznego ZT i opracowaniu logistycznych dokumentów – każdy według kompetencji;
- w strukturze systemu logistycznego ZT SZ RP należy utworzyć nowy samodzielny pion zajmujący się problematyką transportu. Pion ten powinien przyjąć zadania transportowe od pionu materiałowego;
- jednostki logistyczne (bzaop, bmed, brem i docelowo btr) powinny być podporządkowane zintegrowanemu dowództwu logistycznemu (dowództwu pułku logistycznego).

Wnioski ogólne:

Funkcjonujący system logistyczny ZT SZ RP nie spełnia odpowiedniego poziomu (stopnia) standaryzacji obowiązującej w NATO. Minimum niezbędnym na obecnym etapie przygotowania systemu logistycznego ZT do działań wspólnych w ramach tego Sojuszu jest osiągnięcie interoperacyjności logistycznej. Interoperacyjność logistyczna systemu logistycznego ZT SZ RP w zakresie uzyskania zdolności do wymiany usług logistycznych pomiędzy systemami logistycznymi państw NATO wymagać będzie w strukturze organizacyjnej, kompetencyjnej i przestrzennej przede wszystkim:

- 1) Nowego usytuowania szefa logistyki i organów logistycznych w strukturze dowództwa ZT. Szef logistyki – zastępca dowódcy ZT powinien być podporządkowany szefowi sztabu. Logistyczne organy kierowania ZT

powinny być podzielone na dwie zasadnicze części: planistyczno-organizacyjne i wykonawcze (realizacyjne). **Organy planistyczno-organizacyjne** jako zespół (wydział) G4 sztabu ZT powinien rozwijać się (pracować) na głównym SD ZT. **Organy wykonawcze** jako zintegrowane dowództwo i sztab jednostek logistycznych ZT powinny rozwijać się (pracować) na własnym SD.

- 2) Nowej organizacji i podporządkowania jednostek logistycznych. Jednostki logistyczne ZT SZ RP powinny być podporządkowane **zintegrowanemu dowództwu jednostek logistycznych**. Dowództwo te, podległe dowódcy ZT organizowałoby na bazie batalionów (zaopatrzenia, remontowych, medycznych i transportowego) w pasie tyłowym ZT urządzenia logistyczne dla walczących wojsk;
- 3) **Specjalizacji – przygotowania** organów i jednostek logistycznych do realizacji dostaw zaopatrzenia i świadczenia usług (specjalistycznych i gospodarczo-bytowych) walczącym wojskom ZT. Pododdziały logistyczne pułku logistycznego powinny być zorganizowane i przygotowane do realizacji dostaw zaopatrzenia i świadczenia usług logistycznych dla określonych rodzajów wojsk, a także dla określonego szczebla organizacyjnego.

OCENA TREŚCI PODSTAWOWYCH DOKUMENTÓW WYKONYWANYCH PRZEZ LOGISTYCZNE ORGANY KIEROWANIA ZT SZ RP

Cel

Ocenić dokumenty opracowywane przez logistyczne organy kierowania ZT pod kątem ich przydatności w kierowaniu zabezpieczeniem logistycznym walczących wojsk.

Główny problem badawczy

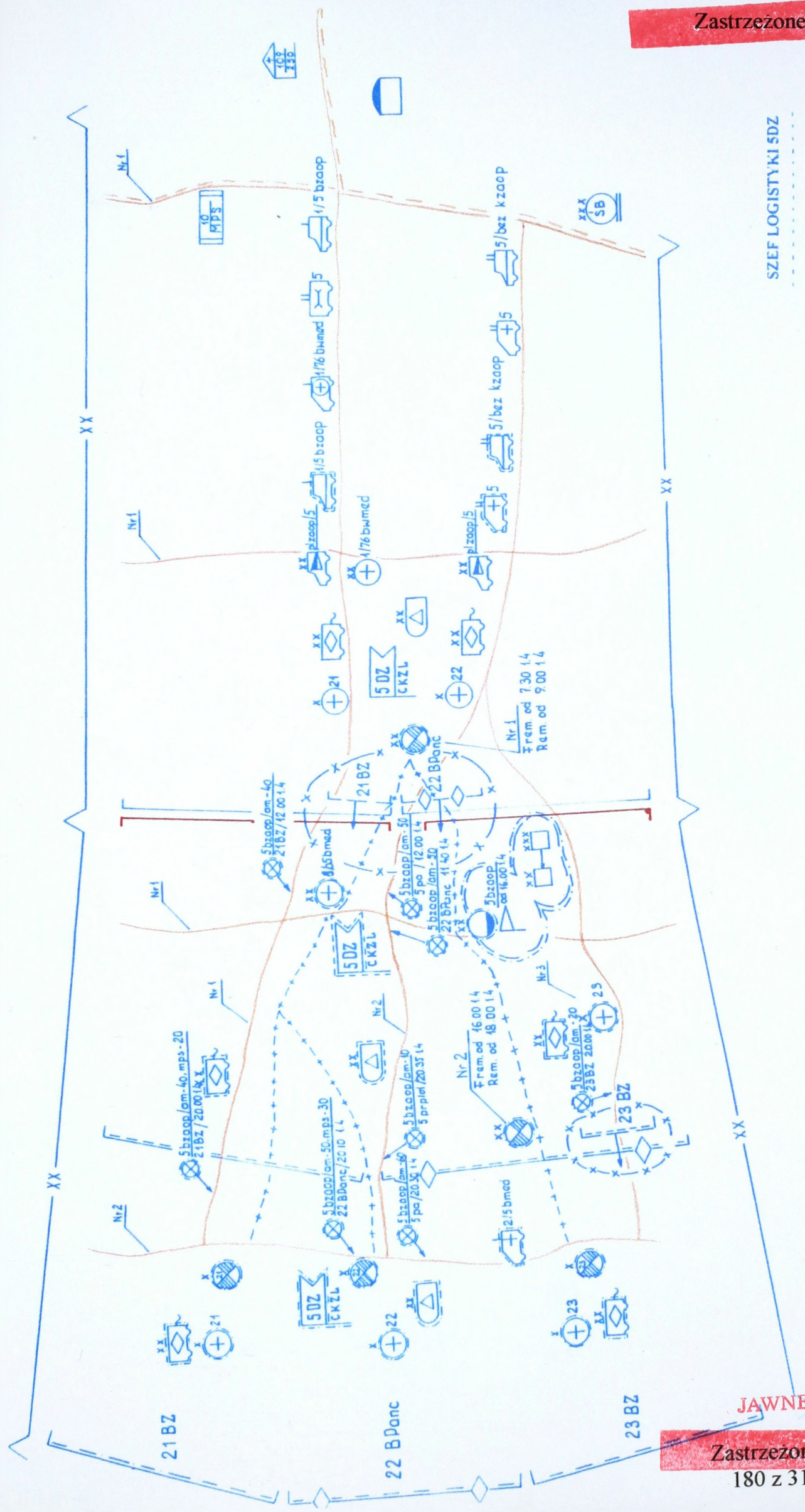
Jaki układ, formę i treści powinna zawierać dokumentacja wytwarzana przez logistyczne organy ZT SZ RP, aby spełniała wymogi zawarte w szeregu porozumieniach standaryzacyjnych (*STANAG-ach*) a także z przyjęte w procesie kierowania (dowodzenia i zarządzania) przez organy logistyczne ZT armii przodujących państw NATO?

Założenia wstępne

1. Dokumenty planistyczne – przykłady opracowania – Załącznik 7.1 – 7.3
2. Logistyczne dokumenty rozkazodawcze – przykłady opracowania
- Załącznik 7.4 – 7.11
3. Punkty logistyczne w rozkazie bojowym dowódcy i zarządzeniach bojowych szefów rodzajów wojsk - Załącznik 7.12 – 7.14
4. Logistyczne dokumenty sprawozdawcze - Załącznik 7.15.
5. Ocena dokumentacji wykonywanej przez logistyczne organy kierowania ZT SZ RP prowadzona jest przez porównanie z treścią logistycznych dokumentów kierowania opracowywanych przez zespoły logistyczne G4 w Wład armii przodujących państw NATO.

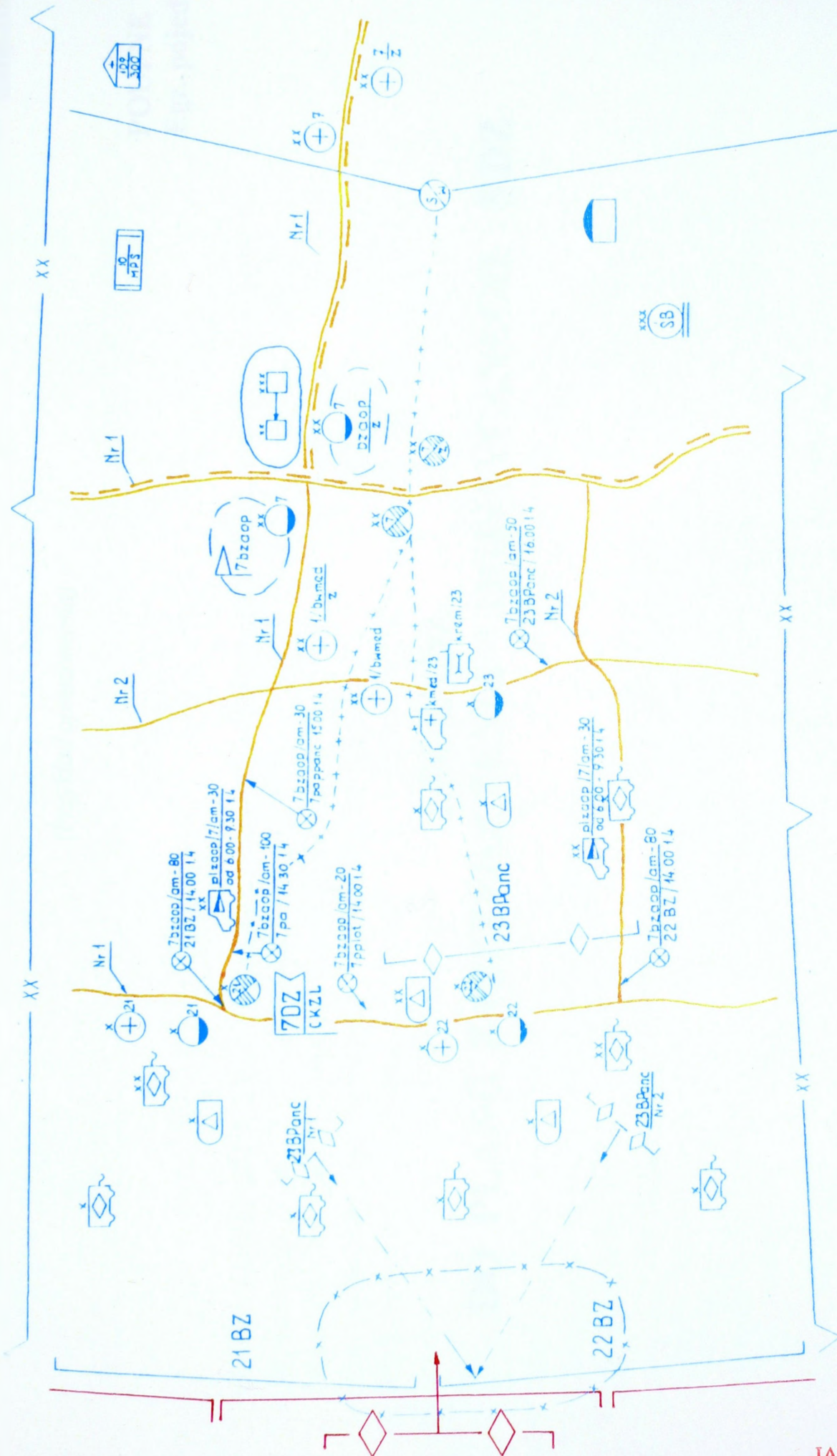
SZEF LOGISTYKI SDZ

PLAN
ZABEZPIECZENIA LOGISTYCZNEGO SDZ W NATARCIU
/ wg obowiązujących rozww. i zazaan /

ZABEZPIECZENIA LOGISTYCZNEGO 7DZ W OBRONIE

wg obowiązujących rozwiązań

SZEF LOGISTYKI SDZ

JAWNE
Zastrzeżone

JAWNE
Zastrzeżone
181 7 313

Załącznik 7.3.

(Przykład opracowania)

POUFNE

Egz. pojedynczy

LEGENDA

DO PLANU ZABEZPIECZENIA LOGISTYCZNEGO 5 DZ

JAWNE

Zastrzeżone

182 z 313

Zastrzeżone

JAWNE

SPIS TREŚCI

1. Wnioski z oceny przeciwnika i jego możliwości oddziaływania na oddziały i urzędnia logistyczne
2. Główne zadania zabezpieczenia logistycznego
3. Bilans zasadniczych środków bojowych i materiałowych
4. Bilans podstawowego uzbrojenia i sprzętu wojskowego
5. Bilans prognozowanych strat sanitarnych i bezpowrotnych stanu osobowego
6. Zestawienie infrastruktury logistycznej
 - a) infrastruktura zaopatrzeniowa
 - b) infrastruktura techniczna
 - c) infrastruktura medyczna
7. Obrona i ochrona oddziałów i urzędzeń logistycznych
8. Organizacja łączności
 - a) wojskowe relacje łączności
 - b) cywilne relacje łączności

JAWNE

1. WNIOSKI Z OCENY PRZECIWNIKA I JEGO MOŻLIWOŚCI ODDZIAŁYWANIA NA ODDZIAŁY I URZĄDZENIA LOGISTYCZNE:

Przeciwnik siłami 1 DZ prowadzi działania obronne na rubieży *KLUCZEWICE (5246), SADOMY (8654), MOSZCZONKA (4356)*. W rejonie *ZABINY (7868), PARYSOWICE (6290), JÓZEFÓW (2854)*, odwarza odwód korpuśny w sile dwóch brygad zmechanizowanych, którymi w godzinach południowych 1.4 może wykonać kontratak w kierunku *BOROWIE (4268), KALUSZYN (4564)*.

W rejonie *CYGANKA (6870), GRODKÓW (6782), LASKI (6770)* stwierdzono działalność GDR, której zadaniem może być zniszczenie mostu na rz. RZĄDZA na dywizyjnej drodze dowozu i ewakuacji nr 1, co może zakłócić dostawy zaopatrzenia z 5 DZ do brygad pierwszego rzutu i oddziałów artylerii.

2. GŁÓWNE ZADANIA ZABEZPIECZENIA LOGISTYCZNEGO:

- a) w okresie przygotowania natarcia:
- uzupełnienie i odtworzenie zapasów paliw i amunicji – w pierwszej kolejności w brygadach pierwszego rzutu;
 - przyjęcie i rozładowanie w rejonie SO doraźnych zapasów amunicji artyleryjskiej przeznaczonej na ogniowe przygotowanie i wsparcie ataku;
 - przywracanie zdolności technicznej uszkodzonym BWP i czołgom;
- b) w czasie prowadzenia natarcia:
- ewakuacja rannych i chorych żołnierzy oraz uszkodzonego UiSW z rejonów masowych strat;
 - uzupełnienie i odwarzenie zapasów środków bojowych i materiałowych w oddziałach pierwszego rzutu i jednostkach artylerii;
 - wykonanie remontów bieżących uszkodzonego UiSW.

3. Bilans zasadniczych środków bojowych i materiałowych

Wyszczególnienie	Masa jk /t/	Stan zapasów		W okresie przygotowania natarcia				W natarciu			
		normatywne	faktyczne	zuzycie	planowane uzupełnienie	stan na koniec dnia	brak do norm	zuzycie	planowane uzupełnienie	stan na koniec dnia	brak do norm
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
AMUNICJA											
strzelecka	151,63	1,1	1,1	0,1	0,1	1,1	-	0,8	0,6	1,1	
strzelecka pokładowa	80,74	1,6	1,6	0,1	0,1	1,6	-	0,9	0,9	1,6	
moździerzowa	101,40	2,2	2,2	-	1,0	3,2	-	2,1	1,1	2,2	
rakietowa	216,0	1,5	1,5	-	-	1,5	-	1,4	1,4	1,5	
artyleryjska	230,40	2,2	2,2	-	1,0	3,2	-	3,0	2,0	2,2	
artyleryjska ppanc.	218,40	0,5	0,5	-	-	0,5	-	0,8	0,5	0,5	
czołgowa i BWP	416,40	1,6	1,6	-	-	1,6	-	0,7	0,7	1,6	
przeciwlotnicza	89,20	1,6	1,6	0,2	0,2	1,6	-	1,0	1,0	1,6	
plot. poc. rak.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
PPK	26,42	1,6	1,6	-	-	1,6	-	0,6	0,6	1,6	
PALIWA											
benzyna	8,76	10	-	1,5	1,5	10	-	0,15	-	9,85	0,15
olej napęd. do pk.	85,24	10	-	2	2	10	-	0,15	-	9,85	0,15
olej napęd. do pg.	83,58	8,0	-	2	2	8,0	-	0,25	-	7,75	0,25
paliwo lotnicze											
ŻYWNOŚĆ											
norma podst. (NP)	15,521	5	-	1	1	5	-	1	-	4	1
Zsucha (S)	10,19	3	-	-	-	3	-	-	-	3	-

4. Bilans podstawowego uzbrojenia i sprzętu wojskowego

Wyszczególnienie	Stan uzbrojenia i sprzętu wojsk.		W okresie przygotowania natarcia						W natarciu			
	ewidencyjny	zdatny do walki	prognozowane straty		plano-wany odzysk	uzupeł-nienie	zdatny do walki na koniec dnia	prognozowane straty		plano-wany odzysk	uzupeł-nienie	zdatny do walki na koniec dnia
			ogólne	RB				ogólne	RB			
I	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Czołgi	150	143	2	2	2	-	143	17	8	8	-	136
BWP	169	161	2	2	2	-	161	13	5	5	-	153
TO	78	74	-	-	-	-	74	5	2	2	-	71
Mozdziejze	66	63	-	-	-	-	63	4	2	2	-	61
Wyrzutnie BM-21	72	69	-	-	-	-	69	4	2	2	-	67
Haubice	72	68	-	-	-	-	68	4	2	2	-	66
Armaty ppanc.	50	48	2	2	2	-	48	3	1	1	-	66
PPK	50	48	2	2	2	-	48	3	1	1	-	46
Armaty plot.	64	62	3	3	3	-	62	4	2	2	-	60
Ciągniki ewak.	247	235	-	-	-	-	235	14	6	3	-	224
Samochoody	1521	1449	5	5	5	-	1449	72	43	43	-	1420
								4				

5. Bilans prognozowanych strat sanitarnych i bezpowrotnych stanu osobowego

Wyszczególnienie	Stan osobowy		Straty			Uzupełnienie	Zdolni do walki na koniec dnia	Uwagi
	ewidencyjny	zdolnych do walki	ogólne	sanitarne	bezpowrotne			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
W okresie przygotowania natarcia	15 687	15 652	56	40	16	-	15 596	
W natarciu	15 651	15 596	1449	966	483	-	14 147	

6. Zestawienie infrastruktury logistycznej

a) Infrastruktura zaopatrzeniowa

Wyszczególnienie (rodzaj obiektu)	Miejscowość (współrzędne) adres	Środki zaopatrzenia i świadczone usługi					Uwagi
		rodzaj	jm.	ilość	czas wykorzystania		
					od	do	
1	2	3	4	5	6	7	8
ZGPN	KARCZEW (1428) ul. Piękna 7	BS ON	t	$\frac{150}{370}$	14.00 31.3	16.00 31.3	
SKŁAD MPS	DOBRE MIASTO (1200) ul. Mławska 32	BS ON	t	$\frac{120}{240}$	14.00 31.3	16.00 31.3	
ZAKŁADY MIĘSNE	KARCZEW (1428) ul. Szewska	mięso i przetwory	t	150	15.00 31.3	18.00 31.3	
ZAKŁADY MIĘSNE	DOBRE MIASTO (1200) ul. Szeroka 8	mięso i przetwory	t	35	15.00 31.3	18.00 31.3	
ZAKŁADY MLECZARSKIE	OLSZTYN (2387) ul. Matejki 8	mleko i przetwory	t	100	15.00 31.3	18.00 31.3	
ZAKŁADY MLECZARSKIE	DOBRE MIASTO ul. Pilsudskiego 1	mleko i przetwory	t	25	15.00 31.3	19.00 31.3	
PIEKARNIA	OLSZTYN (2387) ul. KOCHANOWSKIEGO 38	chleb	t	15	17.00 31.3	-	
PIEKARNIA	DOBRE MIASTO (1200) ul. Jagielly 10	chleb	t	5	13.00 31.3	-	
SKŁADNICA MATERIAŁOWA	GÓROWO (5687) ul. Mała 1	umichurowanie	kpl	700	14.00 31.3	22.00 31.3	
SKŁADNICA MATERIAŁOWA	BISKUPIEC (4532) ul. Nowa 7	konserwy mięsne	t	500	10.00 31.3	-	

b) Infrastruktura techniczna

Wyszczególnienie (rodzaj obiektu)	Miejscowość (współrzędne) adres	Techniczne środki materiałowe i świadczone usługi					Uwagi
		rodzaj	jm.	ilość	czas wykorzystania		
					od	do	
1	2	3	4	5	6	7	8
PKS	JEZIORANY (1275) ul. Południowa 3	stanowiska remontowe	szk.	8	16.00 31.3	21.00 1.4	
PKS	ORNETA (3467) ul. Karowa 5	stanowiska remontowe	szk.	4	14.00 31.3	21.00 1.4	
PGR	PIENIEŻNO (6486)	stanowiska remontowe	szk.	7	15.00 31.3	-	
ZWG	MORĄG (3472) ul. Książęca 3	RB samochodów	szk.	4	14.00 31.3	-	
ZWR	BARCZEWO (4583) ul. Słoneczna 2	RB czołgów, BWP	szk.	4	16.00 31.3	-	
Warsztat mechaniczny	MILAKOWO (6415)	stanowiska remontowe	szk.	2	16.00 31.3	-	

c) Infrastruktura medyczna

Wyszczególnienie (rodzaj obiektu)	Miejscowość (współrzędne) adres	Środki medyczne i świadczone usługi						Uwagi
		rodzaj	jm.	ilość	czas wykorzystania			
					od	do		
1	2	3	4	5	6	7	8	
Szpital miejski	BARCZEWO (4572) ul. Wąłowa 7	pomoc specjalistyczna	osoby	170	12.00 31.3	-		
Szpital miejski	BARTOSZYCE (4310) ul. Kamila 15	hospitalizacja	osoby	280	13.00 31.3	20.00 1.4		
Szpital miejski	LIDZBARK WARMIŃSKI (5200) ul. Ługa 2	hospitalizacja	osoby	65	15.00 31.3	20.00 1.4		
Szpital miejski	DOBRE MIASTO (2381) ul. Woja 6	hospitalizacja	osoby	90	15.00 31.3	20.00 1.4		
Szpital miejski	OLSZTYN (3400) ul. Krucza 11	hospitalizacja	osoby	100	15.00 31.3	20.00 1.4		
93 Szpital wojskowy	OLSZTYN (3400) ul. Miła 66	pomoc specjalistyczna	osoby	250	15.00 31.3	-		

7. Obrona i ochrona oddziałów i urzędzeń logistycznych

1. W razie wystąpienia skażeń trwałymi środkami trującymi i skażeń biologicznych na korzyść dywizji 11 kpchem rozwija punkt zabiegów

specjalnych w rejonie wsch. *KOBYLNICA (1276)*.

2. Siły i środki wydzielone do oddziału ratunkowo-ewakuacyjnego /ORE/:

- dwa ciągniki ewakuacyjne WZT z 5 brem;
 - cztery samochody sanitarne z 5 bmed;
 - pluton samochodów ciężarowo-terenowych z 1/7 bzaop.
- Zbiórka wydzielonych sił i środków na sygnał GROZA w rejonie *MAGNUSZEWO (4418)*.

3. W razie pożaru w rejonach rozmieszczenia oddziałów i urzędzeń logistycznych dywizji:

- Zawodowa Straż Pożarna z *WYSZKOWA* wydziela dwie sekcje do jego gaszenia. Telefon nr 142-997, sygnał *OGIEN*, punkt spotkania skrz. dróg (1274);
- Zawodowa Straż Pożarna z *ŁOCHOWA* wydziela dwie sekcje do jego gaszenia. Telefon nr 147-997, sygnał *OGIEN*, punkt spotkania skrz. dróg (1222);
- Zawodowa Straż Pożarna z *WĘGROWA* wydziela dwie sekcje do jego gaszenia. Telefon nr 148-997, sygnał *OGIEN*, punkt spotkania skrz. dróg (5274);

8. Organizacja łączności

a/ wojskowe relacje łączności

Lp	Wyszczególnienie	Kryptonim (nr telef.)	Miejsce rozmszczenia	Czynne od:	Liczba kanałów łączności	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7
1	CKZL SD 1 KZ	SOKÓŁ	ZAWISZYN	8.00 30.3	4 / 3 / 3	
2	CKZL PSD 1 KZ	JASTRZĄB	LIW	10.00 30.3	3 / 2 / 1	
3	CKZL WSD 5 DZ	ODRA	ZACISZE	4.00 1.4	2 / 1 / 1	
4	CKZL 21 BZ	SOSNA	LIBICE	7.00 1.4	2 / 1 / 1	
5	CKZL 22 BZ	JODŁA	PIEKARY	7.00 1.4	2 / 1 / 1	
6	CKZL 23 BZ	KLON	MORDY	7.00 1.4	2 / 1 / 1	
7	Szef log. 5 pa	BUK	CEGLÓW	4.00 1.4	1 / 1 / 1	
8	Szef log. 5 prplot	KOTARA	PORĘBY	4.00 1.4	1 / 1 / 0	
9	Szef log. 5 bsap	GRZMOT	WIKTY	8.00 1.4	1 / 1 / 0	
10	Szef log. 5 br	WIERTNIK	GOTKOWO	9.00 1.4	1 / 1 / 0	
11	Dowódca 5 bzaop	WYPIEK	ŻELECHÓW	9.00 1.4	1 / 1 / 1	
12	Dowódca 5 brem	STUK	URLE	9.00 1.4	1 / 1 / 1	
13	Dowódca 5 bmed	LEŻAK	MYSZADŁA	9.00 1.4	1 / 1 / 1	
14	ZWR	FILIA	ŁOCHÓW	14.00 31.3	1 / 1 / 0	
15	ZGPZ	RESOR	KĄTY	14.00 31.	1 / 1 / 0	
16	ZWG	KLUCZ	SIEDLCE	14.00 31.	1 / 1 / 0	
17	111 Szpit. wojsk.	RODAN	ZAMIENIE	14.00 31.	1 / 1 / 0	
18	3 RST	WODÓR	SOKÓŁKA	14.00 31.	1 / 1 / 0	
19	Stacja wyładowania	ROZJAZD	WARGOWO	14.00 31.	1 / 1 / 0	

JAWNE

Zastrzeżone
192 z 313JAWNE
Zastrzeżone

b/ cywilne relacje łączności

Lp.	Wyszczególnienie	Nr telefonu	Miejsce rozmieszczenia	Liczba kanałów łączności	Uwagi
1	2	3	4	5	6
1	ZGPN	16-34	KARCZEW	1 / 0 / 0	
2	ZGPN	12-634	PŁOCK	1 / 0 / 0	
3	Zakłady mięsne	14-33	SOKOŁÓW	1 / 0 / 0	
4	Rzeźnia	12-24	ŁAPY	1 / 0 / 0	
5	Mleczarnia	14-52	ŁAPY	1 / 0 / 0	
6	Mleczarnia	13-99	WĘGRÓW	1 / 0 / 0	
7	Piekarnia	66-00	KOLANO	1 / 0 / 0	
8	Piekarnia	12-38	PIENICA	2 / 1 / 0	
9	POM	10-09	KĄTY	2 / 1 / 0	
10	MZK	23-55	OSTROŁĘKA	2 / 1 / 0	
11	MZK	22-71	ŁOMŻA	2 / 1 / 0	
12	PKS	13-22	WYSZKÓW	2 / 1 / 0	
13	PKS	13-88	WYSZKÓW	1 / 0 / 0	
14	Warsztat mech. poj.	15-62	SIEDLCE	2 / 0 / 0	
15	Szpital miejski	14-20	MIŃSK	2 / 0 / 0	
16	Szpital wojewódzki	17-41	KĄTY	2 / 0 / 0	

JAWNE

Zastrzeżone

JAWNE

Zastrzeżone

193 z 313

Załącznik 7.4.

(Przykład opracowania)

POUFNE

Egz. Nr 1

SZEF LOGISTYKI 21 BZ

WSTĘPNE ZARZĄDZENIE SZEFA LOGISTYKI 7 DZ Nr 01
SD LUBICE (6434) 13.00 15.1.1995. Mapa 1:50 000, wyd. 1977 r.

1. Dywizja główny wysiłek zabezpieczenia logistycznego skupia na :
 - uzupełnieniu środków bojowych i materiałowych w 21 BZ i 23 Bpanc;
 - ewakuacji i remoncie uzbrojenia i sprzętu wojskowego z 23 Bpanc;
 - ewakuacji rannych i chorych z 21 BZ i 23 Bpanc .
2. Oddziały i urządzenia logistyczne dywizji rozwinięte w:
 - bzaop – DPZ 7 – rozwinięty w rejonie BYTY (7864). ZALESIE (8030), ZAKKRĘT (76 66) od 16.30 15.1 - SD PORĘBY (8028);
 - brem - PZUS 7 – rozwinięty w rejonie SUMY (7840), WODY (8250), BUŁY (7838) od 16.00 15.1 – SD CEGŁÓW (8048);
 - bmed – DPO 7 – rozwinięty w rejonie ŁUGI (8224), MOKRE (8240) DYRDY (7836) od 14.00 15.1 – SD CIELECHOWIZNA (8038);
3. Na 16.1 przydziela się :
 - dwa ciągniki WPT z brem, które przybędą o 18.30 15.1, punkt spotkania skrzyżowanie dróg pld. TERESIN (7436);
 - b) dwa samochody sanitarne z bmed, które przybędą o 19.00 15.1 , punkt spotkania szkoła SŁONKI /3245/;
 - c) obiekty i urządzenia infrastruktury wojskowej i cywilnej :
 - szpital miejski – MIŃSK MAZ. (8238) od 17.30 15.1;
 - szpital miejski – GARWOLIN (7654) od 16.00 15.1 ;
 - piekarnia - PILAWA (6353) od 18.30 15.1, cztery tony chleba;
 - garnizonowe warsztaty remontowe (GWR-2) – MIŃSK MAZ. (8238) od 17.00 15.1, cztery stanowiska remontowe pojazdów kołowych i dwa pojazdy – dów gaśnicowych;
4. Gotowość systemu logistycznego – 5.00 16.1.
5. Zarządzenie szefa logistyki zostanie dostarczone – o 17.00 15.1.

SZEF LOGISTYKI 7 DZ
plk dypl. Jan BATORY

Wykonano w 2 egz.

Egz. Nr 1 - 21BZ

Egz. Nr 2 - a/a

Wyk ZK. 15.1. 95

Nr ks. Masz. PF 50 12/95

Załącznik 7.5.

(Przykład opracowania)

POUFNE

Egz. Nr 1

SZEF LOGISTYKI 21 BZ**ZARZĄDZENIE SZEFA LOGISTYKI 7 DZ Nr 02**

SD – WOLICA, 16.00 17.5. Mapa 1 : 100 000, wydanie drugie 1987 r.

- Na korzyść 21 BZ działa:
 - GER –d Nr 1 prowadząca od 7.00 18.5 do 19.00 18.5 ewakuację uszkodzonego UiSW na kierunku BIAŁKA (3672), LUDWIKÓW (3460);
 - GE –d prowadząca od 4.00 18.5 do 14.00 18.5 ewakuację uszkodzonego UiSW na kierunku BOŻYNY (3070), SOKOŁÓW (3062).
2. Organizacja współdziałania wojskowo-cywilnego
- Nawiązać współdziałanie z:
- naczelnikiem gminy SZUMIN (3064) w sprawie udostępnienia pomieszczeń szkoły podstawowej w LIPINACH (2860)/ do rozwinięcia BPO;
 - kierownikiem piekarni w SZUMINIE w sprawie wypieku chleba dla brygady.
3. Dywizyjne drogi dowozu i ewakuacji :
- a/ zasadnicze:
- nr 1 – BIEGANÓW (3672), CZUBATKI (3070), PIASKI (/2668);
 - nr 2 – MANIECZKI (3076), SZOŁDRY (3268), GRABIANOWO (3472);
- b/ zapasowe:
- nr 1 – WIKTOROWO (3864), PISKORZEW (3062) OKUNIEW (2858);
- c/ rokadowe:
- nr 1 – CZUBATKI, MANIECZKI, HALINÓW (3464);
 - nr 2 – PIASKI, GRABIANOWO, OKUNIEW;
- d/ ewakuacji technicznej:
- nr 1 – MICHAŁÓW (3674), KRÓLIKÓW (3070) WIESZCZYN (2666).
4. Zaopatrywanie:
- a/ do 23.30 17.5 zgromadzić pełne zapasy ruchome zaopatrzenia;
- b/ dostarczanie zaopatrzenia:
- do 21.00 17.5 batalion zaopatrzenia dowiezie: amunicji strzeleckiej 10,5 tony; amunicji pokładowej 7,8 tony, amunicji czołgowej 17,5 tony, amunicji moździerzowej 13,7 tony, amunicji artyleryjskiej 11,6 tony, amunicji przeciwlotniczej 7,3 tony, ppk 0,7 tony, benzyny samochodowej 17,5 tony, oleju napędowego 33 tony; punkt spotkania – plac przy remizie strażackiej w URLACH (3670) o 19.30 17.5;
 - od 22.30, 17.5 do 23.30 17.5; ze S/W BARŁOGI (2068) pobrać :10 ton

amunicji artyleryjskiej, 12 ton amunicji moździerzowej i 13 ton amunicji czołgowej;

- do 14.00 18.5 batalion zaopatrzenia odwiezie: amunicji strzeleckiej –11,5 tony, amunicji pokładowej –11,2 tony, amunicji czołgowej – 7,3 tony, amunicji moździerzowej –7,7 tony, amunicji artyleryjskiej –10,5 tony, amunicji przeciwlotniczej –3,7 tony; punkt spotkania - plac przy kościele w JAN-KACH (4268) o 11.00 18.5;

c/ wodę dla celów konsumpcyjnych pobierać własnym transportem z ujęcia w koszarach w KANI (3258) czynnego od 22.00 17.5 do 9.00 18.5 i ujęcia w ośrodku zdrowia w WĘGROWIE (4050) czynnego od 10.00 18.5;

d/ na koniec 18.5. posiadać 85% zapasów ruchomych środków bojowych i materiałowych.

5. Zabezpieczenie techniczne

Nadwyżkowy fundusz remontowy U i SW:

- wozy bojowe ewakuować do drogi ewakuacji technicznej; liczbę, rodzaj i miejsce postoju przekazać w sieci łączności zabezpieczenia technicznego;
- pojazdy samochodowe zgromadzić w OMT CZŁUCHÓW (4072); liczbę i rodzaj przekazać w sieci łączności zabezpieczenia technicznego.

6. Zabezpieczenie medyczne:

a/ ewakuację rannych i chorych z BPO prowadzić etatowymi i przydzielonymi samochodami sanitarnymi do DPO rozwiniętego od 22.00 17.5 do 18.00 18.5 w ośrodku zdrowia w BRAŃSZCZYKU (4066) i do 42 WSzR w JAROCINIE (3078);

b/ zakaźnie chorych ewakuuje 11 bmed;

c/ sprzęt i materiały medyczne pobierać z apteki DPO czynnej od 22.30 17.5.

7. Grzebanie poległych i zmarłych żołnierzy

Pochówek poległych i zmarłych żołnierzy zorganizować na cmentarzu w JAKSICACH (4684). Zapewnić właściwy stan sanitarny w rejonie mogił zbiorowych.

8. W przypadku zniszczenia CKZL dywizji kierowanie procesem zabezpieczenia logistycznego przejmie dowódca bzaop, którego SD rozwinięte będzie od 20.00 17.5 w SADOWNYM (4686).

9. Meldunki składać:

- dobowy o 20.00 według danych z 18.00;
- doraźne – sytuacjach wyjątkowych.

SZEF LOGISTYKI 7 DZ

plk dypl. Jan BATORY

Wykonano w 2 egz.

Egz. Nr 1 - 21BZ

Egz. Nr 2 - a/a

Wyk ZK. 17.5.95

Nr ks. Masz. PF 50 64/95

Załącznik 7.6.

(Przykład opracowania)

POUFNE
Egz. Nr 1

DOWÓDCA 7 bzaop

WSTĘPNE ZARZĄDZENIE BOJOWE SZEFA LOGISTYKI 7 DZ Nr 01
SD LUBICE (6434) 14.00 15.1.1995 . Mapa 1 : 50 000, wydanie 1977 r.

1. 7 DZ otrzymała zadanie *bronić pasa obrony: HOLENDRY (4654), WILGA (7867), DZIECIANÓW (7466), BORKI (7654) i nie dopuścić do przerwania się przeciwnika na kierunku ŻELECHÓW (7264) - DĘBLIN (9747). Przedni skraj obrony rozbudować na rubieży: WILGA (7498), pln. GARWOLIN (7896), LATOWICZ (7952).*
2. Główny wysiłek skupić na :
 - a) *uzupełnieniu środków bojowych i materialowych, w tym głównie amunicji, min przeciwpancernych i przeciwpiechotnych w 21 BZ i 23 Bpanc;*
 - *uzupełnieniu materiałów pędnych i smarów w 23 Bpanc.*
3. Linie rozgraniczenia :
 - *z prawej 31 BZ – linia rozgraniczenia – GODOWO (2313), FRYGOTY (2154), DARNICA (2654);*
 - *z lewej 23 Bpanc – linia rozgraniczenia – LODARYNO (3234), WERTY-
KAN (3236), HADELNO (/3254)/;*
4. Informacje dodatkowe
Rozpoznać źródła poboru wody w m. WICHROWO (3373) (rozlewnia wody gazowanej) i przygotować je do wykorzystania.
5. Gotowość systemu logistycznego – 5.00 16.1.
6. Zarządzenie bojowe szefa logistyki zostanie dostarczone – o 17.00 15.01.

SZEF LOGISTYKI 7 DZ
plk dypl. Jan BATORY

Wykonano w 2 egz.
Egz. Nr 1 - bzaop
Egz. Nr 2 - a/a
Wyk. ZK. 15.1.95
Nr ks. Masz. PF 50 21/95

Załącznik 7.7.

*(Przykład opracowania)*POUFNE

Egz. Nr 1

DOWÓDCA 7 brem**WSTĘPNE ZARZĄDZENIE BOJOWE SZEFA LOGISTYKI 7 DZ Nr 02**
SD LUBICE (6434) 14.00 15.1.1995 . Mapa 1 : 50 000, wydanie 1977 r.

1. 7 DZ otrzymała zadanie *bronić pasa obrony : HOLENDRY (4654), WILGA (7867), DZIECIANÓW (7466), BORKI (7654) i nie dopuścić do przerwania się przeciwnika na kierunku ŻELECHÓW (7264) - DĘBLIN (9747). Przedni skraj obrony rozbudować na rubieży: WILGA (7498), pln. GARWOLIN (7896), LATOWICZ (7952).*
2. Główny wysiłek skupić na :
 - ewakuacji uszkodzonego uzbrojenia i sprzętu wojskowego z 21 BZ i 23 Bpanc;
 - remoncie wozów bojowych i czołgów w 23 Bpanc.
3. Linie rozgraniczenia :
 - z prawej 31 BZ – linia rozgraniczenia – GODOWO (2313), FRYGOTY (2154), DARNICA (2654);
 - z lewej 23 Bpanc – linia rozgraniczenia – LODARYNO (3234), WERTYKAN (3236), HADELNO (/3254)/.
4. Informacje dodatkowe :
 - wydzielić i przygotować do działania dwie grupy ewakuacyjno-remontowe;
 - rozpoznać możliwości wykorzystania bazy materiałowo – technicznej przedsiębiorstwa robót melioracyjnych w JANOWICACH (3246).
5. Gotowość systemu logistycznego – 5.00 16.1.
6. Zarządzenie bojowe szefa logistyki zostanie dostarczone – o 17.00 15.01.

SZEF LOGISTYKI 7 DZ*plk dypl. Jan BATORY***Wykonano w 2 egz.**

Egz. Nr 1 - brem

Egz. Nr 2 - a/a

Wyk. ZK. 15.1.95

Nr ks. Masz. PF 50 22/95

Załącznik 7.8.

*(Przykład opracowania)*POUFNE

Egz. Nr 1

DOWÓDCA 7 bmed**WSTĘPNE ZARZĄDZENIE BOJOWE SZEFA LOGISTYKI 7 DZ Nr 02**
SD LUBICE (6434) 14.00 15.1.1995 . Mapa 1 : 50 000, wydanie 1977 r.

1. 7 DZ otrzymała zadanie *bronić pasa obrony : HOLENDRY (4654), WILGA (7867), DZIECIANÓW (7466), BORKI (7654) i nie dopuścić do przerwania się przeciwnika na kierunku ŻELECHÓW (7264) - DĘBLIN (9747). Przedni skraj obrony rozbudować na rubieży: WILGA (7498), pln. GARWOLIN (7896), LATOWICZ (7952).*
2. Główny wysiłek skupić na :
 - ewakuacji rannych i chorych z 21 BZ i 23 Bpanc;
 - ewakuacji ciężko rannych do szpitala miejskiego w MIŃSKU MAZOWIECKIM (8238) i GARWOLINIE (7654), celem udzielenia pomocy specjalistycznej.
3. Linie rozgraniczenia :
 - z prawej 31 BZ – linia rozgraniczenia – GODOWO (2313), FRYGOTY (2154), DARNICA (2654);
 - z lewej 23 Bpanc – linia rozgraniczenia – LODARYNO (3234), WERTYKAN (3236), HADELNO (3254).
4. Informacje dodatkowe :
 - rozpoznać rejon rozmieszczenia przydzielonej 1/81 bwmed;
 - przydzieloną kompanię przyjąć na punkcie spotkania – skrzyżowanie dróg 1 km pln. BRODY (3872) o 18.00 15.1.
5. Gotowość systemu logistycznego – 5.00 16.1.
6. Zarządzenie bojowe szefa logistyki zostanie dostarczone – o 17.00 15.01.

SZEFA LOGISTYKI 7 DZ

*plk dypl. Jan BATORY***Wykonano w 2 egz.**

Egz. Nr 1 - bmed

Egz. Nr 2 - a/a

Wyk. ZK. 15.1.95

Nr ks. Masz. PF 50 25/95

Załącznik 7.9.

(Przykład opracowania)

POUFNE

Egz. Nr 1

DOWÓDCA bzaop**ZARZĄDZENIE BOJOWE SZEFA LOGISTYKI 7 DZ Nr 05**

SD – WOLICA, 16.30 17.5. Mapa 1:100 000, wydanie 1987 r.

- Przeciwnik siłami *około dwóch dywizji w godzinach rannych 18.5* może wykonać *uderzenie z rubieży KOWALEW (4476), KOŹMINIEC (4284), PIASKI (4092)* w kierunku *PAPROTKI (3682), KOŹMINIEC, RESZEL (3482)* prawdopodobnie z zadaniem opanowania rubieży *URLE (3076), RESZEL, BUKÓWKA (4680)*.

W *godzinach popołudniowych 18.5* w rejonie miejscowości *MYSZADŁA (3684)* możliwe jest wysadzenie desantu, którego zadaniem może być *uchwycenie i utrzymanie do czasu podejścia sił głównych mostu na rzece DŁUGA w MYSZADŁACH*.

2. Zarządzam:

a/ do 18.00 17.5 rozwinąć DPZ w *JANKACH (4042)*;

b/ do 24.00 17.5 dowieźć dla 21 BZ:

- amunicji strzeleckiej 7,62 mm - 8,5 tony;
- amunicji moździerzowej 120 mm - 18,5 tony;
- amunicji przeciwlotniczej 14,5 mm - 5,6 tony;
- amunicji artyleryjskiej 122 mm - 13,3 tony;
- amunicji czołgowej 125 mm - 13,3 tony;
- min przeciwpancernych z zapalnikiem naciskowym - 33,0 tony.
- benzyny samochodowej - 13,0 ton;
- oleju napędowego - 22,0 tony;

dowóz wykonać po drodze *BIELAWA (2836), JAŚKOWO (3634), BURŁACZKI (3840)*; punkt spotkania *plac przed Urzędem Gminy w KRATOSZYNIE (5240)* o 21.00 17.5;

c/ do 1.00 18.5 dowieźć dla 20 BZ:

- amunicji strzeleckiej 7,62 mm - 9,2 tony;
- amunicji moździerzowej 129 mm - 16,5 tony;
- amunicji pokładowej 7,62 mm - 11,5 tony;
- amunicji przeciwlotniczej 14,5 mm - 8,2 tony;
- amunicji do BWP - 11,2 tony;
- amunicji czołgowej 125 mm - 17,2 tony;
- min przeciwpancernych z zapalnikiem naciskowym - 17,5 tony;

- benzyny samochodowej - 11,5 tony;
- oleju napędowego - 18,5 tony;

dowóz wykonać po drodze GADKI (3642), IZABELIN (4038), BRZEŚĆ KUJAWSKI (4446); punkt spotkania plac przy kościele NMP w BRZEŚCIU KUJAWSKIM o 22.00 17.5;

d/ do 23.30 17.5 dowieźć dla 7 pa:

- amunicji strzeleckiej 7,62 mm - 1,1 tony;
- amunicji artyleryjskiej 122 mm - 13,8 tony;
- amunicji raketowej BM – 21 - 17,6 tony;
- benzyny samochodowej - 2,2 tony;
- oleju napędowego - 4,7 tony;

dowóz wykonać po drodze JUCHNÓW (3630), JAWORZE (4032), JACKOWO (4436); punkt spotkania skrzyżowanie dróg w JACKOWIE o 21.30 17.5;

e/ po dowozie dla 20 i 21 BZ opróżniony transport skierować na S/W

KOTLIN (3644) skąd pobrać 80 ton amunicji raketowej (BM-21) i 120 ton min przeciwpancernych z zapalnikiem naciskowym; po pobraniu zaopatrzenia maszerować po drodze KOTLIN, WYSZKI (3842) MAGNUSZEWICE (4446) do rejonu JANEK (4042), gdzie do 7.00 18.5 odtworzyć zdolność bojową;

f/ po dowodzie dla 7 pa opróżniony transport skierować do ŚREMIE (4856), punkt spotkania rynek w ŚREMIE o 2.00 18.5, gdzie przyjąć od 173 bzaop 35 ton amunicji artyleryjskiej 122 mm; transport z amunicją artyleryjską skierować do DPZ w JANKACH (4042);

g/ od 22.00 17.5 być w gotowości do wydania dla 23 Bpanc:

- amunicji strzeleckiej 76,2 mm - 0,7 tony;
- amunicji strzeleckiej 9,0 mm - 3,5 tony;
- amunicji czołgowej 125 mm - 17,5 tony;
- amunicji artyleryjskiej 122 mm - 3,7 tony;
- amunicji moździerzowej 120 mm - 1,7 tony;
- benzyny samochodowej - 3,5 tony;
- oleju napędowego - 33,5 tony;

h/ zapasowy rejon rozmieszczenia bzaop WITOLIN (4242), BORYSŁAW (3840), IZABELIN (3842);

i/ do ORE wydzielić dziesięć samochodów ciężarowych i utrzymywać w gotowości do działania na sygnał „GROZA”.

3. Zabezpieczenie logistyczne

a/ zabezpieczenie techniczne - nadwyżkowy fundusz remontowy UiSW zgłaszać do brem rozwiniętego od 18.00 17.5 w RYBIENKU (3636).

B/ zabezpieczenie medyczne:

- rannych i chorych ewakuować własnym transportem do DPO rozwinięte-

go od 6.00 18.5 w PYSZĄCY (3636);

- sprzęt i materiały medyczne pobierać z apteki znajdującej się w DPO.

4. Grzebanie poległych i zmarłych żołnierzy

Poległych i zmarłych żołnierzy gromadzić w wyznaczonym i oznakowanym miejscu; ich pochówek zorganizuje dywizja.

5. W przypadku zniszczenia CKZL dywizji kierowanie procesem zabezpieczenia logistycznego przejmie dowódca bzaop.

6. Meldunki składać:

- dobowy o 20.00 według danych z 18.00;
- doraźne – w sytuacjach wyjątkowych

SZEF LOGISTYKI 7 DZ

plk dypl. Jan BATORY

Wykonano w 2 egz.

Egz. Nr 1 - bzaop

Egz. Nr 2 - a/a

Wyk ZK. 15.1.95

Nr ks. Masz. PF 50 28/95

Załącznik 7.10.

*(Przykład opracowania)*POUFNE

Egz. Nr 1

DOWÓDCA brem**ZARZĄDZENIE BOJOWE SZEFA LOGISTYKI 7 DZ Nr 08**

SD – WOLICA, 16.30 17.5. Mapa 1:100 000, wydanie 1987 r.

- Przeciwnik siłami *około dwóch dywizji w godzinach rannych 18.5* może wykonać *uderzenie z rubieży KOWALEW (4476), KOŹMINIEC (4284), PIASKI (4092)* w kierunku *PAPROTKI (3682), KOŹMINIEC, RESZEL (3482)* prawdopodobnie z zadaniem opanowania rubieży *URLE (3076), RESZEL, BUKÓWKA (4680)*.

W godzinach popołudniowych 18.5 w rejonie miejscowości MYSZADŁA (3684) możliwe jest wysadzenie desantu, którego zadaniem może być uchwycenie i utrzymanie do czasu podejścia sił głównych mostu na rzece DŁUGA w MYSZADŁACH.

2. Zarządzam:

- rozwinąć PZUS w rejonie *PIEKAR (4428)*/ wykorzystując obiekty *Zakładu Motoryzacyjnego nr 2* i od *6.00 18.5* przystąpić do wykonywania *remontów bieżących uszkodzonego U i SW*;
- b/ do *4.00 18.5* wydzielić *dwie GER* z zadaniem wykonywania *RB o praco- chłonności nie przekraczającej 3 rbh* i *prowadzenia ewakuacji technicznej*:
 - GER nr1 – w składzie *WZT, drrpk; drrpg, samochód ciężarowo - terenowy z częściami zamiennymi* - na kierunku *JUCHNÓW (4430), JANÓW (3042)*;
 - GER nr 2 – w składzie *dwa WZT, drrpk, drrpg, samochód ciężarowo - terenowy z częściami zamiennymi* – na kierunku *MICHAŁÓW (3026), OKUNIEW (4220)*;
- c/ zorganizować PRT z zadaniem:
 - *zbierania informacji o miejscowej infrastrukturze technicznej*;
 - *prowadzenia rozpoznania technicznego w rejonie KOLUSZKI (3844), WINIARY (4448), ANTONIN (3654)*;
 - *rozpoznania drogi ewakuacji technicznej RUSZKI (3244), GĄBIN (3046), ŁĄCK (4628)*;
 - *rozpoznania zapasowego rejonu rozwinięcia PZUS LIPINY (2824)*;
- d/ wydzielić *trzy WZT* oraz *jeden ciągnik kołowy* i skierować do *21 BZ*; droga marszu *IMIELIN (4480), MODLIN (3864)*; punkt spotkania *skrzyżowanie dróg w MODLINIE o 23.00 17.5*;
- e/ *zapasowy rejon rozwinięcia PZUS – LIPINY*;

f/ do ORE wydzielić *dwa ciągniki pancerne oraz jeden ciągnik kołowy* i utrzymywać w gotowości do działania na sygnał „GROZA”.

3. Zabezpieczenie logistyczne

a/ zaopatrywanie:

- środki bojowe i materiałowe pobierać z DPZ rozwiniętego od 18.00 17.5 w JANKACH (4042);
- części i zestawy remontowe pobierać z *polowego składu technicznego dywizji rozwiniętego od 18.00 17.5 w Kol. JANKI (4240)*;

b/ zabezpieczenie medyczne:

- rannych i chorych ewakuować *własnym transportem do DPO* rozwiniętego od 6.00 18.05 w PYSZACY (636);
- sprzęt i materiały medyczne pobierać z *apteki DPO*.

4. Grzebanie poległych i zmarłych żołnierzy

Poległych i zmarłych żołnierzy gromadzić w wydzielonym i oznaczonym miejscu; ich pochówek zorganizuje dywizja.

5. W przypadku zniszczenia CKZL dywizji kierowanie procesem zabezpieczenia

logistycznego przejmie dowódca *bzaop*, którego SD jest rozwinięte od 22.00 17.5 w Kol. JANKI (4040).

6. Meldunki składać:

- dobowy o 20.00 według stanu z 18.00;
- doraźne w sytuacjach wyjątkowych.

SZEF LOGISTYKI 7 DZ

plk dypl. Jan BATORY

Wykonano w 2 egz.

Egz. Nr 1 - *bzaop*

Egz. Nr 2 - a/a

Wyk. ZK. 15.1.95

Nr ks. Masz. PF 50 36/95

Załącznik 7.11.

(Przykład opracowania)

POUFNE

Egz. Nr 1

DOWÓDCA bmed**ZARZĄDZENIE BOJOWE SZEFA LOGISTYKI 7 DZ Nr 08**

SD – WOLICA, 16.30 17.5. Mapa 1:100 000, wydanie 1987 r.

- Przeciwnik siłami *około dwóch dywizji w godzinach rannych 18.5* może wykonać *uderzenie z rubieży KOWALEW (4476), KOŹMINIEC (4284), PIASKI (4092)* w kierunku *PAPROTKI (3682), KOŹMINIEC, RESZEL (3482)* prawdopodobnie z zadaniem opanowania rubieży *URLE (3076), RESZEL, BUKÓWKA (4680)*.

W godzinach popołudniowych 18.5 w rejonie miejscowości MYSZADŁA (3684) możliwe jest wysadzenie desantu, którego zadaniem może być *uchwycenie i utrzymanie do czasu podejścia sił głównych mostu na rzece DŁUGA w MYSZADŁACH*.

2. Zarządzam:

- a/ do 6.00 18.5 rozwinąć DPO w *internacie Technikum Rolniczego w PYSZĄCY (3636)* z zadaniem *udzielenia kwalifikowanej pomocy medycznej rannym i chorym żołnierzom*;
- b/ od 8.00 18.5 przystąpić do ewakuacji medycznej:
- z BPO 21 BZ rozwinętego od 7.00 18.5 w *BORKACH WIELKICH (4050)*;
- c/ zapasowy rejon rozwinięcia DPO – *ośrodek zdrowia w ROPCZYCACH (4048)*;
- d/ do ORE wydzielić *pięć samochodów sanitarnych, trzech lekarzy i u trzymywać w gotowości do działania na sygnał „GROZA”*.

3. Zabezpieczenie logistyczne:

a/ zaopatrywanie:

- *środki bojowe i materiałowe pobierać z DPZ rozwinętego od 22.00 17.05 w JANKACH (4042)*;
- *sprzęt i materiały medyczne pobierać z RBZMed rozwinętej w KLEW-KACH (4480)*;
- *kwę konserwowaną w ilości –30 l pobrać z Wojewódzkiej Stacji Krwiodawstwa w WARSZAWIE*;

b/ zabezpieczenie techniczne – *nadwyżkowy fundusz remontowy UiSW zgłaszać do brem. Rozwinętego od 7.00 18.5 w RYBIENKU*.

4. Grzebanie poległych i zmarłych żołnierzy

Poległych i zmarłych żołnierzy gromadzić w wyznaczonym i oznakowanym miejscu; ich pochówek zorganizuje dywizja.

5. W przypadku zniszczenia CKZL dywizji kierowanie procesem zabezpieczenia

logistycznego przejmie dowódca bzaop, którego SD jest rozwinięte od 22.00 17.05 w Kol. JANKI (4040).

6. Meldunki składać:

- dobowy o 20.00 według stanu z 18.00;
- doraźne w sytuacjach wyjątkowych.

SZEF LOGISTYKI 7 DZ

plk dypl. Jan BATORY

Wykonano w 2 egz.

Egz. Nr 1 - bmed

Egz. Nr 2 - a/a

Wyk. ZK. 17.5.95

Nr ks. Masz. PF 50 29/95

Załącznik 7.12.

*(Przykład opracowania)*POUFNE

Egz. Pojedynczy

Punkt

**ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE
do ROZKAZU BOJOWEGO 7 DZ Nr 01**

6. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE

1) Dywizja główny wysiłek zabezpieczenia logistycznego skupia na:

- w czasie walki o utrzymanie pierwszej pozycji – *zaopatrywaniu w środki bojowe i materialowe oraz ewakuacji medycznej i technicznej z 21 BZ;*
- w czasie walki w głębi ugrupowania – *dostarczaniu środków bojowych dla*
23 Bpanc.

2) Urządzenia logistyczne dywizji rozwinięte w:

DPZ – w rejonie RUDA (8454), KALINÓWKA (8656), JAWOROWO (8258) czynny od 18.00 23.5; SD 7 bzaop BOROWO (3278);

PZUS – pld. SULIMY (9053) czynny od 17.30 23.5;

DPO – SĄGI (8759) czynny od 18.00 23.5.

3) Normy zużycia zaopatrzenia:

Rodzaj zaopatrzenia	J.k	Oddziały				
		21 BZ	22BZ	23Bpanc	pozost.	...
1	2	3	4	5	6	7
A. Amunicja						
- strzelecka	<i>jo</i>	0,8	0,6	0,6	0,4	
- strzelecka pokł.	<i>jo</i>	0,8	0,6	0,8	0,2	
- moździerzowa	<i>jo</i>	1,7	1,6	1,5	-	
- artyleryjska	<i>jo</i>	-	-	-	2,2	
- raketowa	<i>jo</i>	-	-	-	2,0	
- artyleryjska	<i>jo</i>	-	-	-	1,4	
ppanc	<i>jo</i>	0,7	0,8	1,5	-	
- czołgowa	<i>jo</i>	1,4	1,2	1,2	1,0	
- przeciwlotnicza	<i>jo</i>	1,4	1,4	1,2	1,6	
- ppk	<i>jo</i>	0,4	0,4	0,4	-	
- plot.poc.rak.	<i>szt</i>	-	-	-	24	
- rakiety z-p						
B. Środki inż. Sap.						
- miny ppanc.	<i>Szt</i>	600	600	-	-	
- miny ppiech.	<i>szt</i>	350	350	-	-	
- materiał	<i>ton</i>	-	-	-	0,5	
wybuch.	<i>kpl</i>	-	-	20	-	
- ładunki wydł.						
C. Środki wojsk opchem						
- dymne	<i>szt</i>	600	600	400	400	
D. Paliwa płynne						
- BS	<i>jn</i>	0,4	0,3	0,4	0,2	
- On _{pk}	<i>jn</i>	0,4	0,3	0,4	0,2	
- On _{pg}	<i>jn</i>	0,4	0,3	0,4	0,2	
- PL	<i>jn</i>	-	-	-	0,3	

UZGODNIONO

SZEF LOGISTYKI 7 DZ

plk Jan BATORY

Załącznik 7.13.

*(Przykład opracowania)*POUFNE

Egz. pojedynczy

Punkt

**ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE
do ZARZĄDZENIA BOJOWEGO SZEFA OPL 7 DZ**

7. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE

- 1) Dywizja główny wysiłek zabezpieczenia logistycznego skupia na:
 - a) w czasie walki o utrzymanie pierwszej pozycji - *zaopatrywaniu w środki bojowe i materiałowe oraz ewakuacji medycznej i technicznej z 21 BZ;*
 - b) w czasie walki w głębi ugrupowania - *zaopatrywaniu w środki bojowe i materiałowe oraz ewakuacji medycznej i technicznej z 19 BPanc.*
- 2) Urządzenia logistyczne dywizji rozwinięte w:
 - DPZ - w rejonie *RUDA (8454), KALINÓWKA (8656), JAWOROWO (8258) czynny od 18.00 23.05; SD 7 bzaop BOROWO (3278);*
 - PZUS - *pld. SULIMY (9053) czynny od 17.30 23.05;*
 - DPO - *SĄGI (8759) czynny od 18.00 23.05.*
- 3) Dywizyjne drogi dowozu i ewakuacji:
 - a) zasadnicze:
 - nr 1 - *GRONOWO (0256), SĄTOPY (9452), SKUPIENIE (8143);*
 - b) zapasowe:
 - nr 1 - *DĄBROWICA (0063), JANÓWEK (9362), KRĄGLE (8960) ZADROŻE (7961);*
 - c) rokadowe:
 - nr 1 - *BRZESKO (0248), GRONOWO, DĄBROWICA, KĘPKI (9275);*
 - d) droga ewakuacji technicznej:
 - *NATOLIN (0156), OPALENICA (9659), ROŻNIEWO (9053), MIKOSZEWO (8655), DĘBINY (7957);*
- 4) Na 24.5 przydziela się:
 - a) obiekty i urządzenia infrastruktury logistycznej:
 - *ZGPN w SOSNOWIE (7268) czynny od 15.30 23.5, do pobrania: BS - 5 ton, ON - 7 ton;*
 - *piekarnia w BALEWIE (6830) - 1,0 tona pieczywa;*
 - *szpital miejski w BALEWIE - 20 - rannych i chorych;*
 - *Spółdzielnia Transportu Wiejskiego w BALEWIE - 6 stanowisk remontowych dla pojazdów kołowych.*
- 5) Organizacja współdziałania wojskowo-cywilnego
Nawiązać współdziałanie z burmistrzem BALEW w sprawie dostaw artykułów spożywczych.

6) Zaopatrywanie:

a) normy zużycia zaopatrzenia:

- amunicja strzelecka - 0,4 jo;
- amunicja plot. - 1,5 jo;
- rakiety Z-P "KUB" - 24 szt;
- materiały wybuchowe - 150 kg;
- środki dymne - 60 szt;
- BS - 0,2 jn;
- ONpk - 0,2 jn;
- ONpg - 0,4 jn;

b) do 3.00 24.5 zgromadzić zapas ruchomy oraz zapas doraźny w ilości 0,5 jo amunicji plot.;

c) dostarczanie zaopatrzenia:

- do 23.00 23.5 7 bzaop dowiezie na SO 3 tony amunicji plot, punkt spotkania - leśniczówka JAGODNO (6424b) o godz. 22.30;
- od 20.00 23.5 do 21.00 23.05 pobrać z DSA 3.4 tony amunicji plot;

d) wodę konsumpcyjną pobierać własnym transportem z ujęć czynnych całą dobę w Zakładach Przemysłu Spżywczego w BALEWIE:

e) na koniec dnia 24.5 posiadać 85% zapasów środków bojowych i materiałowych.

7) Zabezpieczenie techniczne - nadwyżkowy fundusz remontowy U i SW zgłaszać do 7 brem.

8) Zabezpieczenie medyczne:

- a) ciężko rannych i chorych ewakuować własnym transportem sanitarnym do szpitala w BALEWIE, lżej rannych i chorych ewakuować do DPO;
- b) zakaźnie chorych wyewakuuje batalion medyczny dywizji;
- c) sprzęt i materiały medyczne pobierać z apteki w DPO.

9) Grzebanie poległych i zmarłych żołnierzy

Poległych i zmarłych żołnierzy gromadzić w wydzielonym i oznakowanym miejscu; ich pochówek zorganizuje dywizja.

10) Meldunki o sytuacji logistycznej składać:

- dobowy o godz. 20.00 wg. danych z godz. 19.00;
- doraźne - w sytuacjach wyjątkowych.

UZGODNIONO
SZEFL LOGISTYKI 7 DZ
plk Jan BATORY

Załącznik 7.14.

(Przykład opracowania)

POUFNE
Egz. pojedynczy

Punkt
ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE
do ZARZĄDZENIA BOJOWEGO SZEFA ARTYLERII 7 DZ

7. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE

- 1) Dywizja główny wysiłek zabezpieczenia logistycznego skupia na:
 - a) w czasie walki o utrzymanie pierwszej pozycji - *zaopatrywaniu w środki bojowe i materialowe oraz ewakuacji medycznej i technicznej z 21 BZ;*
 - b) w czasie walki w głębi ugrupowania - *zaopatrywaniu w środki bojowe i materialowe oraz ewakuacji medycznej i technicznej z 19 BPanc.*
- 2) Urządzenia logistyczne dywizji rozwinięte w:
 - DPZ - w rejonie *RUDA (8454), KALINÓWKA (8656), JAWOROWO (8258)* czynny od 18.00 23.05; *SD 7 bzaop BOROWO (3278);*
 - PZUS - *pld. SULIMY (9053)* czynny od 17.30 23.05;
 - DPO - *SĄGI (8759)* czynny od 18.00 23.05.
- 3) Dywizyjne drogi dowozu i ewakuacji:
 - a) zasadnicze:
 - nr 1 - *GRONOWO (0256), SĄTOPY (9452), SKUPIENIE (8143);*
 - b) zapasowe:
 - nr 1 - *DĄBROWICA (0063), JANÓWEK (9362), KRĄGLE (8960) ZADROŻE (7961);*
 - c) rokadowe:
 - nr 1 - *BRZESKO (0248), GRONOWO, DĄBROWICA, KĘPKI (9275);*
 - d) droga ewakuacji technicznej:
 - *NATOLIN (0156), OPALENICA (9659), ROŻNIEWO (9053), MIKOSZEWO (8655), DĘBINY (7957);*
- 4) Na 24.02 przydziela się:
 - a) obiekty i urządzenia infrastruktury logistycznej:
 - *28 stacjonarny skład MPS w PAWLISZKACH (9448) czynny od 15.00 23.5 - BS i ON wg zapotrzebowania;*
 - *piekarnia w SZELĄGOWIE (8534) - 1,0 tona pieczywa;*
 - *szpital miejski w KURAŚKACH - 30 rannych i chorych.*
- 5) Organizacja współdziałania wojskowo-cywilnego
Nawiązać współdziałanie z naczelnikiem gminy OW CZARZE w sprawie świadczeń osobistych oraz dostaw artykułów spożywczych.

6) Zaopatrywanie:

a) normy zużycia zaopatrzenia:

- amunicja strzelecka - 0,4 jo;
- amunicja artyleryjska - 2,2 jo;
- amunicja raketowa - 2,0 jo;
- materiały wybuchowe - 150 kg;
- środki dymne - 60 szt;
- BS - 0,2 jn;
- ONpk - 0,2 jn;
- ONpg - 0,3 jn;

b) do 3.00 24.5 zgromadzić zapas doraźny w ilości 0,6 jo amunicji artyleryjskiej;

c) dostarczanie zaopatrzenia:

- do 21.00 23.5 7 bzaop dowiezie na SO 0,6 jo amunicji artyleryjskiej, punkt spotkania - skrzyżowanie dróg w GRABARACH (0456) o godz. 20.30;
- do 10.00 24.5 i do 16.00 24.5 7 bzaop dowiezie w rejon SO po 0,5 jo amunicji artyleryjskiej, proponowane punkty spotkania podać do 6.00 24.5;
- od 18.00 24.5 do 20.00 24.5 pobrać ze stacji wyladowczej w OLKOWIE (8660) 24 tony amunicji artyleryjskiej;

d) wodę konsumpcyjną pobierać własnym transportem z ujęć czynnych całą dobę w wytwórni wód gazowanych w JASINIOWICACH;

e) na koniec dnia 24. 5 posiadać 85% zapasów środków bojowych i materiałowych.

7) Zabezpieczenie techniczne - nadwyżkowy fundusz remontowy UiSW zgłaszać do 7 brem.

8) Zabezpieczenie medyczne:

- a) ciężko rannych i chorych ewakuować własnym transportem sanitarnym do szpitala w KURASKACH, lżej rannych i chorych do DPO;
- b) zakaźnie chorych wyewakuuje batalion medyczny dywizji;
- c) sprzęt i materiały medyczne pobierać z apteki w DPO;

9) Grzebanie poległych i zmarłych żołnierzy

Poległych i zmarłych żołnierzy gromadzić w wydzielonym i oznakowanym miejscu; ich pochówek zorganizuje dywizja.

10) Meldunki o sytuacji logistycznej składać:

- dobowy o godz. 20.00 wg danych z godz. 19.00;
- doraźne - w sytuacjach wyjątkowych.

UZGODNIONO
SZEFL LOGISTYKI 7 DZ

plk Jan BATORY

JAWNE

Zastrzeżone

212 z 313

Załącznik 7.15.

(Przykład opracowania)

POUFNE

Egz. nr 1

SZEF LOGISTYKI 2 KZ

MELDUNEK O SYTUACJI LOGISTYCZNEJ 7 DZ

na 19.00 20.6 z 17.00 20.6

1. Rozmieszczenie jednostek (urządzeń) logistycznych:

a) batalion zaopatrzenia (DPZ) rozmieszczony w rejonie *KIEŁCZEW* (4440), *SIKOROWO* (4036), *BUDZISKA* (3840), *SD - ZĄBKI* (4238).

b) batalion remontowy (PZUS) rozwinięty w *Rejonowych Warsztatach Motoryzacyjnych* w *SKŁĘCZKACH* (4846); *SD - SKŁĘCZKI*;
- GER nr 1 prowadzi ewakuację uszkodzonego uzbrojenia i sprzętu wojskowego na kierunku *TOPOLA MAŁA* (4840), *BŁOCISZEWO* (3826);
- GER nr 2 prowadzi ewakuację uszkodzonego uzbrojenia i sprzętu wojskowego na kierunku *WĘGRÓW* (4032), *ŁOCHÓW* (3224);

c) batalion medyczny (DPO) rozwinięty w *Internacie Zespołu Szkół Zawodowych* w *ZAWISZYNIE* (4040); *SD - ZAWISZYN*.

2. Dywizyjne drogi dowozu i ewakuacji:

a) drogi zasadnicze:

- nr 1 - *PIASKI* (4466), *GOSTYŃ* (4062), *GRZYMYSŁAW* (3658);
- nr 2 - *LISICE* (4264), *CHOJNA* (3860), *GRODKÓW* (3456);

- nr 3 - BIEGANOWO (4062), STRACHÓWKA (3658), BIELAWA (3254);

b) drogi rokadowe:

- nr 1 - PIASKI, LISICE, BIEGANOWO;

- nr 2 - GOSTYŃ, CHOJNA, STRACHÓWKA;

c) drogi zapasowe:

- nr 1 - URLE (3844), BRZÓZA (3440), LĘTOWICE (3036);

- nr 2 - STANISŁAWÓW (3440), BIRŻA (3836), JAGODZICE (3638);

d) drogi ewakuacji technicznej:

- nr 1 - TOPOLA MAŁA, SKALMIERZYCE (4040), BŁOCISZEWO;

- nr 2 - WĘGRÓW, GOŁUCHÓW (4436), ŁOCHÓW

3. Stan zasadniczych środków bojowych i materiałowych

Lp	Wyszczególnienie	W batalionie zaopatrzenia		W oddziałach. dywizji		Razem w dywizji	
		jk	t	jk	t	jk	t
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Amunicja strzelecka	0,2	30,33	0,5	75,80	0,7	106,13
2	Amunicja strzelecka pokładowa	0,2	16,14	0,60	48,42	0,8	64,56
3	Amunicja moździerzowa 82 mm wz. 37	0,4	16,92	1,0	42,30	1,4	59,22
4	Amunicja moździerzowa 120 mm M- 12	0,4	23,64	0,8	47,28	1,2	70,92
5	Amunicja raketowa BM-21	0,16	34,56	0,64	138,24	0,9	172,80
6	Amunicja artyleryjska HS GOŹDZIK 2S1	0,4	92,16	0,80	184,32	1,2	276,48
7	Amunicja artyleryjska przeciwpancerna 85 mm	0,1	21,84	0,2	43,68	0,3	65,52
8	Amunicja BWP 30 mm	0,2	22,8	0,6	68,40	0,8	91,20
9	Amunicja czołgowa 100mm	0,2	32,4	0,6	97,20	0,8	129,60
10	Amunicja czołgowa 125mm	0,2	28,08	0,5	70,20	0,7	98,28
11	Amunicja przeciwlotnicza ZSU 23-4	0,2	3,36	0,8	13,44	1,0	16,80

1	2	3	4	5	6	7	8
12	Amunicja przeciwlotnicza ZU 32-4	0,2	5,04	0,6	15,12	0,8	20,16
13	Amunicja przeciwlotnicza 57 mm S-60	0,2	9,02	0,4	18,04	0,6	27,06
14	Rakiety przeciwlotnicze S-2	0,2	0,4	0,6	1,2	0,8	1,6
15	PPK na BWP	0,2	3,8	0,6	11,4	0,8	15,2
16	PPK pozostałe	0,2	1,5	0,8	6,0	1,0	7,5
17	Miny przeciwpancerne	2000	8,0	10000	40,0	12000	48,0
18	Miny narzutowe	2500	3,0	5000	6,0	7500	9,0
19	Miny przeciwpiechotne	2400	2,15	7200	6,45	9600	8,60
20	Materiały wybuchowe	-	7,20	-	24,50	-	31,70
21	Ładunki wydłużone	10	1,60	15	2,40	25	4,00
22	Środki przeciwichemiczne	5000		8432		8932	
23	Benzyna samochodowa	2,0	23,36	5,0	116,72	7,0	140,00
24	Olej napędowy do poj. koł.	2,0	200,0	7,0	700,0	9,0	900,0
25	Olej napędowy do poj. gąs.	2,0	196,6	6,0	587,8	8,0	786,4
26	Żywność norma podst.	1	-	5	-	6	-
27	Żywność sucha	-	-	1	-	1	-
28	Umundurowanie	500	-	3760	-	4260	-
29	Sprzęt i materiały medyczne (na liczbę rannych i chorych)	-	-	3500	-	3500	-

4. Stan uzbrojenia i sprzętu wojskowego

Lp	Wyszczególnienie	Ilość etatowa	Ilość spraw- nych	Ilość do remontu			Straty bezpo- wrotne
				RB	RS	RG	
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Samochody osobowo - terenowe w tym :	155	135	7	3	1	9
	w bzaop	7	6				1
	w brem	2	2				
	w bmed	1	1				
2	Samochody ciężarowo -terenowe w tym:	2139	1980	69	34	16	40
	w bzaop	243	220	10	4	2	7
	w brem	21	18		1	1	1
	w bmed	9	7	1			1

1	2	3	4	5	6	7	8
3	Samochody cysterny 4,5 m ³ w tym: w bzaop	93 16	85 13	2 1	1	1 1	4 1
4	Samochody cysterny 11 m ³ w tym: w bzaop	21 21	16 16	1 1	2 2		2 2
5	Przyczepa dystrybutor 4,5 m ³ w tym: w bzaop	10 10	7 7	1 1		1 1	1 1
6	Przyczepa paliwowa 1,6 m ³ w tym: w bzaop	44 7	38 5	2 1	2 1	1	1
7	Ciągniki pancerne WZT w tym: w brem	31 9	26 3	2 1	1	1	1
8	Ciągniki kołowe w tym: w brem	187 21	160 17	15 1	1 2	3	8 1
9	WRPG w tym: w brem	27 4	22 3	2 1	2		1
10	WRPK w tym: w brem w bzaop	74 12 3	66 10 2	3 1 1	2 1	2	1
11	Warsztat remontu uzbrojenia i elektr. w tym: w brem	46 9	40 7	2 1	1	1	2
12	Warsztat remontu sprzętu łączności w tym: w brem	17 3	17 3	1		1	
13	Warsztat rem. sprzętu inż-sap. w tym: w brem	11 2	8 2	1	1		1
14	Samoch. sanitarny w tym	40 8	36 8	2 1	2		
15	w bmed Sala opatrunkowa w tym w bmed	8 2	7 2				
16	Czołg T - 55	90	72	9	4	2	3
17	Czołg T - 72	60	46	6	3	3	2
18	BWP	160	127	12	6	6	9
19	TO - kołowe	18	14	1		1	2
20	TO - gąsienicowe	11	8	2			1

1	2	3	4	5	6	7	8
21	PRWB OSA	16	12	1	2		1
22	BM - 21	18	12	2	1	2	1
23	Moździerz 82 mm	30	22	2	1	1	4
24	Moździerz 120 mm	30	23	2	2	1	2
25	HS Goździk 2 S1	72	59	4	2	2	5
26	Armata D-44 85 mm	84	69	3	2	4	6
27	Armata plot S-60	24	17	2	1	1	3
28	ZSU 23-4	12	10	1		1	
29	ZU 23-2	38	32	2	1		3
30	BLG	6	5		1		
31	BAT	23	18	1	2		2
32	BTM	6	5		1		
33	PTS	10	8	1	1		

3. Stan rannych i chorych

Lp	Wyszczególnienie	bzaop	brem	bmed	Ogółem w DZ
1	Straty sanitarne	14	9	1	476
2	Do ewakuacji:	14	8	1	465
	- transportem sanitarnym	12	8	1	412
	- transportem ogólnego przeznaczenia	2			39
	- transportem powietrznym		1		14

6. Zdobyć wojenna

Do 17.00 20.6 zdobyto siedem samochodów ciężarowo-szosowych z olejem napędowym, jeden samochód z żywnością, pięć samochodów z zestawami remontowymi oraz jeden bojowy wóz piechoty.

7. Do 17.00 20.6 wzięto do niewoli 134 jeńców, których zgrupowano pod ochroną w Zespole Szkół Gastronomicznych w JANKOWIE (4486).

SZEF LOGISTYKI 7 DZ

plk dypl. Jan BATORY

Wykonano w 2 egz.

Egz. nr 1 - adresat

Egz. nr 2 - a/a

Wyk. - MP 20.6.

Nr ks. masz. pf 249

Rozwiązanie problemu badawczego

Dokumentacja wytwarzana przez logistyczne organy ZT „dzieli się” na trzy grupy dokumentów: Są to: dokumenty planistyczne, rozkazodawcze oraz sprawozdawcze¹. Dokumenty te logistyczne organy kierowania wytwarzają w trakcie realizacji procesu kierowania zabezpieczeniem logistycznym wojsk ZT. W przedstawionej treści dokumentów zawarte są cztery główne obszary działań kierowania tj.: planowanie, organizowanie, pobudzanie i inicjowanie oraz kontrolowanie.

Dokumentację planistyczną stanowi przede wszystkim *”Plan zabezpieczenia logistycznego ZT”* oraz dokumentacja planistyczna (szczegółowa) szefów pionów funkcjonalnych: materiałowego, technicznego i medycznego. Plan zabezpieczenia logistycznego opracowywany jest w dwóch częściach – graficznej (na mapie w skali 1: 100000) i opisowej w postaci legendy. Plan ten jest dokumentem decyzyjnym szefa logistyki – zastępcy dowódcy ZT. Natomiast dokumentację szefów pionów funkcjonalnych stanowią: mapy robocze, rozdzielniki zaopatrzenia, plany dowozu (dostarczania) zaopatrzenia, plan remontu UiSW, plan ewakuacji medycznej, technicznej oraz prognozy, kalkulacje, zestawienia, schematy itp., niezbędne im podczas zarządzania podległymi pionami.

Dokumentacja rozkazodawcza zawarta jest w postaci wydawanych wstępnych zarządzeń bojowych szefa logistyki ZT oddziałom logistycznym oraz wstępnych zarządzeń szefa logistyki ZT szefom logistyki niższego szczebla dowodzenia. Ponadto procesy logistyczne w ZT regulowane są w punkcie „Zabezpieczenie logistyczne” rozkazów bojowych oraz zarządzeń bojowych szefów rodzajów wojsk². Dokumenty te opracowuje się w formie pisemnej

¹ Por.: Kierowanie zabezpieczeniem logistycznym brygady i dywizji w obronie i w natarciu, Podręcznik, Szt. Gen. 1463/96, Inspektorat Logistyki SG WP, Warszawa 1996, s.75, 121, 180.

² E. Nowak: Kierowanie procesem zabezpieczenia logistycznego wojsk w walce. Skrypt. AON 1995. s.57.

(w dwóch egzemplarzach) i przesyła adresatom. Natomiast wstępne zarządzenia – ich treść przekazywana jest adresatom przez techniczne środki łączności.

Dokumentację sprawozdawczą wykonywaną na szczeblu ZT stanowią meldunki o sytuacji logistycznej. Sporządzane są codziennie (pod koniec dnia) przez szefów logistyki na wszystkich szczeblach dowodzenia i przesyłane bezpośredniemu przełożonemu funkcjonalnemu (szef logistyki ZT przesyła swój meldunek o sytuacji logistycznej szefowi logistyki KZ).

* * *

Logistyczne dokumenty kierowane opracowywane przez szefów G4 w ZT armii państw NATO, które do nich dołączają planowania i dowodzenia¹

Logistycznymi dokumentami i planowaniami opracowywanymi w ZT Władz armii państw NATO są:

- Planu zabezpieczenia logistycznego ZT w operacji (walce);
- plany szczegółowe realizacji zadań logistycznych (przez poszczególne pionosy funkcjonalne)²

¹ T. Gierka: Organizacja i funkcjonowanie pionosów (logistycznych) armii państw NATO w walce. Rozprawy doktorskie. AON 1999, k. 54.

² Wzrostają jednak w rozstrzygniętych państwach NATO szeregi możliwości w zakresie i formach tych dokumentów co jest przedmiotem odrębnej analizy naukowej kolonij z państw członków Organizacji

³ W armii państw NATO na szczeblu ZT (dywizji) opracowywane są tylko plany operacyjne.

⁴ E. Nowak: Procedury funkcjonowania zespołów logistycznych G4 (G4) w procesie dowodzenia i dowodzenia w armii państw NATO i możliwości ich wykorzystania w SZ RP. AON 2005, k. 44.

Logistyczne dokumenty kierowania opracowywane przez zespoły logistyczne G4 w Wład armii przodujących państw NATO

Dokumentacja logistyczna organów kierowania ZT armii przodujących państw NATO tj. ich układ, forma i treści są regulowane przez szereg Porozumień standaryzacyjnych (*Standarizations Agreements – STANAG-i*) oraz Sojusznicze Publikacje Taktyczne (*ATP*), tj. ATP-35(B) Doktryna Wojsk Lądowych (*Land Force Taktikal Doctrine*) i ALP-9 Doktryna Logistyczna Sił Lądowych. Do najważniejszych z nich należą: *STANAG 2014 – Rozkazy operacyjne, zarządzenia przygotowawcze i rozkazy logistyczne*; *STANAG 2019 – Znaki Taktyczne*; *STANAG 2020 – Meldunki sytuacyjne*; *STANAG 2029 – Zasady opisywania rejonów rozmieszczenia i linii rozgraniczenia*. Ponadto bardzo duże znaczenie szczególnie dla graficznych i graficzno-pisemnych dokumentów dowodzenia ma Regulamin Sojuszniczy (*Allied Publication*). Dokumenty te określają wymogi jakie powinna spełniać dokumentacja wytwarzana przez organy dowodzenia (zespoły G4) działające w ramach NATO³.

Logistyczne dokumenty kierowania opracowywane przez zespoły G4 w ZT armii przodujących państw NATO dzielą się na **dokumenty planowania i dowodzenia**⁴.

Logistycznymi dokumentami planowania opracowywanymi w ZT Wład armii państw NATO są:

- „*Planu zabezpieczenia logistycznego ZT w operacji (walce)*”⁵;
- plany szczegółowe realizacji zadań logistycznych (przez poszczególne pionki funkcjonalne)⁶.

³ P. Górski: Organizacja i funkcjonowanie tyłowych (logistycznych) stanowisk dowodzenia w walce. Rozprawa doktorska. AON 1999, s.56.

⁴ Niemniej jednak w poszczególnych państwach NATO występują rozbieżności w układzie i formie tych dokumentów co jest podyktowane odrębnością narodową każdego z państw członków Sojuszu.

⁵ W armiach państw NATO na szczeblu ZT (dywizji) opracowywany jest rozkaz operacyjny.

⁶ E. Nowak. Procedury funkcjonowania zespołów logistycznych G4 (S4) w procesie dowodzenia wojskami lądowymi w armiach państw NATO i możliwości ich wykorzystania w SZ RP. „ACOS”. AON 1999, s. 98.

„Plan zabezpieczenia logistycznego wojsk w operacji (walce)” nie jest samodzielnym dokumentem. Opracowywany jest jako aneks (załącznik) do „Planu operacyjnego”. Jego podpisanie (zatwierdzenie) następuje jednocześnie (wraz) z planem operacyjnym. „Plan zabezpieczenia logistycznego wojsk w operacji (walce)” jako aneks opracowywany jest w formie oleatu (na folii lub na kalce) do mapy w skali 1:100000.

Na oleacie nanoszone są wyłącznie informacje logistyczne. Są to najczęściej rejony rozmieszczenia jednostek logistycznych (własnych i przełożonego) oraz ich stanowiska; rejony rozwinięcia urządzeń logistycznych (zasadnicze, zapasowe); urządzenia logistyczne działające na korzyść zabezpieczanych wojsk; drogi samochodowe (dowozu i ewakuacji) oraz zorganizowane na nich punkty spotkania transportu (PSTr) i posterunki regulacji ruchu; przydzielone przez przełożonego urządzenia infrastruktury logistycznej (wojskowe i cywilne); TSD (własne, przełożonego i sąsiadów); granice rejonu logistycznego (przednią i tylną) oraz linie rozgraniczenia z sąsiadami, rejony zasadnicze itp. Drogi dowozu i ewakuacji nie są nazwane lecz otrzymują nazwy drzew lub ryb. Informacje zmienne nanoszone na oleacie (np. rejony rozwinięcia urządzeń logistycznych, SD jednostek logistycznych, PSTr, źródła zaopatrzenia przydzielone czasowo itp.) zaopatrywane są w datę oraz godziny funkcjonowania wg czasu ZULU (Greenwich). Jeżeli znak taktyczny jednostki lub urządzenia logistycznego „nie mieści się” w wyznaczonym dla niego rejonie „wynosi się” go na zewnątrz i wrysuje w wolnym miejscu.

Do „Planu zabezpieczenia logistycznego wojsk w operacji (walce)” nie opracowuje się (w formie znormalizowanej) legendy. Przygotowuje się natomiast dokumenty, których forma i treść dostosowana jest do potrzeb kierowania zabezpieczeniem logistycznym walczących wojsk.

„Plan zabezpieczenia logistycznego wojsk w operacji (walce)” opracowywany jest cały czas obowiązywania „Planu operacyjnego”.

W procesie opracowania „*Planu zabezpieczenia logistycznego wojsk w operacji (walce)*” zespół G4 dokonuje uzgodnień w zasadzie ze wszystkimi zespołami sztabu (od G1 do G6) oraz zespołami pracującymi w „Centrum wsparcia działań” (zespołem artylerii, zespołem OPL, zespołem saperów, zespołem lotnictwa WŁąd, zespołem ABC oraz zespołem zabezpieczenia ruchu wojsk). Uzgodnienia te nie są prowadzone globalnie, lecz dotyczą konkretnych zadań (przedsięwzięć) organizowanych przez G4 we współdziałaniu z innymi zespołami sztabu i osobami funkcyjnymi. Z reguły dotyczą one: rozmieszczenia i rozwinięcia jednostek i urządzeń logistycznych (np. z G3), przebiegu i utrzymania dróg samochodowych dowozu i ewakuacji, miejsca rozwinięcia TSD (np. z G1, G2, G3, i G6), miejsc wystawienia posterunków regulacji ruchu (z szefem sztabu) itp.

Plany realizacji poszczególnych zadań logistycznych opracowywane są przez szefów pionów (zespołów) funkcjonalnych logistyki. „Plany” te nie są oddzielnymi dokumentami, lecz załącznikami do „*Planu zabezpieczenia logistycznego wojsk w operacji (walce)*”. Wykonane są w formie oleatów. Nie przewiduje się też sformalizowanych dokumentów stanowiących legendy do ww. planów. Problematyka zawarta w dokumentach planistycznych szefów pionów (zespołów) funkcjonalnych logistyki jest podobna do treści zagadnień rozwiązywanych w ZT SZ RP.

Logistycznymi dokumentami dowodzenia opracowywanymi w ZT WŁąd armii państw NATO są:

- „Zarządzenia przygotowawcze” (*Warming Order*);
- „Rozkazy logistyczne” (*Service Support Order*);
- ponadto w rozkazie operacyjnym opracowywany jest pkt. 4 „Wsparcie logistyczne” (*Logistical support*)⁷.

⁷ Tamże, s. 100.

Zarządzenia przygotowawcze wydawane są w celu uruchomienia (zainicjowania) procesu planowania na niższych szczeblach dowodzenia bądź przyspieszenia realizacji pilnych zadań przez podległe jednostki. Wydaje je szef sztabu. Zamieszczane są w nich również problemy i informacje logistyczne. Zarządzenia przygotowawcze ni mają ustalonego układu. Powinny być krótkie, jednak muszą zawierać wystarczającą ilość informacji do rozpoczęcia działań przygotowawczych (w tym związanych z zabezpieczeniem logistycznym wojsk w planowanych działaniach przez podwładnych. Z reguły opracowywane jest jedno „Zarządzenia przygotowawcze” dla wszystkich zainteresowanych. Oznacza to zwykle, że otrzymują je wszystkie zainteresowane jednostki podległe funkcjonalnie szefowi sztabu. Liczbę kopii zarządzenia przygotowawczego, szef sztabu określa w rozdzielniku do tego zarządzenia.

W Wład armii państw NATO rozróżnia się:

- pierwsze „Zarządzenie przygotowawcze” (*Initial Warming Order*);
- „Zarządzenie przygotowawcze” (*Warming Order*).

Rozkazy logistyczne (administracyjno-logistyczne) są dokumentami dowódcy, podpisane są więc tylko przez dowódcę. Wydawane są równoległe z „Rozkazem operacyjnym”. Z ich przygotowanie odpowiedzialne są zespoły G4 sztabu. Adresowane są do wszystkich dowódców jednostek (oddziałów) podległych bezpośrednio dowódcy, w tym więc i dowódcy jednostek logistycznych. Rozkazy logistyczne wydawane są w celu przekazania organizatorom zabezpieczenia logistycznego wojsk na niższych szczeblach dowodzenia treści zasadniczych zadań i przedsięwzięć realizowanych przez przełożonego na rzecz poszczególnych oddziałów ZT, a także innych informacji determinujących proces dostaw zaopatrzenia oraz świadczenia usług specjalistycznych i gospodarczo-bytowych.

Rozkazy logistyczne mają postać tekstową, do której załączone są aneksy. Ich układ nie jest w pełni znormalizowany (sformalizowany), jednak oprócz sformalizowanej części tytułowej zawierają z reguły następujące punkty:

1. SYTUACJA (*Situation*);
2. ZADANIE (*Mission*);
3. INFORMACJE OGÓLNE (*General*);
4. ZABEZPIECZENIE MATERIAŁOWE I USŁUGI (*Materiel and Services*);
5. ZABEZPIECZENIE MEDYCZNE (*Medical evacuation and Hospitalization*);
6. SPRAWY PERSONALNE (*Personnel*);
7. WSPÓLDZIAŁANIE WOJSKOWO-CYWOLNE (*Cyvil-Military Cooperation*);
8. INFORMACJE DODATKOWE (*Miscellaneous*);
9. DOWODZENIE I ŁĄCZNOŚĆ (*Command and Signal*).

W pkt. 1. „SYTUACJA” podawane są informacje o przeciwniku oraz informacje o wojskach własnych (zadania bojowe, zamiar dowódcy, wsparcie logistyczne ze strony przełożonego).

W pkt. 2. „ZADANIE” podawane są ustalenia ogólne w sprawie zabezpieczenia logistycznego wojsk oraz zasadnicze zadania logistyczne jakie mają być organizowane i realizowane w toku operacji (walki).

W pkt. 3. „INFORMACJE OGÓLNE” podawane są: dane o rejonie logistycznym wydającego rozkaz (z reguły w formie załącznika wykonanego na folii do rozkazu logistycznego) oraz koncepcja działania jednostek logistycznych w toku operacji (walki).

W pkt. 4. „ZABEZPIECZENIE MATERIAŁOWE I USŁUGI” podawane są:

- wielkość gromadzonych zapasów ŚBiM, normy zużycia zaopatrzenia, ustalenia dotyczące zaopatrzenia oddziałów w mps, żywność i wodę

konsumpcyjną, użycie transportu do wykonania zasadniczych zadań przewozowych, sposoby organizacji czołówek materiałowych, przydziały gospodarcze, zasady wydawania żołnierzom dodatkowych racji żywnościowych, organizacja PStr itp.;

- organizacja rozpoznania technicznego, ewakuacji uszkodzonego UiSW, organizacja remontów techniki wojskowej, sposób wykorzystania sił i środków technicznych przydzielonych przez przełożonego oraz ich przydziały gospodarcze itp.;
- organizacja usług gospodarczo-bytowych (*am. Sustaining*).

W pkt. 5. „ZABEZPIECZENIE MEDYCZNE” podawane są informacje o organizacji przedsięwzięć leczniczo-ewakuacyjnych, wykorzystanie przydzielonych przez przełożonego sił i środków medycznych oraz ich przydziałach gospodarczych itp.

W pkt. 6. „SPRAWY PERSONALNE” podawane są informacje o sposobach uzupełnienia oddziałów stanem osobowym, organizacji regulacji ruchu na drogach samochodowych (dowozu i ewakuacji), postępowania z jeńcami wojennymi, organizacji grzebania poległych i zmarłych żołnierzy, sprawy finansowe, miejsca przebywania (pracy) kapelanów wojskowych itp.

W pkt. 7. „WSPÓLDZIAŁANIE WOJSKOWO-CYWILNE” najczęściej podawane są informacje o sposobach i zakresie nawiązywania współpracy organów logistycznych z administracją państwową i terenową w sprawie wykorzystania terenowych (cywilnych) zasobów logistycznych.

W pkt. 8. „INFORMACJE DODATKOWE” podawane są treści, które nie znalazły się w dotychczasowych punktach rozkazu logistycznego, a powinny być one znane organizatorom zabezpieczenia logistycznego wojsk. Są to zwykle informacje dotyczące: funkcjonowania poczty polowej, organizacji handlu

wojskowego, miejsc wypoczynku dla żołnierzy, organizacji bytowania i żywienia jeńców wojennych, zakres kontaktów z ludnością cywilną itp.

W pkt. 9. „DOWODZENIE I ŁĄCZNOŚĆ” podawane są miejsca i czasy funkcjonowania stanowisk dowodzenia, obowiązujące ograniczenia w użytkowaniu środków łączności, umowne sygnały dowodzenia, kryptonimy i numery osób funkcyjnych, zasady wykorzystania poczty elektronicznej itp.

Do rozkazu logistycznego dołączane są aneksy (wykonywane w formie oleatów, szkiców, tabel itp.) dotyczące: ugrupowania jednostek i urządzeń logistycznych w operacji (walce), linie rozgraniczenia między oddziałami, granice rejonów logistycznych, rejon (miejsca) źródeł zaopatrzenia, plany uruchomienia warsztatów technicznych, rozwijania szpitali polowych itp. Rozkaz logistyczny jest powielany (kserowany) i wysyłany adresatom według obowiązującego rozdzielnika. Otrzymują go wszyscy dowódcy jednostek podległych bezpośrednio dowódcy.

W pkt. „WSPARCIE LOGISTYCZNE” (*Logistical support*) rozkazu operacyjnego, jeżeli jest on opracowywany (rozwijany) podawane są zasadnicze treści rozkazu logistycznego. Jednak z reguły nie jest on opracowywany w formie rozwiniętej, a zamiast tego podawana jest informacja, np.: „wsparcie logistyczne – jak w rozkazie logistycznym nr ...”.

Wnioski

1. Dokumenty opracowywane przez logistyczne organy kierowania ZT SZ RP pod względem merytorycznym (treści) nie odbiegają od rozwiązań stosowanych w ZT armii państw NATO. Istniejące różnice są spowodowane przede wszystkim: odmienną strukturą organizacyjną logistycznych organów kierowania (brak ich podziału na *logistykę planowania* oraz *logistykę wykonawczą*) i ich usytuowaniem w hierarchicznej strukturze dowództwa i sztabu ZT, innym modelem dowodzenia wojskami⁸ i wynikającymi z niego procedurami dotyczącymi wypracowania (opracowania) logistycznej dokumentacji planistycznej i wykonawczej.
2. Logistyczne dokumentacja planistyczna opracowywana przez organy kierowania ZT SZ RP różni się tym, że w armiach państw NATO nie opracowuje się oddzielnego „*Planu zabezpieczenia logistycznego wojsk w operacji (walce)*”. Natomiast jest on opracowywany w formie oleatu (na kalce technicznej lub folii) jako „*Aneks do rozkazu operacyjnego*”. Ponadto w armiach tych obowiązujące procedury nie przewidują sformalizowanej legendy do planu zabezpieczenia logistycznego. Zazwyczaj, zamiast nich opracowywane są różne załączniki. „*Aneks*” jako „załącznik” jest więc prostym w wykonaniu dokumentem i nie tak bogatym w informacje jak „*Plan zabezpieczenia logistycznego...*” ZT SZ RP. Ponadto w armiach przodujących państw NATO obowiązują odmiennie zasady rysowania znaków i skrótów wojskowych⁹.

⁸ W modelu dowodzenia wojskami stosowanymi w armiach państw NATO wyróżnia się następujące etapy: ustalenie położenia, planowanie, stawianie zadań i kontrolę.

⁹ W SZ RP obowiązuje „Zbiór znaków i skrótów wojskowych”. Szt. Gen. 1462/96 wprowadzony zarządzeniem Szefa Sztabu Generalnego WP Nr 141/Sztab z dnia 20 grudnia 1995r. W praktycznej działalności zaleca się na podstawie tego zarządzenia stosować znaki i skróty narodowe, a w ćwiczeniach sojuszniczych obowiązujące w NATO. Sprawa to, że opracowywane dokumenty w ZT SZ RP (narodowe) nie spełniają wymogów standaryzacyjnych, a ponadto komplikują proces fachowego przygotowanie kadry i sztabów ZT do działania w ramach NATO.

Na przykład, w „*Aneksie*” nanoszone są granice stref (rejonów) odpowiedzialności szefa G4; zobrazowanie jednostek logistycznych często ogranicza się do znaku taktycznego ich stanowiska dowodzenia, w podobny sposób zobrazowane są obiekty („źródła”) terenowej infrastruktury logistycznej; drogi samochodowe otrzymują nie numer a nazwy drzew lub ryb; ważnym obiektom (rejonom) o charakterze operacyjnym (taktycznym) nadawane są nazwy (imiona), w podobny sposób znakowane są rubieże zadań bojowych itp. Charakterystycznym elementem „*Aneksu*” jest zaopatrywanie zobrazowania operacyjnego (taktycznego) w datę i czas funkcjonowania jednostek i urządzeń logistycznych, źródeł zaopatrzenia, obiektów świadczących usługi, punktów spotkania transportu. Zawsze wpisywany jest obowiązujący czas (strefa czasu) np. w Europie Zachodniej jest to czas wg „*ZULU*” (*Greenwich*), a w Europie Środkowej wg „*ALFA*”.

3. Logistyczna dokumentacja rozkazodawcza opracowywana przez organy kierowania ZT SZ RP różni się tym, że w armiach państw NATO:
 - wydanie wstępnych zarządzeń bojowych szefa logistyki, tzn. ich odpowiedników, ogranicza się do przygotowania przez szefa G4 jednego takiego zrzędzenia dla dowódcy wsparcia logistycznego (podpisuje go dowódca ZT). Natomiast dowódca wsparcia logistycznego pracujący na TSD (*Rear Command Post i Discom Command Post*) wydaje wstępne zarządzenie bojowe zwykle w formie jednego dokumentu, w którym zawarte są zadania przygotowawcze dla poszczególnych jednostek;
 - odpowiedniki zarządzeń bojowych szefa logistyki, którymi są (w armiach państw NATO) rozkazy bojowe dla jednostek logistycznych, wydają dowództwa wsparcia logistycznego. Z reguły opracowywany jest jeden rozkaz, w którym zawarte są zadania dla jednostek logistycznych;

- wydanie wstępnych zarządzeń szefa logistyki ogranicza się do przygotowania jednego takiego zarządzenia (łącznie z odpowiednikiem „*Wstępnego zarządzenia bojowego szefa logistyki*”) wszystkim zainteresowanym. Oznacza to, że wstępne zarządzenia szefa G4 otrzymują zwykle podległe (funkcjonalnie) jednostki ZT oraz dowództwa wsparcia logistycznego;
- zamiast zarządzenia szefa logistyki wydawany jest „*Rozkaz logistyczny*” lub „*Aneks*” do „*Rozkazu operacyjnego*”. Opracowują go zespoły G4 sztabu, a podpisuje dowódca ZT. Stanowią one podstawę opracowania rozkazów bojowych dla jednostek logistycznych i są źródłem informacji dla jednostek ogólnowojskowych. Opracowywany jest jeden „*Rozkaz logistyczny*” lub „*Aneks*”, który według rozdzielnika otrzymują wszyscy zainteresowani, w tym również jednostki rodzajów wojsk;
- punkt 4. „*Rozkazu operacyjnego*” z reguły poświęcony jest zabezpieczeniu (wsparciu) logistycznemu. Jednak najczęściej nie jest on opracowywany (rozwijany), a zamiast tego podawana jest informacja, np. „wsparcie logistyczne jak – „*Rozkaz logistyczny nr ...*”, który jest „*Aneks*em” do „*Rozkazu operacyjnego*”. Natomiast, jeżeli punkt „wsparcie logistyczne” jest opracowywany (rozwijany) w „*Rozkazu operacyjnym*”, wówczas jego treści są takie same jak w „*Rozkazu logistycznym*”;
- pozostałe informacje dla jednostek logistycznych (dowództw wsparcia logistycznego) podawane są tak jak dla jednostek ogólnowojskowych w „*Aneksie*” lub „*Rozkazu logistycznym*”.

SPOSOBY I PROCEDURY REALIZACJI ZABEZPIECZENIA LOGISTYCZNEGO ZWIĄZKU TAKTYCZNEGO W WALCE (Preferowany wariant)

I. Zaopatrywanie w środki bojowe

Zaopatrywanie w środki bojowe (ŚB) oddziałów ZT w walce to priorytetowe zadanie systemu logistycznego ZT, które – zdaniem autora – powinno być realizowane przez pion materiałowy, a przede wszystkim jego część specjalistyczną zajmującą się zaopatrywaniem w amunicję, ŚMZ oraz bojowe środki opechem. W ramach logistycznych organów kierowania swoich przedstawicielei powinien on mieć w wydziale G4 sztabu ZT (w tzw. *logistyce planowania*), w dowództwie pułku logistycznego (w tzw. *logistyce wykonawczej* tj. w dowództwie zabezpieczenia logistycznego ZT) a ponadto analogiczne do szczebla ZT (dywizji) w pozostałych jej oddziałach.

Praktyczne wykonawstwo tego zadania powinno być realizowane przez wyspecjalizowane pododdziały zaopatrzenia oraz urządzenia logistyczne dla określonych dostawców - walczących wojsk ZT. Ponadto dowóz zaopatrzenia tj., przewóz amunicji, ŚMZ i bojowych środków opchem powinien być realizowany przez wyspecjalizowane pododdziały transportowe pionu transportowego. Celowym jest także w procesie zaopatrywania oddziałów ZT w ŚB dokonywania – ukierunkowania - w zakresie realizacji dostarczanego asortymentu zaopatrzenia przez logistyczne organy kierowania i ich jednostki wykonawcze dla określonych odbiorców – walczących wojsk. W praktyce logistyczne organy kierowania wydziału G4 jako organy planistyczne na bieżąco oceniają sytuację, planują potrzeby zużycia ŚB i nadzorują ich proces

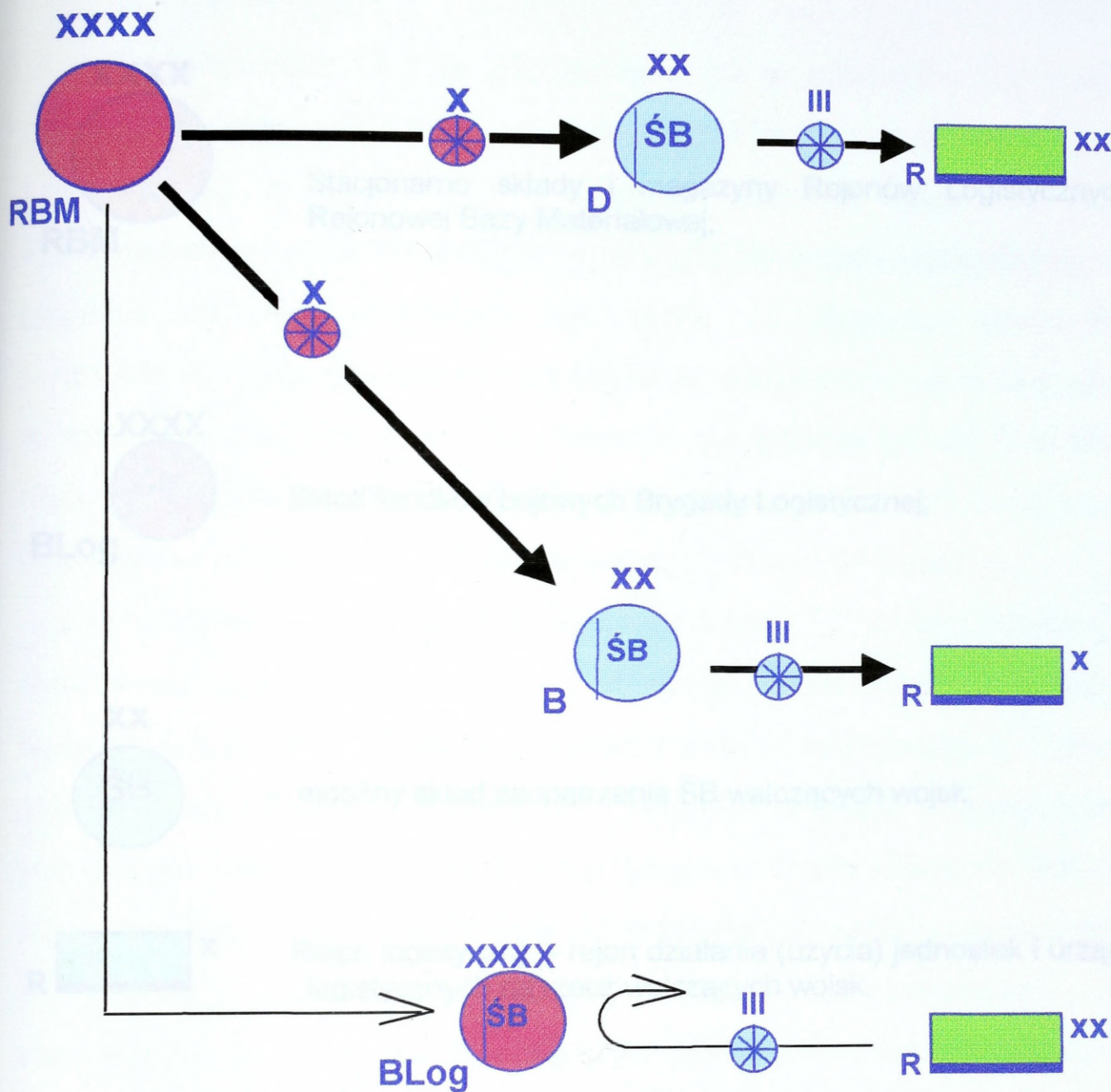
limitowanej dystrybucji poprzez koordynację dostaw zaopatrzenia w relacjach: korpus – dywizja – brygady i jednostki dywizyjne. Natomiast logistyczne organy kierowania pułku logistycznego jako organy wykonawcze dowodzą podległymi pododdziałami logistycznymi realizującymi proces zaopatrywania (dowozu) ŚB przez określone urządzenia logistyczne i pododdziały transportowe.

Proponowane powyżej rozwiązanie przewiduje dostawy zaopatrzenia (ŚB) dla walczących brygad bezpośrednio transportem przełożonego (tj. transportem ZO bezpośrednio do brygad). Zaopatrywanie w ŚB pozostałych oddziałów ZT (jednostek rodzajów wojsk) należałoby do pododdziałów pułku logistycznego. Układ dostaw zaopatrzenia według powyższego schematu wyzwała efektywniejsze wykorzystanie transportu samochodowego ZT na rzecz walczących wojsk, a tym samym uniknięcia pośrednich ogniw zaopatrzenia oraz zbędnych prac przeładunkowych w procesie dostaw zaopatrzenia ŚB.

Szczególnie ważnym jest dla zapewnienia wysokiej skuteczności dostaw zaopatrzenia ŚB jest ich paletyzacja i tworzenie tzw. zestawów zaopatrzenia w amunicję (ZZA)¹ i kompletów bojowych (kb) ŚMZ i opechem dla określonych wojsk, a także powszechne wykorzystanie na wszystkich szczeblach organizacyjnych walczących wojsk jednolitego - logistycznego systemu informatycznego. W celu uniknięcia tworzenia nadmiernych ilości ŚB w urządzeniach logistycznych ZT, celowym jest wykorzystanie możliwości przewozowych pododdziałów transportowych. Wykorzystanie pionu transportowego powinno zapewnić walczącym oddziałom ZT niezbędne ilości ŚB w odpowiednim asortymencie, w określonym miejscu i czasie.

Ogólny schemat zaopatrywania ZT w ŚB przedstawiony jest na rysunku 1.

¹ ZZA – to komplet amunicji do podstawowych rodzajów środków ogniowych występujących w pododdziałach ogólnowojskowych, zgromadzony w jednej lub kilku jednostkach ładunkowych. Jego wielkość ustala się dla stanu etatowego wojsk i jest ona równa średniemu dobowemu zużyciu wszystkich występujących rodzajów amunicji w walce. Źródło: E. Nowak: Zabezpieczenie logistyczne wojsk lądowych w działaniach bojowych „Log-Ląd”. Część I. Zabezpieczenie logistyczne oddziałów w walce. AON 1997, s. 24.

Źródło: Opracowanie własne

Rysunek 1. Ogólny schemat organizacji zaopatrzenia ZT w środki bojowe.
(Proponowany wariant).

II. Zaopatrzenie w materiały pędne i suary;
Legenda do rysunku 1:

XXXX

RBM - Stacjonarne składy i magazyny Rejonów Logistycznych - Rejonowej Bazy Materialowej;

XXXX

BLog - Skład środków bojowych Brygady Logistycznej;

XX

- mobilny skład zaopatrzenia ŚB walczących wojsk;

R **X** - Rejon logistyczny – rejon działania (użycia) jednostek i urzędzeń logistycznych na rzecz walczących wojsk.

II. Zaopatrywanie w materiały pędne i smary;

Zaopatrywaniem w mps ZT, podobnie jak w przypadku ŚB, powinien zajmować się pion materiałowy, a przede wszystkim jego część specjalistyczna zajmująca się zaopatrywaniem w materiały pędne i smary. W ramach logistycznych organów kierowania swoich przedstawicieli (specjalistów mps) powinien on mieć w wydziale G4 sztabu ZT (*logistyce planowania*), w dowództwie jednostki logistycznej (*logistyce wykonawczej* tj. w dowództwie zabezpieczenia logistycznego ZT). Ponadto, analogicznie jak do szczebla ZT (dywizji) swoich przedstawicieli (specjalistów mps w ramach logistycznych organów kierowania) powinien mieć w pozostałych jej oddziałach.

Praktyczne zaopatrywanie walczących wojsk ZT w mps powinno być realizowane przez specjalistyczne pododdziały zaopatrzenia i urządzenia logistyczne jednostki logistycznej. Ponadto dowóz zaopatrzenia tj.: przewóz paliw, olejów i smarów powinien być realizowany przez wyspecjalizowane pododdziały transportowe (mps) pionu transportowego. Celowym jest także w procesie zaopatrywania oddziałów ZT w ŚB dokonywania – ukierunkowania – w zakresie realizacji dostarczanego asortymentu zaopatrzenia przez logistyczne organy kierowania i ich jednostki wykonawcze dla określonych odbiorców – walczących wojsk.

W praktyce logistyczne organy kierowania wydziału G4 jako część operacyjna (logistyka planowania) na bieżąco oceniają sytuację i planują proces zabezpieczenia w mps oddziały ZT. Wydział G4 ZT w wyniku przeprowadzonych prognoz powinien ustalić potrzeby, określić asortyment oraz wielkość dostaw mps do oddziałów ZT, wskazać źródła ich pozyskania oraz czas realizacji. potrzeby zużycia ŚB, a także nadzorować ich proces limitowanej dystrybucji poprzez koordynację dostaw zaopatrzenia w relacjach: korpus – dywizja – brygady i jednostki dywizyjne.

Natomiast logistyczne organy kierowania pułku logistycznego (logistyka wykonawcza) organizują i realizują dostawy mps do oddziałów ZT i pododdziałów BZ, a także dowodzą podległymi pododdziałami zaopatrzenia i transportowymi dostarczającymi i gromadzącymi określone wielkości zapasów paliw.

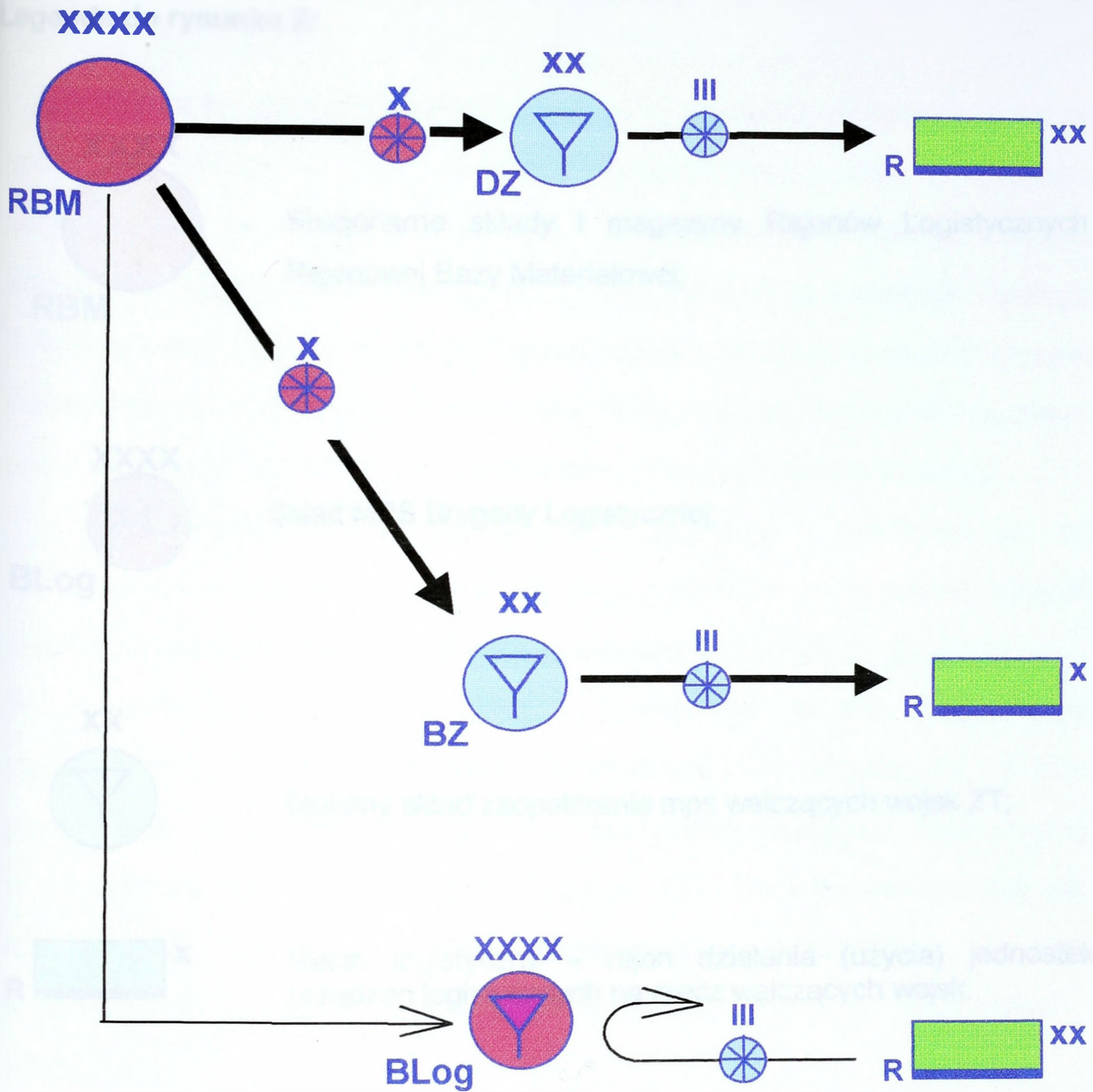
Składowanie mps powinno być realizowane przez dywizyjny skład mps – jako urządzenie logistyczne DPZ podległe fachowo pionowi materiałowemu. Natomiast dowóz potrzebnych zapasów mps do walczących wojsk ZT powinien być domeną pododdziałów transportowych (mps) – pionu transportowego.

Układ dostaw zaopatrzenia mps – analogicznie jak do schematu dostaw ŚB – powoduje efektywniejsze wykorzystanie transportu dystrybucyjnego ZT na rzecz walczących wojsk, a tym samym zapewnia uniknięcia pośrednich ogniw zaopatrzenia oraz zbędnych prac przeładunkowych w procesie dostaw paliw.

Szczególnie ważnym jest dla walczących oddziałów ZT oprócz dostaw ŚB, także terminowe dostawy zaopatrzenia MPS. Zasadniczym rodzajem transportu mps na szczeblu ZT jest transport samochodowy. Stąd też istotnym czynnikiem warunkującym ciągłość zaopatrywania oddziałów ZT w mps jest posiadanie odpowiedniej ilości środków transportowo-dystrybucyjnych o różnych parametrach wykorzystywanych do przewozu paliw. Usytuowanie różnorodnych środków transportowych mps w pionie transportowym powinno zapewnić walczącym oddziałom ZT dostawy niezbędnych ilości paliw w odpowiednim asortymencie, w określonym czasie i miejscu.

Ogólny schemat zaopatrywania ZT w materiały pędne i smary przedstawiony jest na rysunku 2.

Rysunek 2. Ogólny schemat zaopatrywania ZT w materiały pędne i smary (zastosowany wariant)

Źródło: Opracowanie własne.

Rysunek 2. Ogólny schemat organizacji zaopatrywania ZT w materiały pędne i smary. (Proponowany wariant).

Legenda do rysunku 2:

XXXX

RBM

- Stacjonarne składy i magazyny Rejonów Logistycznych - Rejonowej Bazy Materiałowej;

XXXX

BLog

- Skład MPS Brygady Logistycznej;

XX

- Mobilny skład zaopatrzenia mps walczących wojsk ZT;

R

X

- Rejon logistyczny – rejon działania (użycia) jednostek i urzędzeń logistycznych na rzecz walczących wojsk.

III. Usługi socjalne i gospodarczo-bytowe;

Zakres świadczonych usług socjalnych i gospodarczo-bytowych na rzecz żołnierzy oddziałów ZT powinien zostać poszerzony i obejmować zaopatrywanie w: żywność, wodę, umundurowanie; usługi: szewskie, krawieckie, kąpielowe, pralnicze, handlowe; ewakuację zmarłych i poległych żołnierzy oraz organizację ich pochówku; ewakuację odzyskanego wyposażenia indywidualnego żołnierzy; dostarczanie deficytowych rodzajów zaopatrzenia przez organizację zrzutów przy wykorzystaniu transportu powietrznego.

Świadczeniem usług socjalnych i gospodarczo-bytowych na rzecz żołnierzy ZT powinien zajmować się pion materiałowy, a przede wszystkim jego część specjalistyczna ds. usług gospodarczo-bytowych.

W ramach logistycznych organów kierowania swoich przedstawicieli (specjalistów) powinien on mieć w wydziale G4 sztabu ZT (*logistyce planowania*), w dowództwie jednostki logistycznej (*logistyce wykonawczej* tj. w dowództwie zabezpieczenia logistycznego ZT). Ponadto, analogiczne jak do szczebla ZT (dywizji), swoich przedstawicieli (specjalistów w ramach logistycznych organów kierowania) powinien mieć w pozostałych jej oddziałach.

Aby usługi te mogły być realizowane w sposób kompleksowy i profesjonalny należy zorganizować specjalistyczne pododdziały usług gospodarczo-bytowych w ramach pułku logistycznego ZT. Praktyczna realizacja świadczenia usług socjalnych i gospodarczo-bytowych na rzecz żołnierzy walczących oddziałów ZT powinna być realizowana przez specjalistyczne pododdziały usługowe i urządzenia logistyczne rozwijane w określonych rejonach logistycznych przez dowództwo pułku logistycznego. Ponadto dowóz zaopatrzenia tj.: przewóz żywności, wody oraz umundurowania, a także deficytowych rodzajów zaopatrzenia powinien być realizowany przez

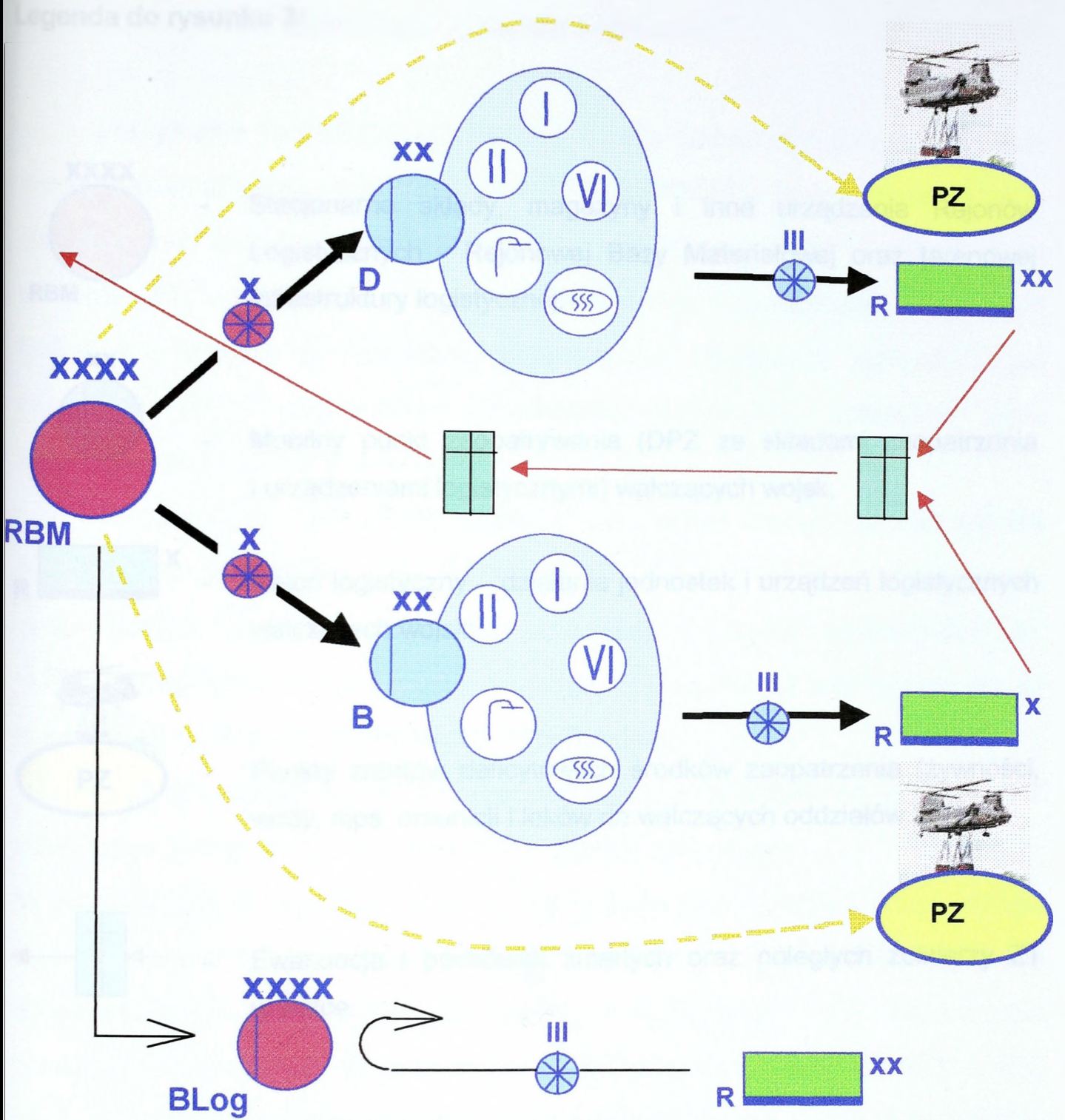
wyspecjalizowane pododdziały transportowe - pionu transportowego oraz przy wykorzystaniu śmigłowców transportowych np. Mi-8².

W praktyce logistyczne organy kierowania wydziału G4 jako część operacyjna (logistyka planowania) na bieżąco oceniają sytuację i planują zakres świadczonych usług socjalnych i gospodarczo-bytowych na rzecz żołnierzy oddziałów ZT. Wydział G4 sztabu ZT w wyniku przeprowadzonych prognoz oraz zgłaszanych potrzeb z walczących oddziałów, powinien ustalić sposób ich realizacji, a także koordynować (uzgadniać) ich zakres, miejsce i czas realizacji.

Natomiast logistyczne organy kierowania pułku logistycznego (logistyka wykonawcza) organizują i realizują określone usługi gospodarczo-bytowe na podstawie otrzymanych zadań (dokumentów wykonawczych) od dowódcy ZT. Ogólny schemat świadczonych usług socjalnych i gospodarczo-bytowych na rzecz żołnierzy oddziałów ZT przedstawiony jest na rysunku 3.

Rysunek 3. Ogólny schemat świadczonych usług socjalnych i gospodarczo-bytowych na rzecz żołnierzy oddziałów ZT. (Propozycyjny wariant)

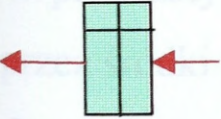
² Por.: W. Nyszk: Zabezpieczenie materiałowe brygady zmechanizowanej w obronie. Rozprawa doktorska. AON 2000, s. 172.

Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 3. Ogólny schemat świadczonych usług socjalnych i gospodarczo-bytowych na rzecz żołnierzy oddziałów ZT. (Proponowany wariant).

Legenda do rysunku 3:

- XXXX**

 RBM - Stacjonarne składy, magazyny i inne urządzenia Rejonów Logistycznych - Rejonowej Bazy Materiałowej oraz terenowej infrastruktury logistycznej;
- xx**

 - Mobilny punkt zaopatrzenia (DPZ ze składami zaopatrzenia i urządzeniami logistycznymi) walczących wojsk;
- R** **X** - Rejon logistyczny – działania jednostek i urządzeń logistycznych walczących wojsk;
-

PZ - Punkty zrzutów deficytowych środków zaopatrzenia (żywności, wody, mps, amunicji i leków do walczących oddziałów ZT;
- - Ewakuacja i pochówek zmarłych oraz poległych żołnierzy ZT w walce.

IV. Utrzymanie techniczne – „Serwis techniczny”

Utrzymanie techniczne lub inaczej serwis techniczny obejmuje przede wszystkim ewakuację uszkodzonego UiSW do PZUS i jego remont (1. i 2. stopnia) oraz zaopatrywanie oddziałów w UiSW oraz TŚM. Zadanie to na szczeblu ZT, – zdaniem autora – powinno być realizowane przez pion techniczny, a przede wszystkim przez grupy (elementy) specjalistyczne zajmujące się rozpoznaniem i ewakuacją techniczną, remontem oraz zaopatrywaniem w UiSW oraz TŚM.

W ramach logistycznych organów kierowania swoich przedstawicielei powinien on mieć w wydziale G4 sztabu ZT (w tzw. *logistyce planowania*), w dowództwie pułku logistycznego (w tzw. *logistyce wykonawczej* tj. w dowództwie zabezpieczenia logistycznego ZT), a ponadto analogiczne jak do szczebla ZT (dywizji) w pozostałych jej oddziałach.

Funkcjonowanie systemu ewakuacji i remontu UiSW na szczeblu ZT powinno przebiegać – według autora – w sposób następujący.

W pierwszej kolejności uszkodzony sprzęt bojowy (np. czołg) ewakuowany jest przez środki zabezpieczenia technicznego (ewakuacyjne) pododdziału bojowego do punktu gromadzenia i rozdziału (PGiR) uszkodzonego UiSW. Na szczeblu batalionu powinny być zorganizowane urządzenia logistyczne (PRiPT, GER) realizujące zadania zabezpieczenia technicznego w podległych kompaniach. W pododdziałach bojowych powinno się usuwać tylko uszkodzenia sprzętu wymagające małego (czasowo) nakładu pracy, a tym samym umożliwiające ich powtórne użycie w walce. Punkty gromadzenia i rozdziału uszkodzonego sprzętu powinny być organizowane przez kompanie remontowe plog w rejonach logistycznych brygad – w pobliżu PZUS. Na punkcie tym powinno dokonywać się tylko weryfikacji uszkodzonego sprzętu, a tym samym podejmować decyzje o miejscu i sposobie przeprowadzenia remontu lub dalszej jego ewakuacji pododdziałami ewakuacyjnymi i transportowymi plog. Według przyjętych

kryteriów w armiach przodujących państw NATO, głównie w ZT sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych i Republiki Federalnej Niemiec powinno się na szczeblu brygady przewidywać czas remontu UiSW do kilku godzin (ok. 9 godzin)³. Zakres prac remontowych wykonywanych w brygadowym PZUS dotyczyć powinien – według autora – tylko szybkiego usprawnienia sprzętu umożliwiającym jego ponowne użycie w walce. Z reguły usprawnienie sprzętu tj. jego naprawa powinna dotyczyć tylko szybkiej wymiany podzespołów mających wpływ na prowadzenie walki (tj.: uzbrojenia pokładowego, środków łączności, układu napędowego i przeniesienia mocy). Pozostałe uszkodzone UiSW powinno być wyewakuowane przez batalion transportowy pułku logistycznego do PZUS rozwiniętego w rejonie logistycznym ZT lub do jednostek nadrzędnych (brygady logistycznej), a w szczególnych przypadkach bezpośrednio do zakładów remontowych⁴.

W praktyce logistyczne organy kierowania wydziału G4 jako część operacyjna (logistyka planowania) na bieżąco oceniają sytuację techniczną i planują proces realizacji zabezpieczenia technicznego na rzecz walczących oddziałów ZT. Wydział G4 sztabu ZT w wyniku przeprowadzonych prognoz i analiz oraz zgłaszanych potrzeb z walczących oddziałów, powinien ustalić (zaplanować) sposób ewakuacji i remontu UiSW, a także koordynować (uzgadniać) ich zakres, miejsce i czas realizacji.

Natomiast logistyczne organy kierowania pułku logistycznego (logistyka wykonawcza) organizują i realizują zaplanowane (przez wydział G4 – ZT) przedsięwzięcia zabezpieczenia technicznego na podstawie otrzymanych zadań (dokumentów wykonawczych) od dowódcy ZT, wykorzystując w tym celu podległe pododdziały plog.

³Czas ten jest adekwatny do nowej klasyfikacji techniki lądowej w SZ RP i spełnia kryteria 1. stopnia remontu wykonywanego sprzętu na szczeblu brygady przez krem za wyjątkiem wozów bojowych na podwoziu gąsienicowym. Czas postoju w remoncie powyższego sprzętu w SZ RP przewidywany jest bowiem aż do 12 godzin.

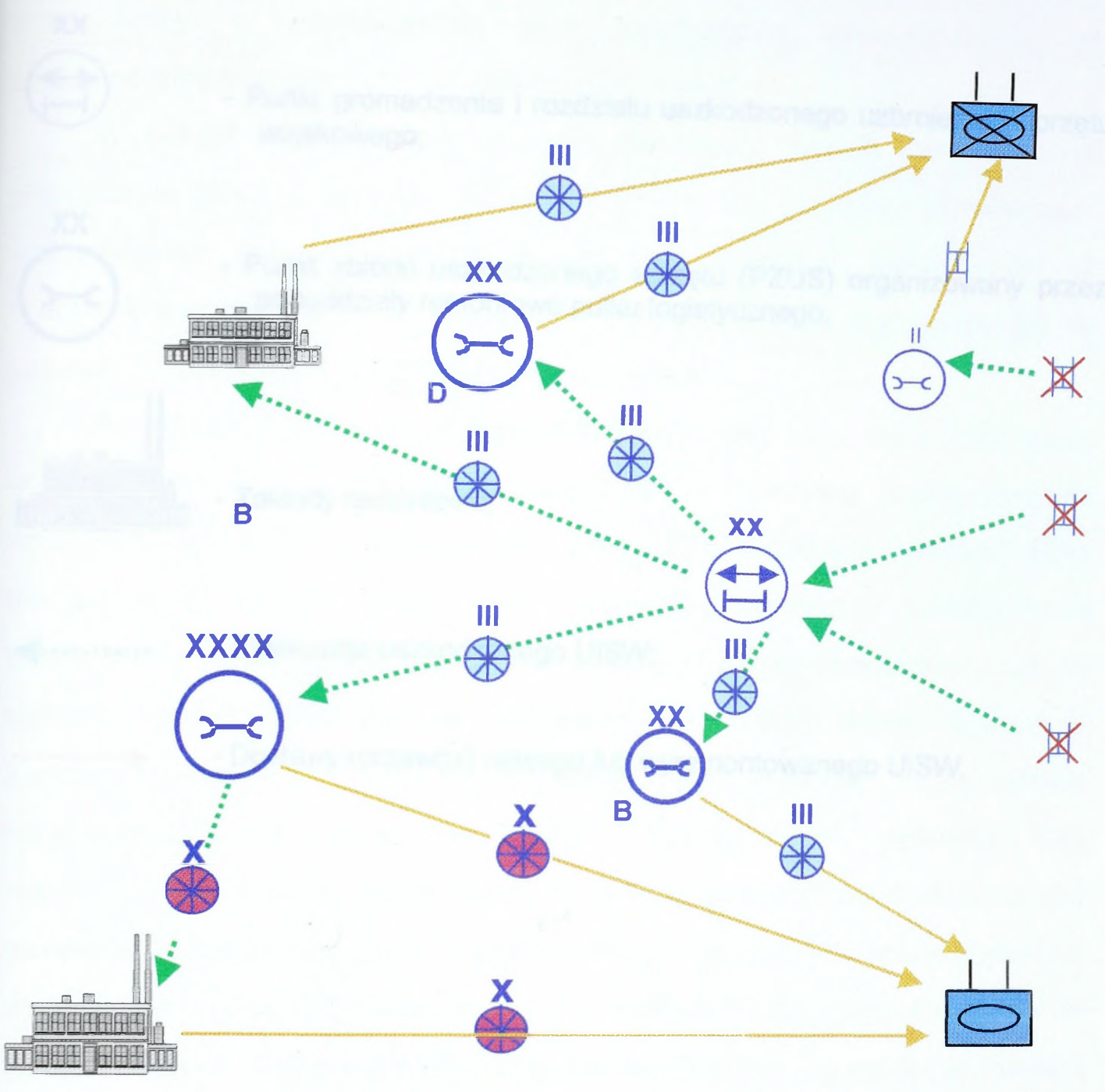
⁴ W punktach tych – miejscach wykonywanych remontów – powinna obowiązywać nowa klasyfikacja remontów techniki lądowej SZ RP, która jest przedstawiona w załączniku 6 (tabel 6 i 7).

Praktyczna realizacja zabezpieczenia technicznego tj.: ewakuacja uszkodzonego UiSW z pododdziałów i oddziałów ZT; wykonywanie jego remontu (1. i 2. stopnia) oraz zaopatrywanie oddziałów w UiSW oraz TŚM dla walczących oddziałów ZT powinno być realizowane przez specjalistyczne pododdziały remontowe, zaopatrzenia i transportowe pułku logistycznego, a także przez urządzenia logistyczne rozwijane w różnych rejonach logistycznych ZT.

Ogólny schemat utrzymania technicznego ZT (serwisu technicznego) w walce przedstawiony jest na rysunku 4.

Rysunek 4. Ogólny schemat utrzymania technicznego ZT (serwisu technicznego) w walce. (Propozycyjny wariant)

Legenda do rysunku 4:

Źródło: Opracowanie własne.

Rysunek 4. Ogólny schemat utrzymania technicznego ZT (serwisu technicznego) w walce. (Proponowany wariant).

V. Przewozy i kontrola ruchu;

Legenda do rysunku 4:

XX

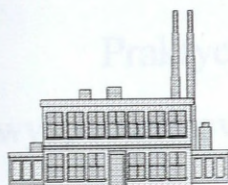

- Punkt gromadzenia i rozdziału uszkodzonego uzbrojenia i sprzętu wojskowego;

XX

- Punkt zbiórki uszkodzonego sprzętu (PZUS) organizowany przez pododdziały remontowe pułku logistycznego;

- Zakłady remontowe;

- Ewakuacja uszkodzonego UiSW;

- Dostawy (przewóz) nowego lub wyremontowanego UiSW.

* Zabezpieczenie transportowe wojsk obejmuje przedsięwzięcia organizacyjno-techniczne związane z realizacją przewozów wojskowych oraz towarzyszących im prac ładunkowych, a także przedsięwzięcia przygotowania i utrzymania sieci transportowej oraz kierowania ruchem wojsk. Źródło: F. Nowak: Logistyka w wojsku, wyd. AGN 2000, s. 47.

V. Przewozy i kontrola ruchu;

Przewozy i kontrola ruchu – zdaniem autora – powinny być realizowane przez nowy – specjalistyczny pion transportowy odpowiedzialny za zabezpieczenie transportowe⁵ oddziałów ZT w walce.

W ramach logistycznych organów kierowania swoich przedstawicielei powinien on mieć w wydziale G4 sztabu ZT (w tzw. *logistyce planowania*), w dowództwie pułku logistycznego (w tzw. *logistyce wykonawczej* tj. w dowództwie zabezpieczenia logistycznego ZT) a ponadto, analogiczne jak do szczebla ZT (dywizji) w pozostałych jej oddziałach.

Praktyczne wykonawstwo tego zadania powinno być realizowane przez wyspecjalizowane pododdziały transportowe – batalionu transportowego wchodzące w skład organizacyjny plog ZT. Działanie pododdziałów transportowych będzie polegało na precyzyjnej realizacji różnorodnych przewozów wojskowych dla walczących oddziałów ZT oraz towarzyszących im niekiedy specyficznym pracom ładunkowym, a także ścisłej kooperacji z szeregiem dostawców i odbiorców usług transportowych. Różnorodność realizowanych przewozów wojskowych (zaopatrzenia) powinna być realizowana przez wyspecjalizowane pododdziały transportowe. Celowym jest posiadanie różnorodnych środków transportowych (przede wszystkim pojazdów samochodowych o różnej ładowności, przeznaczeniu także przystosowane do przewozu palet transportowych, kontenerów) umożliwiających terminową realizację dostaw zaopatrzenia walczącym oddziałom ZT. W praktyce logistyczne organy kierowania wydziału G4 jako organy planistyczne na bieżąco oceniają sytuację, planują: sposoby organizacji przewozów wojskowych transportem samochodowym własnym i przełożonego, organizację przewozów deficytowych rodzajów zaopatrzenia, wykorzystanie środków transportowych

⁵ Zabezpieczenie transportowe wojsk obejmuje przedsięwzięcia organizacyjno-techniczne związane z realizacją przewozów wojskowych oraz towarzyszących im prac ładunkowych, a także przedsięwzięcia przygotowania i utrzymania sieci transportowej oraz kierowania ruchem wojsk. Źródło: E. Nowak: *Logistyka wojskowa zarys teorii*. AON 2000, s. 47.

układu pozamilitarnego, a także organizację ruchu na drogach samochodowych (drogach dowozu i ewakuacji) oraz kontroli ruchu na tych drogach⁶.

Natomiast logistyczne organy kierowania pułku logistycznego (logistyka wykonawcza) organizują i realizują zaplanowane (przez wydział G4 – ZT) przedsięwzięcia zabezpieczenia transportowego na podstawie otrzymanych zadań (dokumentów wykonawczych) od dowódcy ZT wykorzystując w tym celu podległe pododdziały plog.

Ogólny schemat realizacji przewozów wojskowych realizowanych przez pododdziały transportowe pułku logistycznego ZT w walce przedstawiony jest na rysunkach 1, 2, 3 oraz 4.

VI. Pomoc medyczna.

Pomoc medyczna obejmować powinna – zdaniem autora - przede wszystkim planowanie i realizację **przedsięwzięć leczniczo-ewakuacyjnych** oraz pozostałych zadań zabezpieczenia medycznego wojsk ZT w walce (tj.: realizację przedsięwzięć sanitarno-higienicznych i przeciwepidemicznych, sanitarną obronę wojsk przed bronią masowego rażenia oraz zaopatrywanie w sprzęt i materiały medyczne).

Pomoc medyczna na szczeblu ZT – zdaniem autora – powinna być realizowana przez pion medyczny, a przede wszystkim przez jego elementy specjalistyczne realizujące przedsięwzięcia leczniczo-ewakuacyjne na rzecz rannych i chorych żołnierzy.

Celem realizowanych przedsięwzięć to przede wszystkim ratowanie ich życia i kończyn, ograniczenie inwalidztwa fizycznego i umysłowego oraz leczenie i ponowne przywrócenie do walki lżej rannych i chorych. Pomoc medyczna udzielana rannym i chorym powinna mieć charakter progresywny i realizowana

⁶ E. Nowak: Procedury funkcjonowania zespołów logistycznych G4 (S4) w procesie dowodzenia wojskami lądowymi w armiach państw NATO i możliwości ich wykorzystania w SZ RP. „ACOS”. AON 1999, s. 43. JAWNE

wobec tego, według pilności potrzeb klinicznych (ich leczenia) i obejmować **IV (cztery) poziomy opieki medycznej**⁷.

I-szy poziom opieki medycznej (realizowany na szczeblu batalionu) polegałby na udzielaniu pomocy rannym i chorym pod nadzorem lekarza (jest to tzw. pierwsza pomoc lekarska udzielana w czasie ok. 3 godzin od chwili zranienia).

II-gi poziom opieki medycznej (realizowany na szczeblu brygady – dywizji) polegałby na udzielaniu rannym i chorym pomocy lekarskiej z elementami kwalifikowanej pomocy chirurgicznej i internistycznej, włącznie z reanimacją i leczeniem z szoku. Czas jej udzielenia powinien nastąpić do 6 godzin od chwili zranienia.).

III-ci poziom opieki medycznej (realizowany na szczeblu ZO) polegałby na udzielaniu rannym i chorym kwalifikowanej pomocy medycznej, włącznie z elementami podstawowego leczenia specjalistycznego i opieki pielęgniarskiej.

IV-ty poziom opieki medycznej (realizowany w szpitalach stacjonarnych) polegałby na udzieleniu rannym i chorym pełnego leczenia specjalistycznego i opieki pielęgniarskiej z rehabilitacją włącznie.

Wielkość (skala) udzielanej pomocy medycznej (przedsięwzięć leczniczo-ewakuacyjnych) zależy głównie od rodzaju prowadzonej przez ZT walki, a konkretnie od **wielkości strat sanitarnych** ponoszonych przez walczące wojska, natomiast rodzaj pomocy medycznej (poziom opieki medycznej) udzielanej rannym i chorym żołnierzom zależy od **struktury tych strat**.

Skuteczne udzielanie pomocy medycznej rannym i chorym żołnierzom – według autora – powinno być oparte na zorganizowaniu ich szybkiej ewakuacji medycznej - odpowiadającej wielkości (stopniu) zranień - po przeprowadzeniu pierwszych przedsięwzięć podtrzymujących im życie do punktów (obiektów)

⁷ Źródło: E. Nowak: Modelowanie podstawowych procesów działań operacyjno-taktycznych wojsk lądowych pk. „PROCESY-3. Część III. Model procesu zabezpieczenia logistycznego wojsk w operacji i walce. AON, 1998, S. 12.

medycznych. Po udzieleniu im pierwszej pomocy medycznej (lekarskiej) na szczeblu pododdziału w zależności od stopnia zranienia następuje ich ewakuacja do odpowiednich urządzeń medycznych. Lekko i średnio ranni powinni korzystać z zakresu I i II poziomu opieki medycznej na szczeblu batalionu, brygady lub dywizji. Ciężko i bardzo ciężko rannych powinno się ewakuować środkami transportu powietrznego do obiektów służby zdrowia będących elementami III oraz IV poziomu opieki medycznej. Takie funkcjonowanie pomocy medycznej jest uwarunkowane zorganizowaniem nowego elementu (urządzenia) medycznego tzw. punktu rozdziału i ewakuacji rannych i chorych żołnierzy (PRiE). Punkt ten powinien być podstawowym elementem w procesie ewakuacji rannych i chorych z pododdziałów – batalionów, organizowany przez specjalistyczne pododdziały pułku logistycznego (batalionu medycznego) w rejonach działania brygad. Na punkcie tym, rannych i chorych wyewakuowanych z walczących wojsk (batalionów) przyjmować powinno się wraz z pojazdem sanitarnym (środkiem transportowym). Natomiast personel medyczny z pojazdów sanitarnych, który dostarczył rannych przyjmuje inny (pusty) środek transportowy (sanitarny) i jak najszybciej powraca do macierzystego pododdziału. Dalsza ewakuacja rannych i chorych odbywa się bez ich przeładunku do określonego urządzenia (obiektu) medycznego lub może być dodatkowo wykorzystany do jego transportu śmigłowiec sanitarny.

W ramach logistycznych organów kierowania swoich przedstawiciele - pion medyczny - powinien mieć w wydziale G4 sztabu ZT (w tzw. *logistyce planowania*), w dowództwie pułku logistycznego (w tzw. *logistyce wykonawczej* tj. w dowództwie zabezpieczenia logistycznego ZT), a ponadto analogiczne jak do szczebla ZT (dywizji) w pozostałych jej oddziałach.

W praktyce logistyczne organy kierowania wydziału G4 jako część operacyjna (logistyka planowania) na bieżąco oceniają sytuację i planują proces realizacji pomocy medycznej na rzecz walczących oddziałów ZT. Wydział G4 sztabu ZT w wyniku przeprowadzonych prognoz i analiz oraz zgłaszanych

potrzeb z walczących oddziałów, powinien ustalić (zaplanować) sposób realizacji przedsięwzięć leczniczo-ewakuacyjnych, a także koordynować (uzgadniać) ich zakres, miejsce i czas realizacji.

Natomiast logistyczne organy kierowania pułku logistycznego (logistyka wykonawcza) organizują i realizują zaplanowane (przez wydział G4 – ZT) przedsięwzięcia pomocy medycznej na podstawie otrzymanych zadań (dokumentów wykonawczych) od dowódcy ZT, wykorzystując w tym celu podległe pododdziały plog.

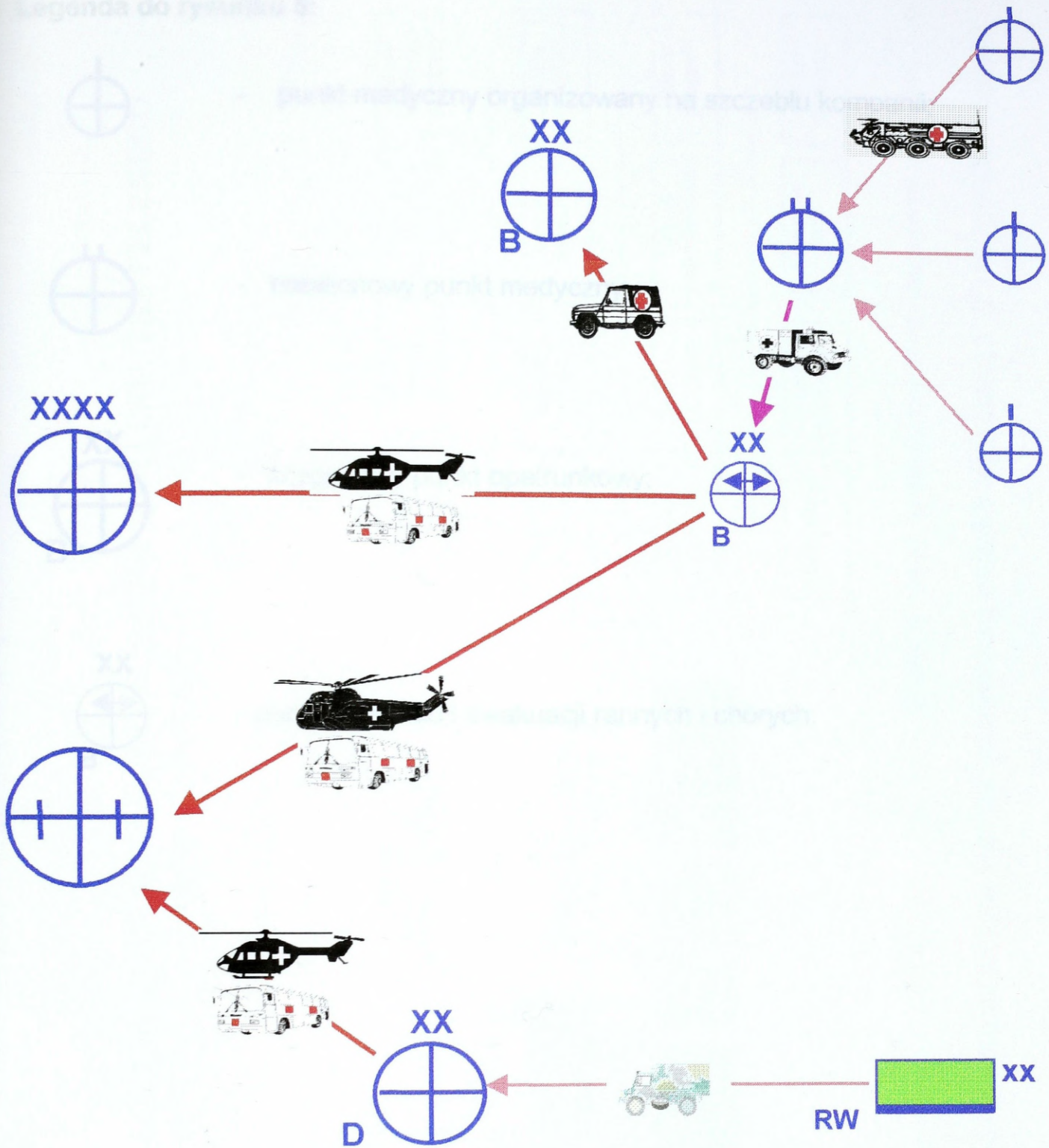
Praktyczna realizacja pomocy medycznej (tj.: przedsięwzięć leczniczo-ewakuacyjnych, sanitarno-higienicznych i przeciwepidemicznych, sanitarną obronę wojsk przed bronią masowego rażenia oraz zaopatrywanie w sprzęt i materiały medyczne) dla walczących oddziałów ZT powinno być realizowane przez specjalistyczne pododdziały medyczne i transportowe pułku logistycznego, a także przez urządzenia logistyczne rozwijane w różnych rejonach logistycznych ZT i jego oddziałów.

Ogólny schemat udzielanej pomocy medycznej rannym i chorym żołnierzom oddziałów ZT w walce przedstawiony jest na rysunku 5.

Rysunek 5. Ogólny schemat udzielanej pomocy medycznej rannym i chorym żołnierzom oddziałów ZT w walce. (Propozycja autora)

Legenda do rysunku 5:

Źródło: Opracowanie własne.

Rysunek 5. Ogólny schemat udzielanej pomocy medycznej rannym i chorym żołnierzom oddziałów ZT w walce. (Proponowany wariant).

Legenda do rysunku 5:

- punkt medyczny organizowany na szczeblu kompanii;

- batalionowy punkt medyczny;

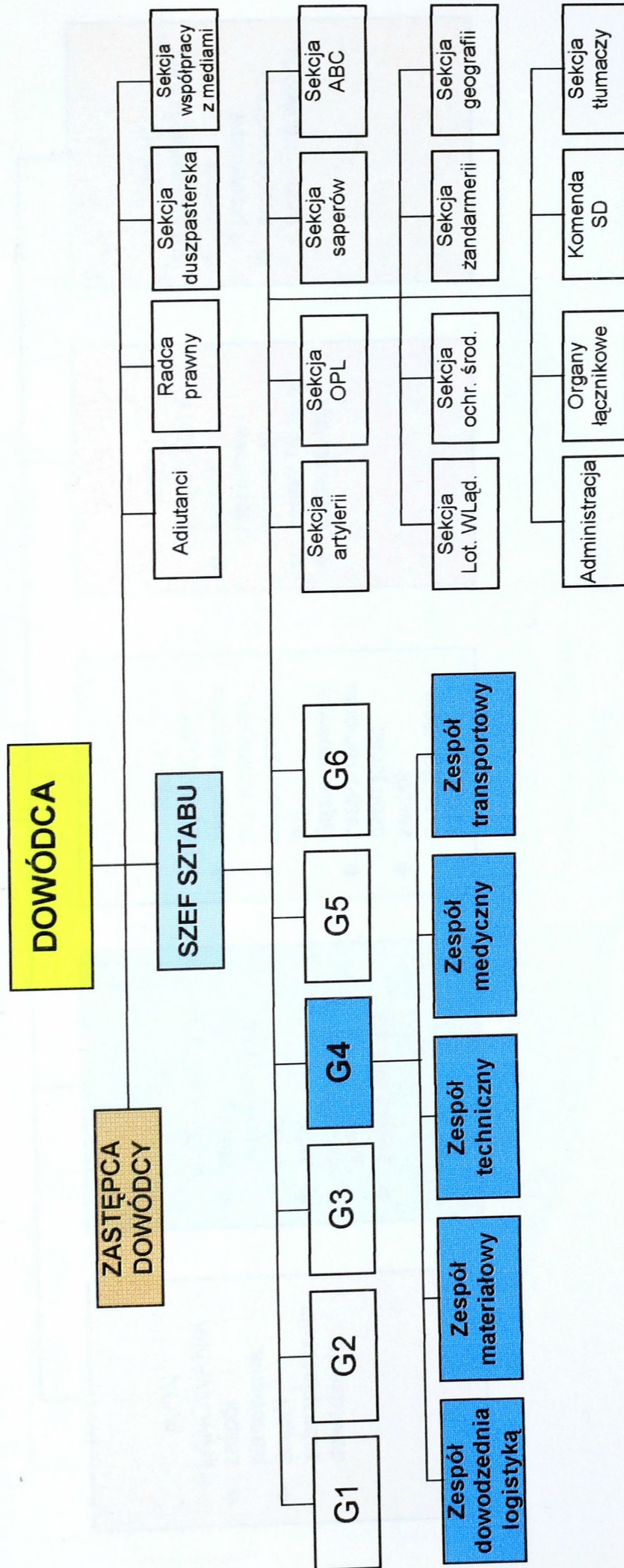

- brygadowy punkt opatrunkowy;

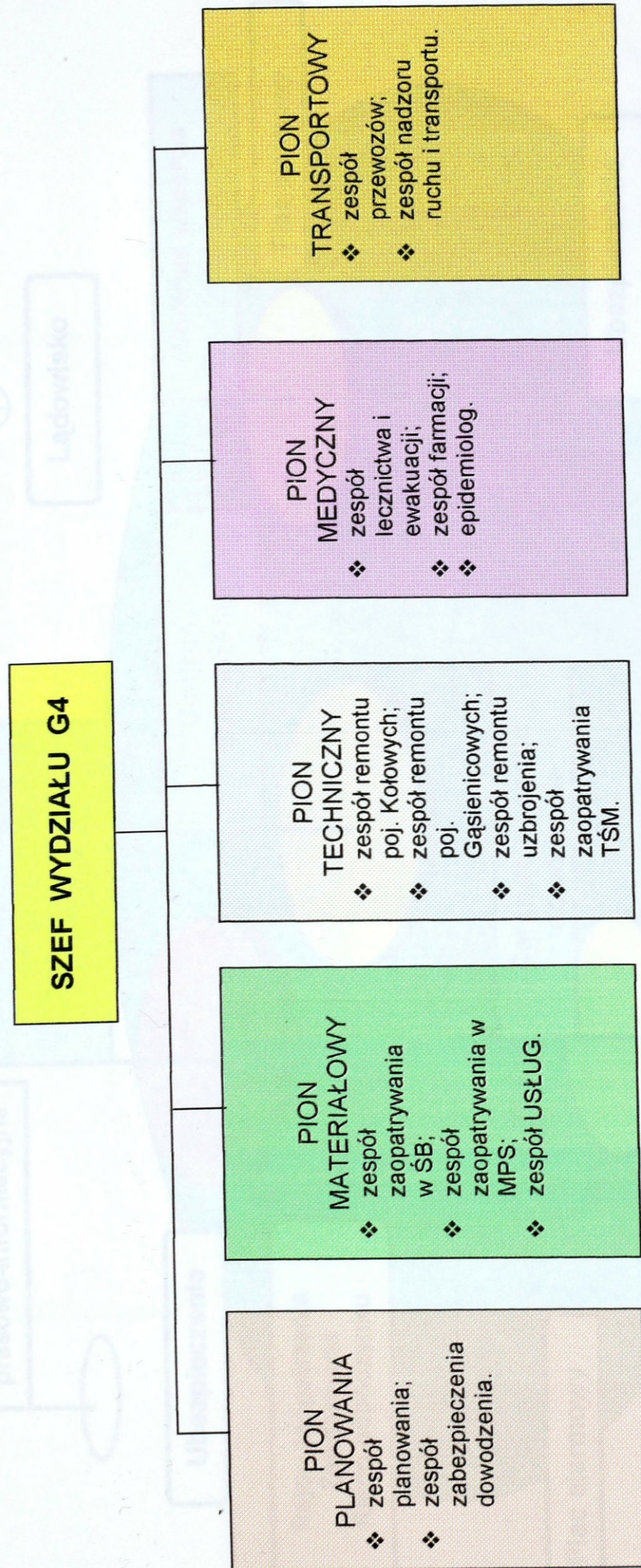
- punkt rozdziału i ewakuacji rannych i chorych.

STRUKTURA ORGANIZACYJNA SYSTEMU LOGISTYCZNEGO ZWIĄZKU TAKTYCZNEGO (Preferowany wariant)

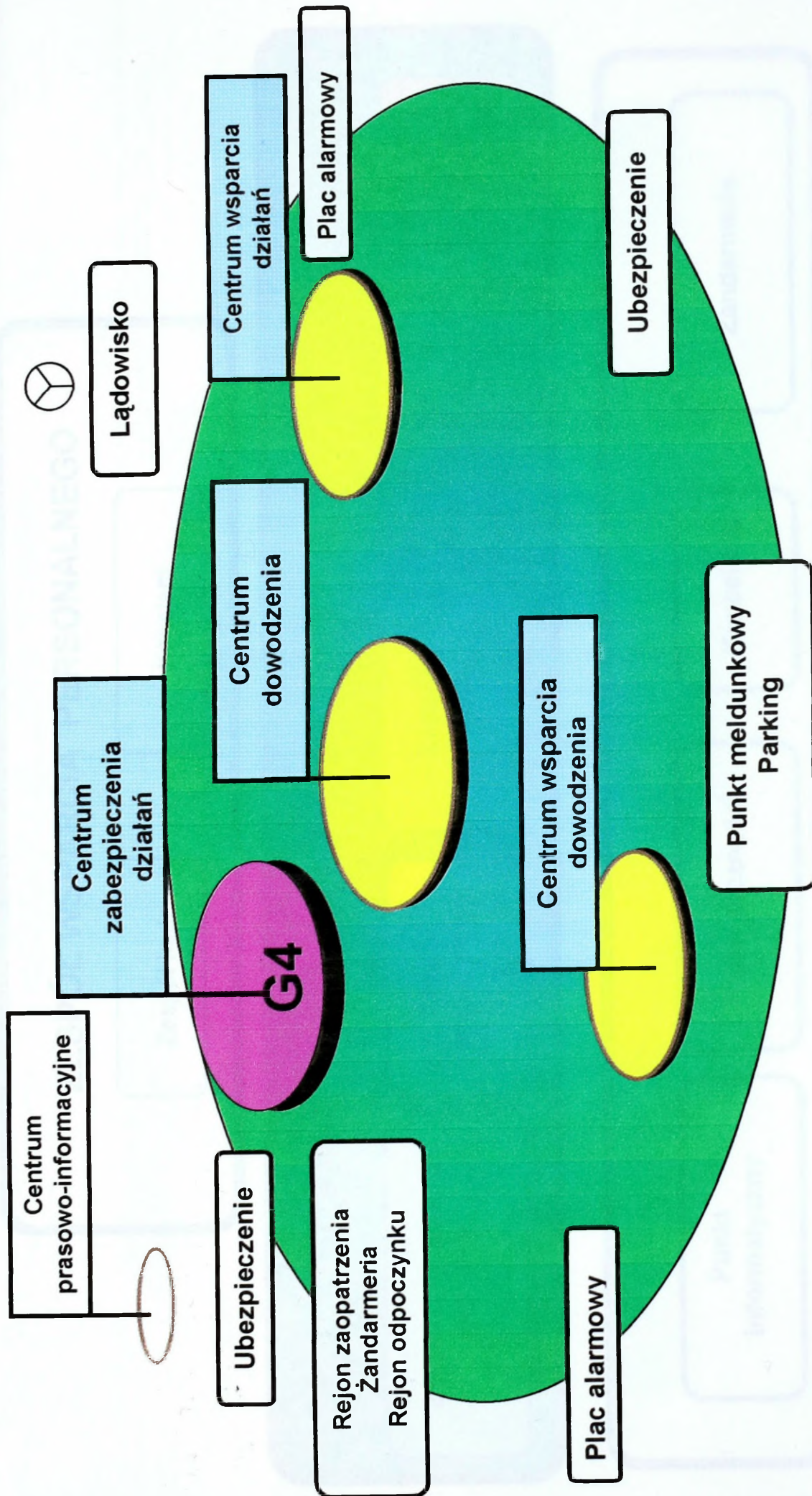

Źródło: E. Nowak: *Logistyka wojskowa – zarys teorii*. AON 2000, s. 34.

Rysunek 1. Usytuowanie oraz struktura organizacyjna logistyki planowania związku taktycznego. (Preferowany wariant).

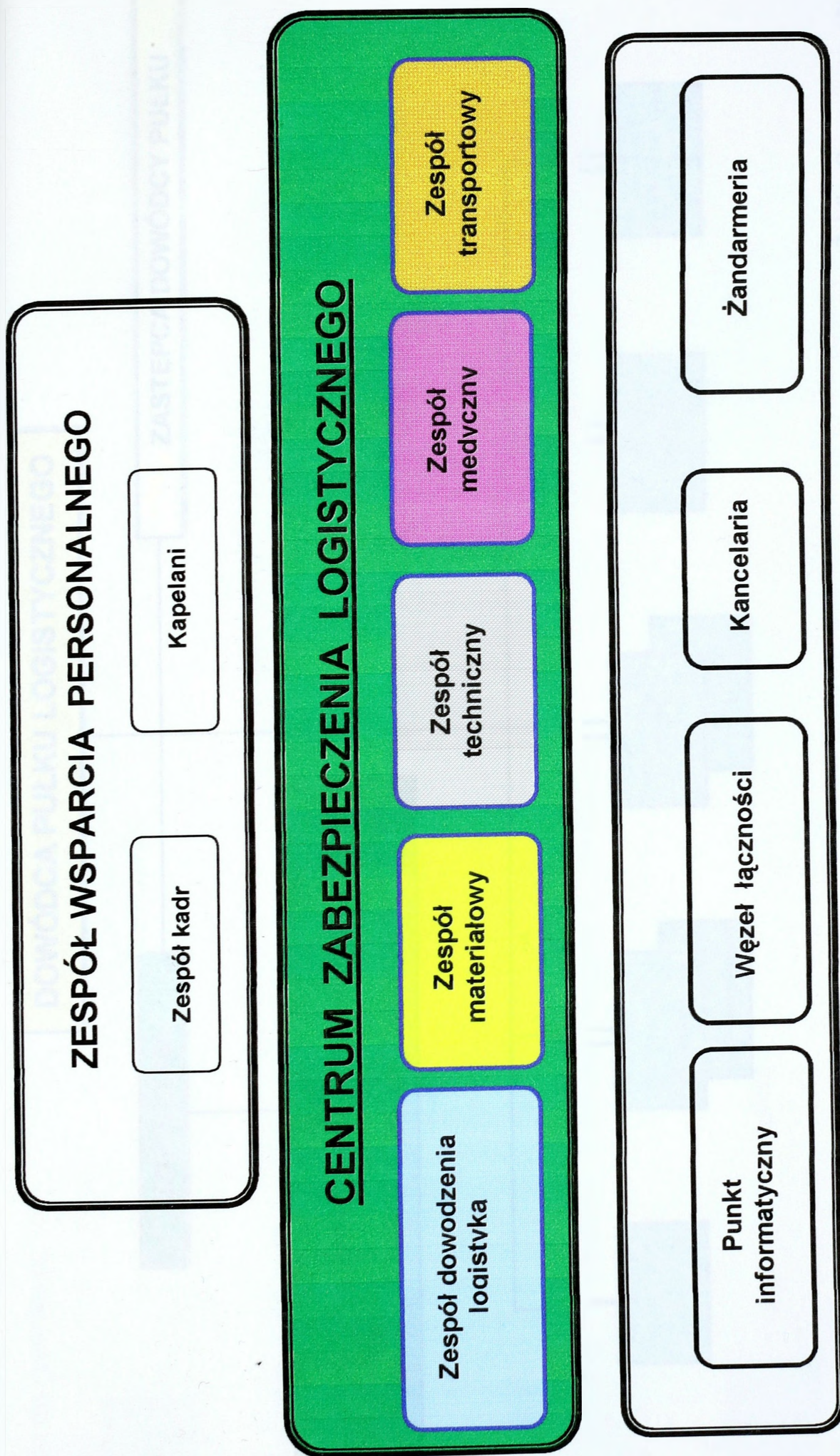

Rysunek 2. Struktura organizacyjna wydziału G4 w dowództwie związku taktycznego. (*Preferowany wariant*).

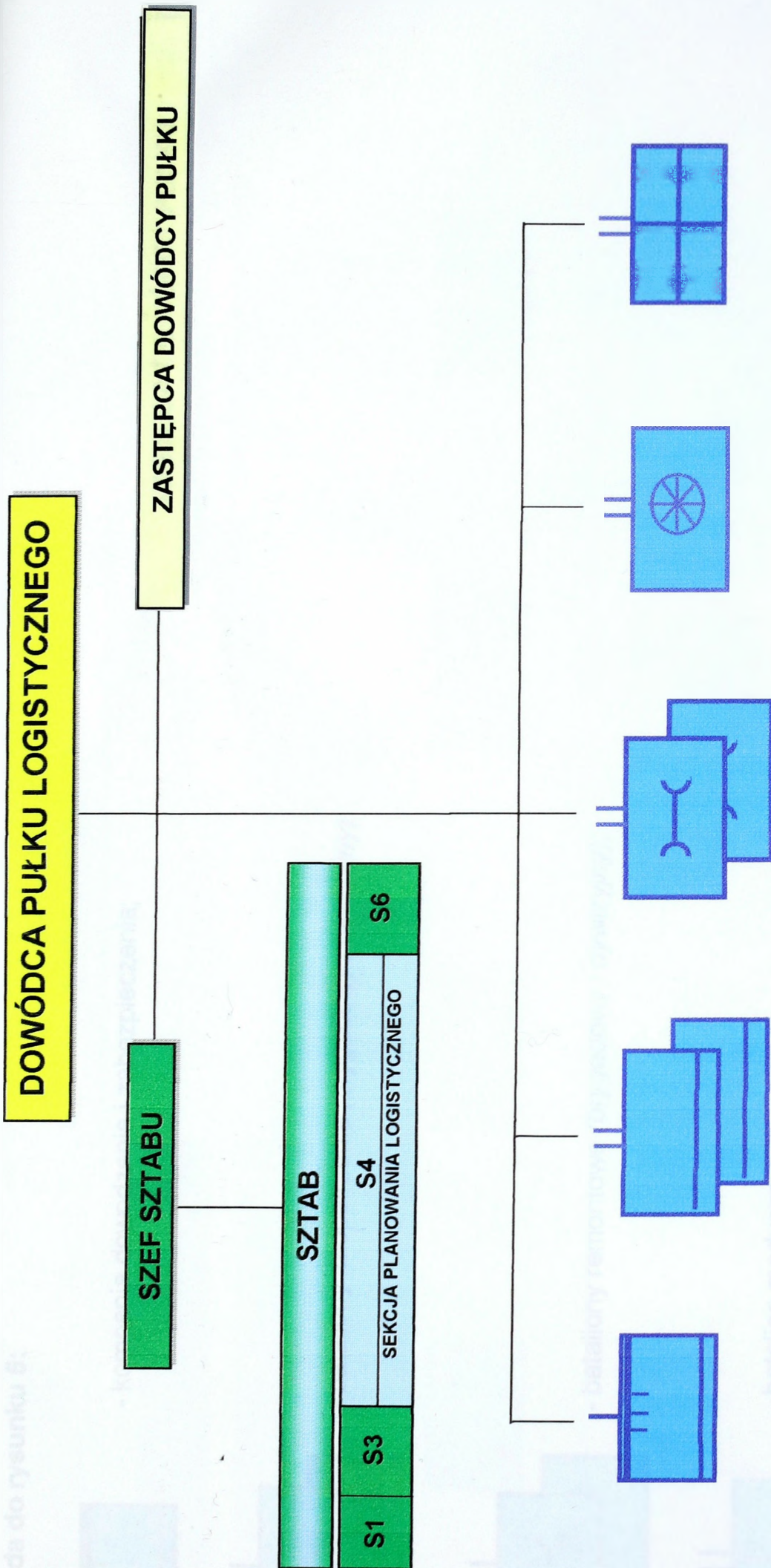
Źródło: E. Nowak: Logistyka wojskowa – zarys teorii. AON 2000, s. 35.

Rysunek 3. Usytuowanie Centrum Zabezpieczenia Działań na SD związku taktycznego. (Preferowany wariant).

Źródło: E. Nowak: Logistyka wojskowa – zarys teorii. AON 2000, s. 36.

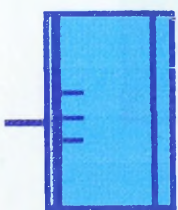
Rysunek 4. Struktura Centrum Zabezpieczenia Działań w związku taktycznym. (Preferowany wariant).

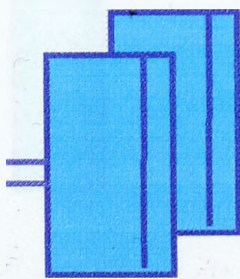
Źródło: Opracowanie własne.

Rysunek 5. Struktura organizacyjna pułku logistycznego związku taktycznym. (Preferowany wariant)

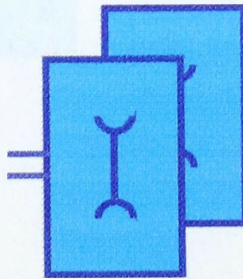
Legenda do rysunku 5:

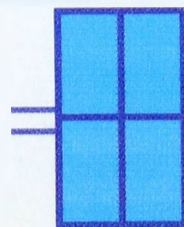
- kompania dowodzenia i zabezpieczenia;

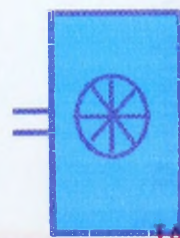
- bataliony zaopatrzenia (brygadowy i dywizyjny);

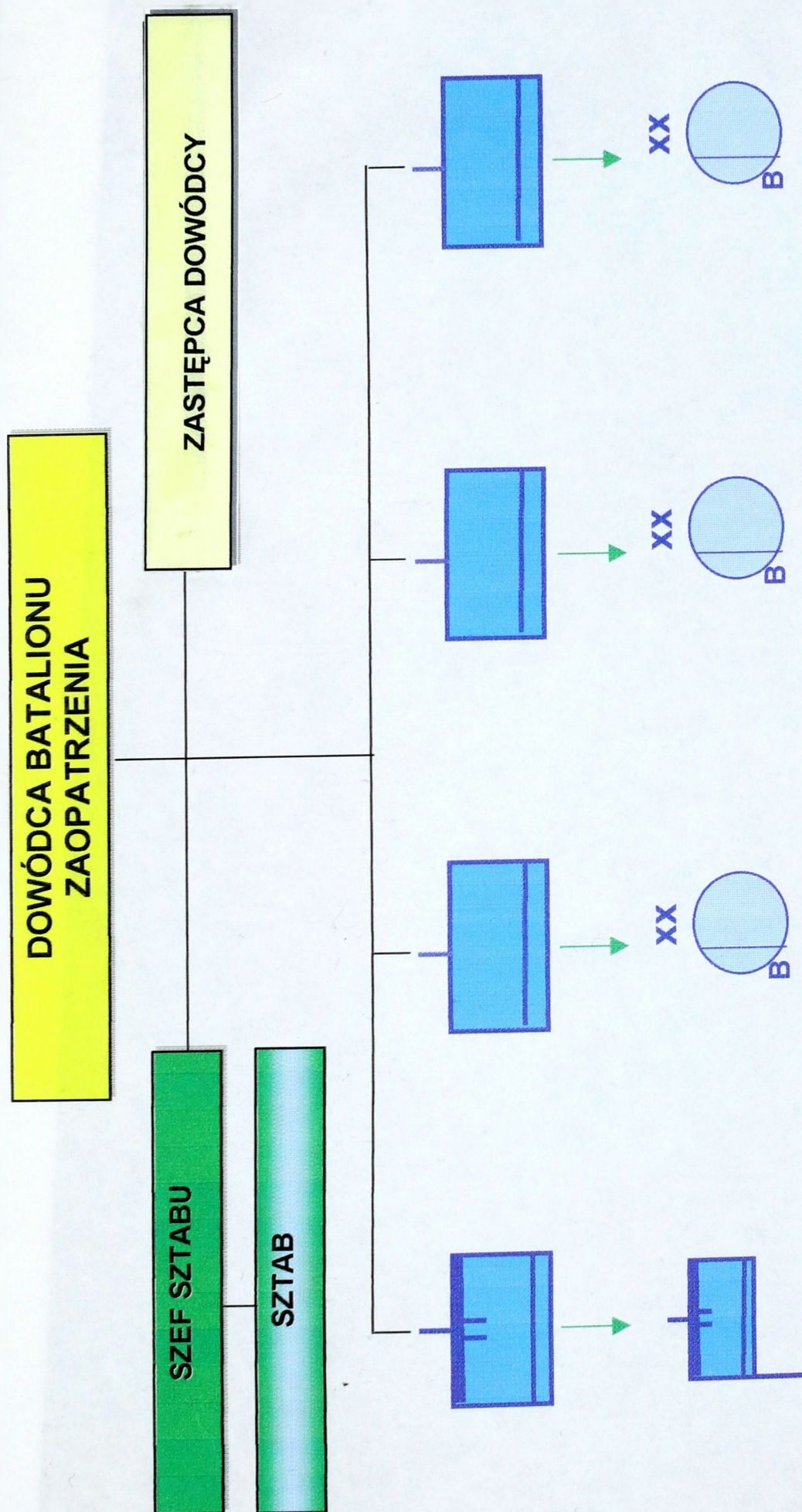
- bataliony remontowe (brygadowy i dywizyjny);

- batalion medyczny;

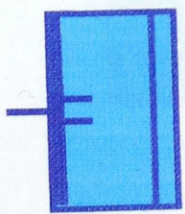
- batalion transportowy.

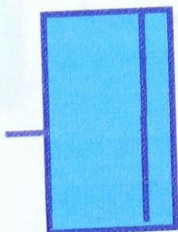
Źródło: Opracowanie własne.

Rysunek 6. Struktura organizacyjna pierwszego (brygadowego) batalionu zaopatrzenia pułku logistycznego w związku taktycznym. (Preferowany wariant).

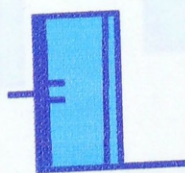
Legenda do rysunku 6:

- kompania dowodzenia i zabezpieczenia bzaop;

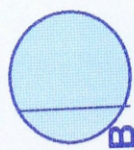

- kompania zaopatrzenia;

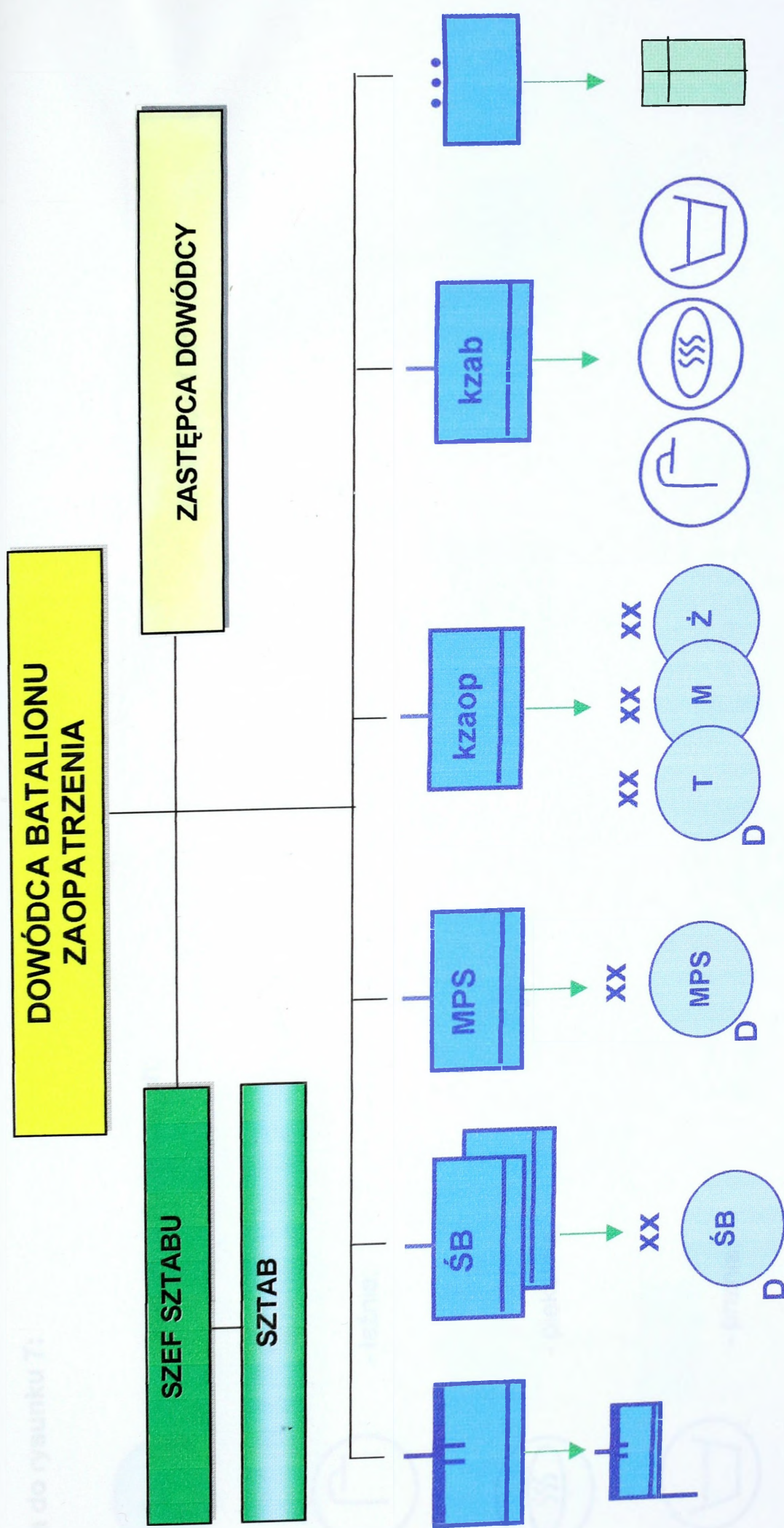

- stanowisko dowodzenia bzaop rozwijane przez kompanie dowodzenia i zabezpieczenia;

XX

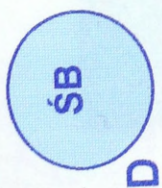
- brygadowy punkt zaopatrzenia.

Źródło: Opracowanie własne.

Rysunek 7. Struktura organizacyjna drugiego (dywizyjnego) batalionu zaopatrzenia pułku logistycznego w związku taktycznym. (Preferowany wariant).

Legenda do rysunku 7:

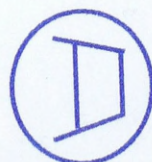
- skład środków bojowych;

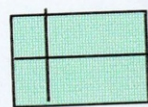
- łaźnia;

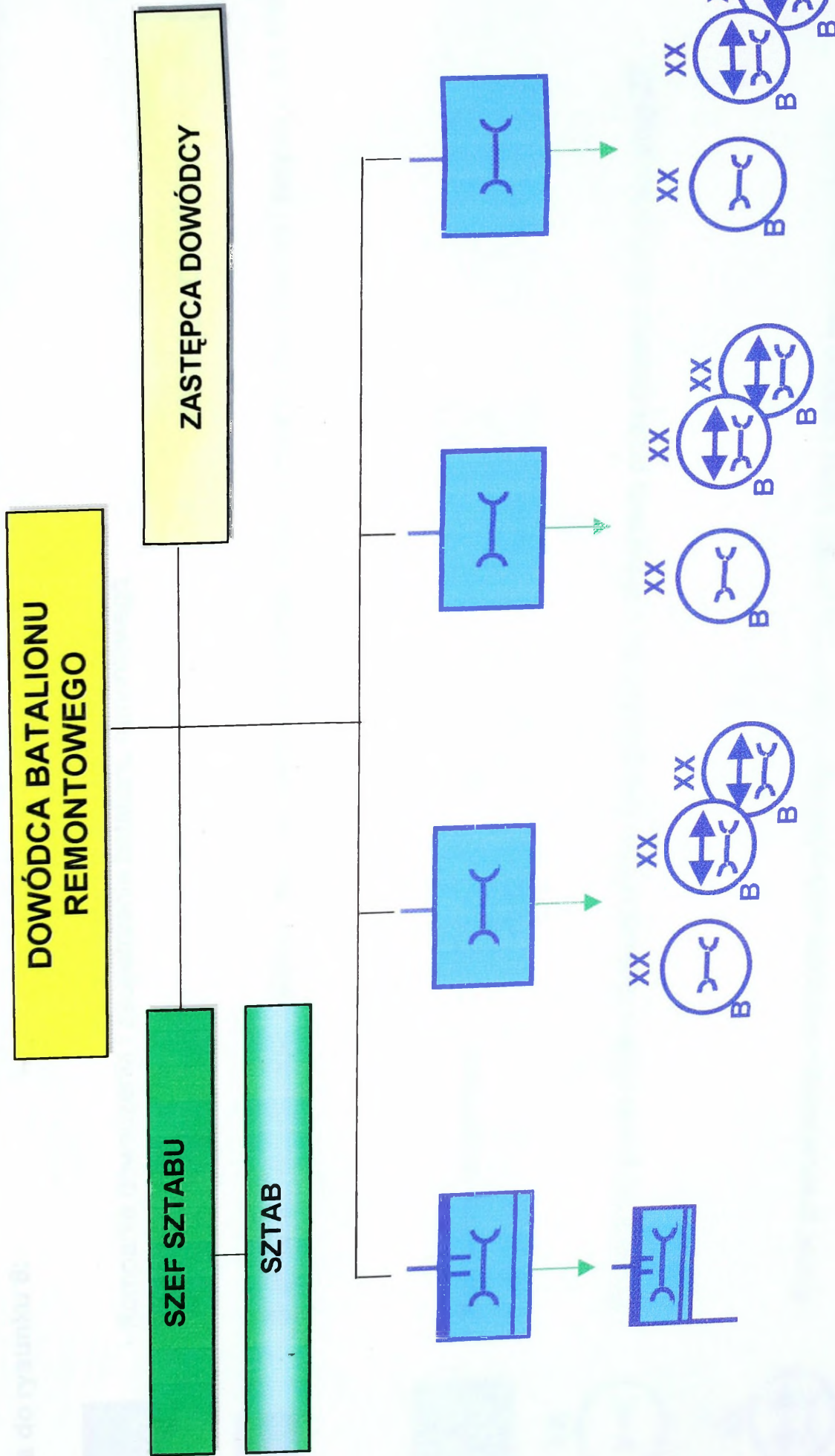
- piekarnia;

- pralnia;

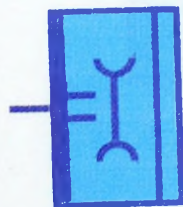
- miejsce pochówku.

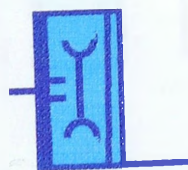
Źródło: Opracowanie własne.

Rysunek 8. Struktura organizacyjna pierwszego (brygadowego) batalionu remontowego pułku logistycznego w związku taktycznym. (Preferowany wariant).

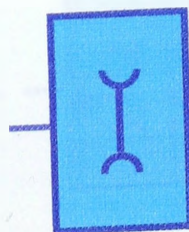
Legenda do rysunku 8:

- Kompania dowodzenia i zaopatrzenia batalionu remontowego;

- Stanowisko dowodzenia batalionu remontowego – rozwinięte przez kompanię dowodzenia i zaopatrzenia brem;

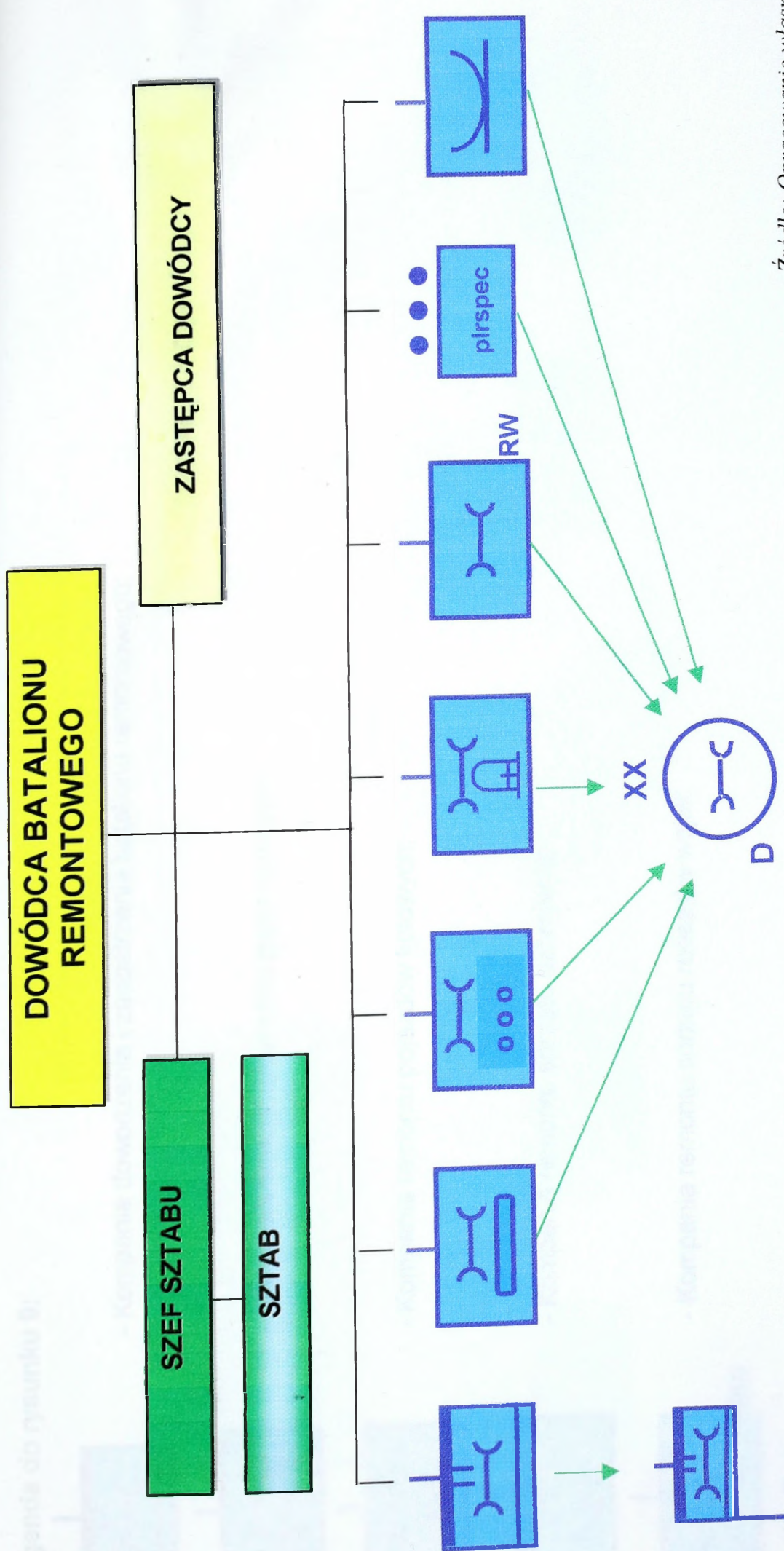
- Kompania remontowa;

- Brygadowy punkt zbiórki uszkodzonego sprzętu (PZUS) – rozwinięty przez batalion remontowy plog ZT;

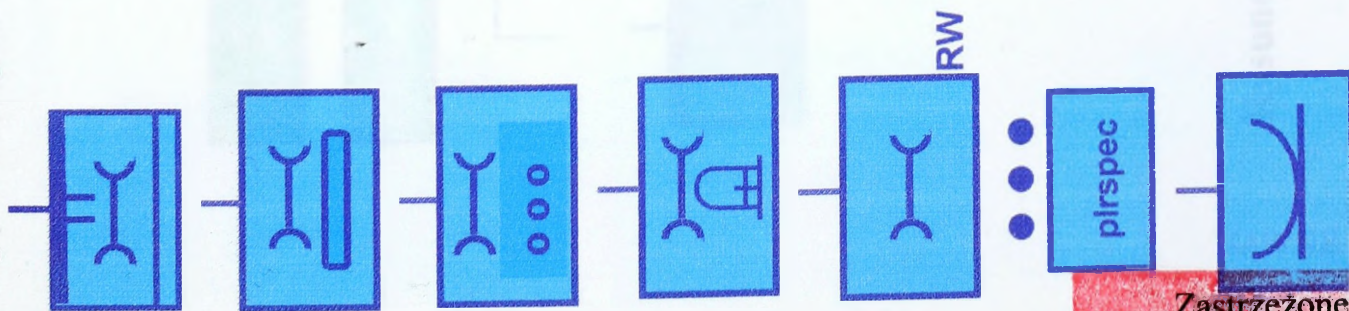
- Punkt gromadzenia i rozdziału uszkodzonego UjSW – rozwinięty przez batalion remontowy plog ZT.

Źródło: Opracowanie własne.

Rysunek 9. Struktura organizacyjna drugiego (dywizyjnego) batalionu remontowego pułku logistycznego w związku taktycznym. (Preferowany wariant).

Legenda do rysunku 9:

- Kompania dowodzenia i zaopatrzenia batalionu remontowego;

- Kompania remontu pojazdów gaśnicowych;

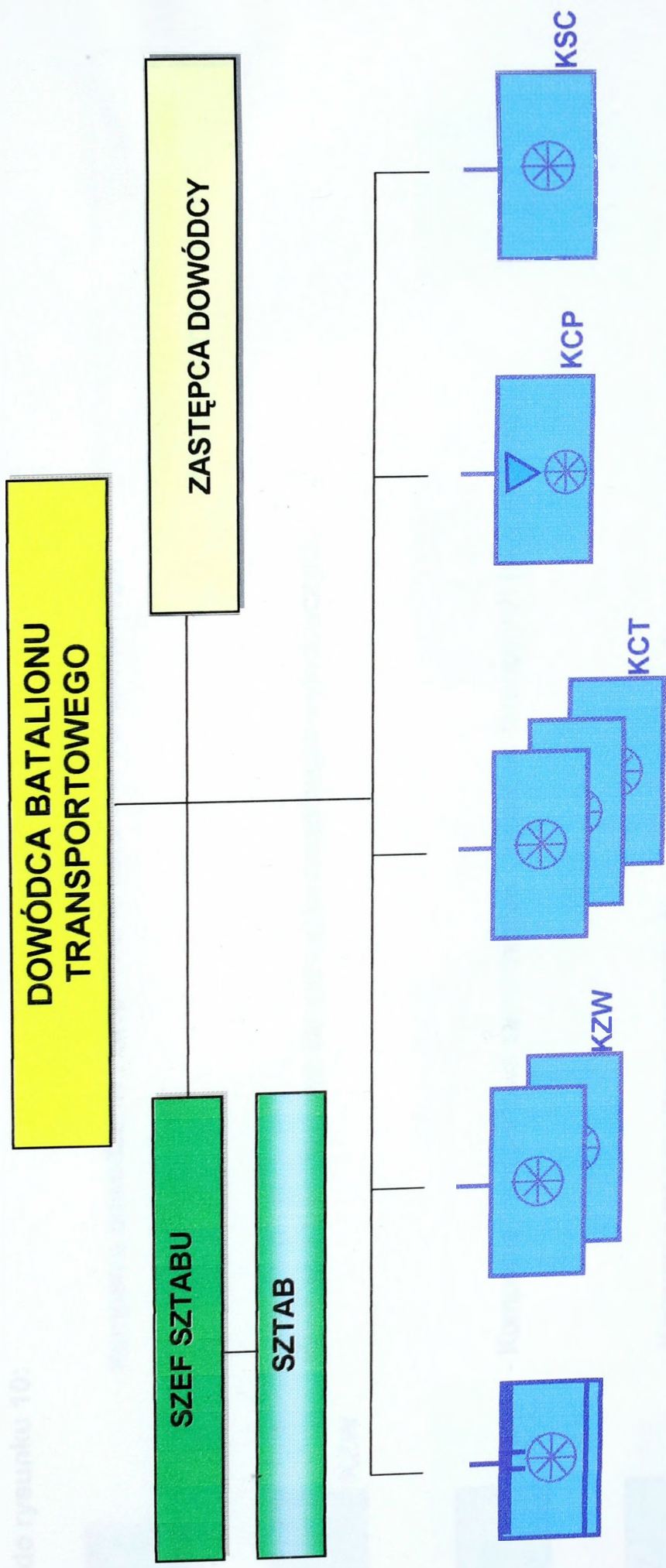
- Kompania remontu pojazdów kołowych;

- Kompania remontu sprzętu uzbrojenia;

- Kompania remontu sprzętu rodzajów wojsk;

- Pluton robót specjalnych;

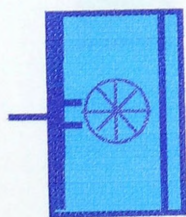
- Kompania ewakuacji sprzętu.

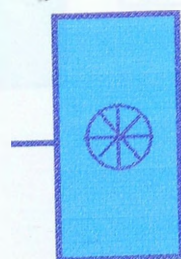
Źródło: Opracowanie własne.

Rysunek 10. Struktura organizacyjna batalionu transportowego - pułku logistycznego związku taktycznego. (Preferowany wariant).

Legenda do rysunku 10:

- Kompania dowodzenia i zaopatrzenia batalionu transportowego;

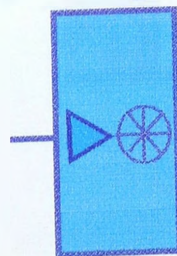
KZW

- Kompania transportowa samochodów załadowczo-wyładowczych;

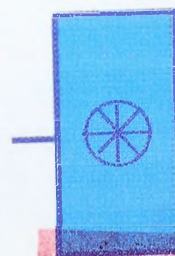
KCT

- Kompania transportowa samochodów ciężarowo-terenowych (skrzyniowych);

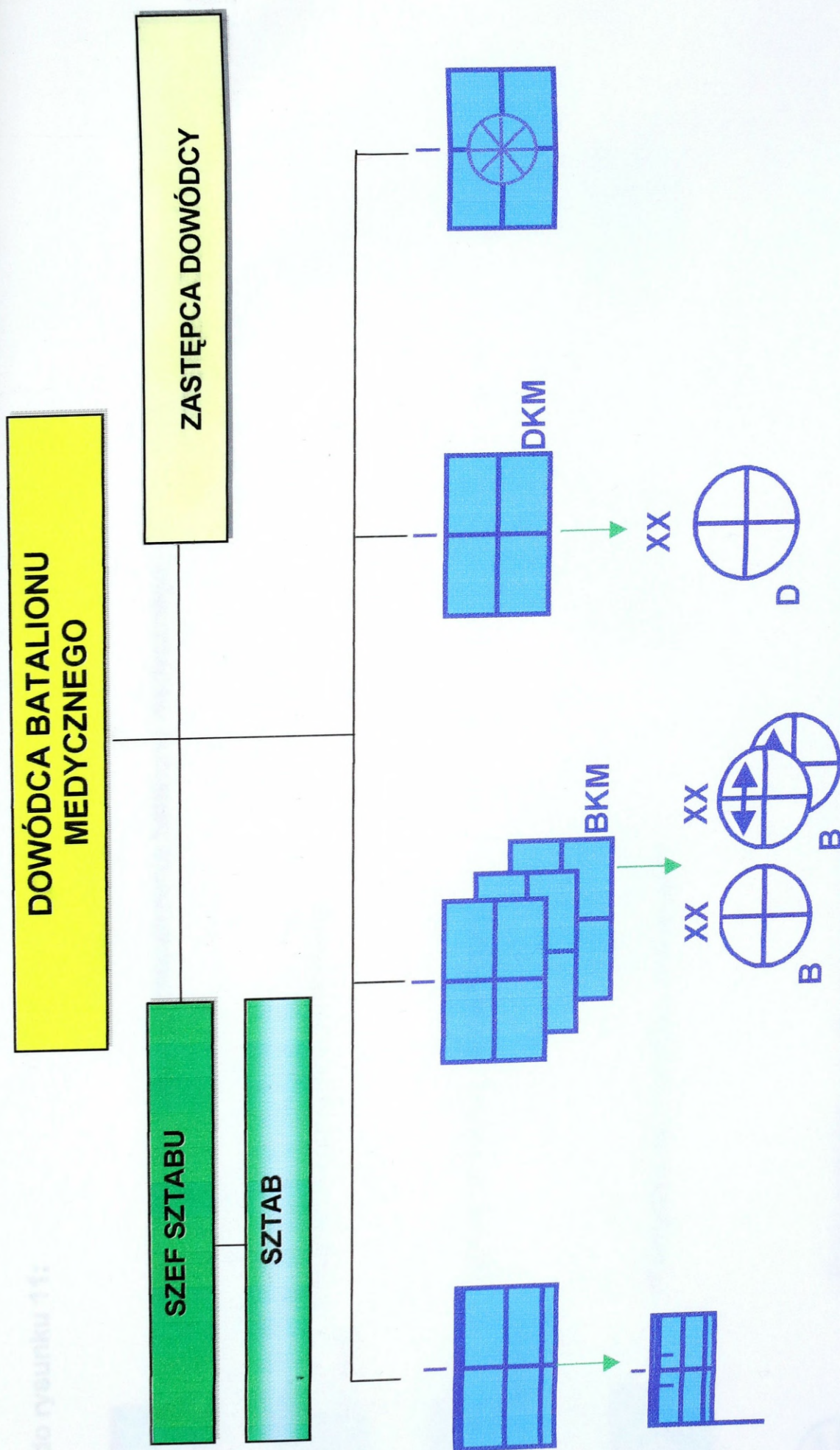
KCP

- Kompania transportowa samochodów przeznaczonych do przewozu mps i wody;

KSC

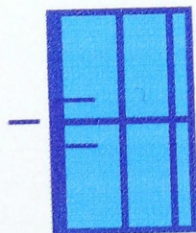
- Kompania transportowa ciężkich ciągników kołowych.

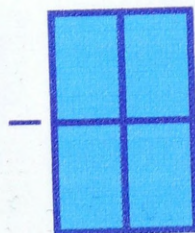
Źródło: Opracowanie własne.

Rysunek 11. Struktura organizacyjna batalionu medycznego - pułku logistycznego związku taktycznego. (Preferowany wariant).

Legenda do rysunku 11:

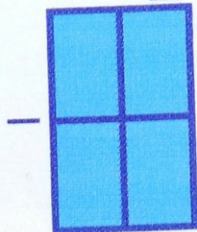

- Kompania dowodzenia i zaopatrzenia batalionu medycznego;

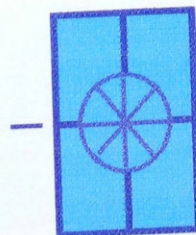
- Brygadowa kompania medyczna;

BKM

- Dywizyjna kompania medyczna;

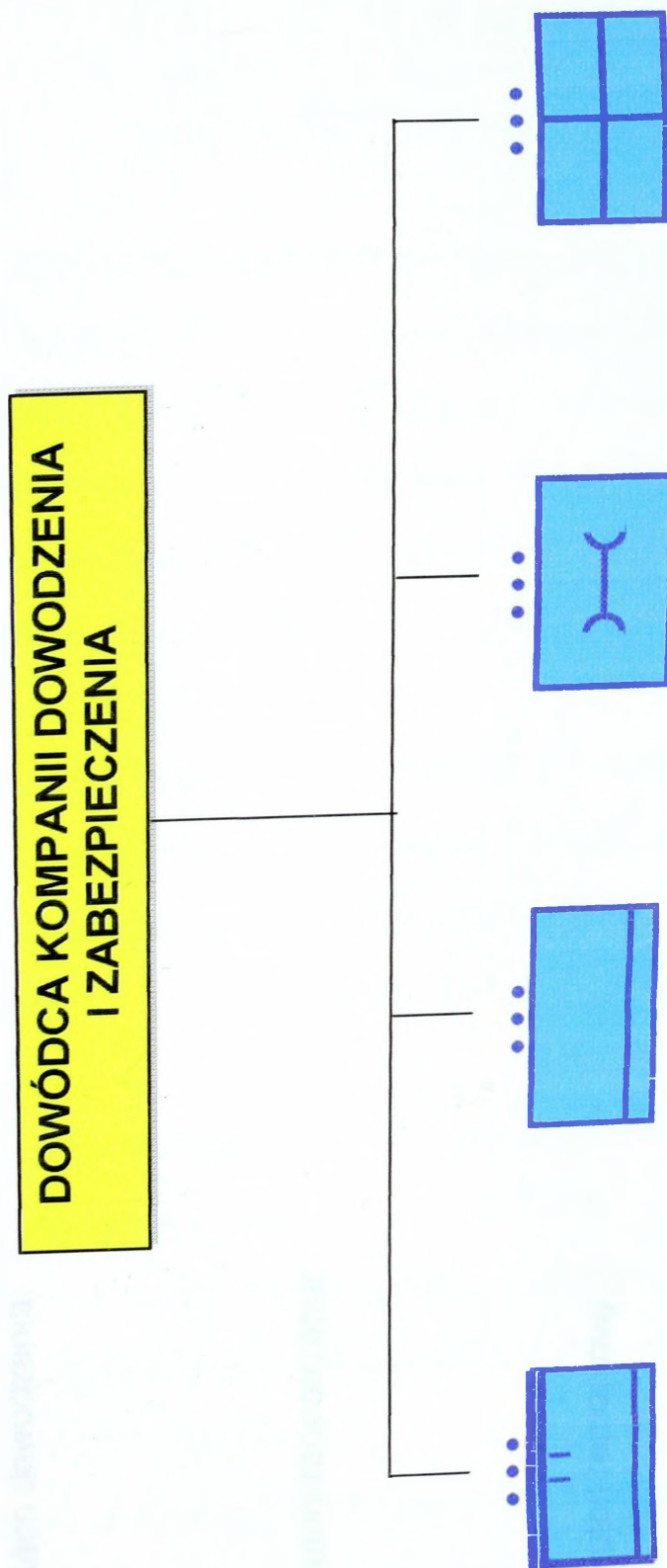
DKM

- Kompania samochodów sanitarnych;

- Punkt rozdziału i ewakuacji rannych oraz chorych żołnierzy.

Źródło: Opracowanie własne.

Rysunek 12. Struktura organizacyjna kompanii dowodzenia i zabezpieczenia pułku logistycznego związku taktycznego. (Preferowany wariant).

JAWNE

PROCEDURY KIEROWANIA ZABEZPIECZENIEM LOGISTYCZNYM ODDZIAŁÓW ZWIĄZKU TAKTYCZNEGO W WALCE

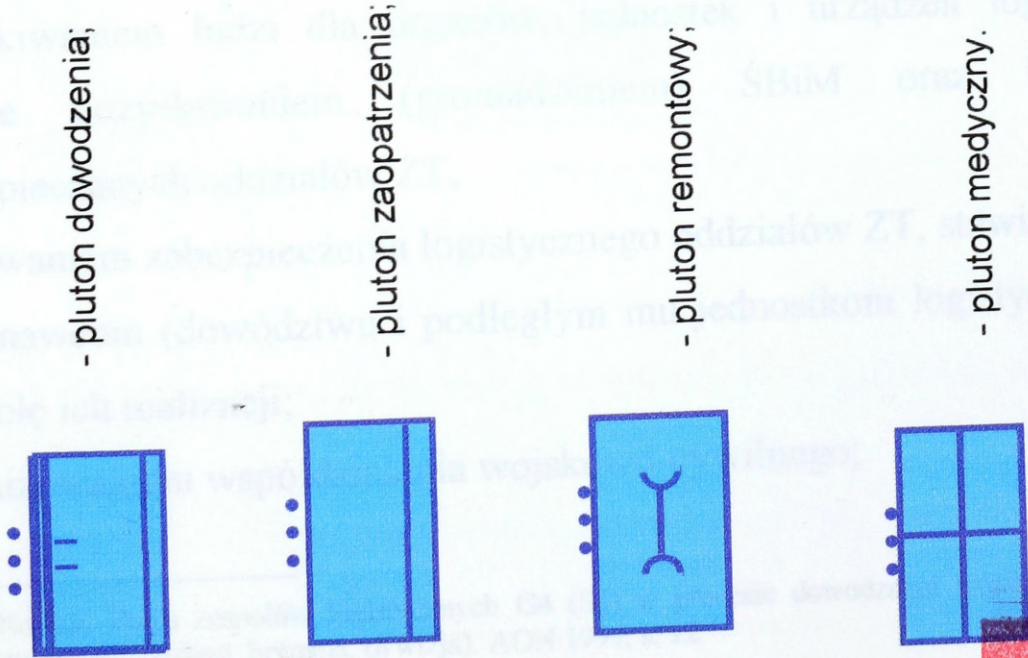
(Preferowany model)

Istotą kierowania zabezpieczeniem logistycznym w ZT wyraża się w ciągłym i zorganizowanym oddziaływaniu dowódcy na podległe organy kierowania oraz jednostki logistyczne, w celu zapewnienia walczącym oddziałom skutecznej realizacji zadań zapasowych oraz świadczenia usług specjalistycznych i gospodarczo-bytowych.

Kierowanie zabezpieczeniem logistycznym walczących oddziałów ZT obejmuje przede wszystkim wyzyskanie:

- przygotowanie oraz utrzymanie jednostek (pododdziałów) i urządzeń logistycznych w gotowości do realizacji zadań logistycznych;
- opracowaniem informacji o stanie postawienia sił i środków logistycznych;
- precyzowaniem oraz wypracowaniem zabezpieczenia logistycznego oddziałów ZT w walce;
- rozdzieleniem organów i urządzeń działających jednostek i urządzeń logistycznych oraz podlegających im w tym zakresie;
- pozyskaniem i utrzymaniem jednostek i urządzeń logistycznych, a także zapewnieniem ich gotowości do działania.

Legenda do rysunku 12:

- pluton dowodzenia;

- pluton zaopatrzenia;

- pluton remontowy;

- pluton medyczny.

PROCEDURY KIEROWANIA ZABEZPIECZENIEM LOGISTYCZNYM ODDZIAŁÓW ZWIĄZKU TAKTYCZNEGO W WALCE

(Preferowany model)

Istota kierowania zabezpieczeniem logistycznym w ZT wyraża się w ciągłym i zorganizowanym oddziaływaniu dowódcy na podległe organy kierowania oraz jednostki logistyczne, w celu zapewnienia walczącym oddziałom skutecznej realizacji dostaw zaopatrzenia oraz świadczenia usług specjalistycznych i gospodarczo-bytowych¹.

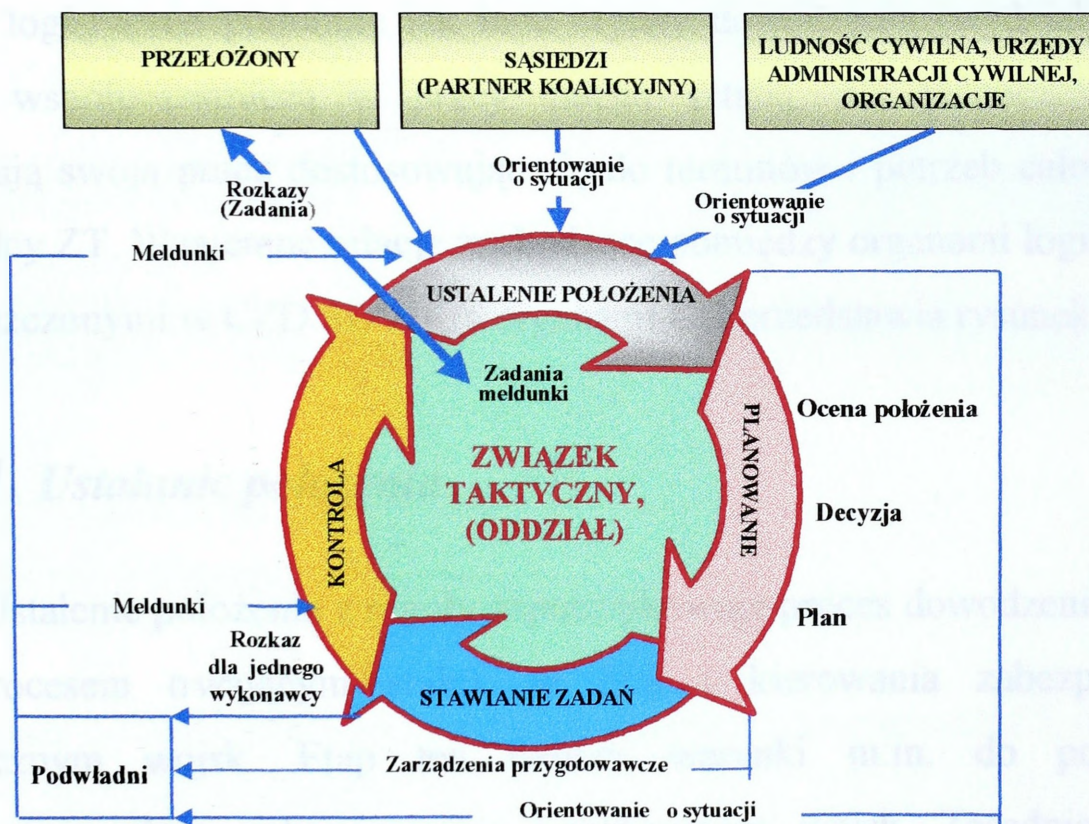
Kierowanie zabezpieczeniem logistycznym walczących oddziałów ZT obejmuje przedsięwzięcia związane z:

- przygotowaniem oraz utrzymaniem jednostek (pododdziałów plog) i urządzeń logistycznych w gotowości do realizacji zadań logistycznych;
- opracowaniem informacji o stanie posiadanych sił i środków logistycznych;
- precyzowaniem celu i koncepcji zabezpieczenia logistycznego oddziałów ZT w walce;
- ustaleniem etapów i wariantów działania jednostek i urządzeń logistycznych oraz podejmowaniem decyzji w tym zakresie;
- pozyskiwaniem ludzi dla organów, jednostek i urządzeń logistycznych, a także pozyskiwaniem (gromadzeniem) ŚBiM oraz UiSW dla zabezpieczanych oddziałów ZT;
- planowaniem zabezpieczenia logistycznego oddziałów ZT, stawianiem zadań wykonawcom (dowództwu i podległym mu jednostkom logistycznym) oraz kontrolę ich realizacji;
- organizowaniem współdziałania wojskowo-cywilnego;

¹ Por.: E. Nowak: Praca zespołów logistycznych G4 (S4) w procesie dowodzenia wojskami lądowymi na szczeblu taktycznym (batalion, brygada, dywizja). AON 1999, s. 12.

- -zapewnianiem właściwego zrozumienia (przez wszystkich uczestników procesu zabezpieczenia logistycznego wojsk) celu i sposobu realizacji zadań logistycznych;
- pobudzaniem podwładnych do działania oraz wyzwalaniem ich inicjatywy;
- organizowaniem procesu kierowania oraz sprawowaniem funkcji kierowniczych w systemie logistycznym ZT.

Zgodnie z obowiązującym w armiach państw NATO modelem dowodzenia wojskami ZT, powyższe przedsięwzięcia realizowane są w następujących fazach: **ustalenia położenia, planowania, stawiania zadań oraz kontroli i nadzoru** (Rysunek 1).

Źródło: Materiały KDiŁ AON

Rysunek 1. Model procesu dowodzenia wojskami w związku taktycznym.

Kierowanie zabezpieczeniem logistycznym walczących wojsk w zależności od profesjonalizmu logistycznych organów, stanu wiedzy oraz umiejętności i wypracowanych nawyków wykonawców zadań logistycznych (zintegrowanych dowództw jednostek logistycznych), a także stopnia unifikacji realizowanych przedsięwzięć logistycznych może odbywać się: **przez cele, przez zadania lub przez czynności (instruowanie)**².

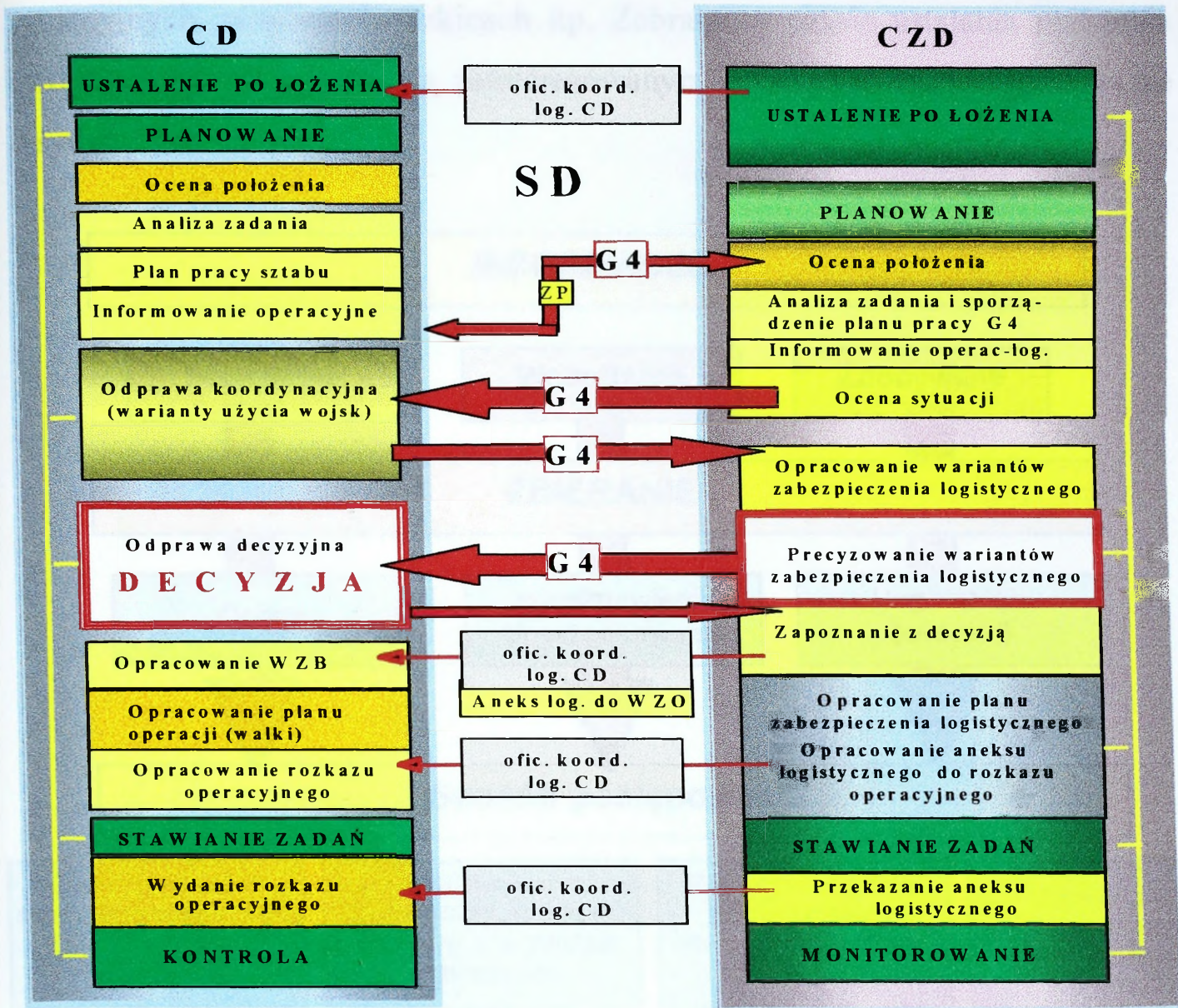
Jednak, z uwagi na brak w większości pionów funkcjonalnych logistyki, odpowiednich i aktualnych instrukcji zawierających szczegółowe procedury postępowania obowiązujące w czasie realizacji poszczególnych zadań i przedsięwzięć logistycznych, kierowanie zabezpieczeniem logistycznym walczących wojsk odbywać się będzie (w najbliższych latach) przez zadania oraz przez szczegółowe instruowanie.

Organy logistyczne podobnie jak inne organy dowodzenia (wydziały, sekcje) sztabu, współuczestniczą w pracy całego sztabu, ale jednocześnie same organizują swoją pracę dostosowując się do terminów i potrzeb całości sztabu i dowódcy ZT. Wzajemne relacje zachodzące pomiędzy organami logistycznymi rozmieszczonymi w CZD SD ZT, a organami CD przedstawia rysunek 2.

1. Ustalanie położenia

Ustalenie położenia z reguły zapoczątkowuje proces dowodzenia (choć jest procesem trwającym stale), w tym i kierowania zabezpieczeniem logistycznym wojsk. Etap ten tworzy warunki m.in. do poprawnego opracowania planu zabezpieczenia logistycznego wojsk. Zasadniczym jego zadaniem jest stworzenie rzetelnego obrazu posiadanego potencjału logistycznego. Polegać to będzie na zdobywaniu informacji od przełożonego, podwładnych, sąsiadów i wojsk współdziałających oraz urzędów administracji cywilnej i ludności miejscowej.

² Tamże, s. 13.

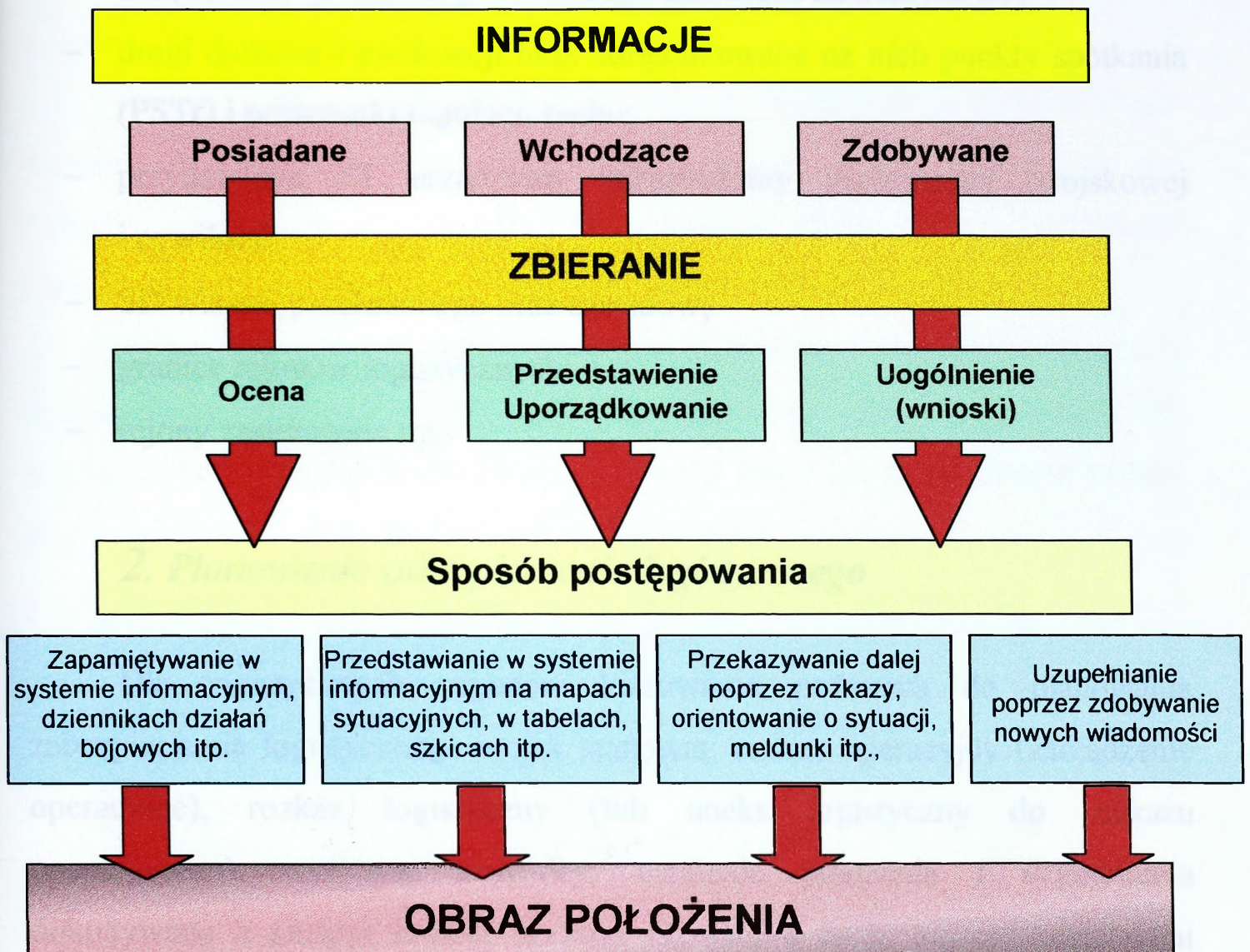
ZP – Zarządzenia przygotowawcze;
WZO – Wstępne zarządzenia operacyjne

Źródło: Materiały KLWLąd AON

Rysunek 2. Organizacja pracy sztabu i organów logistycznych ZT w walce.

We wszystkich fazach procesu dowodzenia informacje te są porównywane, porządkowane i prowadzi się ich ocenę oraz uogólnienie, a ponadto śledzi się stale rozwój sytuacji tak, aby organ planistyczny G4 dysponował bieżącymi danymi. Pozyskane informacje zapamiętywane są w systemach informatycznych organów kierowania logistyką lub zapisywane w dziennikach działań bojowych. Zobrazowuje się je w postaci obrazów

graficznych w systemach komputerowych, na oleatach informacyjnych, mapach sytuacyjnych, w tabelach, szkicach itp. Zebrane w czasie ustalania położenia informacje przekazywane są zainteresowanym poprzez rozkazy, orientowanie o sytuacji; meldunki itd.

Źródło: Materiały KDiŁ AON

Rysunek 3. Przepływ informacji w czasie ustalania położenia.

W czasie prowadzenia ustalania położenia wydział G4, działający w CZD SD ZT przystępuje do nanoszenia na mapie sytuacyjnej (olacie) uzyskane informacje, rozpoczynając tym samym tworzenie części graficznej planu zabezpieczenia logistycznego wojsk.

Informacjami tymi są najczęściej:

- rejonny rozmieszczenia jednostek logistycznych (własnych i przełożonego) oraz ich stanowiska dowodzenia;
- rejonny rozwinięcia urzędzeń logistycznych (zasadnicze i zapasowe);
- urzędzenia logistyczne przełożonego działające na korzyść ZT;
- drogi dowozu i ewakuacji oraz zorganizowane na nich punkty spotkania (PSTr) i posterunki regulacji ruchu;
- przydzielone ZT urzędzenia infrastruktury logistycznej (wojskowej i cywilnej);
- SD własne, przełożonego oraz sąsiadów;
- granice rejonów logistycznych;
- rejonny zastrzeżone itp.

2. Planowanie zabezpieczenia logistycznego

Dla logistycznych organów kierowania podstawą do planowania zabezpieczenia logistycznego wojsk stanowią: rozkaz operacyjny (zarządzenie operacyjne), rozkaz logistyczny (lub aneks logistyczny do rozkazu operacyjnego), wytyczne dowódcy, ustalenie położenia i uzgodnienia dokonywane z szefem sztabu, szefami G1–G6, a także z przedstawicielami administracji państwowej i terenowej.

Planowanie zabezpieczenia logistycznego wojsk rozpoczyna się w okresie przygotowania do walki. Przebieg tego planowania w dużym stopniu zależy od przyjętej w dowództwie i sztabie metody pracy tzn. czy stosowana jest **metoda kolejnego**, czy też **równoległego przygotowania działań**.

Cechą charakterystyczną metody kolejnego przygotowania działań jest to, że po zakończeniu planowania na jednym szczeblu dowodzenia, następuje przekazanie zadań podległym szczeblom organizacyjnym. Metodę tę stosuje się

w warunkach posiadania przez sztab ZT dostatecznej ilości czasu na organizowanie walki.

Metoda równoległego przygotowania działań stosowana jest natomiast w przypadku napiętych terminów związanych z planowaniem i organizowaniem walki. Powoduje to, że we współczesnych warunkach prowadzenia działań staje się ona metodą podstawową.

W przypadku zastosowania w ZT metody równoległego przygotowania działań, planowanie zabezpieczenia logistycznego wojsk rozpoczyna się z chwilą wpłynięcia do CWDz SD rozkazu operacyjnego (wstępnego zarządzenia operacyjnego) wraz z aneksem logistycznym.

Planowanie logistyczne stanowi integralną częścią planowania operacyjnego użycia wojsk i dlatego powinno być prowadzone na analogicznych szczeblach. Podstawową zasadą pracy sztabu jest zatem reguła, że:

Planowanie operacyjnego użycia wojsk nie może być zakończone bez uwzględnienia planowania logistycznego.

W związku z powyższym szczególnego znaczenia nabiera współpraca pomiędzy G4 a pozostałymi zespołami sztabu ZT. Powinna ona być traktowana jako sprawa o podstawowym znaczeniu, mająca decydujące znaczenie dla właściwego zorganizowania zabezpieczenia logistycznego walczących wojsk. Planowanie logistyczne przez cały okres jego trwania musi być współbieżne z planowaniem operacyjnym i prowadzić powinno do określenia potrzeb logistycznych wojsk.

Planowanie logistyczne powinno być realizowane w takich terminach aby:

- 1. Dowódca mógł zdecydować czy poprawić proponowany przez sztab plan, czy też podjąć skalkulowane ryzyko.*
- 2. Organy logistyczne miały wystarczająco dużo czasu na przeprowadzenie działań przygotowawczych.*
- 3. Podlegli dowódcy byli zdolni do podejmowania decyzji bez otrzymywania szczegółowych wytycznych.*

Zasadniczymi przedsięwzięciami realizowanymi w etapie planowania przez organy logistyczne ZT są: ocena położenia, podjęcie decyzji oraz opracowanie planu zabezpieczenia logistycznego wojsk.

Niezależnie od stosowanej w ZT metody przygotowania działań, z chwilą rozpoczęcia procesu planowania walki szef G4 zostaje zapoznany na CD SD (w czasie informowania operacyjnego) z zadaniem bojowym i aktualnym stanem informacji oraz otrzymuje wytyczne do dalszej pracy od szefa sztabu. Na tej podstawie (jeżeli zachodzi taka potrzeba) wspólnie z oficerem koordynującym logistyki CD SD ZT przygotowują dane logistyczne do zarządzenia przygotowawczego (ZP).

Szef G4, po informowaniu operacyjnym, może samodzielnie przystąpić do oceny położenia lub po udaniu się do CZD³ przystąpić do niej wraz z całym wydziałem G4 sztabu ZT.

Ocena położenia obejmuje ona analizę zadania oraz wytycznych dowódcy w zakresie zabezpieczenia logistycznego wojsk, ocenę sytuacji oraz rozważenie i sprecyzowanie sposobów zabezpieczenia logistycznego oddziałów ZT (w wariantach prowadzenia walki wypracowanych przez G3.

³ Po powrocie do CZD szef G4 przeprowadza informowanie operacyjno-logistyczne którego celem jest zapoznanie osób funkcyjnych wydziału (sekcji) z posiadanymi informacjami oraz wydanie im wytycznych do dalszego planowania zabezpieczenia logistycznego wojsk.

Znając treść zadania bojowego oraz wytyczne dowódcy ZT, w wyniku analizy zadania szef G4 wraz z zespołem logistycznym powinni uzyskać odpowiedź na cztery podstawowe pytania:

- 1. Co jest zamiarem wyższego przełożonego i jaka jest rola logistyki w całości jego planu?**
- 2. Co jest zobowiązana zrobić logistyka oraz jakie zadania musi zakończyć przed rozpoczęciem wykonania zadania bojowego?**
- 3. Jakie ograniczenia są na logistykę nałożone i jaką posiada ona swobodę działania?**
- 4. Co się zmieniło od poprzednich rozkazów ?**

Na podstawie wniosków z analizy zadania szef G4 precyzuje zadania, które należy niezwłocznie przekazać wojskom w postaci wytycznych zawartych w zarządzeniach przygotowawczych wydawanych po informowaniu operacyjnym.

Po analizie zadania opracowywany jest **plan pracy wydziału G4**. Plan pracy jest kalkulacją czasu przeprowadzaną w celu określenia terminów wykonania zasadniczych przedsięwzięć zabezpieczenia logistycznego wojsk. Musi on być ściśle skorelowany z planem pracy pozostałych zespołów (komórek) sztabu ZT w tym przede wszystkim z G3. Zawiera się w nim: termin informowania operacyjnego (prowadzonego przez szefa sztabu na CD SD), czas przeznaczony na dokonanie analizy zadania i przeprowadzenie informowania operacyjnego-logistycznego, termin odprawy koordynacyjnej, czas przewidziany na opracowanie i sprecyzowanie wariantów zabezpieczenia logistycznego wojsk, termin odprawy decyzyjnej, terminy opracowania aneksów do wstępnych zarządzeń operacyjnych, czasy przeznaczone na opracowanie planu zabezpieczenia logistycznego wojsk i termin opracowania aneksu logistycznego do rozkazu operacyjnego.

Plan pracy wydziału G4 może być wykonany w formie tabelarycznej. Zawiera on wówczas: wykonawców (ich stanowiska służbowe), zakres działania (wyszczególnienie czynności) i terminy ich wykonania.

Ocena sytuacji prowadzona przez szefa G4 powinna składać się z dwóch zasadniczych części:

- a) w pierwszej, rozpatruje on wpływ sytuacji operacyjnej (taktycznej) na procesy zabezpieczenia logistycznego oddziałów ZT.
- b) w drugiej, dokonuje oceny sytuacji logistycznej, biorąc pod uwagę czynniki miejsca i czasu.

Rozpatrywanie wpływu sytuacji operacyjnej na procesy zabezpieczenia logistycznego wojsk powinno zawsze rozpoczynać się oceną warunków terenowych i atmosferycznych pod względem:

- możliwości (podatności) do rozmieszczenia jednostek oraz rozwinięcia urządzeń logistycznych;
- zapewnienia dobrych warunków funkcjonowania /pracy/ urządzeń logistycznych;
- układu i rozwinięcia sieci drogowej (komunikacyjnej);
- możliwości pozyskiwania (wydobywania) wody;
- sposobu dostarczenia zaopatrzenia walczącym wojskom;
- ewakuacji rannych i chorych oraz uszkodzonego UiSW;
- sposobu i zakresu organizacji obrony i ochrony jednostek i urządzeń logistycznych, w tym szczególnie maskowania pojazdów, ubezpieczenia kolumn jednostek logistycznych itp.

Ocenę warunków terenowych prowadzi się na podstawie mapy oraz współpracując w tym zakresie współpracy z G3, a następnie precyzuje się je analizując informacje napływające z rozpoznania sieci dróg samochodowych (sieci komunikacyjnej).

W ocenie wpływu warunków atmosferycznych na funkcjonowanie (pracę) jednostek i urządzeń logistycznych uwzględniane są przede wszystkim takie

czynniki jak: wielkość i rodzaj opadów, siła wiatru, temperatura, widoczność (pora dnia i nocy) itp.

Ocena sytuacji logistycznej powinna prowadzić do ustalenia ogólnych danych dotyczących:

- bilansu zaopatrzenia z uwzględnieniem aktualnego stanu zapasów, planowanych dowozów (dostarczania) oraz prognozowanego zużycia i nakazanych wielkości posiadania tych zapasów na koniec dnia walki;
- czasu zgromadzenia, zapasów zaopatrzenia niezbędnych do wykonania zadania bojowego;
- bilansu UiSW, obejmującego jego aktualny stan zdatności technicznej, planowany odzysk z remontu, ewentualne uzupełnienie dostawami nowego UiSW oraz prognozowane straty;
- liczebności rannych i chorych w punktach opatrunkowych, czasu niezbędnego na ich ewakuację oraz prognozowanych strat;
- bilansu potrzeb i możliwości transportowych.

Oceniając możliwy do przewidzenia scenariusz działań wynikający z otrzymanego zadania szef G4 powinien dążyć do otrzymania ogólnych odpowiedzi na następujące pytania:

- jakie potrzeby mogą wystąpić - w jakim miejscu i w jakim czasie?
- gdzie powinny znajdować się wtedy jednostki (urządzenia) logistyczne?

Szef G4 etap oceny sytuacji powinien zakończyć generalnym wnioskiem dotyczącym możliwości zabezpieczenia logistycznego oddziałów ZT w planowanej walce.

W czasie wynikającym z planu pracy sztabu ZT szef G4 udaje się na **odprawę koordynacyjną** prowadzoną w CD, podczas której zostaje zapoznany z wariantami realizacji zadania przygotowanymi przez zespół operacyjny G3. Po powrocie z tej odprawy szef G4 wraz z podległym zespołem dokonuje oceny proponowanych przez G3 wariantów działania wojsk i przystępuje do szczegółowego ich opracowania pod względem zabezpieczenia logistycznego.

Wszystkie warianty działania wojsk powinny być przygotowane w postaci graficznej (oleat nakładanych na plany walki podczas prezentowania w czasie odprawy decyzyjnej) oraz niezbędnych kalkulacji w postaci opisowej (tabelarycznej).

Precyzując warianty zabezpieczenia logistycznego wojsk, szef G4 powinien określić do każdego z nich:

- wielkość potrzeb ŚBiM (*w jakim miejscu? i w jakim czasie mogą one wystąpić z największym natężeniem?*);
- ugrupowanie jednostek i urządzeń logistycznych;
- słabe i mocne punkty danego wariantu (*gdzie istnieje największe ryzyko?*).

G4 opracowuje tyle planów zabezpieczenia logistycznego wojsk ile zostało wypracowanych wariantów ich użycia przez pion operacyjny. Opracowany plan (w tym etapie pracy) jest ogólny i zawiera tylko podstawowe dane logistyczne. Szef G4 powinien mieć również przygotowane do każdego z rozważanych wariantów, niezbędne informacje do aneksów logistycznych i wstępnych zarządzeń operacyjnych.

Wiele zagadnień i problemów zabezpieczenia logistycznego wojsk wypracowywanych przez G4 musi być zsynchronizowanych z planem walki. Wymagają one więc szeregu uzgodnień z poszczególnymi zespołami (komórkami) sztabu (wyznaczonymi osobami funkcyjnymi) oraz z przedstawicielami administracji państwowej i terenowej.

Precyzowanie wariantów zabezpieczenia logistycznego wojsk powinno zakończyć się ich porównaniem oraz opracowaniem wniosków i propozycji logistycznych rekomendowanych dowódcy ZT podczas odprawy decyzyjnej.

3. Stawianie zadań

Opracowanie dokumentów rozkazodawczych w zasadzie rozpoczyna się już po informowaniu operacyjnym. Wtedy to zespół G3 wydaje **zarządzenia przygotowawcze** dla oddziałów ZT zawierające między innymi wytyczne szefa G4 dotyczące organizacji przedsięwzięć zabezpieczenia logistycznego wojsk, które należy zrealizować w pierwszej kolejności.

Następnym dokumentem jest **aneks logistyczny** lub **pkt.4** do „**Wstępnych zarządzeń operacyjnych**” wydawany przez sztab po odprawie decyzyjnej dowódcy. Natomiast podstawowymi dokumentami rozkazodawczymi wykonywanymi przez G4 są:

- **punkt 4. „Zabezpieczenie logistyczne”** w „**Rozkazie operacyjnym dowódcy**”;
- **aneks J (Zabezpieczenie logistyczne)** do „**Rozkazu operacyjnego dowódcy**”
lub „**Rozkaz administracyjno-logistyczny**”;

Opracowanie powyższych dokumentów wymaga dokonywania szeregu uzgodnień ze wszystkimi zespołami sztabu. Z reguły uzgodnienia te dotyczą: rejonów rozmieszczenia i rozwinięcia jednostek i urzędzeń logistycznych (z G3), przebiegu dróg dowozu i ewakuacji oraz ich utrzymania (z G3 i szefem wojsk inżynieryjnych), miejsc wystawienia regulacji ruchu na drogach dowozu i ewakuacji (z G3) itp.

4. Kontrolowanie realizacji przedsięwzięć zabezpieczenia logistycznego

Dobrze zorganizowane kontrolowanie umożliwia ocenę postępu w osiąganiu założonych celów i wykrycie dostatecznie wcześniej odstępstw od planu zabezpieczenia logistycznego oddziałów ZT, a następnie podjęcie działań korygujących.

Kontrolowanie procesów logistycznych w ZT prowadzone jest przez szefa G4 oraz podległych mu kierowników zespołów (pionów logistycznych). Realizowane jest najczęściej w formie rozliczania i nadzoru służbowego oraz poprzez składanie meldunków sytuacyjnych.

Rozliczanie i nadzór służbowy w oddziałach ZT są podstawowymi sposobami realizacji postanowień regulaminów nakazujących meldowanie o wykonaniu poleceń, a także śledzenie wykonywania zadań przez podwładnych i ich sprawdzanie.

Rozliczanie, prowadzone w trybie służbowym przez szefa G4 ZT ma na celu doskonalenie dyscypliny wykonawczej, tj. wpływanie na dokładne oraz terminowe wykonywanie zadań służbowych przez bezpośrednich podwładnych i podległe im (służbowo i funkcjonalnie) organy, jednostki (plog) i urządzenia logistyczne.

Nadzór służbowy ma na celu śledzenie działalności służbowej bezpośrednich podwładnych, w tym także sposobów wykonywania przez nich zadań, ujawnianie uchybień występujących w ich postępowaniu i pracy oraz udzielanie im skutecznej pomocy w likwidacji zaistniałych niedociągnięć.

Rozliczaniu i nadzorowi służbowemu podlegają zwykle zadania postawione przez bezpośredniego przełożonego, rzadziej - wyższych przełożonych. Rozliczanie prowadzone jest z reguły okresowo, rzadziej - na bieżąco, natomiast nadzór służbowy - najczęściej na bieżąco.

Meldunki o sytuacji logistycznej są podstawowymi dokumentami sprawozdawczymi. Sporządza je codziennie (pod koniec dnia) na podstawie meldunków z oddziałów szef G4 i przesyłają do G4 szczebla wyższego (ZO).

Meldunek o sytuacji logistycznej zawiera następujące informacje:

- rozmieszczenie jednostek i urządzeń logistycznych;
- przebieg dróg dowozu i ewakuacji, w tym ewakuacji technicznej;
- stan zapasów środków bojowych i materiałowych;

- stan transportu jednostek logistycznych, w tym sprzętu wymagającego remontu;
- stan środków remontowych i ewakuacyjnych oraz ilość sprzętu wymagającego ewakuacji z PZUS;
- liczbę rannych i chorych;
- prośby, wnioski, propozycje.

LOGISTYCZNE DOKUMENTY KIEROWANIA OPRACOWYWANE PRZEZ ZESPÓŁ G4 ZT

(Przykłady opracowania)

Kierowanie zabezpieczeniem logistycznym wojsk w działaniach taktycznych, ze względu na dużą liczbę informacji szczegółowych, wymaga odpowiedniej obudowy w dokumenty kierowania. Dziela się one na dokumenty planistyczne i rozkazodawcze¹.

1. Dokumenty planistyczne

Głównym dokumentem planistycznym opracowanym przez wydział G4 w ZT (dywizji) jest „*Plan zabezpieczenia logistycznego wojsk*”.² Jest on opracowywany jako odrębny dokument, zwykle jako aneks do „*Planu użycia wojsk*”.³ Składa się on z części graficznej opracowanej na mapie (bądź oleacie) oraz części opisowej w postaci legendy.

Na mapie (oleacie) nanoszone są w zasadzie wyłącznie informacje logistyczne. Z reguły są to: rejony rozmieszczenia jednostek logistycznych (własnych i przełożonego) oraz ich stanowiska dowodzenia; rejony (miejsca) rozwinięcia urządzeń logistycznych (rejony zasadnicze i zapasowe tych urządzeń) oraz urządzenia logistyczne przełożonego działające na korzyść ZT (dywizji); drogi dowozu i ewakuacji, w tym ewakuacji technicznej oraz rozwijane na nich PSTr i posterunki regulacji ruchu; przydzielone ZT źródła zaopatrzenia, szpitale oraz urządzenia terenowej infrastruktury logistycznej;

¹ E. Nowak: Praca zespołów logistycznych G4 (S4) w procesie dowodzenia wojskami lądowymi na szczeblu taktycznym (*batalion, brygada, dywizja). AON 1999. s. 40.

² W zależności od rodzaju prowadzonej walki przez ZT oraz nazwy i numeru danej jednostki wojskowej, poprawna nazwa tego dokumentu może brzmieć, np.: „*Plan zabezpieczenia logistycznego 5 DZ w obronie*” lub „*Plan zabezpieczenia logistycznego 2 DZ w natarciu*” itp.

³ Stosownie do uwag zawartych w poprzednim przypisie, z kolei poprawna nazwa tego dokumentu może brzmieć, np.: „*Plan obrony 5 DZ*” lub „*Plan natarcia 15 DZ*” itp.

granice rejonów logistycznych (własnego i przełożonego); rejonu zastrzeżone itp.

Drogi dowozu i ewakuacji przedstawione na mapie (oleacie) nie są numerowane, lecz otrzymują nazwy drzew lub ryb. W podobny sposób oznaczane są granice rejonów logistycznych.

Informacje logistyczne przedstawione w części graficznej „*Planu zabezpieczenia logistycznego...*”, takie jak np.: rejonu rozwinięcia urządzeń logistycznych, SD jednostek logistycznych, PSTr, obiekty terenowej infrastruktury logistycznej, źródła zaopatrzenia, szpitale itp., są opisywane przez podanie daty i godziny ich funkcjonowania (wg czasu astronomicznego). W przypadku gdy znaki taktyczne jednostek lub urządzeń logistycznych nie mieszczą się w „przydzielonym” im rejonie. wówczas „wynosi” się je na zewnątrz danego rejonu.

W legendzie do „*Planu zabezpieczenia logistycznego...*” przedstawione są informacje dotyczące bilansu zasadniczych ŚBiM, bilansu podstawowego UiSW, bilansu prognozowanych strat sanitarnych i transportowych stanu osobowego oraz zestawienie zasobów terenowej infrastruktury logistycznej przydzielanej batalionowi (brygadzie, dywizji), a także niezbędne informacje dotyczące organizacji łączności oraz obrony i ochrony jednostek i urządzeń logistycznych.

„*Plan zabezpieczenia logistycznego...*” stanowi podstawę do opracowania danych logistycznych do dokumentów rozkazodawczych wykonywanych w ZT (dywizji).

Oprócz „*Planu zabezpieczenia logistycznego...*” poszczególne zespoły logistyczne (ich szefowie) Centrum Zabezpieczenia Działań (CZD) opracowują (na mapach sytuacyjnych wraz z załącznikami) **szczegółowe plany realizacji zadań logistycznych** przez każdy z pionów funkcjonalnych logistyki ZT na przykład: Zespół materiałowy opracowuje „*Plan dostaw ŚBiM*” oraz „*Plan realizacji usług gospodarczo-bytowych*”; Zespół techniczny – *Plan remontu*

UiSW” oraz „Plan dostaw TŚM”; Zespół medyczny – „Plan udzielania pomocy medycznej” oraz „Plan dostaw sprzętu i materiałów medycznych”; Zespół transportowy – „Plan przewozów wojskowych” itp. Dokumenty te nie są dokumentami sformalizowanymi zarówno pod względem formy jak i treści.

2. Dokumenty rozkazodawcze

Do dokumentów rozkazodawczych opracowywanych przez wydział G4 w sztabie ZT lub przy ich udziale należą: „Zarządzanie przygotowawcze”, pkt 4. „Zabezpieczenie logistyczne” we „Wstępnym zarządzeniu bojowym”, pkt 4. „Zabezpieczenie logistyczne” w „Rozkazie operacyjnym” oraz aneks „Zabezpieczenie logistyczne” do „Rozkazu operacyjnego”⁴.

Zarządzenie przygotowawcze” wydawane jest oddziałom ZT w okresie przygotowania działań (np. obrony, natarcia) w celu uruchomienia procesu ich przygotowania do tych działań. Zawiera ono m. in. informacje (wytyczne) logistyczne. Zarządzenie to nie ma charakteru sformalizowanego. Jego treść zależy od ilości informacji, w tym logistycznych, posiadanych w danym momencie przez sztab ZT (dywizji). Zawarte w tym zarządzeniu informacje logistyczne mogą dotyczyć np.: zmiany dotychczasowej organizacji zabezpieczenia logistycznego wojsk, przydziału nowych bądź dodatkowych źródeł zaopatrzenia lub urządzeń logistycznych świadczących usługi specjalistyczne i gospodarczo-bytowe, aktualnego rozmieszczenia jednostek i urządzeń logistycznych ZT, przedsięwzięć przygotowawczych związanych z osiągnięciem gotowości do działań (np. gromadzenia zapasów ŚBiM, remontu UiSW, ewakuacji rannych i chorych, przewozów transportem samochodowym itp.).

⁴ Zamiast aneksu „Zabezpieczenie logistyczne” do „Rozkazu operacyjnego” może być opracowywany „Rozkaz administracyjno-logistyczny”.

Jeżeli pierwsze „Zarządzenie przygotowawcze” nie będzie zawierać wszystkich informacji niezbędnych wojskom do rozpoczęcia działań (np. obrony, natarcia, działań opóźniających), wówczas mogą być wydawane kolejne „Zarządzenia przygotowawcze”.

Pkt 4. „Zabezpieczenie logistyczne” we „**Wstępnym zarządzeniu bojowym**” z reguły zawiera informacje logistyczne dotyczące zakończenia procesu odtwarzania zdolności bojowej ZT (dywizji) lub rozpoczęcia tego procesu (jeżeli nie rozpoczęto go wcześniej) po wykonaniu dotychczas realizowanego zadania bojowego. Informacje te dotyczą spraw nie wymagających szczegółowych kalkulacji czasowo-przestrzennych.

Pkt 4. „Zabezpieczenie logistyczne” do „**Rozkazu operacyjnego**” ma układ sformalizowany. W punkcie tym podawane są następujące informacje:

- miejsce skupienia głównego wysiłku zabezpieczenia logistycznego w ZT;
- rejony rozmieszczenia jednostek oraz rozwinięcia urządzeń logistycznych ZT (dywizji);
- przebieg (układ) dróg dowozu i ewakuacji;
- obiekty i urządzenia terenowej infrastruktury logistycznej przydzielane ZT (dywizji) oraz czas ich funkcjonowania;
- organizacja zabezpieczenia materiałowego w ZT (dywizji);
- organizacja zabezpieczenia technicznego w ZT (dywizji);
- organizacja zabezpieczenia medycznego w ZT (dywizji);
- organizacja zabezpieczenia transportowego (bądź tylko organizacja przewozów) w ZT (dywizji).

Aneks „Zabezpieczenie logistyczne” do „**Rozkazu operacyjnego**” opracowywany jest zamiast punktu 4. „**Zabezpieczenie logistyczne**” w „**Rozkazie operacyjnym**” (wówczas w pkt.4. tego „**Rozkazu...**” pisze się: Zabezpieczenie logistyczne wojsk – jak *Aneks J*). Aneks ten ma układ sformalizowany pod względem formy i treści. Składa się z:

Części tytułowej (nagłówek), w której przedstawiana jest: klauzula tajności dokumentu (aneksu); nazwa dowództwa wydającego rozkaz organizacyjny; miejsce, data i czas wydania aneksu; numer dokumentu oraz jego tytuł; dokumenty wykorzystane do opracowania aneksu (godła map, schematy itp.), strefa czasowa⁵, dokumenty odniesienia (wszystkie dokumenty, które są potrzebne otrzymującemu aneks).

Pkt 1. Informacje ogólne, zawiera np.: główne zadania zabezpieczenia logistycznego oddziałów ZT, miejsce i czas rozwinięcia urządzeń logistycznych (plog), drogi dowozu i ewakuacji, w tym ewakuacji technicznej itp.

Pkt 2. Zabezpieczenie materiałowe i techniczne ZT (dywizji), zawiera informacje dotyczące: zaopatrywania w ŚBiM oraz wodę do celów konsumpcyjnych, stanu zapasów ŚBiM; sposobów użycia urządzeń logistycznych pionu technicznego i pododdziałów technicznych (przydzielonych lub działających na korzyść poszczególnych oddziałów) oraz sposobów organizacji ewakuacji technicznej uszkodzonego UiSW i jego remontu.

Pkt 3. Zabezpieczenie medyczne ZT (dywizji), dotyczy głównie urządzeń logistycznych pionu medycznego i pododdziałów medycznych przydzielonych lub działających na korzyść poszczególnych oddziałów oraz sposobów organizacji przedsięwzięć leczniczo-ewakuacyjnych i innych realizowanych przez służbę zdrowia ZT (dywizji).

Pkt 4. Zabezpieczenie transportowe ZT, dotyczy głównie organizacji przewozów transportem samochodowym, organizacji ruchu na drogach dowozu i ewakuacji, a także kontroli wykorzystania transportu samochodowego.

Pkt 5. Współdziałanie wojskowo-cywilne, dotyczy współpracy z terenowymi organami administracji państwowej i samorządowej w zakresie wykorzystania zasobów terenowej infrastruktury logistycznej w procesie zabezpieczenia logistycznego oddziałów ZT, pochówku zmarłych i poległych

⁵ Na terytorium RP obowiązuje strefa czasowa „Alfa”.

żołnierzy, wykorzystania jednostek układu paramilitarnego w realizacji zadań logistycznych oraz ratunkowych itp.

Pkt 6. Sprawy personalne, dotyczy sposobu uzupełniania stanów osobowych w ZT(dywizji), postępowania z jeńcami wojennymi, prowadzenia ewidencji o poległych i zmarłych żołnierzach itp.

Pkt 7. Dowodzenie i łączność, dotyczy miejsc rozwinięcia stanowisk dowodzenia i ich przemieszczenia w toku działań bojowych, organizacji łączności niezbędnej w procesie kierowania zabezpieczeniem logistycznym wojsk, rozpoznawania i identyfikacji jednostek i osób funkcyjnych, sposobu kierowania zabezpieczeniem logistycznym ZT w toku działań, czasu gotowości systemu logistycznego ZT (dywizji) do realizacji zadań na rzecz walczących pododdziałów (oddziałów), sposobu składania „Meldunków o sytuacji logistycznej” itp.

Pkt 8. Inne sprawy, dotyczy organizacji obrony i ochrony jednostek i urzędzeń logistycznych w ZT (dywizji), organizacji regulacji ruchu na drogach dowozu i ewakuacji oraz drogach dojazdowych w rejonach rozwinięcia jednostek i urzędzeń logistycznych itp.

Do *Aneksu* w formie dodatkowych apendyksów (załączników) mogą być dołączane dokumenty uzupełniające takie jak np. normy (limity) zużycia głównych (bądź deficytowych) rodzajów ŚBiM, ugrupowanie jednostek i urzędzeń logistycznych ZT (dywizji) w działaniach (obronie, natarciu, działaniach opóźniających) itp.

Jeżeli nie opracowywany jest *Aneks „Zabezpieczenie logistyczne”* do „Rozkazu operacyjnego”, wówczas wydaje się „**Rozkaz administracyjno-logistyczny**”. Jako dokument rozkazodawczy jest on wydawany jednocześnie w „Rozkazie operacyjnym”. Tak samo jak „*Aneks*” stanowi on zasadnicze źródło informacji dotyczących organizacji zabezpieczenia logistycznego ZT (dywizji) w walce. Ma on formę tekstową (sformalizowaną), do której załączane są

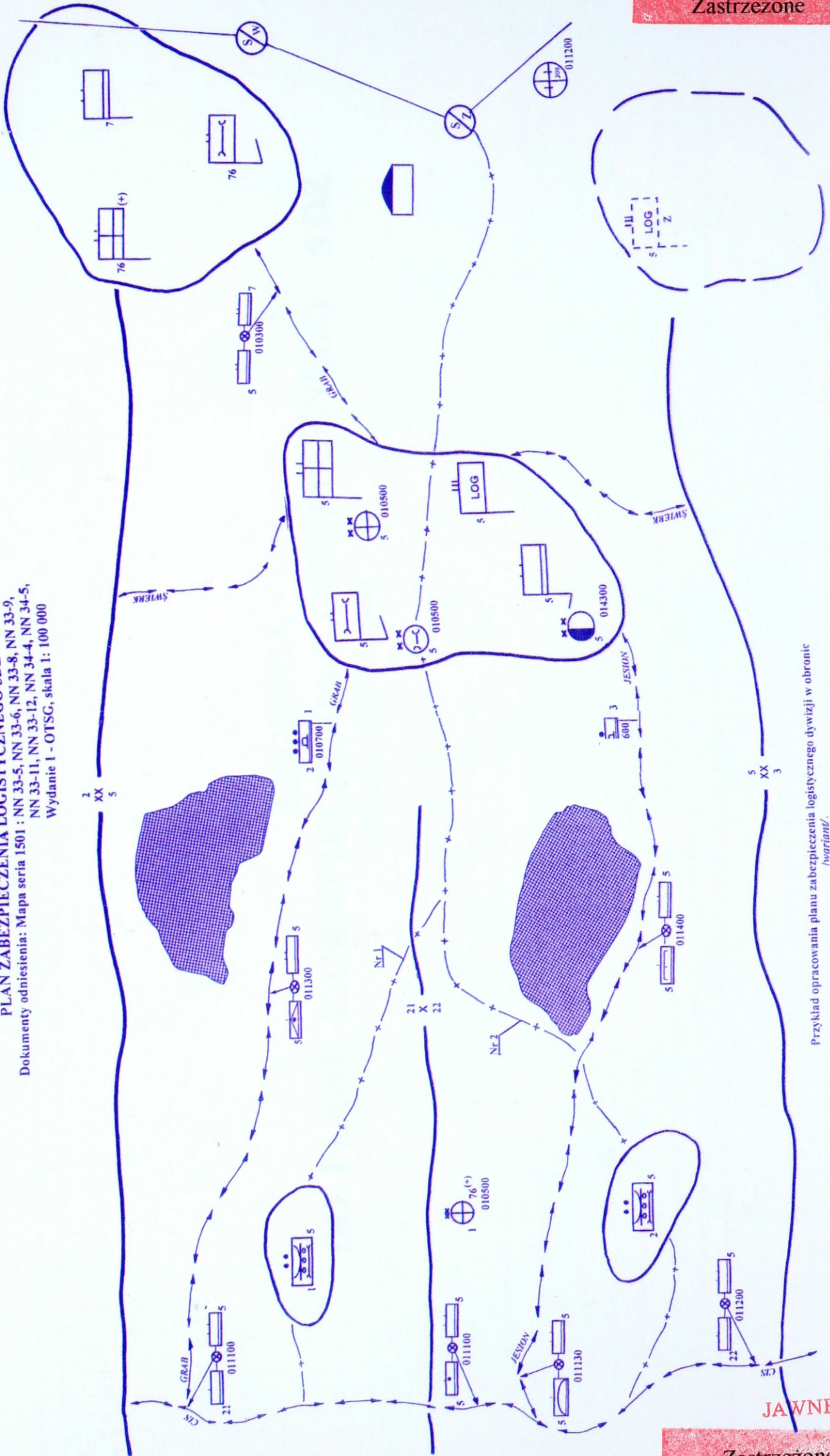
KLAUZULA TAJNOŚCI

Egz. nr 3 z 48
SDZ
JADÓW (4595), POLSKA
0105300A Styczeń 1999

APENDYKS B DO ANEKSU I

PLAN ZABEZPIECZENIA LOGISTYCZNEGO 5DZ

Dokumenty odniesienia: Mapa seria 1501 : NN 33-5, NN 33-6, NN 33-8, NN 33-9,
NN 33-11, NN 33-12, NN 34-4, NN 34-5,
Wydanie 1 - OTSG, skala 1: 100 000

Przykład opracowania planu zabezpieczenia logistycznego dywizji w obronie
(wariant)

KLAUZULA TAJNOŚCI

1. BILANS ZASADNICZYCH ŚRODKÓW BOJOWYCH I MATERIAŁOWYCH

Wyszczególnienie	Masa jk /t/	Stan zapasów		W okresie przygotowania natarcia				W natarciu			
		normatywne	faktyczne	planowane		stan na koniec dnia	brak do pełnych norm	planowane		stan na koniec dnia	brak do pełnych norm
				zużycie	uzupełnienie			zużycie	uzupełnienie		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
AMUNICJA											
Strzelecka	88,18	1,1	0,9	0,2	0,4	1,1	-	0,7	0,5	0,9	-0,2
strzelecka pokładowa	44,82	1,6	1,3	0,1	0,4	1,6	-	0,9	0,5	1,2	-0,4
Moździerzowa	69,1	2,2	2,2	0,1	1,0	3,1	+0,9	2,0	0,5	1,6	-0,6
Rakietowa	216,0	1,5	1,5	-	1,0	2,5	+1,0	2,5	1,0	1,0	-0,5
Artyleryjska	185,7	2,2	2,2	-	1,0	3,2	+1,0	2,2	0,5	1,5	-0,7
Artyleryjska ppanc.	31,19	0,5	0,5	-	-	0,5	-	0,8	0,7	0,4	-0,1
Czołgowa	435,6	1,6	1,2	-	0,4	1,6	-	1,0	0,8	1,4	-0,2
BWP	63,33	1,6	1,1	-	0,5	1,6	-	1,0	0,9	1,5	-0,1
Przeciwlotnicza	50,8	1,6	1,5	0,5	0,5	1,5	-0,1	1,5	1,0	1,0	-0,6
Plot. poc. rak.	1,32	2,0	1,5	0,5	0,8	1,8	-0,2	0,5	0,7	2,0	-
PPK	33,2	1,6	1,4	0,1	-	1,3	-0,3	1,0	1,0	1,3	-0,3
ŚRODKI INŻYNIERYJNE											
Miny przeciwpancerne	68,0	1,0	0,8	-	0,2	1,0	-	0,9	0,7	0,8	-0,2
Miny przeciwpiechotne	17,6	1,0	0,7	-	0,3	1,0	-	0,7	0,6	0,9	-0,1
Materiały wybuchowe	27,58	1,0	0,8	-	0,2	1,0	-	1,0	0,9	0,9	-0,1
Ładunki wydłużone	132,72	1,0	1,0	-	-	1,0	-	1,0	0,7	0,7	-0,3
PALIWA											
Benzyna	37,12	10,0	8,0	0,5	2,0	9,5	-0,5	1,0	1,0	9,5	-0,5
Olej napęd. do poj. kol.	40,42	10,0	7,5	0,5	2,5	9,5	-0,5	1,25	1,0	9,25	-0,75
Olej napęd. do poj. gąs.	55,03	8,0	6,5	0,5	2,0	8,0	-	1,5	1,0	7,5	-0,5
Paliwo lotnicze	7,9	4,5	3,0	1,0	2,5	4,5	-	2,0	1,5	4,0	-0,5
ŻYWNOSĆ											
Norma podst. (NP)	15,521	5	4	1	1	4	1,0	0,5	-	3,5	-0,5
Sucha (S)	19,19	3	2	-	1	3	-	0,5	-	2,5	-0,5

2. BILANS PODSTAWOWEGO UZBROJENIA I SPRZĘTU WOJSKOWEGO

Wyszczególnienie	Stan uzbrojenia i sprzętu wojsk.		W okresie przygotowania natarcia						W natarciu			
	ewidencyjny	zdalny do walki	prognozowane straty		plano- wany odzysk	uzupe- łnienie	zdalny do walki na koniec dnia	prognozowane straty		plano- wany odzysk	uzupe- łnienie	zdalny do walki na koniec dnia
			ogólne	I i II stop				ogólne	III stop.			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Czołgi	186	182	2	1	1	-	181	44	20	18	6	161
BWP	190	186	2	1	1	-	185	37	15	15	6	169
TO	10	9	1	1	1	-	9	2	1	1	2	10
Moździerze	36	34	1	1	1	-	34	4	2	2	3	35
Wyrzutnie BM-21	18	17	1	1	1	-	17	7	3	1	3	14
Haubice	54	52	1	1	1	-	52	6	3	3	2	51
Armaty ppanc.	12	11	1	1	1	-	11	2	1	1	2	22
PPK	24	22	-	-	-	-	22	3	1	1	2	12
Wyrzutnie rak. plot.	16	15	1	1	1	1	16	7	3	1	2	12
Armaty plot.	50	48	1	-	-	-	47	19	9	3	6	37
Ciągniki ewak.	38	37	1	1	1	1	38	4	2	2	1	37
Samochody	2250	2235	35	16	16	10	2241	269	175	30	20	2022

3. BILANS PROGNOZOWANYCH STRAT SANITARNYCH I BEZPOWROTNYCH STANU OSOBOWEGO

Wyszczególnienie	Stan osobowy		Straty			Zdolni do walki na koniec dnia	Uwagi	
	ewidencyjny	zdolnych do walki	ogólne	sanitarne	bezpowrotne			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
W okresie przygotowania natarcia	11295	11240	112	70	42	100	11228	
W natarciu	11250	11228	1550	1100	450	200	9678	

4. ZESTAWIENIE INFRASTRUKTURY LOGISTYCZNEJ

a) Infrastruktura zaopatrzeniowa

Wyszczególnienie (rodzaj obiektu)	Miejscowość (współrzędne) adres	Środki zaopatrzenia i świadczone usługi			Uwagi		
		rodzaj	j.m	ilość		czas wykorzystania od do	
1	2	3	4	5	6 7 8		
ZGPN	KARCZEW (1428) ul. Wspólna 6	ON	(t)	30	061400	061400	
ZGPN	KARCZEW (1428) ul. Wspólna 6	BS	(t)	15	061200	061600	
ZGPN	PŁOCK (2228) ul. Ludowa 8	ON	(t)	50	061400	061800	
ZGPN	KARCZEW (2228) ul. Ludowa 8	BS	(t)	35	061400	061800	
Zakłady mięsne	SOKOŁÓW PODL. (0330) ul. Lazurowa 56	półtusze wołowe	(t)	10	061500	061600	
Rzeźnia	LAPY (1274) ul. Jerzego 5	półtusze wołowe	(t)	10	061300	061800	
Piekarnia	KOLANOWO (1648) ul. Zacisze 2	wypiek chleba	(t)	0,5	061800	-	
Piekarnia	PIENICA (2345) ul. Żymia 12	wypiek pieczywa	(t)	1,0	061400	-	
Mleczarnia	LAPY (1274) ul. Prosta 20	masło	(t)	0,2	061400	-	
Mleczarnia	WĘGRÓW (4242) ul. Dojazd 20	masło	(t)	0,3	061400	-	
PKS	ŁOMŻA (8560) ul. Klonowa 6	części do sam. KRAZ, TATRA		na zamówienie	061400	-	
3 RST	ŁOMŻA (8560) ul. Zwiśzy 7	części zamienne i mater. tech.		na zamówienie	061400	-	

b) infrastruktura techniczna

Wyszczególnienie (rodzaj obiektu)	Miejscowość (współrzędne) adres	Techniczne środki materiałowe i świadczone usługi					Uwagi
		rodzaj	jm.	liczba	czas wykorzystania		
					od	do	
1	2	3	4	5	6	7	8
MZK	OSTROŁĘKA (8320) ul. Ludna 6	remont sam. I i II stop.	szk.	10	061000	072000	
MZK	ŁOMŻA (8560) ul. Piękna 16	remont sam. I i II stop.	szk.	10	061400	072100	
PKS	ŁOMŻA (8560) ul. Klonowa 6	stanowiska remontowe	szk.	10	061500	-	
PKS	OSTROŁĘKA (8320) ul. Ładna 2	stanowiska remontowe	szk.	10	061500	-	
Ośrodek doradztwa rolniczego	KĄTY (1375) ul. Kręta 24	remont sam. I i II stop.	szk.	4	061600	-	
Warsztat mech. poj.	WYSZKÓW (8632) ul. Wodna 3	remont sam. I i II stop.	szk.	2	061200	-	
Zakłady Mechaniczne	ŁOCHÓW (1320) ul. Polna 2	remont BWP i czołgów I i II stop.	szk.	4	060800	-	
Stacjonarna kompania remontowa	SIEDLCE ul. Solidarności 20	remont sam. I i II stop.	szk.	4	052000	-	

c) infrastruktura medyczna

Wyszczególnienie (rodzaj obiektu)	Miejscowość (współrzędne) adres	Środki medyczne i świadczone usługi						Uwagi
		rodzaj	jm	liczba	czas wykorzystania		8	
					od	do		
1	2	3	4	5	6	7	8	
Szpital miejski	WYSZKÓW (8632) ul. Matejki 2	pomoc specjalistyczna	osoby	160	061200	-		
Szpital wojewódzki	OSTROŁĘKA (8320) ul. Piękna 30	hospitalizacja	łóżka	300	061200	092000		
Szpital wojewódzki	ŁOMŻA (8560) ul. Bonifacego 8	hospitalizacja	łóżka	300	061000	-		
Szpital wojewódzki	SIEDLCE (6565) ul. Janosika 10	hospitalizacja	łóżka	300	061000	-		
111 Szpital wojskowy	ZAMIENIE (2815) ul. Kręta 13	pomoc specjalistyczna	osoby	150	061000	072000		

UKŁAD I TREŚĆ
ZARZĄDZENIA PRZYGOTOWAWCZEGO
(Przykład opracowania)
KLAUZULA TAJNOŚCI

5 DZ

LIPNO (8656)

051400MAJ

Od: DOWÓDCA 5DZ
Dla: DOWÓDCA 51 BZ
DOWÓDCA 5 plog

1. ZARZĄDZENIE PRZYGOTOWAWCZE 018/99

2. *Przeciwnik w rejonie ŻABINY (7868), PARYSOWICE (6290), JÓZEFÓW (2854) odtwarza odwód korpuśny w sile dwóch brygad zmechanizowanych, którymi w godzinach rannych 06 MAJA może wykonać uderzenie w kierunku BOROWIE (4246), KAŁUSZYN (4564) z zamiarem rozbitcia ugrupowania operacyjnego 5 DZ.*
3. *Zmiany w podporządkowaniu: Bez zmian.*
4. *Przypuszczalny czas rozpoczęcia działań 060400MAJ.*
5. *Obrona rejonu ZASPY (2444), ZIELONE (4252), KOBYŁY (2652) od 051200MAJ prowadzona jest w celu stworzenia warunków do spotęgowania zwrotu zaczepnego odwodem dywizji.*
6. *Rozkaz operacyjny wydany będzie 052100 MAJ, DRAWNO (9164).*
7. *Na 06 MAJ przydziela się: dwa ciągniki WZT z 5 brem, które przybędą o 052100, punkt spotkania skrzyżowanie dróg pld. TERESIN (7436); dwa samochody sanitarne z 5 bmed, które przybędą o 051900 , punkt spotkania szkoła SŁONKI /3245/;*
8. *Do 052200 osiągnąć gotowość do dowozu ŚBiM do oddziałów dywizji.*
9. *Rannych i chorych z BPO ewakuuje do 052400 transport medyczny 5 plog.*
10. *Nadwyżkowy fundusz remontowy UiSW z PZUS wyewakuowany zostanie siłami i środkami 5 plog do 06 0300.*

Potwierdzam: 51BZ – 051700MAJ kpt. Paweł Górski
5 plog – 051705MAJ por. Ryszard Sasin

ppłk Jan WILK

UKŁAD I TREŚĆ

**Pkt. 4. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE
DO WSTĘPNEGO ZARZĄDZENIA OPERACYJNEGO
DOWÓDCY 5 DYWIZJI ZMECHANIZOWANEJ**
(Przykład opracowania)

KLAUZULA TAJNOŚCI

4. Zabezpieczenie logistyczne

a. Dywizja główny wysiłek zabezpieczenia logistycznego skupia na :

- uzupełnieniu ŚBiM w 51 BZ i 53 BPanc;
- ewakuacji i remoncie UiSW z 53 BPanc;
- ewakuacji rannych i chorych z 51 BZ i 53 BPanc .

b. Oddziały i urzędnia logistyczne dywizji rozwinięte w:

- 5 plog – SD rozwinięte w STANISŁAWOWIE (2456);
- 5 bzaop - DPZ - rozwinięte w rejonie BYTY (7864). ZALESIE (8030), ZAKKREŃT (76 66) od 051600MAJ - SD PORĘBY (8028);
- 5 brem - PZUS - rozwinięte w rejonie SUMY (7840), WODY (8250), BUŁY (7838) od 051400MAJ - SD CEGŁÓW (8048);
- 5 bmed - DPO - rozwinięte w rejonie ŁUGI (8224), MOKRE (8240) DYRDY (7836) od 051000MAJ - SD CIELECHOWIZNA (8038);

c. Na 06 MAJ przydziela się :

(1) dla 51 BZ:

- dwa ciągniki WZT z 5 brem, które przybędą o 052100MAJ, punkt spotkania skrzyżowanie dróg pld. TERESIN (7436);
- dwa samochody sanitarne z 5 bmed, które przybędą o 051900MAJ , punkt spotkania szkoła SŁONKI /3245/;
- szpital miejski – MIŃSK MAZ. (8238) – 50 łózek;
- szpital miejski – MIODNE (7654) – 50 łózek ;
- piekarnia - PAWLISZKI (6254), dwie tony chleba;
- warsztaty remontowe PKS MIŃSK MAZ. (8238), dwa stanowiska remontowe pojazdów kołowych i dwa pojazdów gąsienicowych;

(2) dla 52 BZ:

- szpital miejski - OWCZARZE (7654) – 30 łózek ;
- piekarnia - STAWKI (6458), dwie tony chleba;

KLAUZULA TAJNOŚCI

- warsztaty remontowe PKS OSTRÓWEK. (8238), dwa stanowiska remontowe pojazdów kołowych;

(3) dla 53 BPanc:

- dwa ciągniki WZT i dwa zestawy niskopodwoziowe z 2bes, które przybędą o 052200MAJ, punkt spotkania skrzyżowanie dróg zach. ROGALE (74842);
- dwa samochody sanitarne z 5 bmed, które przybędą o 052200MAJ, punkt spotkania szkoła WOJTKOWICEI /3245/;
- szpital miejski - MIŃSK MAZ. (8238) – 50 łóżek;
- szpital miejski - STAŚKI (7654) – 50 łóżek ;
- piekarnia - PAWLISZKI (6254), dwie tony chleba;

(4) dla 5pa:

- dwa ciągniki WZT z 2bes, które przybędą o 052200MAJ, punkt spotkania skrzyżowanie dróg JAŻWINE WIELKIE (70822);

d. Gotowość systemu logistycznego dywizji – 064000MAJ.

UKŁAD I TREŚĆ ANEKSU LOGISTYCZNEGO DO ROZKAZU OPERACYJNEGO

(Przykład opracowania.)

KLAUZULA TAJNOŚCI

ANEKS I (ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE) DO ROZKAZU OPERACYJNEGO nr 04/99

Mapy: N-34-128-C-D; M-34-8-A,B,C,D, wydanie 1985 r, 1:100000

Strefa czasowa: ALFA

1. SYTUACJA

a. Urządzenia logistyczne korpusu działające na korzyść 5 DZ:

- (1) 42 bzaop rozwinięty w SANNIKI (4784) od 051600MAJ;
- (2) Wysunięte składy ŚBiM rozwinięte w JELINKI (7698) od 051000MAJ;
- (3) Stacjonarny skład mps w BORÓWNO (8498) czynny od 051200.
- (4) PZUS rozwinięty w m. CEGŁÓW (7448) od 051800.
- (5) Korpuśna GE nr 1 działa od 060700 na kierunku 53 BPanc
- (6) WSzR rozwinięty w KONCÓW (4466) od 042000.

b. Siły i środki logistyczne przydzielone 5 DZ:

- (1) plewak z 40 bes od 052200.
- (2) plss z 40 kss od 052200.
- (3) kwmed, kszp z 42bwmed 061400.

c. Zadanie

Do czasu rozpoczęcia działań zgromadzić w oddziałach i samodzielnych pododdziałach dywizji następujące zapasy zaopatrzenia:

- (1) Środki bojowe - jak tabela 1.
- (2) Pozostałe zaopatrzenie - wg obowiązującego urzutowania.

Odtworzyć zdolność techniczną podstawowego UiSW oraz wyewakuować rannych i chorych z BPO i PPO. W toku natarcia dywizji i oraz odpierania kontrataku przez 53 BPanc zapewnić oddziałom i samodzielnym pododdziałom 5 DZ niezbędne dostawy zaopatrzenia oraz usługi specjalistyczne i gospodarczo-bytowe.

d. Rejon logistyczny 5 DZ : Apendyxs A.

e. Koncepcja działania jednostek i urządzeń logistycznych 5 DZ w toku natarcia:

- (1) 5 plog SD STANISŁAWÓW (2456) od 060600 rozwija DPZ w MALISZEW (2852), oraz dowozi zaopatrzenie dla 51 BZ, 53 BPanc i 5 pa; pozostałe oddziały zaopatrzenie (z wyznaczonych źródeł) pobierają własnym transportem;
- (2) 5 plog od 051400 rozwinął PZUS w CEGŁÓW (8048) oraz organizuje na kierunku odparcia kontrataku przez 53 BPanc GER nr1, a na kierunku natarcia 51 BZ a następnie 52 BZ GER nr 2, ponadto wydziela 1 ciągnik ewakuacyjny dla i 1 zestaw niskopodwoziowy dla 5 pa, pozostałe pododdziały zabezpieczenie techniczne organizują własnymi siłami i środkami;
- (3) 5 plog od 051000 rozwinął DPO w CIELECHOWIZNA (8038) / i prowadzi ewakuację ewakuuje rannych i chorych z oddziałów I rzutu operacyjnego, pozostałe oddziały i samodzielne pododdziały rannych i chorych do DPO i przydzielonego WSzR ewakuują własnym transportem.

Następne rozwinięcie DPO siłami 42 bwmed po opanowaniu obiektu NEPAL.

(4) Drogi dowozu i ewakuacji

- (a) KLON : SIRKI (2226), DYMKI (2246), GRODY (2428), RÓŻANY (2882);
- (b) OLCHA: TUREKI (6224), JANECZKI (6218), SMYKI (6208), OW CZARZE (5862), KAZIMIERÓW (5428);
- (c) SOSNA: MIŁKI (2225), MIELECIN (2226), BUDY MAŁE (2230);
- (d) GRAB: TUREKI (1824), JEŃDRZEJOWICE (2036), ŁAZISKA DOLNE (2238);
- (e) DET nr 1 : JAKUBKI (2238), NIEDZIAŁOWICE (3636), BORKOWE (4236);
- (f) DET nr2 : KURAŚKI (2262), HEŃKI (4282); ZIELONE (6244).

2. ZABEZPIECZENIE MATERIAŁOWE I TECHNICZNE**a. Zaopatrzenie****(1) Wielkość zapasów środków bojowych gromadzonych w 5 DZ**

Tabela 1

Lp.	Oddziały	Środki bojowe			
		am. art.	am. moźdz.	am. cz/BWP	inż.sap.
		jo	jo	jo	kpl.
1	Oddziały I rzutu 51BZ, 53 BPanc	1,8 + 0,5	1,8+0,5	1,4 + 0,2	3
2	Odwód 52BZ	1,8 + 0,2	1,8 + 0,2	1,4	-

Pozostałe oddziały i samodzielne pododdziały dywizji SBiM gromadzą wg obowiązującego urzutowania.

(2). Normy zużycia zaopatrzenia w dniu 06MAJ – Apendyks B.

(3) Organizacja zaopatrywania:

(a) klasa I (żywność i woda)

- w 5 plog do 052400 zgromadzić 2 rdz;
- 5 plog do 052300 dowieźć wodę konsumpcyjną dla 53 BPanc i 51 BZ, 52 BZ od 052000 wodę pobiera własnym transportem z zakładów mięsnych STANISŁAWÓW (4262); pozostałe oddziały od 052000 własnym transportem ze źródeł wskazanych w rozkazie logistycznym nr 01/99.

(b) klasa II (przedmioty zaopatrzenia mundurowego i wyposażenia indywidualnego)

- 5 plog do 052000 dowieźć do 51 BZ brakujące do pełnych norm środki zaopatrzenia mundurowego;
- pozostałe oddziały przedmioty wyposażenia indywidualnego pobierać własnym transportem z DPZ.

(c) klasa III (materiały pędne i smary)

- 5 plog o 061400 dowieźć do 51BZ po 1 jn. mps. Punkt spotkania ŁAGÓW (4898);
- 5 plog o 061600 dowieźć do 5 pa 50 t ON i 8 t BS; Punkt spotkania RZĄDKI (4222);
- pozostałe oddziały od 062000 mps pobrać własnym transportem po 1,5 jn, ze składu CPN JANKOWICE (4246).

(d) klasa IV (materiały budowlane i konstrukcyjne)

- 5 plog do 052200 dowiezie do 53 BPanc 20 ton materiałów budowlanych, które wykorzystać do rozbudowy fortyfikacyjnej rubieży odparcia kontrataku przeciwnika.

(e) klasa V (środki bojowe)

- 51 BZ 060200 przyjąć w rejonie SO 1,0 jo ami artyleryjskiej, o 061200 przyjąć: 7 t am moździerzowej; 15 t am do BWP i 20 t am czołgowej; PStr ustalić z dowódcą 5 plog;
- 53 BPanc o 060300 przyjąć w rejonie MAŁKI DUŻE (4222) 40 t am czołgowej i 3 t am do BWP, o 061810 przyjąć 1,0 jo am czołgowej. PStr ustalić z dowódcą 5 plog;
- 5 pa 060420 przyjąć w rejonie SO 1,0 jo ami artyleryjskiej, o 061400 5 plog dowiezie 0,5 jo am raketowej i 04 jo am artyleryjskie.j PStr ustalić z dowódcą 5 plog;

(układ i treści zadań dla poszczególnych pododdziałów mogą być podobnie zredagowane)

(f) klasa VI (artykuły handlu wojskowego)

jak w rozkazie logistycznym w rozkazie logistycznym nr 01/99

(g) klasa VII (uzbrojenie i sprzęt wojskowy)

51 BZ przyjąć:

- dwa ciągniki WZT z 5 brem, które przybędą o 052100, PStr skrzyżowanie dróg pld. TERESIN (7436);
- dwa samochody sanitarne z 5 bmed, które przybędą o 051900 PStr szkoła SŁONNIKI (/3245);

53 Bpanc przyjąć :

- dwa ciągniki WZT i dwa zestawy niskopodwoziowe z 2bes, które przybędą o 052200, PStr skrzyżowanie dróg zach. ROGALE (74842);
- dwa samochody sanitarne z 5 bmed, które przybędą o 052200 , PStr szkoła WOJKOWICE (3245);

5 pa przyjąć:

- dwa ciągniki WZT z 2bes, które przybędą o 052200, PStr skrzyżowanie dróg JAŻWINE WIELKIE (70822);
- 061300 przyjąć warsztat remontu sprzętu artyleryjskiego. PStr przejazd kolejowy w m. BORKI /2222/.

(h) klasa VIII (leki, środki opatrunkowe i sprzęt sanitarno - medyczny)

- wszystkie oddziały i samodzielne pododdziały – jak w rozkazie logistycznym w rozkazie logistycznym nr 01/99

(i) klasa IX (podzespoły, części zamienne oraz materiały eksploatacyjne)

- dot wszystkich pododdziałów – do 051800 pobrać z DPZ brakujące ilości materiałów eksploatacyjnych;
- 5 plog przygotować do zdania zdekompletowane zestawy remontowe.

(j) klasa X (artykuły powszechnego użytku)

- dot wszystkich i samodzielnych oddziałów dywizji – zaopatrywanie w materiały powszechnego użytku – jak dotychczas.

b. Transport

- (1) dot. wszystkich pododdziałów – do 052300 przekazać do CZD potrzeby w zakresie ruchu pojazdów po dywizyjnych DdiE;

(2) dot. wszystkich oddziałów – do 060600 priorytet ruchu na drodze GRAB dla dappanc;

(3) 5 bdown od 060400 zorganizować dwa posterunki kontroli i regulacji ruchu na drodze SOSNA w MOKRE (4222) i BRWINÓW (2224/.

c. Służby/obsługa

(1) 51 BZ przyjąć na zaopatrzenie dwie drużyny ewakuacji technicznej i kierowców samochodów sanitarnych;

(2) 53 BPanc przyjąć na zaopatrzenie dwie drużyny ewakuacji technicznej i kierowców samochodów sanitarnych;

(3) 5 pa przyjąć na zaopatrzenie dwie drużyny ewakuacji technicznej i drużynę remontu sprzętu artyleryjskiego.

d. Siła robocza

(1) 5 plog od 052200 do 060400 przydzielam 100 pracowników cywilnych do wykonywania prac przeładunkowych. Miejsce odbioru – st. kolejowa RADUŃ (9426);

e. Remonty i obsługiwanie techniczne

(1) W oddziałach i samodzielnych pododdziałach dywizji wykonywać remonty UiSW I stopnia, a 5 brem II stopnia;

(2) 5 plog do 052300 przeprowadzić rozpoznanie i oznakować drogi ewakuacji technicznej na kierunku 51 BZ i 53 BPanc;

(3) Nadwyżkowy fundusz I stopnia przygotować do przekazania w brygadowych PZUS lub pośrednich punktach zbiórek uszkodzonego UiSW skąd zostanie zabrany siłami 5 plog;

(4) Ewakuację uszkodzonego UiSW na kierunkach 51 BZ i 53 BPanc prowadzi 5 plog, pozostałe oddziały i samodzielne pododdziały dywizji ewakuację organizować własnymi siłami i środkami wg obowiązujących zasad.

3. ZABEZPIECZENIE MEDYCZNE

a. Ewakuacja

(1) 5 plog od 060600 prowadzi ewakuację rannych i chorych z BPO 51 BZ i 53 BPanc a po wejściu do walki z BPO 52 BZ;

(2) Pozostałe oddziały i samodzielne pododdziały ewakuację rannych i chorych prowadzą własnymi siłami i środkami zgodnie z rozkazem operacyjnym nr 03/99, w przypadku rannych i chorych wymagających kwalifikowanej pomocy medycznej o profilu chirurgicznym i internistycznym ewakuować bezpośrednio do DPO. JAWNE

4. SPRAWY PERSONALNE

- a. *Dotyczy wszystkich oddziałów i samodzielnych pododdziałów – meldunki o stanie osobowym składać codziennie do 2000, a w przypadku strat masowych – natychmiast.*
- b. *Z dniem 06MAJ wyznaczam na stanowisko szefa sztabu 5 brem mjr Jan NALEŻYTY.*
- c. *Jeńców wojennych przekazywać żandarmerii na CZD SD 5DZ.*
- d. *Kapelan DZ o 052100 odprawi mszę polową w 5 bdow, od 060600 przebywa na DPO.*
- e. **Grzebanie poległych i zmarłych żołnierzy.**
 - (1) *We wszystkich oddziałach i samodzielnych pododdziałach zorganizować grupy oczyszczania pola walki. Ciała poległych gromadzić w pobliżu BPO (bpo, dpo);*
 - (2) *5 plog od 060700 wydzielić 8 żołnierzy oraz 2 samochody ciężarowo – terenowe do ewakuacji ciał poległych w rejon cmentarza w ZAROSLE (4228);*
 - (3) *5 bdow o 062200 zorganizować na cmentarza w ZAROSLE (4228) uroczystość pochówku poległych żołnierzy.*

5. WSPÓLDZIAŁANIE WOJSKOWO - CYWILNE

- a. *Dot. wszystkich oddziałów – do 052000 szef G5 dywizji i szefowie G5 oddziałów w porozumieniu z G4/S4 nawiązać współdziałanie z władzami terenowymi w sprawie:*
 - *ustalenia sposobów wykorzystania infrastruktury technicznej, medycznej i materialowej;*
 - *wykorzystania pomieszczeń szkół do rozwinięcia DPO i BPO;*
 - *utrzymania wyznaczonych dróg dowozu i ewakuacji;*
 - *zaopatrywania oddziałów i samodzielnych pododdziałów dywizji w wodę;*
 - *obrony i ochrony oddziałów i urzędzeń logistycznych w rejonach rozwinięcia.*
- b. *5 plog do 052100 ustalić z władzami gminy STANISŁAWÓW (4240) terminy i zakres wykorzystania piekarni i pralni miejskiej.*

6. INFORMACJE DODATKOWE

- a. *51 BZ od - 060600 wydzielić do obrony i ochrony transportów z amunicją jeden plzmot PStr LASKOWICE (2278) przejazd kolejowy;*
- b. *5 plog od 060600 przyjąć na zaopatrzenie jeden plzmot z 51 BZ. PStr – jw.*

7. DOWODZENIE I ŁĄCZNOŚĆ

- a. **Rozmieszczenie stanowisk dowodzenia**
Jak w aneksie F – organizacja łączności.
- b. **Ograniczenia w łączności**
Jak w aneksie F – organizacja łączności.

c. Umowne sygnały dowodzenia

Jak w Rozkazie operacyjnym 03/99.

d. Kryptonimy i numery osób funkcyjnych

Jak w Rozkazie operacyjnym 03/99.

Odpowiedzialny za uzgodnienia: *mjr dypl. Jędrzej BOŻEJKO*

Apendyksy:

A. *Rejon Logistyczny 5 DZ*

B. *Normy zużycia zaopatrzenia na 06MAJ*

A. *Plan zabezpieczenia logistycznego 5 DZ*

KLAUZULA TAJNOŚCI

Wykonano w 5 egz.

Egz. Nr 1-5 Bibl. Gł. AON DZN

Sporządził: ppłk Mirosław ZIELONY

Wykonał: Z. Kurasiński

Nr ks. masz. Z-3/GG/

